

జీసస్ చరిత్రము

గ్రంథకర్త :

కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులు

ప్రకాశకులు :

హితకారిణీ సమాజము

రాజమహేంద్రవరము

1951

కాపీరైట్]

[మొద 2-0-0

విషయ సూచిక

ప్రకరణము.	పుట.
1 జననము, బాల్యదశ	3
2 తత్కాల దేశస్థితి	20
3 బోధనారంభ దశ	36
4 స్వస్థలమున ధర్మప్రచారముచేయుట	57
5 పావులయెడఁ జూపినయాదరము, పరస్పరప్రచారము	76
6 శిష్యసంగ్రహమును, స్వతంత్రముమీఁది ధర్మోపన్యాసమును	101
7 జానుయొక్క సందేశము, జెహూసలేము యాత్ర	126
8 జీససుయొక్క విచారణ, మరణము	166

రాజమహేంద్రవరమున

కరద్యుతి పబ్లికేషన్సులు ముద్రించుచిరి

LIFE OF JESUS

జీసస్ చరిత్రము

LIFE OF JESUS

జీసస్ చరిత్రము

మొదటి ప్రకరణము.

జీసస్ యొక్క జననమును, బాల్యదశయును.

క్రైస్తవమతస్థాపకుఁ డైన జీసస్ యొక్క బాల్యదశను గూర్చి మన కంతగా తెలియదు. ఆయన చరిత్రమును ప్రాసినబా రాయెన యొక్క బాల్యవృత్తాంతము నడచిన వృత్తాంతము తమకు తెలియని పోవుటచేతనో, అప్పటి వృత్తాంతము ముఖ్యమైనది కాదని భావించుట చేతనో, మఱి యేపేతువు చేతనో, దానిని విడిచి యతఁడు మనరోధ కారణిందివరకువాత జరిగిన వృత్తాంతమును మూత్రమే విశేషముగా వ్రాసియున్నారు. ఇట్టి బాల్యవృత్తాంతముగూర్చి మూత్రమే కాక యా ఘనమని జనపదిన విని యని సహితము నిశ్చయముగాఁ జెలి యను మని యానీయాభండముయొక్క పెళ్ళిమదిగూర్చిగమునం దున్న పాల స్త్రీన దేశములో నుత్తరపునైపున గాలిలీ మండలములో నాక రత్తము గ్రామ మొక్కటి గలదు. అగ్రామమునం దిప్పుడు మూడువారుగల వేలజనులున్నారు. పూర్వకాలమునందు సహిశ మిగ్రామ విప్పటి కంటె పెద్ద దయి యుండదు. ఈగ్రామ మొక పర్వతము యొక్క ప్రక్కను గట్టఁబడియుండుటచేతను పెక్కు పర్వతములు నమీపమునం దుండి యుండుటచేతను విక్సిలి మనోహరముగా నుండును. మండర

మైన యాగ్రామమునందు 'జోస్ఫ' అను పేరు గల వడ్రంగి యొకడు దేరీ యను పేరుగల తన చక్కని చిన్న భార్యతో వాపము చేయుచుండెను. అడలతులు ధనికులు కాకపోయినను, చట్టుపట్టుల నున్న యికిరళిల్లులకంటె నెక్కిపబీదస్థిలో నుండినవారు కారు. అకాలమునం దెవ్వరును మహాధనికులుగాఁ గాని, కూటిపేదలుగాఁ గాని యుండక యెల్లవానియు అన్నపత్రములకు లోబములేని సామాన్యదశిలో నుండిరి. అకాలమునందు జోస్ఫ చతులూర కష్టపడి కని చేసి జీవనము చేయువలసిన స్థితిలోనే యుండినను, అతఁడు తద్దే శమునకు రాజధాని మైన జెహూసలేము నగరమును స్థాపించి పట్టియు, హ్రూజనుల కాడిమచక్రవర్తి మైనట్టియూ, జేదిద్దుయొక్క సుకరితి వాడైన మహాశలీయఁ దని చెప్పుచున్నారు. ఈ సంబంధముననే యాకాలమునందు రాజాజ్ఞచేత వేయబడిన జనపరిగణనము నిమిత్తము జోస్ఫ గర్భవతిమై యున్న కని సూతనవధువగు మేరతోఁ గలిసి తన పూర్వుల వాపస్థాన మైన బెథిర హెము నగరమునకుఁ బోవలసినవా డయ్యె ననియు, అతఁ డక్కడ నొక పక్రిమంపికఁ బోయి యందు చోటుగానక దానితోఁ జేరియున్న యొక షళువులకాలలో వసింది యుండఁగా జేదిద్దు మహారాజ యొక్క జన్మస్థాన మైన యానగరము నందే యుకినిభార్య రాత్రవేళ గడ్డివానితో నొక పురుష షళువును ప్రసవించె ననియు, కొండలు ప్రాసేయున్నారు. అప్పుడట్లు పుట్టిన యాళికువే శ్రీస్తవమశిస్థావళిఁ దైవ జీవన. అళికుపు పుట్టిన దినమును పరిగా కనుగొనుట కాధారము లేనియు లేక పోయినను,

* జోస్ఫ శ్రీస్తవమశిస్థావళి ను పూర్ణవామము. అతఁడు కాధారము తుగా శ్రీస్తవమశిస్థావళి ను పూర్ణవామము. తనదెవటివామము వచ్చుటకుఁ గల కారణము వివరింపఁబడును.

అతడు శ్రీమతేశమునకు నాలుగుసంవత్సరములు ముందు జనవరినెల మొదటి తేదీ మూడునాలుగుదినముల వలనో యావలనో జనన మొందినట్లు చూపుటకు దగిన నిదర్శనము లున్నది. ప్రభుత్వమువారి యాజ్ఞను బట్టి వేయబడిన యా జనపరిగణనము శ్రీమద్రాష్ట్రీన పదివంప త్సరములకు తరువాతగాని జరగవలెనని పక్షము తెథర హేమునగరమున జన్మించుట సత్యము కాదనియు, అకాలపునాచీ పతాకు 'నాజరెన్త్రుర జేపస్' అనియే పిలువబడుచు పచ్చుటచేతను, కొంద అతడు నాజరెన్త్రులోనే పుట్టిపని చెప్పియుండుటచేతను జేపస్సు నిజ ముగా నాజరెన్త్రుగ్రామములోనే జనినదియని నియు, అతడు దేవిద్వరాజవంశజుడయినట్లును తెథర హేమునగరము నందు జన్మించి నట్లును తరువాతగాని రోతని జన్మస్మృత్యమును ప్లాపించుటకొరకును ప్రాతనిబంధనలో ముందవకిరీంక లోపుచున్నాడని చెప్పబడిన దేవదూత యిశోదే యని నాథించుటకొరకును నిల్చింది రనియు, కొందఱు బుద్ధిమంతు లభిప్రాయపడుచున్నాడు. లోకోపకారులైన మహాపురుషులకు వారి శరువాతినారు మహావిశేషబంధవశము దేవాంశ సంభవతయునారోపించుట యెచ్చటను శ్రోత్రగాదుగదా! ముసలేశము నందునహితము శంకరాచార్యులు మొదలగు మహాపురుషులెందఱును వారిచే దేవాంశసంభూతులుగా పరిగణింపబడు చున్నాడు కారు పూర్వసతీయెట్టిదయినను, ఆశీశాపుటనిందినప్పుడాశనిజననీజనకులు ధని సంపన్నులుగాని కులములో ప్రామాఖ్యము కలవారుగాని కారు. జేపస్సు యొక్క గ్రామమునకు తెథర హేమునగరము మూడుదినముల ప్రయాణములో నున్నది.

ఇట్లు పేదయింట్ల జనన మొందినయోశిశువునకు తల్లిదండ్రులు జేపస్సుని నామపరిణామము చేసిరి. ఇందుమునకు రక్షకు డని యర్థము.

అకాలమునం దది యనేకకాలకులకు సాధారణముగాఁ బెట్టబడు చుండిననామమేయయినను దాని కిట్టినివారు గొప్పచుహిమ వారో పించుచున్నారు. మహిమ యెప్పుడును పునఃపునఃపునఃపుట్టి వచ్చును గాని పేరునుబట్టి రాదు. ఉల్లికి మల్లె యని పేరు పెట్టినను దానికి నువాసన రాదు; మల్లెపువ్వున కుల్లిపు వ్వుని పేరు పెట్టినను దాని నువాసన పోదు. అతఁడు చిన్నతనమునం దెట్టియింట వసిించెనో, ఎట్టి బట్టు కట్టెనో, ఎట్టికాలక్రీడలు నలిపెనో, ఏయేపాఠశాలలకుఁ గోయి యేయేద్యల నభ్యసించెనో, ఇప్పు డెఱుఁగఁ దెలియదు. అగ్రామ విప్రు డున్న స్థితినిబట్టి చూడఁగా నతఁ డప్పుడు నసింది యుండినస్థితి విప్రుడు శిల్పులు సాధారణముగా వాసము చేసెప్పహములవంటివే యని తోచఁకమానకు. అక్కకియిందలకు విద్వేషము మీదలును లేవు; ఇంటికి రెండుమూడుగడుఁగంట వెక్కువ యుండివు; పడకగదిలో నొకకొయ్యపెట్టెయు రెండుచాపలును దిండ్లును నుండును. ఇంద్ల కప్పులమీదనుండరముగా ద్రాక్షతీగలు ప్రాకు చుండును; గోవిడి బోయి చూచినయెడల కూరుచుండుటకు కుర్చీలు బల్లలు యొకలయి నవి లేక నేలమీద చాపలు పలువఁ బడి యుండును. అన్నిగమలకను వెలుకు రిచ్చునట్లుగా నిత్రడిదీపవ్రంథ యొకటి యుంటినడుమ పడి కప్పునుండి వ్రేలు చుండును; వంటయిల్లు వేణుగా నుండక యిండికి చేరియే యుండును. స్త్రీలు వీధులలోనిమాకులయొద్దకుఁ బోయి నీధ్య తోడి కుండలతో బుజుమలమీదఁ పెట్టుకొని తెచ్చి కలుపుల యోరల నుంచుదురు. అకాలమునం దిటావంటియిందలలోనే యొకదానిలో శేషన్ తనతల్లిదండ్రులతోను పోదగులతోను గలసి వాసము చేసి యుండుటకు నుండేపాము లేదు. మేరికి శేషస్థు ప్రభవపుత్రుఁ డని యానతి కిచ్చి యున్నాముగదా. అతనికి కొండలు తమ్ములును చెల్లెండుమకూడఁ

గలరుగాని వాచప్రసిద్ధులు. అతనిసోదరులని చెప్పబడి ప్రసిద్ధిగాంచిన వయగురువుకమునను వారిలో ముఖ్యముగా శ్రీవైవసుతారంభదక యందు ప్రసిద్ధుఁ డయినతే మృనువత్కడును వివర్ణింపబడుచుగాని పాశ్చాత్యవోదగులుగారు. తీవ్రతల్లి యైన మేరీ మేరీ యనుపేరు గల చెల్లెలొకరే కలదు. ఆమెభర్త క్లియోప స్సను నామాంతరము గలయాల్ఫీకు స్సనువాడు; ఆమెకు కొడుకు లనేకలు గలరు; వారు తీవ్రమృనుకు మొదటిశిష్యులయి ప్రఖ్యాతి గాంచిరి. ఏకగర్భజనికు లయిన తమ్మలై ప్రతికూలురుగా నున్నప్పుడు తీవ్రమృనుకు వీరనుకూలు రుగా నుండి తోడువడుటచేత తరువాత వివర్ణింపబడుకు లయినవీరికి “ప్రభుసోదరు” లన్న పేరు వచ్చినది. అతని గన్నతల్లివలెనే నిజమైన సోదరులకును తీవ్రమృయుక్కు మరణానంతరమునఁగాని గౌరవము రా లేదు. అతని తోడఁబుట్టినవడుచులు వివాహము లొడి తమభర్తలతోఁ గూడి నామరెక్కు గ్రామములోనే కాపురము చేయుచుండిరి. ఈ చెల్లెండ్రును తమ్ములును తనతోడఁగూడి క్రిడించు చుండఁగా తీవ్రమృ కొంతకాలము చిన్నతనములో తల్లియింట విహరించెను. అన్య చామె తనతోడి చేడియలతోఁగూడి ముచ్చటించుచు వీధిలోని నూతివద్దకుఁ బోయి పసిపిల్లను చంక నిడుకొని పెద్దకొడుకును శిలూతయిచ్చి నడ పించుచు బుజముమీఁది బిండితో మండగమనమున నింటికి వచ్చి వలు మాటు భర్తకు నేతానందము కలిగిది యుండును. అయినను తీవ్రమృనుకు యౌవనము రాకమునుపే తండ్రి కాలము చేసినట్లు కనఁ బడుచున్నది. ఉష్ణదేశ మగుటచే నతఁడు ధరించినవస్త్రములు పలుచని వయి యుండవలెను. అతఁ డాటలకయి గ్రామపర్యావమున నుండు కొండలకుఁ బోయి తోడికాలకులతోడఁ గూడి విహరించి యుండును. కొంతనే పాటలాడివచ్చి యతఁడు వృద్ధపువనిలో తనతండ్రి తోడు

వడుచుండియు నుండవచ్చును. అతడు చిన్నతనములో తండ్రివద్ద పని నేర్చుకొని కొంతకాలము కులప్పిల్లని చేసి ననుటకు సందేహము లేదు.

ఆకాలమునం దతడును తక్కిన బాలకులవలెనే వీధిబడికి బంపబడెను. అబడులకుండు చెప్పబడినది యంతయు చదువుటకును వ్రాయుటకును నేర్చుటయు, కొన్ని పద్యములను గంకపాతము చేయుండుటయు మాత్రమే. ఆకాలమునం దిప్పటివలె నచ్చువుస్తకములు లేనందున, తన్నువుస్తకములు కొన్నియు నాకులమీఁద వ్రాయఁబడుచుండెను. అతడు దేశభాష మైన సిరియాభాషలో వ్రాయుటకును చదువుటకును నేర్చుకొనుటయేగాక, మతగ్రంథము లన్నియు మన దేశమునందు దేశభాషలలోఁ గాక సంస్కృతభాషలో నున్నట్లే యాదేశమునందు హీబ్రూభాషలో నుండుటచేత ప్రాతనిబంధన (Old Testament) మొదలగు కొన్ని మతగ్రంథములను, మతగ్రంథములకు రాబీ లనఁబడు పండితులు చేసిన కొన్ని వ్యాఖ్యానములను, హీబ్రూభాషలోఁ జదివెను. అంతేకాని, యాతని కా కాలమునందు పండితు లనఁబడువారి కుండిన దురవగాహనై నిష్ప్రయోజన మైన పండిత్యప్రకర్షముగాని తక్కినకమూల మయిన గ్రీకుకాత్రుతత్వజ్ఞానముగాని లేదు. అతడు గ్రంథములను విస్తారముగా చదివిన వాడు కాకపోయినను చదివిన కొన్నిగ్రంథములను చక్కగా గ్రహించి దృఢముగా నునస్సున నాటించుకొనెను. ప్రాతనిబంధనము నందలి పర్వం (Psalms) గోను దీర్ఘదర్శుల వ్రాతలలోను విశేష భాగ మాతనికి ముఖ్యముగా వచ్చును. ఆగ్రంథములలోని నీతిబోధకములును భక్తిప్రచారకములును నైన యుత్తమవాక్యములు చిన్నతనములోనే యాతనిమనస్సునందు కింకరములవలె దృఢముగా

లగ్నము లయి ముందు పూనబోయెడు మహాకార్యమున కాశని
సత్యంతాహ్వాని జేసెను. బీదశనమును శాంతతతో సహించుటలోను,
హృదయాకర్షక మైన సద్వర్తనమును కలిగి యుండుటలోను, స్వప్రయో
జనవరులయి వంచకు లయిన మతాచార్యు లువదేశించు దుర్బోధసల
ఖండించుటలోను, ఆతఁడు కొంతవఱకు హిల్లల్ చూపిన మార్గము
ననుసరించెను. శారనము కలుగుటకయి పురాతన దీర్ఘదగ్ధుల పేరులు
రచియింపబడిన యాధునికగ్రంథములు కొన్ని యాతనికి చిత్తాహ్లాద
కరములుగా నుండెను. వానిలో ముఖ్యముగా డానియల్ పుస్తక
మాతనికి ప్రియతమ మయినది.

ఆతనికి యూదమత (Judaism) మొక్కటిదక్క మరణే
మతమునుగూర్చియు విశేషముగా తెలియదు. యూదులు ప్రతిసార్య
నాదులు లేని యేకేశ్వరారాధనముచేసెడి యాస్తికులు. క్రైస్తవులలో
వలె భానువారముగాక వారికి శనివారము విశ్రాంతిదినముగా
నుండెను. ఆవిశ్రాంతిదినము శుక్రవారము సూర్యాస్తమానముతో
నాగంభ మయి శనివారము సూర్యాస్తమానమువఱకు నుండును.
యూదులు కది కేవలవిశ్రాంతిదినముగా నుండక పాపదేశములోని
వైస్యపులకు హరివాసరము (ఏకాదశి) వలె ప్రతిదినముగా కూడ
నుండెను. శనివారమునాఁ డెవ్వరును నేపనియుఁ జేయరాదు;
నాఁడు వంటనహితము చేసికొంటాడను; శనివారమునాఁడు పాత్రం
కాలము వఱకును కుటుంబమునకు సరిపోవు భోజనపదార్థములవన్నిటిని
గృహిణి శుక్రవారమునాఁడు మధ్యాహ్నముననే సమీర్ణము చేసి
యంచవలెను; విశ్రాంతిదిన మారంభ మగునప్పటి కిటు నిప్పు నుండు
చుండినపక్షమున, అజినయక యానిప్పును విశ్రాంతిదినము మాగియు
వఱకును నుండుచుండునట్లు చేసి కాపాడవలెను; విశ్రాంతిదిన మారంభ

మగునప్పటి క్రిట నిప్పు లేనిపక్షమున, ఆదినము కడచునటకును నిప్పు తీలించుకూడదు; ఆదినమున నెప్పుడును మాటనుగాని చుట్టి యేమిస్తువునుగాని నహించి వీధిలో పోకూడదు; నాటికి నియమిత మయి యున్న పావుక్రోసుదూరములోనే దక్క చానిని చాటి యెవ్వ రును నడవకూడదు; నాఁడేవిధమయిన యాటలను పిల్లలుసహిత మూడకూడదు. నాటిదిన మానుకొనులు చనువుకొనటయు మాటాడు కొనుటయు దేవాలయమునకుఁ బోవుటయు దక్క నినోపార్థముగా మఱి యేమియుఁ జేయకూడదు. ఆదినమున దేవాలయమునకుఁ బోవుట యొక్కటిమాత్రమే పిన్ని పెద్దల కందఱకును సమానముగా కొంతసంతోషకరముగా నుండుచు వచ్చెను. దేవాలయముయొక్క బహిర్భాగము చాటుగానే బోపల పట్టబడి యున్న చిన్న పెట్టెలో బీదలకు ధర్మార్థముగా నిచ్చుటకయి యుక్కడకుఁ బోయినచాకందఱును తమశక్తికొలదిని కానుపేసములను వేయించుదురు. ఆలయమునకుఁ బోయినతరువాత లోపల నిరుప్రక్కలను రెండేసినరుసల యున్న తాన నములు వేయబడి యుండును. అం దొక్కప్రక్కను పురుషునిను రెండవప్రక్కను స్త్రీలును కూగుచుండును! ఆలయములో నించు మించుగా మధ్యభాగమునందున్న వేసకమీఁద నాచార్యుఁడు కూర్చుండుట కయి యొక యగ్రపీఠము వేయబడి యుండును. గర్భాలయ ములో రాత్రిందినములు సదా దీపము వెలుగుచుండును. లక్కడి జనులు విగ్రహారాధకులు కానందున దేవాలయములో విగ్రహము లుండవుగాని యొకయరలో మతగ్రంథములు మాత్రము పెట్టెబడి యుండును. దేవాలయమును సందర్శింపవచ్చువారు తమపాదుకలను వెలుపలనే విడిచి వట్టికాళ్ళతో చప్పుడు గాకుండ నడిచి లోపలికి వచ్చి కూర్చుండుదురు. యొక్క కాలమున సందఱును సమావేశ మయిన

తరువాత నాచార్యుడుగాని పాఠకుడుగాని లేచిపోయి వేదికమీది పీఠము నధిష్ఠింపగానే యెల్లవారును లేచి నిలువఁబడి ముఱకలము తమమనస్సులలో నీశ్వరధ్యానము చేయుదురు. అంతట జనులట్లు నిలువఁబడియుండఁగానే పాఠకుడు తాను వ్రాసికొని వచ్చినప్రార్థనము చదువసారంభించును. అతఁడు వాక్యమును ముగించినప్పు డెల్లను జను లేకగ్రీవముగా నడుచునడుచు “తథాస్తు” అని భక్తిపూర్వకముగా పలుకుచుందురు. ఈప్రకారముగా ప్రథమప్రార్థనము ముగిసినతరువాత పాఠకుడు హిఁబ్రూభాషతో ధర్మశాస్త్రములనుండి కొన్ని వాక్యములను చదువఁగా జనులకుఁ దెలియుటకయి యాచార్యుడు దానిని దేశభాషలలోనికి భాషాంతరీకరించి చెప్పాను. అటుపిమ్మట మరల నొకప్రార్థన జరిగినపిమ్మట మఱియొకసారి దీర్ఘదర్శులపువ్వుకములలోనుండి కొన్ని భాగములు చదువఁబడును. అవి సమాప్తినొందిన పిమ్మట దేవాలయమునకు వచ్చినవారిలో నొకపండితుఁడు గాని సమర్థుఁ డయినయితరుఁడు గాని యాచార్యునియాజ్ఞను బొంది యొకధర్మోపన్యాసము చేయును. ఆయుపన్యాసాంతమునం దచ్చటి పారు లేచి దానిమీఁద ఖండనముగాఁగాని మండనముగాఁగాని తమకుఁ దోచినయభిప్రాయమును యభేచ్ఛముగాఁ దెలుప వారంభింపఁగా, ఆయుపాసనామందిర మప్పుడు శాంతిప్రద మైనయీశ్వరోపాసకసమావేశమువలె నుండక పండితగోష్ఠి వలె శోలావాలధ్వజితో నిండి పోవును. ఇట్లు వివాదిములు జరుగుచున్న సమయమునందు పాఠకుఁడు లేచి ప్రార్థనను చదువుటకు నిలువఁబడఁగానే మరల సర్వమును నిశ్శబ్ద మగును. అంతట పాఠకుఁ డంత్యప్రార్థననుజేసి యాశీర్వాదించి యుపాసనమును ముగించును. ఆనల జనులు లేచి యెవరియిండ్లకుఁబోవు పోవుదురు. స్వగ్రామములోని యిటువంటి దేవాలయమునకుఁ జీనమ్ము

బాల్యమున తల్లిదండ్రులతోఁ గలిసి తఱచుగాఁ బోవుచుండెను. ఇట్లాలయమునకుఁ బలుమాఱు పోవుచుండునప్పు డచ్చటి యుపదేశ ములవలనను భక్తియు లయున వారివర్తనమువలనను జీవన్ముక్తి మనస్సులో తుల్యమయ్యును నే సత్యమైన యీశ్వరభక్తి నాఱు కొనుటయేకాక బాహ్యమునకు భక్తవేషములు ధరించి వచ్చెడుదాంధి కులనటనలమీఁదను భక్తిహీనములైన యనావశ్యకములైన కర్మముల మీఁదను కొంతవఱ కౌకిని కనూమునహిత ముదయించెను.

యూమున స్వగ్రామములయందలి దేవాలయములలోఁ జేరి యీశ్వరారాధనము చేయుచుండుటయేకాక యేటట తనపుణ్యస్థల మైన జేమానలేమునగరమునకు యాత్ర చేయుచుండును. హిందువులకు కాశీపుర మెట్టి దివ్యస్థలమో యూదులకు జేమానలేమునగర మెట్టి దివ్య స్థేత్రము. పాలస్తీన్ దేశమునకు రాజధాని యైనట్టియు మతిముంకు ప్రధానస్థాన మైనట్టియు యూదులక్షేత్రములలోనెల్ల సగ్రగిణ్యమైనట్టియు గణన కెక్కిన వారి పూర్వరాజులకు వాసభూమి యైనట్టియు జేమానలేమునగరమునందు ప్రతిసంవత్సరమును మూడు గొప్పయుత్సవములు జరుగును. ఆయుత్సవముల మూటిలో నొక్కటి మిక్కిలి ముఖ్యమయినది. అది మహావైభవముతో ప్రతిసంవత్సరమును వైత్ర మూసములో పారముదినము లవిచ్చిన్నముగా నడుపబడును. వానికి 'ప్యాస్కోవర్' పండుగని పేరు. ఆమహోత్సవమును జూచుట కయి దేశ దేశములనుండి జనులు తండోపతండములుగా యాత్ర పోయి యునుక చల్లినను క్రింద రాలనట్టుగా పట్టణమునం దంతటను క్రిక్కిరిసి యుండును. అప్పు డామహానగరములో స్థలము చాలనందున యాత్రాపరులనిమిత్తమయి పందిళ్ళను పాకలును వేయబడును. జ్ఞియుత్సవమునకు తనతల్లితండ్రులతోఁ గలిసి జీవన్ముక్తి పొక్కుసారులు

పోయి యుండును. నాజరెత్తుగ్రామమునకు జెరూసలేము నగరము
 మూడుదినముల ప్రయాణములో నున్నది. త్రోవలో దొంగభయ
 మధిక మగుటచేత తీర్థయాత్రాపరులు కుటుంబములతో నొంటిగా
 బోవక సాధారణముగా పలువురుచేరియే యాత్ర చేయుదురు.
 పండ్రెండుసంవత్సరముల ప్రాయమప్పు డొకసారి జీసస్ జనసీజనకు
 లతోఁ గూడి జెరూసలేమునగరమునకు యాత్ర చేసెను. ఆపట్టణము
 నందు గొప్ప దేవాలయ మొకటి గలదు; ఉత్సవదినములలో నక్కడ
 వేలకొలది మేఱలను గొత్తెలను భక్తులు దేవునికి బలియిత్తురు.
 హింసాకర మయిన యాహోలతనికి ప్రీతికరముగా నుండనందున, అతఁ
 డచ్చట నుండనొల్లక యాబల్లిస్థానమును విడిచి దూరముగాఁ బోయి
 దేవాలయముతోనే చేరి ప్రత్యేకముగా నావరణము చేయుబడి
 విద్వాంసులు మతబోధ చేయుటకొఱ కేర్పడి యున్నవిశాలము లైన
 యాశ్రమములలో నొకదానికిఁ బోయి యక్కడ వారు చేసెడివసంగ
 ములను శ్రద్ధతో వివరించుచు. తత్త్వోపదేశకు లయిన విద్వాంసులు
 రాబీ లనఁబడు ప్రసిద్ధపండితులు. ఇష్ట మున్నవారందరును బోయి
 వారు చేసెడి యుపదేశములను విని తమకు సందేహము తోచినవిష
 యములలో నెల్ల యధేచ్ఛముగా ప్రశ్నలు వేసి ధర్మసందేహములను
 నివారణము చేసికొనవచ్చును. ఉత్సవదినములు గడచిపోగానే
 యాత్రాపరు లందఱును మరల బయలుదేరి గుంపులుగుంపులుగా
 సహవాసులతోఁగూడి తమతమగ్రామములకుఁ బోవుదురు. జోనప్పును
 మేరీయును తమయూరికిఁ బోవ బయలుదేరినప్పుడు జీసస్సు వారికిఁ
 గనబడలేదు. అతఁడు సహవాసులతోఁగలిసి ముందు నడచుచుండఁగా
 జూచితి నని తోడవచ్చినవారిలో నొకఁడు చెప్పినందున, వారు పాని
 నూట నమ్మి యుపేక్షచేసి కొడుకుగతి విచారింపకయే పారిసాగిరి.

రాత్రి బస దిగినతరువాత సహిత ముడుండు వచ్చి తల్లిదండ్రులను కలిసి కొనిలేడు; ఎంతసేపు ప్రతీక్షించినను ఎచ్చబాడ కానిరాలేదు. అందు చేత వారప్పుడు భయపడి కుమారుని సమీక్షించు సహవాసుల గుడారములకెల్లఁ బోయి వెదకఁ జొచ్చిరి. ఎరు వెదకినను ప్రియపుత్రుఁడు కంటఁ బడలేదు. ఆ రాత్రి చీకటిలో మరల వెనుకకుఁ బోవుటకును వలనుపడదు. అందుచేత వారా రాత్రి మహావిచారముతో క్షణ మొకయుగముగా నట్లో వేగించి మఱుకాదు సభాతనమయమున మరల జెహసలేమునాగ్గమునట్టి బయలుదేలిరి. నాటివాఁడుంకా లమునకు వారు జెహసలేము ప్రవేశించి కొన్నచోట్ల వెనుక చీకటిలో దిరుగలేక మార్గాయాస పడి యుండులచేత నాటిరాత్రి యొకచోట విశ్రమించి వేకువజామున మరల లేచి మూవవనాడు పట్టణములో జీనస్సును వెదక నారంభించిరి. అవిహాపట్టణములో వారు సందులు గొందులు తిరిగి వెదకి యెవఁగడిగినను వారికి కుమారునిబాడ తెలియ రాలేదు. ఇట్లు తిరిగితిరిగి వేసరి నడుమ వారు దేవాలయమునకు బోగా నతఁ డక్కడ ఏర్పాటునాలు బిప్పెడుదాని నాలకించును నడుమ నడుమ వారిని ప్రశ్నలు వేయుదుఁ గూనుచుండి కానబడెను. ఆతఁడు కంటఁబడఁగానే తల్లి యుపరిమితానందమును బొందిన దై మార్గాయా సమునంతను మఱచి చేరువకుఁబోయి “కుమారా! మమ్మిట్లు శ్రమ పెట్టితి వేమి? సీతఁడైయు నేను నీచమిల్లి ము యెట్లు చింతితో వెదకితిమో చూడు” అని పలికెను. జీనస్సు నితపడిచూచి “నన్నేల యింత వెదకితిరి? నేను నాతఁడైకొనుచున్నానోని యుండు నని మీ రెఱుంగరా” అని తోడనే యుత్తరము చెప్పెను. ఆయుత్తరమును బట్టిచూడఁగా తాను కనబడికపోయినప్పడు తనతల్లిదండ్రులు తన్నఁగా తననిమిత్తము దేవాలయమునకు పట్టు రని యతఁడు భావించినట్లు

స్వప్న మగుచున్నది. ఇంత చిన్నతనములోనే యతని కీర్ష్యగునియం
దెంత యవ్యాజ విశ్వాసము కనరినదో! దారితప్పి తన యిహలోక
పితను గానలేకపోగానే యొండుచోటికిఁ బోక యతఁడు తక్షణమే
పరలోక పితయొక్క యాలయమునకుఁ బోయి తన నిమిత్తమై తల్లి
దండ్రు లక్కడకే వెనకుకొనుచు వత్తురన్న సంపూర్ణ విశ్వాసముతో
నిశ్చింతముగా నక్కడఁ గూరుచుండెను. అతఁ డాచార్యులు కర్మలను
పూజలను జేయుస్థలమునకుఁ బోక విద్వాంసులు ధర్మోపన్యాసములు
చేయుచోటికిఁ బోయి తదేకాసక్తితోఁ గూగుచుండుట యాలోచించి
చూడగా, ఆతని మనస్సులో సంతతి బాల్యకాలమునందే భక్తిలేని
బాహ్యకర్మలమీఁద ననాదరమును నిర్బల మైన ధర్మాచరణము
మీఁద ఘనాదరమును దృఢపడినట్లు స్ఫురించుచున్నది. అంతటఁ దల్లి
దండ్రు లాబాలుని పెంటఁబెట్టుకొని స్వగ్రామమునకుఁ గొనిపోయిరి.

అతనికి పదుమూడు సంవత్సరములు దాటినది మొదలుకొని
దాదాపుగా ముప్పది సంవత్సరములు వచ్చువఱకును జరిగిన వృత్తాంత
మును దెలిపెడు విశ్వాసార్థమైన చరిత్రమేదియుఁ గానరాదు. ఆకా
లమునందతఁ డెక్కడెక్కడ సంచరించెనో, ఏయేగ్రంథముల జదివెనో,
ఎవ్వరెవ్వరితో మైత్రిచేసెనో, ఏయేవిషయములయం దెంతెంత యభి
వృద్ధిసొందెనో, ఏయేపనులు చేసెనో, అదియంతయు మన కిప్పుడు
పరమరహస్యముగా నున్నది. పాలీభాషలో వ్రాయఁబడిన క్రీస్తుచరి
త్రముయొక్క పురాతన మైన వ్రాతప్రతియొకటి తిబెతీయ దేశము
లోని యొకబౌద్ధమతములో క్రొత్తగా లభించినట్లు కొన్ని వార్తాపత్రి
కలలో సేనడుమఁ బ్రకటింపఁబడినది. అది నిజముగా పూర్వకాలము
నందే రచియింపఁబడినగ్రంథమో, లేక పుస్తకమునకు గౌరవాధిక్యము
కలిగింపవలె నన్న యుద్దేశముతో నవీను లెవ్వరిచేత నైన వ్రాచిన

మనుభ్రమ కలుగునట్లు నూతనముగా సృష్టించబడిన గ్రంథమో, నునిశ్చిత మగువఱకును తద్గ్రంథమునందు తెప్పబడిన విషయములను మనమింతవఱకును నమ్మవచ్చు నని నిర్ధారణము చేయబాలము. అయినను తద్గ్రంథముయొక్క సత్యాసత్యనిర్ణయమును దీనిం జనువు పారిబుద్ధికే విడిచిపెట్టి, అందలి ముఖ్యాంశముల నీవఱకుఁ బ్రకటించ బడినరీతిగా నక్కడ సంక్షిప్తముగాఁ దెలుపుచున్నాను. దేశసంచారార్థము బైలుదేరిన 'నికాలస్ నోట్స్' అను రషియా దేశముఁ దోకఁడు హిమాలయపర్వతముల కుత్తరమునందున్న తిబెత్తు దేశములో ప్రయాణముచేయుచు నొకమఠములో జాద్ధులిస్సా యను నొకదీర్ఘదర్శినఁజేగి గౌరవించుచున్నారనియు, అయినాయే జీవన్ కైస్త్రనియు వినెనట! అతఁడంతటితోఁ దృప్తి నొంది యహారగ్రాడక యుట్టిచరిత్రమొకటి యున్నయెడల శిష్టక సంపాదించవలయు నని నిశ్చయించుకొని, ఇస్సాయొక్క చరిత్ర మొక్కడ లభించు నని జాద్ధాచార్యుల నడుగుచు రాగా వారిలో నొకఁడ గ్రంథము లూచిక్ మండలములో లభించు నని చెప్పెనట! తక్షణమే యతఁడు లూచిక్ మండలమునకుఁ బోయి విచారించి, లేనగరమునందలి హేమిస్ మఠములో గ్రంథమున్న దని తెలిసికొని, బహుప్రయత్నములు చేసి మొదట విఫలమనోరథుఁడై తుదకాపుస్తకము నక్కడి మఠాచార్యుని వలనఁ బొంది, ద్విభాషి యొకఁడు దానిని జదివి యర్థముచెప్పుచు రాగా నతఁడు స్వభాషలోనికి దానిని భాషాంతరీకరించుకొనెనట. అందలిసారాంశ మిది:— "ఇస్సా యిస్సాయెల్ దేశమునంగు జనన మొందెను. అతని తల్లిదండ్రులు బీదలు. వారిపూర్వులు తమ్ముతోఁగొనుటకై యీశ్వరుఁడు తమ కనుగ్రహించిన కష్టములనిమిత్తమై సృష్టికర్తకు కృతజ్ఞతాపూర్వకము లైన వందనము లర్పించుచు

భూమిమీద నీళ్లరమహిమనువర్ధిల జేయుటకయి తమపూర్వపుగొప్ప
తనమును మఱచిన మహాసేయులైన భక్త్యాగేసరులు. అతఁడుచిన్నతనము
నుండియు నీళ్లగుఱ తొక్కఁ డని బోధించుచు నచ్చెను. పదమూడు
సంవత్సరములప్రాయము వచ్చిన శరువాత్ దేశాచారముసారముగా
వినాహమాడక యతఁడు తన తండ్రియిల్లు విడిచి పాటిపోయి వణి
జాలతోఁ గలసి సింధుదేహినికఁ బోయెను. పదునాలుగు సంవత్స
రముల ప్రాయ మున్న డతఁడు తా నాద్యులమధ్య నుండెను. జగన్నా
ధము, రాజగృహము, నారణాశి, మొగలగు డ్యేత్రములకుఁ బోయి
యతఁ డక్కడ వేదాధ్యయనము చేసి వేదార్థమును గ్రహింపఁ నేర్చెను.
కాని యతఁడు వేదములయొక్క యాశంకారహిత్యమును పర
బ్రహ్మముయొక్క యవతారపద్ధతమును నిరాశించి బ్రాహ్మణులతో
ప్రబలవిరోధము పెట్టుకొనెను. అందుచేత భీష్మపురములో శ్వేతా
చార్యు లాతని ప్రాణముల కెగువలచిరి. అతఁడక్కడనుండి తప్పించు
కొనిపోయి గౌతమమహేష్వుల మఱుగు చొచ్చి, పాలీభాషను నేర్చు
కొని, ఆఱునూసములతో పరిశుద్ధ పౌద్ధనుతరహస్యములను గ్రహిం
చెను. అతఁ డక్కడనుండి నిగ్రహరాధనమునకు ప్రతికూలముగా
బోధచేయుచు పశ్చిమదిక్కున వెడలిపోయెను. పానీక దేశములో
జోరావర్ మతమునకు విరోధముగా ఆరులకు బోధించి, మాంత్రి
కులచే బాధింపఁబడి యక్కడనుండి పాటిపోయెను. జూడియాదేశము
నకు మరలఁ బోవునప్పటి కతనికి మను సిగ్గునవలతోమ్మినిసంవత్సర
ములు. స్వదేశము చేరఁగాఁకి యతఁడు మహాబోధ గారంభము
చేసెనుగాని యతనిజానురాగము శ్రీమహాలక్ష్మిలోనే పాండియన్
పై లేటు యొక్క హృదయముగో భయమును పుట్టించెను. ఇస్సను
విమర్శించుట కయి పైలేటు మతాచార్యులను పండితులను రావించి

పథకూర్చెను. అనభవారు విచారణచేసి, ఇస్సా నిర్దోషి యని నిర్ధారణము చేసిరి. నీజనుకు విధేయు లయి యుండవలయుట, స్త్రీలయెడల గౌరవము చూపవలయుట లోనుగాంగల విషయములనుగూడ జేర్చి యిస్సా విరామములేక జనులకు మతబోధలు చేయుచునే యుండెను. కాని యాతని వర్తనమును కనిపెట్టి పరీక్షించి తెలుపుచుండుటకై నియమింపబడిన చారులు మూకలయొక్క యత్యుత్సాహమును మతోన్మాదమును జూచి యాతనివిషయమై హృదయభేదకములైన కథలను తమ ప్రభువునకుఁ బంపిరి. అందుమీఁద నాదేశపాలకుఁ డిస్సాను చెఱపాలలోఁ బెట్టించి, బహుబాధలుపెట్టి, ఇద్దఱు దొంగలతోఁ గలిపి న్యాయసభ యెదుటికి విచారణకుఁ దెచ్చెను. ఈసారి లంచములు గైకొన్న తప్పు సాక్షులు తీసుకొని రాబడిరి. పై లేటు సాక్షులును పిలువగానే యాతనియాజ్ఞచేత వారిస్సావయిని ద్రోహమున కొడిగట్టిరి. అం దొకఁడు ముందుకు వచ్చి యిస్సానుద్దేశించి 'జనులను సన్నాహముచుట కయి పరలోకప్రభువు నిన్నుఁ బంపె నని పలుకుచు నీ విప్రాయాలకు రాజవయినట్లు చెప్పలేదా?' అని యడిగెను. అప్పు డిస్సా వాని నాశీర్వదించి "నీ విష్ణుడు చెప్పినది నీహృదయములో నుండి వచ్చునది కాదు. కాబట్టి నీవు తుమింపబడుదువు." అని పలికి పై లేటువంకఁ దిరిగి 'ఇట్టి యసత్యము నహిత మక్కఱలేదు' నిరపరాధులను దండినంగలకత్తె నీయొద్ద నుండఁగా, నీగర్వమును విడనాడి యీ తక్కువవారి కసత్యములతో జీవనము చేయునట్లే కలపెదవు?' అని పలికెను. ఈమాటల కాపరిపాలకుఁడు దురాగ్రహవేశము కలవాఁడయి, ఇద్దఱుదొంగలనువిడిచి యిస్సాకు మరణశిక్ష విధించునట్లుత్తరువు చేసెను. అప్పుడు ధర్మాధికారులు తమలో నాలోచించుకొని 'ధర్మశాస్త్రవిరుద్ధముగా నిద్దఱు తప్పును

లను విడిచిపెట్టి నిరసరాధికి శిక్షవిధించెడి ఘోరమైన మీ పాపకృత్యమునకు మే మొడచబడనేరము. కాబట్టి యీవిషయమున నీయిచ్చ వచ్చినట్లు నీవే చేయుము' అని పైలేలుతో ఖండితముగాఁ జెప్పిరి. ఈప్రకారముగాఁ బలుకుచు మతాచార్యులును, ధర్మాధికారులును, 'ఈనిరసరాధియొక్క వధవిషయమై మే మెంతమాత్రమును దోషులము కాము' అని తమచేతుల నొకనవిశ్రపాత్రములో కడుగుకొని నభివీడిచి లేచిపోయిరి. ఇప్పుడు దొంగలను తరువాత మ్రోనిపైఁ బెట్టి మేకులు గొట్టి చంపిరి. ఇప్పుడొక్కనమాధి మూడవనాడు లెఱవఁబడి వట్టదిగా నుండెను." *

* ఈపుస్తకము కేవలకల్పితమనియు, తిరితీయదేశములోను యేబాద్ధమతమ నందును నిట్టిపుస్తక మెన్నడును లేనట్లు నిశ్చయముగాఁ జెలియవచ్చిన దనియ మాక్సుమూలరు మొదలయినవారు వృధముగాఁ జెప్పుచున్నారు.

తత్కాల దేశసిరి.

చిరకాలమునుండి వ్యవేశరాజుల పాలనములో నున్న పాస్తీన్ దేశమును రోమక సేనానాయకుఁ డైన పాపియనువశముఁ జొర్రగా జయించి క్రీస్తుశకమునకు పూర్వముఁగిరి వ సంవత్సరమునందు దానిని రోమక రాజ్యముక్రిందఁ జేర్చెను. అటుతరువాత పదునాఱు సంవత్సరములకు రోమక చక్రవర్తి యైన జూలియస్ సీజరు హీరా డనువతని నా దేశమునకు రాజునుగా నియమించెను. రోమక చక్రవర్తులు జను లిష్టపడినవారినిగాక తమవలయుచున్నవారిని దేశవర్తిపాలనమునకు నియమించుచు నచ్చిరి. యహూదులు నామోస్యముగా వ్యవేశాభిమానము గలవారై వందున, అట్టి దేశరాజులకు లోబడి నడుచు కొనుటయే వారి కనిష్టముగా నుండెను; అయిది హీరాడ్ వ్యభిచి వాడు గాక రాజనంశముండు కాని హీనకులఁ జైనందునను దుష్టవర్తనఁ జైనందునను జను లాతనిని రన్న దేష్టించుచుండిరి. ఆతఁడు ప్రజానురాగము లేనివాఁ డయినను చిరకాలము రాజ్యము చేసిననుం డని చిరుదండి జనన జనన నెఱుంగిన సంవత్సరమునందే వరను పదము నొండెను. ఆతఁడు బెహూనలేము పగరమునందు జీర్ణమగుచుండిన దేవాలయమును పునరుద్ధారణము చేసి, దాని నావల కెన్నఁడును లేనియున్న తస్థితికిఁ బెచ్చుటచేతను బహుకాలమునుండి యెల్ల యెడలను నిండియుండిన దొంగిలను రూపుమాపి రాజ్యమును నురక్షితముగాఁ జేయుటచేతను ఘనుఁ డని పేరొందినను, అతని క్రూరవృత్తాంతమునట్టి తా నావలకుఁ జేసిన మూరకృత్యములను రిప్పించుచు

యితరులను మోసపుచ్చుట కయి యీమంచికార్యములను జేసినే కాని సదుద్దేశముతోఁ జేయులేదని భావించి జనులాతని యెడ విశ్వాసము వహింప రయిరి. అతఁడు చేయుచు వచ్చిన దారుణకర్మములకు తాళఁజాలక పలుమాఱు జను లాతనిమీఁద తిరుగఁబడి కలహించుచు వచ్చిరిగాని యతఁ డప్రమత్తుఁ డయి తలయెత్తఁగానే యుక్తసమయమునందు కనిపెట్టి పందలకొలఁది కలహకారులను నిర్దయుఁ డయి వధించియు హతశేషులను కూరినండనపాలు జేయించియు కలహముల నడచుచు వచ్చెను. అందుచేత ప్రజలాతని ధాకకు తాళలేక తల్లిడ్లఁ జొచ్చిరి. రాజ్యకాంక్షచే తాను జేసికొన్న భార్యను, తాను గన్నకొడుకులను, సంహరించిన కఠినచిత్తుఁడు పరులవిషయమున నిక నెట్టి కూరకృత్యములను జేయ సాహసింపఁడు! అతఁడు రాజద్రోహము తలఁచి రన్న హేతువుచేత చేతులార ముగ్గురుకొడుకులను జంపించెను. ఈకార్యము లిట్లుండఁగా పతఁడు తాను కట్టించిన దేవాలయములలో నెల్ల రోమకచక్రవర్తిని కొలుచున ట్లుత్తురువు చేసెను. ఈశ్వరుని కొక్కనికే మెండవలసిన యారాధనమును మనుష్యున కర్పించుట ఘోరపాతకముగా భావించువా రయినందున యూదుల కీ యనాలోచితకార్యముచేత నాతనిమీఁద మఱింతద్వేషము పుట్టెను. అట్టి జనగర్హితునకు సుతులయి పుట్టినవారిమీఁద జను లనురాగము గలవా రయియుండుట సాధారణముగా సంభవింపదుగదా! ఆఘనుని మరణానంతరమున తండ్రివాతఁబడక బ్రతికిన కొడుకులు ముగ్గురును రాజ్యభాగముల నిమిత్తము తమలోఁ దాము తగవులాడి రోమకచక్రవర్తికి విన్నపములు పంపుకొనిరి. ఆచక్రవర్తి వారితండ్రి కోరికప్రకారముగా జెరూసలేమునగరమును గలిగి యున్న జూడియా యను నుత్తరమండలమును సమేరియామండలమును జ్యేష్ఠపుత్రుఁ డయిన యార్కి-

లానసుకును, జీసస్ వాసముచేయుచుండిన గాలిలీ యనుదక్షిణమండలమును పెరియామండలమును ద్వితీయపుత్రుఁ డయిన హీరాడ్ ఆంటిపస్సునకును, మఱియొక మండలమును కనిష్ఠపుత్రుఁ డయిన ఫిలిప్పునకును, దేశమును మూడు భాగములుగా భాగించి యిచ్చి ముగ్గురు సోదరులను మూడు నీచులకు రాజులను జేసెను. ఈక్రొత్త రాజులు సర్వస్వతంత్రులుగాక రోమకచక్రవర్తికి లోబడినవాఁడు. మనదేశమునం దిప్పుడు శ్రీమహారాజుగారియధికారమునకు లోబడియున్న మహినూరుమహారాజు మొదలయిన సంస్థానాధిపతులవలె రక్షిత రాజులుగా నుండిరి. జీసస్ జీవితకాలములో నెల్లను గాలిలీ దేశమునకు హీరాడ్ ఆంటిపస్సే రాజుగా నుండెను. ఆతఁడు రోమకచక్రవర్తియెడల భయభక్తులు చూపుచు జనులయెడ దయాశూన్యుఁ డయి ప్రవర్తించువాఁ డయినందున, ప్రజ లాతనిక్రార్యమునకు భయపడి పయికి లోబడియున్నను లోపల నాతని ద్వేషించుచుండిరి; అతని గూర్చి దుర్వార్తలేగాని యెక్కడవిన్నను మంచికథ యొక్కటియు సతనివిషయమున జీసస్కునకు చెవిసోఁకలేదు. ఆతఁడు కావట్యమునకు పేరుపడినవాఁ డగుటచేత తరువాత జీస స్సతనికి జంబుక మని పేరు పెట్టెను.

అతనిసోదరుఁ డయిన యార్కిలా నంతకంటెను జనకంటకుఁ డయి యనేక దౌర్జన్యములు చేయుచురాఁగా జను లాతనిమీఁద కలహించి పలుమాఱు దేశక్షోభములు కలిగించుచువచ్చినందున, రోమకచక్రవర్తి యతనిని సింహాసనవిహీనునిగాఁ జేసి యాతనిస్థానమున మఱియొకనిని పాలకునిగా నియమించెను. ఇట్లుకొందఱు పరిపాలకులు మాత్రనితరువాత పాంటియస్ పైలేట్ అనునతఁడు జూడియాదేశమునకు ప్రభువయ్యెను. ఈవిధముగా వచ్చినరోమక పరిపాలకు లరిదఱును

దేశములో తమ ముఖికారమును సురక్షితము చేసికొనుట కయి తమ
 లోడఁగూడ స్వదేశమునుండి రోమకథలులను దీసికొనివచ్చి రోమక
 రాజుచిహ్న మయిన స్వర్ణవికార మగు పక్షిరాజవిగ్రహములు రజత
 మయ మయిన రోమకచక్రవర్తి రూపమును గల పతాకములను వారి
 చేత వహించించుచుండిరి. రోమను లాధ్వజములమీఁది విగ్రహముల
 కీశ్వరుని కర్పించెడు పూజలను జేయుట యాచారము. యూదులు
 విగ్రహారాధనమును ద్వేషించువా రయినందున, వా రాధ్వజపటము
 లను తమ పుణ్యస్థల మయిన జెరూసలేమునగరమునకుఁ దీసికొని
 రాసికుండిరి. అందుచేత రోమకసైనికు లాధ్వజములను తాము దిగెడు
 సముద్రతీరపట్టణములలో విడిచి వచ్చుచుందురు. ఇట్లు జరగుచుండగా
 పైలేటు పరిపాలకుఁ డయినతరువాత పూర్వాచారవిరుద్ధముగా నొక
 సారి యీవతాకములను రాత్రివేళ, జెరూసలేము నగరమునకుఁ
 దెప్పించెను. మఱునాటి యుదయకాలమునందు ధ్వజపటములు
 కంటఁబడఁగానే పురజనులలో గొప్ప సంక్షోభము పుట్టెను. అప్పు
 డసంఖ్యాకు లయిన జనులు గుంపుగూడి పైలేటుగృహమునకుఁ బోయి
 యాధ్వజపటములను తమ పట్టణమునుండి పంపివేయవలసిన దని
 మొట్టపెట్టుకొనుట కయి యాతనిదర్శన మపేక్షించి వేచియుండిరి.
 ఆతఁడు వారి మొట్టలాల్చింపక వా రయి దహోరారత్రములు తన
 గుమ్మమువద్ద వేచియున్న తరువాత సభాభవనమునకు రావలసిన దని
 వారికి వర్తమానము పంపెను. తత్క్షణమే జను లతఁడు తమ ప్రార్థన
 నంగీకరించు నని భ్రమపడి యతఁ డాజ్ఞాపించినట్లు చేసిరి. కాని యతఁ
 డంతకుముందే సభాస్థానమునంతను ఆయుధపాణు లయిన సైనికులతో
 నింపివేసి, గొట్టెలమందను వలె నిరాయుధు లయి వచ్చిన జనులను
 దొడ్డిని పెట్టిన తరువాత కత్తులను దూసికొనియున్న వీరభటులను

లోపలికిరప్పించి, తమపూనికను విడిచి యిండ్లకు తిన్నగా నడువని పక్షమున, నొక్కసారిగా జనుల నందఱిని జంపించెద నని బెదరించెను. వా రా భర్జనమున కణమూత్రమును జంకక ధైర్యముతో నిలువబడి, తాము ప్రాణముల నయిన బోగొట్టుకొందుము గాని యీశ్వరద్రోహకర మయిన విగ్రహారాధనమున కొడఁబడనేర మని యేకవాక్యముగాఁ బలుకుచు సంఘమరణమున కొప్పుకొని సాగిల వడి, తమ యందఱి తలలను నటకింపవలసిన దని మెడ లొగ్గిరి. అంతట వైలేట్ వారిధైర్యస్థైర్యముల కద్భుతపడి తన పట్టుదలను విడిచి భ్వజపటములను పట్టణముయొక్క బాహ్యప్రదేశమునకుఁ గొనిపోవునట్లుత్తరువు చేసి పౌరులను బంపివేసెను. ఆకాలమునం దీపరిపాలకులపయి నధికారము చెల్లించుచు రోమాపురమునందు టైబిరియ స్సనునతఁడు చక్రవర్తిగానుండెను. వీరి పేరులనే జీసస్కు తఱుచుగా వినచుండెను. రోమకచక్రవర్తిచేత నియమింపఁబడిన పరిపాలకు లందఱును సామాన్యముగా క్రూరు లయి జనుల కొత్తుడు కలుగఁజేయుచుండిరి; ఆదుష్టాధికారులు జనులనుండి సాధ్యమయినంత యెక్కువవన్ను నాకర్షించుటయే తమపనిగా భావించుచుండిరి కాని దేశక్షేమనిమిత్తము పాటుపడుట తమయర్హకృత్య మని లేకమును చింతింపకుండిరి. జనులు మనస్సులో వారిని ద్వేషించు చుండినను దుర్బలు లయినందున వారిస్సైనికులముందట నేమియుఁ జేయనేరక ప్రజ్వరిల్లుచున్న క్రోధాగ్నిని మ్రొగి తమద్వేషమును లోలోపలనే యడఁచుకొనిపయికిశాంతులవలె లోఁబడి నడచుకొనుచుండిరి. అయినను సాహసికు లయిన దుడుకువారు కొందఱు అప్పుడప్పుడు తిరుగఁబడి కలహకారులయి ప్రాణములకు తెగించి సంక్షోభము కలిగించుచు వచ్చిరి.

అట్టివారు దేశభిమానముచే జేయుచువచ్చిన కృషి నిష్ఫలము యగుటయే కాక యందువలన ననేకానర్థములును ప్రాణహానియు గలుగుచు వచ్చెను. తనదేశముయొక్క స్వాతంత్ర్యమును మరల స్థాపించునోగి గాలిలీదేశస్థుఁ డయిన జూడ స్పనువాఁడు దేశభిమానమాననీయులయిన వేగిరకాండను వెంటజేర్చుకొని ధైర్యముతో పోరాడి చరాజితరుఁ డగుటయు, తనకొలమున దేశస్వాతంత్ర్యము నణుమాత్రమును సాధింపలేకపోవుటయే కాక నిష్కారణముగా రక్షప్రవాహములు కట్టించి దేశభిమానుల ప్రాణములను గోలుపోవలసి వచ్చుటయు మొదలుగాఁ గల కథలను చిన్నతనములో జేసన్ వేచుకొని విని యుండును. స్వచ్ఛందవృత్తి ననుభవించి బ్రతికినతమ కితరులకు లోబడి వారికి దాను లయి యుండవలసినగతి పట్టుటచేతను, ప్రజాపీడ కలుగునట్లుగా దుష్టులయిన పాలకులను తమదేశము నేలనిచ్చిన పాపమున కయి భగవంతుఁడు తమ్ము శిక్షించునన్న భీతిచేతను, పరిపాలకులు వీడ సాద యని చూడక బాధించి తమపద్ద పన్ను లధికముగాఁ గొనుచుండుటనుబట్టి వారు త మ్మృక్రమముగా దోచుకొను చున్నారని దృఢముగా నమ్మి యుండుటచేతను, రోమనులమీఁద ప్రజల కంతటి విద్వేషము కలిగెను. జనుల కత్మప్తికర మయిన యీపన్నులను తుండెడి పని స్వదేశస్థు లయిన నుంకరులయం దుంచబడెను. అందుచేత జనులు వారి సధికపాపాత్ములనుగా భావించి, రోమనులకంటెను నుంకరుల సధికముగా గర్వించుచుండిరి. ఇటువంటి సమయములో నెల్ల వారును తమగొట్లన్యాయముగా బాధించుచున్న క్రూరకర్ముల హస్తముల నుండి విడిపించి రక్షించుట కయి సర్వరక్షకుఁ డయిన యీశ్వరుఁ డొక్కరక్షకునిశీఘ్రముగాఁ బంపకమానఁ డనియాశపడి నిరీక్షించుట వింతగాదు.

దేశముయొక్క తాజ్యాంగస్థితి నింతట విడిచిపెట్టి యింనుక నేవు

ప్రజాంగస్థితికి వత్తము. ఇట్లు ప్రభువులు ప్రజావీడకు లయి యుండఁగా, ప్రజలును తమలో నైకమత్యము లేనివారయి యంతశ్చిద్రములలో మునిగి యుండిరి. స్వదేశీయులే భేదభావము లేనివారయి యొక్క మాటమీద నడచుకొనువారయిన పక్షమున, విదేశీయు లయిన రోమనులకు వారిని విధేయులను గాఁ జేసికొని నిరంకుశాధికారము చెల్లించుట దుర్భర మయి యుండును. జనులలోఁ గల పలుతెగలవారు పరస్పరస్పర్థ గలవారయి రోమనులను ద్వేషించునట్లే తమలోఁ దమ్మును ద్వేషించుకొనుచుండిరి. ఆకాలమునం దచ్చటి జనులను ముఖ్యముగా మూడుభాగములుగా విభజింపవచ్చును. వారిలో ప్రముఖులు సద్దేశి లనఁబడువారు. యూదులలో వారు ప్రభుజాతివారు ; వారు తాము ప్రాచీనప్రభుసంతతివార మని గర్వపడుచు జనులతోఁ గలసిమెలసి యుండకుండిరి. వారే యిండుమించుగా నెల్లదేవాలయములకు నధికారు లయి ధర్మకర్తలుగా నుండిరి. వారు మహాకులీనులును ధనసంపన్నులు నయి రోమనుల కనుకూలురుగా నుండిరి. నిజముగా వారు హృదయములో రోమనులమీఁద ప్రేమగలవారు కాక పోయినను, స్వలాభము నపేక్షించి కాలోచితముగా వారియెడల మిత్రభావమును వహించి యుండిరి. రోమనులును వారినే దేశములోని యధికారపదములయందు నియోగించు చుండిరి. వారు జనసమ్మతులు కానందున జనులకే రాజ్యస్వాతంత్ర్యము లభింపఁ దలస్థించిన పక్షమున వారి కా నియోగము లుండవు. వారికి పూర్వనిబంధములోని లిఖితధర్మములుమాత్రమే ప్రమాణములు ; వారికి పరలోకజీవనమొనందు విశ్వాసము లేదు.

ఫారసీ లనుమఱియొక తెగవారు సంఖ్యయం దధికు లగుటచేత దేశమున ప్రబలులుగాను జనులలో మాటచెల్లుబడి కలవారుగాను

నుండిరి. జీసస్ కాలమునందు లెక్కకు వా రాజు వేలుమాత్రమే యుండినను, వారిపక్ష మవలంబించినవారు బహుసహస్రసంఖ్యాకు లుండిరి. వారు తాము జనసామాన్యమునకంటె సధికలమనియు పరి శుద్ధుల మనియు భావించుకొనుచు నదా తాము నైష్ఠికత్వమును కాపాడుకొనుటకు పాటుపడుచుండిరి. సద్దూసీలకు పూర్వసిబంధన మొక్కటితక్క ప్రమాణాంతరము లేదు; ఫారసీలకు పూర్వసిబంధ నముమాత్రమేకాక యైతిహ్యములును రాబ్బీ లనబడు గురుపరంపర నుండి వచ్చుచున్న సంప్రదాయములును గూడ పరమప్రమాణములు. ఐతిహ్యము లాదికాలమునం దీశ్వరముఖమున వెలువడి పారంపర్య ముగా వచ్చుచున్నవని వారికి నమ్మకము. వారి వంశపరంపరాగత పూర్వసంప్రదాయములలో మంచివి కొన్ని యున్నను, అనేకము లవంగతము లైనవి. వారి యైతిహ్యధర్మములలో రాత్రులు దీపము లెట్లు వెలిగింపవలయునో వెలిగించినదీపముల నెట్లు కాపాడవలయునో మొదలయిన యల్పాంశములనుగూర్చి కూడ నూత్నము లయిన విధు లుండెను; ఆవిధులను మీటి వేటువిధముగా దీపము వెలిగించుట సహితము వారిలో గొప్పపాపకార్యము. ఆహారవిషయమునను, వస్త్ర ధారణవిషయమునను, దేహయాత్ర విషయమునను వారికి సంప్ర దాయసిద్ధము లైన యనావశ్యకాచారములు పెక్కు లుండెను; అనంతము లైన యాయాచారములలో నూత్నాతి నూత్న మయిన యొక్క విధి నతిక్రమించి నడిచినను పాపము వచ్చి చుట్టుకొనునని వారి సిద్ధాంత మయినందున వా రీబావ్యాకర్షల ననుష్ఠించుటలో మహా శ్రద్ధాభువులై యుండిరి. ఈకర్మరిశులు నీతిని న్యాయమును విడిచినను కర్మానుష్ఠానమును విడువకుండిరి. ఇట్లుతలుచుగా నుపవాసాదివ్రతములు చేయుచు నిష్కారిత్యుల మనుకొనెడి యీఫారసీలు మత స్పృహయును

మన దేశపు బ్రాహ్మణోత్తములవలెనే లోకములలో తాముమాత్రమే పవిత్రుల మనియు నితరు లండఱును కర్మబాహ్యులైన యపవిత్రులనియు నెన్నికొని సంతోష పడుచుండిరి. ఇట్టి భర్మిష్ఠతను జూచి యనుష్ఠానపరు లని పామరజనులు వారియెడల సత్వంతగౌరవము కలవారై భక్తి చూపుచుండిరి. ఫారీసీలలో తమయనుష్ఠానముల తుండు సంపూర్ణవిశ్వాసము గలవారై శుద్ధహృదయులతోనే కర్మ లాచరించుచుండివారు కొందఱుండిరికాని పెక్కఁడు వేషధారులై జనుల మెప్పుకొఱకు పయికి కర్మిష్ఠులైన మహర్షులవలె నటించుచు తమ్మితరులు భక్తు లనుకొనుటకయి వీధులచివరలను నిలువబడి ధీర్ఘప్రార్థనలు చేయుదాంభికులుగా నుండిరి. ఇట్టివారు బాహ్యము నకు నిష్ఠాపరులవలె గనఁబడినను లోపల స్వప్రయోజనపరులును దుష్టులునునై నిజముగా పారమార్థికచింత లేని నికృష్టులుగా నుండిరి. సద్దూసీలు ఫారీసీలను పంచకు లని యాక్షేపించి వారియూచారములను పరిహసించు చుండిరి. ఫారీసీలు సద్దూసీలను కర్మభ్రష్టులైననాస్తికు లని దూషించుచు వారు రోమనులపక్షమున నుండుట యాధారము చేసికొని జనులకు వారిమీఁద ద్వేషాన్ని రపులుకొల్పుచుండిరి. ఇది గాక యాయురులేగలవారికిని పరస్పరద్వేషకారణ మింకొకటి కలదు. ఫారీసీలు పరలోకజీవనమునందు విశ్వాసము కలవారు; సద్దూసీలట్టి విశ్వాసము లేనివారు. అందుచేత పరలోకజీవనవిషయమయి యీ రెండు లేగలవారికిని తఱుచుగా వివాదములు సంభవించు చుండెను. పరలోక నుఖ ముపేక్షించి ప్రవర్తించనిపక్షమున నిహలోకవర్తనము శుద్ధముగా నుండ దని ఫారీసీలు వాదించు చుండిరి; సందిగ్ధ మయినపరలోకనుఖ హంభను దగిలి యిహలోకకృత్యముల నుపేక్షింతురని సద్దూసీలు వాదించు చుండిరి. ఈవివాదములలో దురాగ్రహవేశముచేత నుభయ

పక్షములవారును వాదాంశమును విడిచి యెఱుఁగరులను దూషించుచు ద్వేషించుచు ఒకరియం దొకరు లేని దోషముల నారోపించుచు శుష్క-కలహములతో కాలక్షేపము చేయుచుండిరి. ఫారిసీలలో నాయకులుగా నుండువారు లేఖకు లనియు, సద్దుసీలలో నాయకులుగా నుండువా రాచార్యు లనియు, పిలువబడు చుండిరి. ఎట్టితక్కువయింట బుట్టినవాఁ డయినను తనవిద్యాసామర్థ్యదులవలన లేఖక పదమును బొందవచ్చునుగాని యాచార్యపదమునుమాత్ర మొక్కసత్కుల ప్రసూనతవలనఁ దక్క మార్గాంతరమునఁ బొందుటకు శక్యము కాదు. లేఖకపదమును బొందఁగోరు ప్రతిపురుషుఁడును జెహూసలేము నగరము నకుఁ బోయి యొక్కడ ధర్మశాస్త్రాభ్యాసము చేయవలెను. అట్లు చిరకాల మొక్కడ గురుశుశ్రూష చేయుచు సధ్యయనము చేసిన తరువాత నాతనికి లేఖకపట్ట మియ్యబడును. ఆకాలము నందు ముద్రాయంత్రములు లేనందున సమస్త పుస్తకములును చేతులతో వ్రాయవలసినదే. మతగ్రంథములను నిర్దుష్టముగా లిఖించువారగుటచేత వారికి లేఖకు లన్న నామము వచ్చినది. ఈలేఖకులలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధు లయినవారు రాబ్బీ లనఁబడు చుండిరి. ఆపదమునకు విద్వాంసులని యర్థము.

ఈరెండు తెగలవారును గాక యాదేశమునం దప్పుడెన్నీనులని చెప్పఁబడెడు మఱియొక తెగవారుకూడ నుండిరి. జీసస్ కాలమునందు వారి సంఖ్య నాలుగువేలకంటె సధికముగా నుండెను. వారిండు మించుగా మనదేశములోని సన్యాసులను బోలినవారు. వారు మతములయం దనేకులు గుమికూడి యుండి సాముదాయక స్వత్వమును విభాగములు లేక యేకముగా ననుభవించుచుండిరి. వారు లౌకిక వ్యాపారములయందుఁ బ్రవేశింపరు. ఫారిసీలవలెనే తమకు నియమ

తము లయి యున్నకర్మలను శ్రద్ధాభక్తులతో నాచరింతురు. వారు మొత్తముమీద దయార్ద్ర హృదయులును మంచివారును నయి యుండిరి. వారు మాంసభక్షణనురాపానాదులను వర్జించి నియతాహారై యుండిరి. వారు రాజ్యాంగవిషయములలో జనులతో జేరక పోవుటచేతను యుద్ధములను వాణిజ్యాదుల యందలి మోసములను నిందించువా రగుటచేతను, జనులకు వారి చర్యలు సరిపడవు. ఫారిసీలవలె వారు పరలోక జీవనమును నమ్ముటయేకాక వారికంటె నొక్క మెట్టెక్కువ యెక్కి దేవతావేశము, దేవతాసాక్షాత్కారము మొదలైన వానినికూడ నమ్ముచుండిరి. జాగ్రత్తమతబోధవలనఁ గొంత వఱకు వీరిట్లయిరని యూహింపఁ బడుచున్నారు.

ఈచెప్పఁ బడినవారుగాక యీకాలములో మఱికొన్ని తెగలవారుండిరికాని వారంతగా ముఖ్యులు కారు. సమరితానులని యొక మిశ్రజాతివా రుండిరి. వారిని యూదు లందఱును గర్హించి తక్కువగాఁ జూచుచుండిరి. వ్యవహారవిమర్శ జెబ్బదియిద్ద తాచార్యులును లేఖకులును పెద్దలును జేరి యున్నసభవారియం దుండెనుగాని మరణ దండనాధికారమును మాత్రము రోమను లాసభవారినుండి తొలఁగిందిరి.

అన్యదేశీయులు వచ్చి దేశము నాక్రమించుకొని ధనాకర్షణము నిమిత్తమై ప్రజలను నానా విధముల బాధింపఁ జొచ్చినప్పుడు తమ్మాబాధలనుండి విముక్తులను జేసి రక్షించుటకయి జనులు రక్షకుని నిమిత్త మెదురు చూచుట వింత కాదని యీవఱకే చెప్పియున్నాము గదా! ఈయాశను వారిపూర్వగ్రంథములలో ప్రవక్తలు చెప్పిన భవిష్యత్కథనములు బలపఱచినవి. ఆకాలమునందలియూదు లందఱును రోమనులను పాఱఁదోలి యన్యైక్రాంత మైన తమ దేశమును మరల

తమవశము చేయుటకై తమమగ్రంథములలో జెప్పబడిన ప్రకారముగా దేవుడు మెస్సయూను బాపు నను దృఢవిశ్వాసము గలవారై యుండిరి. మెస్సయూ యను పదమునకు హీబ్రూభాషలో నభిషిక్తుడని యర్థము; క్రీస్తునది గ్రీకుభాషలో దీనికి పర్యాయపదము. భక్తరక్షణమునిమిత్తమై యాశ్వరుఁ డొక్క మహానుభావుని నభిషిక్తుని జేసి పంపు నని పూర్వపుద్ధీర్ఘదర్శులు మతగ్రంథములలో జెప్పిన వాక్యములనుబట్టి యట్టి మెస్సయూ నచ్చుట కప్పుడు సమయము వచ్చిన దని సర్వసామాన్యముగాఁ దలఁచి యుండిరి. ఈశ్వరునిచే నభిషిక్తుడై పంపబడిన రక్షకుఁ డతఁడే యన్నవిశ్వాసముతోనే జీవన్మును జనులు క్రీస్తుని పిలువ నారంభించిరి. అయినను జనులు ప్రారంభదశలో తమ్ము పాపములనుండి రక్షించుప్రభువు వచ్చు నని యెదురు చూడక తమశత్రువులను సంహరించి దిగ్విజయము చేసి సర్వరాజ్యమునకును జెహూసలేమునగరము రాజధానిచేసి లోకము లోని సర్వసంపదలను తమ యధీనము చేసి తమకు మహాన్నత్యమును కలిగించి యేలెడు ప్రభువు వచ్చు నని యెదురు చూచుచుండిరి. ఆకాలమునం దెల్ల వారలహృదయములలోను మెస్సయూయొక్క రాకను గూర్చినచింతను మించినచింత వేటొకటి లేదు.

రోమనులు వచ్చి దేశమును జయించి జనుల స్వేచ్ఛావిహారము నకు భంగముకలిగించి వారిని నిరోధించి పన్ను లధికముగా గ్రహించి వారి కొత్తుడు కలుఁగ జేయుచుండినను, జనుల నొండొరులతోఁ బోరాడనీయక యడఁచియుంచి దేశమును స్వస్థపఱచి వాణిజ్యాదులు నిరసాయముగా సాగునట్లు చేసిరి. ప్రభుత్వమువారి నేనాబాహు శ్యమునకు భయపడి దేశములోని దుష్టజను లడఁగి యుండవలసినవారయినను వారి హృదయములు మాత్ర మత్మప్తిని విడువక తమ

స్వేచ్ఛాచరణస్వభావమును జూపుట కయి సమయము కొఱకు ప్రతి
క్షించుచుండెను. ఈయవస్థలో మహోన్నాద మెల్లయెడల వ్యాపించి
సర్వజనులహృదయములలోను నెలవుకొనగా మెస్సయాపిచ్చు యెల్ల
వారిని వట్టుకొనెను. మెస్సయా వచ్చి దుష్టసంహారము చేసి ధర్మ
సంస్థాపనము చేయునని యాబాలగోపాలమును నమ్మియుండిరి. కృత
యుగమెప్పుడో కడచిపోయిన దని యిక్కడ మనవారి నమ్మకము.
కృతయుగము ముందు రానున్న దని యిక్కడవారి నమ్మకము;
పాలస్తీన్ దేశములో వారిదీర్ఘదర్శులు వందలకొలది సంవత్సరముల
క్రిందటనే యావటకు పుట్టిపెరిగినవా రందఱి కంటెను సధిక బుద్ధి
మంతుఁడును బలవంతుఁడు నయిన యద్భుత శక్తిసంపన్నుఁ డగు ఘనుఁ
డొక్కఁడు తమదేశమునం దుద్భవిల్లు నని పలికియుండిరి. అతఁడు
మానవకోటి సంతను శాసించుననియు, సమస్త దేశములవారును వచ్చి
యాతనిపాదము లాశ్రయించి కొలుతురనియు వారు వచించియుండిరి.
అటుతరువాత గ్రంథకర్త లావాక్యములను మఱిచి యాఘనుఁడు
యూదులలోనే పుట్టు ననియు, డేవిడ్ వంశమునం దుద్భవించి పూర్వ
రాజవంశమును మరల నుద్ధారణము చేసి లోకమున కంతకును ప్రభు
వగు ననియు, తొంటికంటెను స్పష్టముగా వ్రాసిరి. పరరాజుల పాల
నము వలన జనులలో కష్టము లధిక మయినకొలదిని ప్రజల మనస్సు
లలో లోకజేత యగు రాజునుగూర్చినచింత యధికము కాజొచ్చెను.
అట్టి ప్రభువు శీఘ్రముగా వచ్చి 'తమ కష్టములను గట్టెక్కింప
వలయు' నని పురుషులును స్త్రీలును బాలురును వృద్ధులును సర్వజను
లును సదా తమచిత్తములలోఁ బ్రార్థించుచుండిరి. వారిలో ననేకులకు
స్వప్నములో నహితము మెస్సయా వచ్చినట్లే కనబడు చుండెను.
వారికి రాత్రిందివములు మెస్సయా చింతయే పలవరింపగా నుండెను.

అతఁ డెక్కడ పుట్టునో, ఎట్లు కనబడునో, తొలుత నేకాగ్రములు చేయునో, యన్నవిషయములలో నభిప్రాయభేదమున్నను మెస్సయూ వచ్చు నన్నవిషయములలో నెవ్వరికి నణుమాత్రమునుసందేహములేదు. మఱునాడు నూర్వూడుదయించు నని యెంతనిశ్చయ ముండెనో యెల్లవారిమనస్సలకును మెస్సయూ వచ్చుననుటయు సంతదృఢనిశ్చయ మయి యుండెను; కొందఱు మెస్సయూ నేటి రే.ట. బుట్టబోవు చున్నాడని తలచుచుండిరి; కొందఱావఱకే పుట్టి తమలోఁ బెరుగు చున్నాడని తలచుచుండిరి. కొందఱు నేడో రేపో దర్శన మిచ్చి లోకమునకు తనరాకను ప్రకటించు నని తలంచుచుండిరి. ప్రజలలోని పలుతెగలవా రితరవిషయములలో పరస్పరవైషమ్యము కలవారుగా నున్నను, ఈవిషయములో మాత్ర మెల్లవారును నేకీభావము నహించి యుండిరి. ఎస్సీలు జనులు దుర్మార్గు లగుటవలన నతఁడు దర్శన మియ్యకున్నాఁ డని పలుకుచు జనులను సన్మార్గపర్తులు కం డని బోధింపఁ జొచ్చిరి; ఫారీసీలు మెస్సయూ తమలోనేపుట్టి రాష్ట్రములో నున్నతస్థానములను తమ కిచ్చు నని సంతోషించుచుండిరి. సద్దు నీలు తాముత్రమకులీను లగుటచేత తమలోనివాఁడే యొక మహా పురుషుఁడు తాను మెస్సయూ యగుట యెప్పుడో ఘోషించు నని కనిపెట్టుకొని యుండిరి. సామాన్యజనులు మెస్సయూ యెక్కడనో జనన మొంది తమలోనే గూఢముగా మెలగుచున్నాఁ డనియు, అతఁడు లోకమునకు తన్నెఱిగించుకొనుట కయి యుక్తసమయము కొఱకు ప్రతీక్షించుచున్నాఁ డనియు, నేడో రేపో యెప్పుడో యే నిమిషముననో యేపండుగనాఁడో బయలు బడు ననియు, తలచి యాతని దర్శింప నతికుతూహలు లయి యుండిరి. పూర్వదీర్ఘదర్శులు చెప్పినవచనములను ఒట్టి మెస్సయూదర్శన మిచ్చిన మఱుసటి నిము

నము నుండియు తా. మందఱును నుభులును భాగ్యసంపన్నులు నగుదుమనియు, ప్రపంచమున కంతకును జెహనలేము రాజధాని యగుననియు, భూమిమీఁద యుద్ధములును విపత్తులును రూపు మాయునవియు, దుష్టశిక్షణమును శిష్టరక్షణమును కలుగు ననియు, సమస్తముతువులలోను సంవత్సరము పొడుగునను వృక్షములును సస్యములును ఫలసమృద్ధము లయియుండు ననియు, కృష్ణరమృగములు సహితము తమ క్రౌర్యమును సహజవైరమును విడిచి సింహమును మేఠయుఁగలిసి యేకముగా నొక్కచోట వాసము చేయు ననియు, వ్యాధులును బధిరత్వాదు లయిన యంగవైకల్యములును తేకుండు ననియు, మెస్సయీ జెహనలేములో పరిశుద్ధము లయిన ధర్మములను స్థాపించి యేలుసప్పుడు తమ దేశము భూతలస్వర్గ మగుననియు, వారి యెన్నిక.

దేశ మీస్థితిలో నున్నప్పుడు నడుమనడుమ నొకానొకఁడు దేవునిచేఁ బంపఁబడిన మెస్సయీ తానే యని బయలుదేలుచుండిను. అప్పుడాతని చుట్టును వందల కొలది జనులు చేరుచుండిరి. ఇట్లు మెస్సయీ నని బయలుదేరిన ప్రతిపురుషుఁడును తాను నహాయ సంపదలేనివాఁ డయ్యును మతోన్మాదముచేత శక్త్యాశక్యవిచారము లేనివాఁడయి తానొక్కఁడే రోమనులను పాఱఁదోలి దేశము నుద్ధరింపఁ గలుగుదునన్న పూర్ణవిశ్వాసముతో వెలువడి దురాగ్రహవేశముతో దేశక్షోభమునకు నుపక్రమింపఁగానే రోమను లట్టివారిని బట్టి సంహరించి యాక్షోభము నడచివేయుచుండిరి. అట్లు వెలువడిన వానికెల్లను చావు నిశ్చయమే యయినను మతావేశపరవశత్వముచేత మరణమునకు వెఱచక యట్టి సారనేకు లొకరితరువాత నొకరు మరల మరల బయలుదేలుచునే యుండిరి. పతితు లయిన పరరాజులను దేశము నుండి తఱిమివేసి రాజ్యమును నిష్కంటకము చేయుటకై తమ్మిక్ష్వ

రుడు పంపి ననియుఁ దాము దుర్జయుల మనియు నమ్మి మతోన్మాదమువలనఁ గలిగిన వీరావేశమునుగొని వెలువడి యీసంవత్సరము కొందరు ప్రాణములు కోలుపోగా, ఆమఱుసటి సంవత్సరమే యట్టి వారు మఱికొందరు వెనుకటివారి మరణకథను మఱచిపోయి యెప్పటి విశ్వాసముతోనే వెలువడి మరల మరల రోమనుల ప్రతాపాన్ని కాహుతి యగుచుండిరి. ఇట్టి రాజద్రోహులను చిత్రవధ చేసి దేశక్షోభము నడచుటలో క్రూరులుగా ముడిచిను రోమను లితర విషయములలో జనులస్వాతంత్ర్యములకు భంగము కలిగింపక మన్నించుచుండిరి. ఈసర్వజనసంక్షోభసమయమున జీప స్పెల్లు ప్రవర్తించిన అతనిమన స్పెల్లుండెనో, మొదలయిన విషయములు ముందు ముందు వివరింపబడును.

మూడవ ప్రకరణము

జీవన్ముక్తి చోదనారంభదశ.

మొదట యా భ్రమలోఁ బడి విశ్రాంతి గానక మెల్లవారును వ్యాకలస్థితిలో నున్న యాకాలములోనే జీవన్ముక్తిమొదట 'జీనా' సగరమునందు జనులకు ధర్మబోధ చేయు నారంభించెను. తన కొడుకు పని కారణించి ప్రఖ్యాతి పొందకమునుచే జోసఫ్ పరలోకగతుఁ యొక్కను. భర్తయొక్క మరణానంతరము మేరీ కుటుంబమునకు యజ్ఞ నానురా లయి నాకరెత్తు గ్రామమును విడిచి తనబిడ్డలతో 'జీనా' పట్టణమునకు రేచిపోయి యందు నివసించిపట్టు కనఁబడుచున్నది. మేరీ కుటుంబ యాజమాన్యమును వహించుటను బట్టియే యేనామ కారు లయిన యితరులనుండి యశనిని కేటుచేయవలసినప్పు డాకాలపు వారు జీవన్ముక్తుకు మేరీ కొడు కయిన యనువిశేషమును తేల్చుచు వచ్చిరి. నాకరెత్తు గ్రామమునకు కాము ప్రయాణములో నున్న యా'జీనాపట్టణ మొకచో నామె పుట్టినిల్లయి యుండవచ్చును. తన యోషనదశలో కొంతకాలము జీవన్ముక్తిగామునందు వాసము చేసి యిక్కడనే ప్రాంతమును మనబోధ కుప్రకరించెను. జీవన్ముక్త కప్పుటికి వినాహము కాలేను. అటుతరువాత సహిత మతః దెప్పుడును వివాహము నప్రేక్షింపక యావత్తపమును బ్రహ్మచారిగానే యుండెను. బౌద్ధమునుండియూ నాతని ప్రేమ మొకప్పుడును కళత్రాదులైన యిహలోకవిషయముల విూదికి చోక మెల్లప్పుడును పరమేశ్వరుని విూదికే పోత్రుమండెను. అప్రసిద్ధస్థితిలో నున్న యాకాలములో నాతనిజ్ఞాన మెట్లు దినదినాభివృద్ధి గెనెనో, ఎట్టిధ్యానమార్గముచేత కడ

మఱి సతః దట్టి యాశ్వరైకపరాయత్త మైవనిశ్చల మతోత్సాహ
మును పొందఁ గలిగినో, తెలియవు. నిపుణముగా నాలోచించి
చూడఁగా నితరజన సాహాయ్యము చేసిన మతగ్రంథ సాహాయ్యము
చేతనుగాక స్వబుద్ధి విశేషముచేతనే యాతని కట్టి యుత్తమ జ్ఞాన
వదని లభించినట్లు తోచుచున్నది. అశుభు మోషిన యాశ్వర పిష
యక మైన యా యుత్తమజ్ఞాన మాతః! యామలమశిము వలనఁ
గలిగియుండదు; అమతమునం దట్టినిర్మలబోధ మున్నట్లును గానరాదు.
ఈశ్వరుడు సర్వజనులకును తల్లిది యన్న నిశ్చయజ్ఞాన మిట్లో
యాతని హృదయఫలకమునందు క్రొత్తమువలె దృఢముగా లగ్న
మయి యెప్పుడు నిద్రాబ్రాయ కలడెను. అందుచేత నాతః! తల్లిది
యన్నపద మీశ్వరపదమునకు స్పృశ్యమగు నుద్దేశన; అతః దీక్షరు
నెప్పుడు పెక్కినవలసినవర్తనను శ్రద్ధియనియే సంబోధించుచుండెను.
అంతేకాక యాపరమహిమముగ్గ మూర్ఖులొసనియంకిరాశ్శకు నదావినఁ
బడుచున్నట్లుండెను. ఎందుండి ఎచ్చి యాశ్వరుడు ప్రశ్నయై మైవట్లు
గాని, యతః దెప్పుడును భావించలేదు; అశః దీక్షరుని తనహృద
యములోనే చూచుచు మనస్సు చేతనే సర్వనా యాశ్వరసాన్నిధ్య
సాంగత్యము లనుభవించుచుండెను. అశఃడు తానిశ్వరునిలోనే వసించు
చున్నట్లు దృఢభావన; కలవాడయి భారీ నీత్రములతోఁ జూడక
పోయినను జ్ఞాననీత్రముచే నీశ్వరుని నందొంది యానందించుచుండెను.
మన దేశమునందలి యపార్వలహ్మల ఎలె నశః దెప్పుడును తానే
యాశ్వరుడ నని భావించుకో లేదు. ఈశ్వరుని తండ్రినిగా భావించు
కొనుచుండుటచేత తా నీశ్వరపుత్రుడ ననిమాత్రము దృఢముగా
నమ్మియుండెను. ఈయానాధజ్ఞాన మంతయు నాతని కొక్కసారిగా
నలవడిన తని చెప్ప వలనుపడదు. ఇది చిరకాలాభ్యాసమా వలనను

దీర్ఘాలోచన వలనను గలిగినఫల మయి యుండవలెను. జీసస్ దృష్టి కీర్వరుఁ డెల్లవారిని తండ్రియగుటచేత విద్వలందఱు నాతనిని ప్రేమింప వలసినవారే కాని యెచ్చరు నాతనికి భయపడఁజూపిన పని లేదు; యాదులు తమ మతప్రకారముగా భావించుకొనునట్టి క్షయభయములతో పితృయై వారిరుక్కణముకొని కిక్కులు పంపారించెడు క్రూరుఁడు గాక యాతనిదృష్టియం దెల్లవారిని నగ్నముగా కాపాడెడు సర్వకాగుఁడైన లోకపిత యయి యుండెను అతఁ డందు చేత తనదేశమువారి దురభిమానమును వదలి యాశ్చర్యమయొక్క నర్హతన పితృభావమును లోకములో స్థాపించుటకొనకే మొదటి నుండియు పాటుపడఁ జొచ్చెను. తాను వెలకొల్పఁ దలఁచుకొన్న యాసిద్ధాంతము నతఁడు సాధారణముగా “ఈశ్వరరాజ్యము” “పర లోకరాజ్యము” అను పేరులతోఁబిలుచుచు వచ్చెను. ఈపదము లక్కడి వారి పూర్వగ్రంథములలో నుపయోగింపఁబడినవే కాని యతఁడు కొత్తగా కల్పించినవి కావు. ఈ పదముల కచ్చటివారు తమతమ బుద్ధిను సారముగా ననేకు లనే కార్థములను జేసికొనుచుండిరి. ఈశ్వర రాజ్యము మానసికరాజ్య మనియు, ఎల్లవారు నీశ్వరాజ్ఞకు లోబడి నడుచుకొనుచు రగుదురేని యాశ్చరరాజ్యము లోకములో స్థాపన మగు ననియు, జనమృత్యుకృ యభిప్రాయమైనందున నతఁడొ పదము లను తదనుగుణ మైన యర్థమునందుఁ బ్రయోగించుచు వచ్చెను. అందుచేతనే యాశ్చరరాజ్య మిక్కడ నున్న దని యితరులు తన్నదిగి నప్పు డతఁడు మీమనస్సులోనే యున్నదని వారి కుత్తరము తెప్పుచు వచ్చెను. అతఁ డీశ్వర సాన్నిధ్యమును తన మనస్సులోనే యునుభ వించువాఁ డైనందున, ఆచార్యోపదేశములవలనను బాహ్యకర్మల వలననుగాక యొక్కమానసిక భక్తిచేతనే యాశ్చర్యుని పొందఁ దగి

ననియో, ధ్యాన-సూక్ష్మముచేత నీశ్వరసంగత్యమును బొంది నను నై
కార్యముల నీశ్వర ప్రతీకారముగా నాచరించుచు నీశ్వరునివలె మనశ్శుద్ధ
వర్తనమును బొందుటయే యానందదాయక మనియో, నన్ని యితరుల
కష్ట బోధించుచుండెను.

ఈ బోధనలమూలముననే దుర్మగళావేశముచేత మఠా
చార్యు లానని ద్వేషించి దూషించి బూనిరి. కన్నులు మూసికొని
ప్రార్థించునప్పుడు జనులు తమ్ము చూచుచున్నారో లేదో కనిపెట్టుట
కయి నడుచునడుచు కన్నులు దెఱచి చూచుచుండుటయు, ఇతరులు
తమ్ము చాతలని చెప్పుకొనుట కయి దంబముతో నలుగురును చూచు
నట్లు దానములు చేయుచుండుటయు, తమ్ము పుణ్యపురుషులని జను
లనుకొని గౌరవించుట కయి భక్తవేషమున కనుకూలముగా వస్త్ర
ధారణము చేసికొనుచుండుటయు, లోనుగాఁ గల దాంభిక వ్రతముల
వత్తఁ దనుదివమును ఫారసీలలోఁ జూచి రోఁతపడి, యెల్లవారి మనస్సు
లను పరిశోధించి చూచుచు ఫలము లిచ్చెడు సర్వేశ్వరుఁ డంతట
నిండియుండఁగా తదనుగ్రహప్రకరణమునకు దాంభికు లైన యాచార్య
పురుషులతోఁ బనియొండ దనియో, కొడుకలకును దగ్గడికిని నడుచు
మధ్యవర్త లుండవలసిన యొక్కట లేదనియో, మనశ్శుద్ధి లేనప్పుడు
బాహ్యస్నానములు మనుష్యుని పవిత్రుని తేజుఁజాల పనియో, కనఁ
బడినవారి కెల్లను నిర్భయముగా బోధింప నారంభించెను. ఈ స్వదే
శీయుల దాంభికాచారములను మనస్సులో నుంచుకొనియే యుత్తర
తరువాత తనశిష్యుల కుపదేశించునప్పుడు “మీరు దానము చేయు
నప్పుడు మీకాచీదేము చేయుదానిని మీయొడమచేయి యెఱుంగకుండు
నట్లు రహస్యముగా చేయుఁడు. రహస్యముగా తేనెను దానిని జూచెడు
మీతండ్రి మీకు బహిరంగముగా బహుమాన మిచ్చును” అనియో,

“నీవు ప్రార్థించువప్పుడు నీగదిలోనికి పోయి తలుపులు మేసికొని యంతర్యామి యైన నీకండ్రిని ప్రార్థింపుము. రహస్యములోని దానిని బాడెడు నీకండ్రి నీకు బహిరంగముగా బహుమానము చేయును. దీర్ఘపాశములవలననే తమ మొట్టలాలించు నని భావించి ప్రతిహార్షకులు చేయునట్లు నీవు ప్రార్థించువప్పుడు పలికినదానినే మరల వ్యర్థముగా పరిశోధోకు. నీవు తన్నుడుగక ముందే నీకేమి కావలెనో నీకండ్రి యెఱుంగును.” అనియు, పోధించుచు వచ్చెను. ఇట్లతఁడు మతరక్షణమున కావశ్యకము లన్నియిచ్చుచు గురువులచే గల్పింపఁబడి కాపాడఁబడుచుండిన సత్యమతభంజకములైన కర్మల కన్నిటిని గర్భశత్రు వయ్యెను. అందుచేత సతఁడు లోకములో సత్యమతమునకు పరిమాపకారి యయ్యెననుటకు సందేహములేదు. ఇట్టి యాతని పోధలను విని యాతనికి స్వగ్రామములో కొంతమంది శిష్యులుగా నేర్పడిరి.

జీవన్మునకుఁ గల నిద్రావిశేషమును గూర్చి యావఱకే కొంత వివరింపఁబడినది కదా! అనానుషకక్రమ విషయ మయి యాతని కప్పుడు సామూహికవిశ్వాస ముండెను. ప్రకృతికాక్రమజ్ఞాన మత్యల్పముగా నుండిన యాకాలములో సతఁడు ప్రార్థనలచేత తాను మేఘపూర్ణములను మరల్చుగల ననియు, లోకమును మరణమును మాన్పుగల ననియు, సమస్తము నీశ్వరేచ్ఛాయంత్ర మగుటచే భక్తపరాధీనుఁ డయిన యతఁడు భక్తజనాభీష్టసిద్ధి కలిగించుటకై యెట్టి యదృశములైన జేతువచ్చు ననియు నమ్ముట యొక వింత గాదు. అయినను జీవన్మునం దిటువంటి నమ్మకములవలన సాధారణముగా పామరజనులలోఁ గలిగెడి యవస్థయు లేనియుఁ గలుగక వానికంటె విలక్షణములయిన సత్సలములు కలిగెను.

ఇటువంటి విశ్వావయోగములను పామనములో కారణము లేని భయము
యను, పనికిమాలినప్రభువులను, అనావశ్యకము లగునగు యూహనము
యను, మాంత్రికాదివేషధారుల వలని మోసములను కలిగి దేశ
క్షోభమునకు కారణము లగును; తమవస్తువందో వినివలసిన యాశ్వ
సునియెడల సంపూర్ణభక్తియు మనుష్యభక్తియెడల సతిమాత్రవిశ్వా
సమును కలిగి దేశలాభమునకు కారణము లయ్యెను. ఈవిశ్వాసముల
వలనబడినందు. మతమునకు పరిశుద్ధవృద్ధయనును, పరిశుద్ధవర్తన
మును, సర్వజనపితృత్రమును, ఈశ్వరభక్తియు ప్రధానములు గాని
విరర్థకము లయిన బాహ్యకర్మలును బాహ్యవేషధారణములును ముఖ్య
ములు కావన్నది తమవస్తు చేసినబోధయొక్క సారాంశము. ఇందు
విందుగా నిటువంటి సిద్ధాంతములనే యుప్పుడప్పుడు పదేశించుచు
వచ్చినవా రొకానొక రుండుడువచ్చిరి కాని తమయొపదేశముల నను
ష్ఠానములోఁ జూపినవారు మాత్రము కావరారు. సర్వము ననుష్ఠాన
ములో నున్నది కాని యుపదేశములో నదియు లేదు. పెనుకటివారి
వలె శివలోపదేశముతో తృప్తినొంది యుండక తమన కా నుపదేశిం
చిన చానినెల్ల ననుష్ఠించి చూపెను. సత్యమెప్పుడు నుపదేశకాలమున
కంటె ననుష్ఠానమునందే లోకమున కధిపత్యకారదాయక మగును.
ఎవ్వడు మాటలతోను చేష్టలతోను ధర్మము ననువర్తింజునో,
ఎవ్వడు ప్రాణాపాయము వచ్చినను ధర్మమును విడువకుండునో, అట్టి
వాఁడొక్కఁడే లోకములో సర్వజనులకు పూజనీయుఁ డగును.

ఎల్లవారును మెప్పుడూ పచ్చు నని యెల్లచోటులను ప్రతి
క్షింతు చున్న కాలములో తమన తనగ్రామములో మతబోధ కారం
ధించి యుండఁగా నాకస్మికముగా దేశమునం దంతటను “మెప్పుడూ
యూహన” మనలో నుద్భవిల్లియున్నాఁ డనియు, ఈశ్వరరక్షాము

పరమేశ్వరుని దయ, అధిపతియైన జీవన్ మరణమునందలి
 యందరియందును యొకప్రవృత్తి బయలుదేలివచ్చును” అని యొక
 ప్రవాదియు జరిగెను. ఈవార్త వుట్టివతోడనే దేశమునం దంతట
 నొక్కసారిగా సంక్షోభము వుట్టి యామహాపురుషుని సందర్శించుట
 కను, తద్బోధనల నాకర్షించుటకును నానాముఖములనుండి జనులు
 తరతరముగా వచ్చిరి. ఇట్లు బయలుదేరిన ప్రవృత్తి
 చేరు జీవన్. మరణము అన వ సంవత్సరప్రాంతమునం దత్యు
 త్సాహవంతయగు జీవన్ముఖమున జాననెడి యామహాపురుషుని
 యొక్క భాగ్యత యిండుమించుగా పాలనీయ దేశమునం దంతటను
 వ్యాపించెను. ఈజీవన్ముఖ జన్మస్థలము జూడియ దేశములోని
 పెట్రా వుత్తమునకు సమీపమున నున్న జెట్టా గ్రామము; ఇతఁ
 జాతార్యపురుషుని వంశమునఁ బుట్టినవాడు. జీవన్ పాలనీయ దేశ
 ములో నుత్తరభాగమునందు స్థలముండఁగా నితఁడు దక్షిణభాగము
 నందు పెరుగుచుండెను. ఇతఁడు బాల్యమునుండియు నుపవాసాది
 ప్రశములతో కాలక్షేపము చేయు నలవాటు పడినవాడు; మన భరత
 ఖండమునందలి ఋషులవలె గొంతకాల మరణ్యమందు తప
 శ్చర్య చేసినవాడు. అట్టి యితఁ డిప్పుడు తనశిష్యులను జీవన్ సమీ
 పములలో స్నానములు చేయించి యావదేశములు చేయుచున్నందున
 సతనికి స్నాతకుఁ డన్న నామము ప్రసిద్ధ మయినది. ఇతఁ డిప్పుడు
 చేయుచున్న ముఖ్యబోధ “అనుతాప పడుడు. ఈశ్వరరాజ్యము
 సమీపించుచున్నది” అనునది. జీవన్ముఖ మనస్సునందువలెనే యాతని
 మనస్సునందును చిన్నతనములోనే తత్కాలదేశదుర్గతి దృఢముగా
 పాటి సంకాపము జరిగించెను. జను లెట్లు కష్టములకు లోనయి
 దుఃఖపడు చున్నారో, వారిలో నెందఱు పాపముల పాలయి బాధ

వడుచున్నారో, మంచివారుగాను ధీమాంతులుగాను నుండవలసిన గురువు లెట్లు దుష్టవర్తనలును బుద్ధిహీను లయియున్నారో, ఎన్నీలును ఫారీసీలును ధర్మశవచమును తొడిగి పైకి భక్తులు వలె నటించు చున్నను హృదయములోవల భక్తిహీనులును దయాకూన్ములు నయి యున్నారో, తెలిసికొని జాన్ మనస్సులో నారాట మొదలుకొన్నాడు. అతఁడు గ్రహస్థాత్రుఁడును వేగిరపాటు గలవాడు. సగుటచే నాతని దృష్టి కి యుక్తమములు దుష్టవాదు లయ్యెను. హెబ్రీన్ నగరము నందలి తన నుండరమందిరమునందు మఖముగా నుండినవాఁడయ్యెను కన్నులు నీరుగా ననుదినమునకు తనకుట్టును నడుచుచున్న దుర్వృత్తములను జూచి సహింపలేనివాఁడయి యతఁడతిగులవలె మెప్పుయా యొక్క రాక నవేక్షించి యింట నుండి యుండనొల్లక తిమ్మకొవోద్రేకమును కలిగించుటకు కారణము లయిన యకార్యకరణములు కంటఁబడకుండు ననియు తన దేశస్థులను మంచిమార్గమునకుం ద్రెప్పుటకుఁ దగిన సాధము లుపదేశించుట కయి నిశ్చలహృదయముతో రాత్రిందివము లీశ్వరుని ప్రార్థింపవచ్చు ననియు తలపొసి యతఁడు వనమునకుఁ జోయి నివసించవలె నని నిశ్చయించు కొనెను. అతఁడు లకుఁ జోయి కాయములు కుష్మింపఁ జేసి తాపము లయి వసించుట యీ దేశమునందువలెనే యీ దేశమునందును పూర్వకాలమునం జాచార మయి యుండెను.

అట్లు వనవానము చేసి తటస్థు చేయువారి కిశ్వరసాక్షాత్కారము కలుగు నని నమ్మి జను లట్టివారికి భయపడుటయు వారిని గౌరవించుటయుఁ గలిగి యుండెను. హిందూమత పుణ్యకార్యముగా నెల్ల వారిచేతను భావించఁబడు చుండెను. అట్లు కృతనిశ్చయమునకు యవ్వతె యిట్లు విడిచి జాను న్యూనమునకును నవివాదమున నున్న యకార్య

మునకు లేదిపోయెను. ఆ ఘోరాటవి దురాలోక మయిననిర్జనప్రదేశము; అక్కడ గొండలును నినుకరిన్నెలును దక్క కంటికి మతేమియు కనఁబడవు. ఆకాఠదవిగుండ దివమూర్తిగొలుచి నడచినను వనవాసుల కప్పుడప్పు డొకానొకపక్షియో నక్కయో విషసర్పయో దక్క శవములు వేరియు కంటఁబడదు. అక్కడక్కడ వాసలు కురిసినప్పుడు గొండలసండులలోను చిన్నయూటలలోను నిలిచినవీరు దక్క త్రాగుటకు మంచిదీరయినను లభింపవు. అడవిలేనెయు విడుతలును దక్క మనుష్యుడు శరీరభరణము చేసికొనుట కనుకూల మయిన యాహార పదార్థములేవియు దొరకవు. గొండలలోని నెలయలలో తేనెయొగలు తేనెపిల్లు పెట్టును; దక్షిణవాయువులచేత యవనదేశమునుండి విడుతలవండు కొట్టుకొనివచ్చును. ఇట్టి కాఠదవిలో విడుతలను దివి తేనె త్రాగి ప్రాణాధారణము చేసికొనుచు బహుసంవత్సరము లేకాకఱై జాను వనించెను. ఆకాలములో నతఁడు రాజదండవమును తప్పించుకొనుటకయి ప్రాణభీతిచేత పాటిపొయి వచ్చినయొకానొకతప్పరుని యొగమును దక్క మనుష్యముఖము నెప్పుడును జూడలేదు. అతని కప్పు డక్కడ నిర్వృతిగుహయే వాసగృహము; కటిసూత్రమున బంధింపఁబడిన యాష్టాశుమే వస్త్రము; మనోగతులే సహచరులు; పూర్వప్రవృత్తలయొక్క హాశ్యములను చింతనము చేయుచుండుటయు తనదేశస్థులను దౌర్బల్యములనుండియు పాపములనుండియు విముక్తులను తేయవలయునని యాశ్వరప్రార్థనము చేయుచుండుటయునీ యుతని వ్యాపారము.

ఇట్లేశ్వరుని ధ్యానించుచు తపశ్చర్యయించు గొంతకాలము గడచినతరువాత తస్మిలముగా నతనిమనస్సునం దొకపంకల్ప ముదఁబడినది. లోతుకన్నులకు మూరముగా మున్నందున నతని కీయవ

విలో వారివలనిభయముగాని వారితో పోరాడుట వృధాయాన మన్న చింతగాని కలుగలేదు. సమీపించినప్పటివలె దూరముగా నున్నవనా దపాయము లంత భయంకరముగా తోచకపోవుట లోకవైపర్లకమే కదా! ఆయుధపాగు లయిన రోమకథలులను నిత్యమును కన్నుల యెదురఁ జూచుచు పట్టణములలో నాసము చేయుచుండినవారి కట్టి బలిష్ఠుల జయింపఁగలుగుదు మన్న యాశ పుట్టుట కష్ట మయ్యెను; కాని యటవిలో నున్న జానుయొక్కదృష్టికి సర్వకర్తుఁ డయిన యీశ్వరునిరాజ్యమును తన చేతములో స్థాపన కాకుండ నిలుపుటకయి యల్ప సంఖ్యాకు లయిన యా యాయుధహస్తు లెంతటివా రని తోచెను. ఇట్టిపంకల్ప మతనిమనస్సునకు తగులఁగానే యతఁడు తనలో కాను పరిపరిలాగుల నాలోచించుకొనఁజొచ్చెను. జనులయొక్కపాపముల మూలమున పెప్పయా దర్శన మిచ్చుటకు శంకించుచున్నాఁ డని రాష్ట్రీలు ఘోషించుచుండ లేదా! ఒక్కదిన మయినను జను లందఱును తమపాపముల కయి నిజముగా పశ్చాత్తప్తు లైనవక్షమున, పెప్పయా ప్రత్యక్షమై యీశ్వరరాజ్యమును స్థాపించు నని వారు పలికి యుండలేదా! పెప్పయొక్క సాక్షాత్కారము నిమిత్తము కావలసినట్లెల్లను జనులు పశ్చాత్తప్తులై పాపపరాక్రము లగుటయే కదా! నేనువూని జనుల ననురాపపడునట్లు చేసెదను. అని మనస్సులో దృఢనిశ్చయము చేసికొని యితరులు రిత్తకోరికలు కోరుడు కాల క్షేపము చేయఁ చుండఁగా జాను కార్యదీక్ష వహించి బయలుదెక రెను. తా నెప్పుడును తానే పెప్పయా నని తలఁచుకొలేదు; నిజదర్శన ప్రాప్తి కర్హత కలుగునట్లుగా జనులు పరిశుద్ధు లగుట నిమిత్తమా మహాప్రభుత్వ చేదియన్నాఁడని మాత్రమే తలఁచి యుండెను. ఇట్టిస్థితి యుం దాతనిమనస్సులో నిత్యపోయి "పాపమునకు పరితపింపుడు,

ఈశ్వరునిరాజ్యము సమీపించినది." అని జనులకు బోధింపు మని యాజ్ఞాపించిన ట్లాకనాశ్వము వివరించెను. అట్లు వివరించినతోడనే యది యీశ్వరాజ్ఞఁగాఁ జేసి యాచిక్తప్రదేశమును తనగుహను విడిచి బయలుదేరి యతఁడు శ్రోవపాదుగునను కంటఁబడినవాని కెల్లను స్వమత ప్రకటనము చేయించు జార్జన్ నదీతీరమునకుఁ బోయి తన సిద్ధాంతమును బోధింపఁజొచ్చెను. మన దేశమునందలి బైరాగుల వంటి శిష్యు లనేకు లప్పటికే యతనిచుట్టును తేరి యతఁ డేర్పఱచిన నియమములకును, బోధించిన సిద్ధాంతములకును బోఁబడి నడుచుకొను చుండిరి. అతనిబోధను విన్నవా రెల్లను నతఁ డీశ్వరప్రేరణముచే వచ్చిన నిజ మైన దేవదూత యని విశ్వసించి తాము విన్నదాని నితరులకుఁ జెప్పిపాగిరి. ఈప్రకారముగా కర్ణపరంపరచేత నాతనిభ్యాతి దేశమం దంతటను మెల్లమెల్లఁగా నల్లుకొనఁగా నల్పకాలములోనే తెయాసలేమునగరమునకు నహింతము చేరెను. అందుచేత జనులు నానా ముఖములనుండి ప్రవాహరూపమున బయలుదేరి వచ్చి యాతని బోధను వినుటకై మూగఁజొచ్చిరి. ఎక్కడనో మాటుమూల నున్న గాలిరీ దేశములోను ప్రకాంత మైన నాకరత్నముయందులోను గూడ జాను బోధించుచున్న కథయు జను లాతనిచుట్టును తేరుచున్న వార్తయు నెల్లవారికిని కర్ణతాపిత మయ్యెను. అట్లు కొన్నిమాసములు జరుగునప్పటి కతఁడు బాడియామంజలముగో విక్కిలి ప్రబలుఁడయ్యెను. శామరజను లందఱు నాతని మహాత్మునిగా భావించి పూజించుచు వచ్చిరి; పలువు రతఁడు దేశోద్ధారణమునిమిత్తమయి యుపతరించిన మహాపురుషుఁడని నమ్మిరి; తాను మెప్పుయాను కానని యతఁడు బహిరంగముగా ఘోషించుచున్నను, అనేకు లతఁడే మెప్పుయా యని భావించిరి. అతఁడు నిర్భయముగా ధనికులైన మతా

చార్యులయొక్కయు ఫారిసీలయొక్కయు మాయ వేషములను పెల్లడి
పొడుచుచుండుటచేత మతాచార్యులును శేఖకులును మాత్ర మాతనిని
ద్వేషించి తిరస్కారభావముతో జూచుచుండిరి. అయినను జనులకు
జిసి వారాతని నేమియుఁ జేయలేకుండిరి.

ఈకాలమునకు జీసస్కున కించుమించుగా ముప్పదివంపత్తర
ముల ప్రాయము వచ్చెను. గొప్ప ప్రవక్త యొక్కఁడు బయలు వెడలి
యెల్లవారిని శిష్యులనుగాఁ జేసికొనుచున్నఁ డన్నవార్త చెవిసోఁగఁ
గానే జీసస్కు తనయిల్లును వ్యాపారమును విడిచి తన కొంచెపాటి శిష్య
బృందమును వెంటఁగొని స్వగ్రామమునండి బయలుదేటి యొక్కడనో
దక్షిణమున జాను బోధ చేయుచున్న దూరదేశమునకు తిన్నగా
వడిచిపోయెను. ఇట్లుతఁడు సంవత్సరాయక మైన తనవాసస్థానమును
సుఖములను విడిచిపోవునప్పు డతనికి తనకు ముందు కలుగఁబోయెడు
స్థితినిగూర్చినచింత గాని తన కామరణమును బాధలును తమ్మాలమున
లోకమునకు మేలును గలుగు వన్న యాలోచనగాని మనస్సుతో వుట్టి
వడో లేడో! జానుయొక్క నిప్పులుగురియుమాటలు చెవిని బడఁగానే
యాతనిమనస్సులో సుత్సాహగ్ని రగులుకొని యొక్కసారిగా ప్రజ్వ
రిల్లెను. నమస్తదిక్కులనుండియు గుంపులుగుంపులుగాఁ బోవుచున్న
మూకలతోఁ గలసి జార్జన్ నది మృతసముద్రములో సంగమించిన
చోటికి సమీపమునం దున్న జానువద్దకు జీసస్ వచ్చెను. అతఁ డక్క
డకు వచ్చునప్పటికి దీర్ఘశిరోజములు భుజములనుండి నేల, కల విరయఁ
బోసికొని, కన్నులనుండి నిప్పులురాల వికృతముగాఁ జూచుచు
బావలు పయికైత్తి దృఢభక్తి సూచకముగా నభివయించుచు, బట్ట
బయల నిలుచుఁబడి మేఘగంధీరభావణములతో వాగ్ధారావ్రచానా
మును వర్షించుచున్న దృఢోన్నతకేరీరుఁడైన పురుషుఁడొక్కఁడు కన్నుల

యెనుటఁ గానఁబడెను. అప్పు డాతనినోటినుండి “వ్రథపుయొక్క రాకకు దారిచేయుఁడని యెరఱ్యములో ఘోషించు చున్నవాడను నేను. నాతరువాత వచ్చువ్రథపు నాకంటెను కత్తియెంతోఁడు. అతని పాదరక్షలయొక్కవాఱును నంగి విప్పుటకైనను నేనర్హుడను గాను. అతఁ డివఱికి మీలో నిలిచి యున్నాఁడు. అతనివ్యవసర మాతనిచేతిలోనే యున్నది. కృషీవలుఁడు ధాన్యమునుండి పొల్లెగరఁ గొట్టిపట్టు, అతఁడు పాపాత్ములను భూమినుండి యెగఁబెట్టివేయును. కాఁబట్టి యనుతాపపడుఁడు ; మీపాపకృత్యములను శీఘ్రముగా విడిచి మంచిని జేయుట కభ్యసించుఁడు. ఈశ్వరరాజ్య మాపన్నమై యున్నది.” అనుమాటలు విడుగులు వడుచున్నట్లు బయలుపెడలి వినువారికర్హ రంధ్రములనుండి దూరి వృద్ధయములను కలఁచుచుండెను. అవయవమునం దక్కడ నున్నమూఁగలో ఫారిసీలును సద్దుసీలును కొంత అతనికంటఁబడఁగా జాను వారివంక దూక్షదృష్టితోఁ జూచుచుచేతులు చాచి “ఓవిషసర్పములారా! రాబోవు కోపమునుండి తప్పించుకొందని విశ్చివ్వఁడు హెచ్చరించును ! మీరు మీపాపములకు పరితాప పడినఁగాని విముక్తి జేవుఁడు రక్షింపఁడు.” అనునట్టివాక్యములను పలికి జనులవంకఁ దిరిగి “పశ్చాత్తాపపడుఁడు; ప్రశ్చాత్తాపపడుఁడు. జ్ఞానస్నానము పొందుఁడు” అనుమాటలు మాటికిమాటికి నువన్యసించు జొచ్చెను. స్నానములు ముక్తిదాయకము లని ప్రాగ్దేశమునం దెల్లవారికి వచ్చుక మగుటను బట్టి యతఁడు జనులు పశ్చాత్తత్తు లయి తన శిష్యులగుట కంగముగా జ్ఞానస్నానమును జేర జార్జన్ నదీతలావగాహన జేర్చుచేసెను. అతని యాయావదేశము విని పశ్చాత్తత్తు లయి వేలకొలది జనులు కన్నుల నీరుగార మూఁగలలోనుండి వెలువడి పోయి నదిలో స్నానము చేసి నచ్చి యాతనికి శిష్యులగుచుండిరి.

జాను నదిగట్టున నిలుచుండి యావస్థసించు చుండగా శిష్యులు స్నానముచేసి వచ్చువారును స్నానమునకుఁ బోవువారును నై గురువునకు భక్తితో ప్రణామము చేయుచుండఁగా, లెక్కలేని జనులు చేరువను నిలువఁబడి వేడుక చూచు చుండిరి. అట్టి సమయమునందు యావన పురుషుఁ డొకఁ డాముఖాగ్రలోనుండి వెలువడి తాను జ్ఞాన స్నానమునకు నీటిలో దిగెను.

అనంతర జాను కొంతకాలము నుండి జారడను నదిగట్టున నిలువఁబడి నిత్యమును జనులకు బోధచేయుచు పశ్చాత్తప్త లయిన బాఠి జ్ఞానస్నాన మిచ్చుచుండెను. జనులు తమ పాపముల నిరూర్త మెప్పుడు చిత్తములో పశ్చాత్తాపము నొందుచుగో యెప్పుడు మెప్పయా తప్పక వచ్చు నని జానుకు దృఢవిశ్వాస ముండెను. ప్రతి దినమును వేలకొలఁది జనులు తనవద్దకు వచ్చి తమ పాపముల నొప్పుకొని యనుకావపడి శిష్యులగుచుండుటచేత మెప్పయావచ్చి దర్శన మిచ్చు దిన మత్యాసన్న మయియున్నదనియు నతఁడు హృదయములో నర్పి యుండెను. అంతకంతకు జను లధికముగా వచ్చి తమపాపము లనుకూర్చి శోకాగ్ని సంకల్పలై శుద్ధచరిత్రులుగా నుండవలె నన్న మనోనిశ్చయముతో తమతమ వాపములకుఁ బోవుచు వచ్చినకొలఁ దిని మెప్పయామీఁది చింత బలవడి యతని కావచ్చెడువారిలోనే మెప్పయా యాన్నాఁ డేమో యన్న భ్రమసహితము కలుగుదు వచ్చెను.

అందుచేత నాతఁడు మెప్పయా యేవేళనో యేనిమిషమందో వచ్చి దర్శనమిచ్చు ననియు, ప్రజారక్షకుఁ డయిన యావపురుషురాకను చేపుఁడు తరుణము వచ్చినప్పుడు ముందుగాఁ దనకుఁ దెలుపుననియు, నెదురుచూచుచుండి, మెప్పని ముఖముసం దైవ మెప్పయా కాదగిన

లక్షణము లున్న వేమో యని తనవద్దకు స్నానమునకు వచ్చువారి ముఖముల నెల్ల నిపుణముగా పరిశీలించి చూచుచుండెను. ఇట్లుండఁగా నొకనాఁడు తన బోధ ముగిసిన తరువాత పైన తెప్పివట్లొక యోవన పురుషుఁడు నదిలో స్నానము చేసి తన వద్దకు వచ్చుచుండఁగా జాను కొంతదడవు నిశ్చలదృష్టితో తెప్పవల్పుక యతని మొగము పంకః జూచెను. అప్పు డతనిదృష్టికి తన్ను పంతోషపరవశుని తేయఁ దగినదిహ్నము దేవో యాయోవనపురుషుని సాధుముఖము నందు పొడ కట్టెను. “ఇతఁడే యతఁ డగునా?” యని తనలోఁ దాను వితర్కించుకొనుచు, తన్ను పరీక్షించుచున్న యాపురుషుని నేకాగ్రచిత్తుఁ డయి తడకదృష్టితోఁ జూచునప్పుడు చెవిలోఁ తెప్ప వట్లుగా జానునకు తనహృదయములో నుండి “ఇతఁడే మెప్పయా; దేవునిచేత కలిపిక్తుఁ డయినవాఁడితఁడే.” యన్నకట్టము విసఁ జదివెట్లయ్యెను. అట్లు వచ్చిన యాయోవనపురుషుఁడే జీవస్సు. ఆపవత్తయొక్క దృఢగంధీరోక్తులు చెవిని బడినప్పు డతని హృదయ మునం దావణి కెన్నఁడును పుట్టని యనిర్వాచ్య మగు నొకనిధమైన యొద్దీవనము కలిగెను. అతఁ డాక్షణముననే తన్నొక దేవదూత చేయిచూచి కొనిపోవు చున్నదో యనునట్లు కాంతముఖముతో తిన్నఁగా జానుయొక్క నమ్ముఖమునకు నడిచెను. ముం దేమి జరిగ నున్నదో యాతనిమనస్సున కప్పుడు పూర్ణముగా పొడకట్టకపోయినను, తాను పవిత్ర మయిన దేవకార్యము నిమిత్తము తనజీవమును నిశ్చం కముగా ధారపోయవలయు నన్న యీశ్వరప్రేరణ మాతని మనస్సులో నుదయించెను. అపట కాపుణ్యపురుషు లెప్పుడు నొండరులముఖము లను జూచి మొఱుగనివా రయినను ప్రభమదర్శన సమయముననే వారిరువురకును దేవుఁడు హృదయముల నొక్కటిగాఁ గూర్చినట్టుగా

లోపలదృఢమైన స్నేహానుబంధము కలిగెను. మఱేమియు వలుకక
యితరులవలెనే జీవన్మును జ్ఞానస్నానము నాతనివలనఁ జొందుట కయి
నీటిలో దిగెను. అంతట జా నాతని వంక కొంచెము నేఘ చూచి
యనుచూనింది “నేనే నీ వలన స్నానము పొందఁదగినవాడను. నీవే
నావద్దకుఁ వచ్చుచున్నావా?” అని పలికెను. జీవన్ శాంతచిత్తముతో
“ఇట్లుజరగనిమ్ము. ధర్మము సర్వమును నిర్వహించుట మన కిట్లే
తగియున్నది.” అని యుత్తర మిచ్చెను. సాపమునకు వచ్చాత్సావదీ
ధర్మాచరణాదీక్ష వహించుట కితరు లవలంబించిన యాస్నానమార్గమే
తనకును తగియున్నదని యామాటల కర్థమై యుండును. అంతట
జాను జీవన్మునకు జ్ఞానస్నాన మిచ్చెను. జీవన్ నీరుబెలువదీ వచ్చి
యీశ్వరుని ప్రార్థించుటకై మోకరించుకొని కూరుచుండి యొన్ని
ప్పుడు జాను తనవద్ద నిలుచున్నవారితో “నా తరువాత నాకింకెను
కత్తిమంతుఁ డొకఁడు రానున్నాడని నేను చెప్పిన దితనిని గూర్చియే.
నేను మిమ్ము నీటిలో స్నానము చేయించినట్లే మి మ్మింతఁడు పరిశు
ద్ధాత్ముల ముంచును.” అని మెల్లగా చెప్పి నట. ఇందువలన
జీవస్నే మెప్పయీ యని యప్పు డందఱిని గాకపోయినను జాను
యొక్క మనస్సువలె నను తోచె ననుట నష్టము.

జీవస్నే మెప్పయీ యొన్ని తనయభిప్రాయమును జాను వల
పురతోఁ జెప్పినట్టు తోచెను. అందుచేత జ్ఞానస్నానవేళ నడచిన
యావృత్తాంతమును జనసంఘములో సంతగా వ్యాపించలేదు. జీవస్ను
జ్ఞానస్నానము పొందిన తరువాత సత్యల్పకాలములోనే యొక్కడ
నుండి పెదలి పోయెను. తెరూపలేము నగరముననో మఱియెచ్చటనో
జీవస్ను మహాశాస్త్రాపాముతో తన పని నారంభించిన సువార్త యధిక
కాలములోనే తెలిసి బడు నన్న పూర్ణవిశ్వాసముతో జా నిక్కడ

యథాప్రకారముగా తా నారంభించిన పనిని తాను పూని కతో నిర్వహించుచుండెను. జాను వద్ద సెలవు గయిచోని వివిధాలోచనలతో చిత్త ముఱ్ఱుఱత లూగ నొక్కఁడును జీవస్సు మున్న జాను తపస్సు చేసిన జాదియూ యరణ్యమునకే తిన్నఁగా తానును వదలెను. ఇంతకుముందెన్నఁడు ననుకొని తానే మెప్పయూ యన్నవిశేష మొకటి యిప్పుడు శ్రోత్రగా నాతని చెవిని పోఁకెను. జానుయొక్క ముఖవీక్షణము వలన మెఱుము మెఱుసిన ప్లాకస్థియుగాఁ గలిగిన చిహ్నోద్వేగములో ఎతఁ డీశ్వర కార్యమున కయి తన జీవనమును ధారపోసెద నని కృతప్రతిజ్ఞఁడయి యీవలకు వచ్చినను, ఆయురదేకము కొంతకాంతి పొందినవిమ్మలఁ జాను నిర్వహింపఁ బూనుకొన్న ఘనకార్యమును సాధించుటకు తాను సమర్థుడ నగుదునా తానా యన్న సంశయ మిప్పు చాతనిమనస్సును బాధింపఁ జొచ్చెను. తాను పూనిన మహాకార్యము దుస్సాధ్య మనియు కష్ట భూయిష్ట మనియు పుష్టపడిన యిప్పు చాతనికి తాను మెప్పయూ నగుదునా యన్నవిషయముతోనే సందేహముతోఁచెను. మెప్పయూ నిర్వహింపవలసినపని సాధారణ మయినది కాదు. అట్టి యసాధారణ కార్య నిర్వహణమునకుఁ జాలినంత బలమును బుద్ధికౌశలమును నాయొద్ద నిప్పు డున్నవా! అట్టి కత్తిని భగవంతుఁడు నా కనుగ్రహించుట సాధ్య మగునా! నేనో యసహాయుడ నైనయప్రసిద్ధుడను; నిర్వహింపవలసిన కార్యభారమో దుర్భర మయినది. ఇవివ్యక్తతి నాలోచించిన నన్నియుఁ గష్టములే కానవచ్చుచున్నవి. ఇనులో చపలచిత్తులు! నానాయుత్వ మంగీకరించి వారు కొంతకాలము న నమ్మనఁచి తరువాత నెమరు తిరిగి ప్రాణాంతము లేవచ్చును. ఒక్కఁడు నాయుత్వము వహించి లోకము సంతను తనదారి కెట్లు

శ్రీప్ర: గలుగను! నే నిప్పుడు మెస్సయా నని బతులు దేలితిన పో
తరువాత ఇరుగవలసిన దేమి? ఇను లామూట నమ్ముదురా? నమ్మిన
యెడల: తేయవలసినవని యేమి? ఇనుల యభీష్టప్రకారము నేవలను
గూర్చుకొని పోయి రోమనులతో యుద్ధము చేయవలెనా? ఇనుల కీశ్వ
రునిగూర్చి బోధించి యొక్క ధర్మమార్గోపదేశమునే చేయవలెనా? ఇటు
వంటియాలోచనలు విరామములేక మనస్సునుబట్టి బాధించుచుండఁగా
రేయింబగళ్ళు నిద్రాశయము లేకుండగ యీతఁడా యదవిలో కాలము
గడుపుచుండెను. ఇప్పు డీవిషయముల నన్నిటిని చక్కఁగా నాలో
చించుకొని యొక కార్యాంశమునకు రావలెను. తాను మెస్సయా
నగుదునా? యెన్న విచారము బహుదినము లాతని కాఁకలి తోచ
నియ్యకపోయినను, ఆయంకములో నిశ్చితాభిప్రాయ మింకను మన
స్సులో దృఢపడ లేదు. తాను మెస్సయా నగుదునో కానో కోధింప
వలె నన్న తలం పాతని మనస్సులో నడుమనడుమఁ గలుగుచు
వచ్చెను. అంతరాత్మయో నిరంతరము నాతని ధర్మానుసరణము
నకు నుముఖుని తేయుచున్నది; కష్టచింతలో ధర్మమునుండి విముఖుని
తేయు జూచుచున్నది. లోకోత్తరకార్యమున కుత్సహించు మహాపురు
షులదిత్రములో నన్నికష్టములు వచ్చినను ధర్మపథము ననుమాత్రము
నతిక్రమింప రాదన్న సద్చింతలు కలిగినప్పు డొకమూల కొన్నిసమ
యములయందు ధర్మము నిమిత్తమయి పర్వమఖములను దృఢించి
కష్టము లేల తెచ్చిపెట్టుకొనవలె నన్నదుశ్చింతలుకూడ నుదయిం
చుట చింతకాదుగదా! అట్టి చింతలలో మొదటివానిని దేవతాప్రేర
ణము లనియు, రెండవవానిని విశ్వాప్రేరణము లనియు, బుద్ధిమంతు
లాదికాలమునుండియు భావించుచున్నారు. నీ వీశ్వరనియుక్తుడ నని
చెప్పి యీశ్వరరాజ్యమును భూమిమీఁద స్థాపన చేయునిమిత్తమి

నీకరీరమును శృంగారమువలె విడుపు మని దేవుచేత మైన నచ్చుట్టి ప్రోత్సహించిది యతనికి దైగ్యము చెప్పుచుండగా, పితాచక్రవర్తి మైన దుర్బుద్ధి తా నప్పు డప్పుడు నడుమవచ్చి యతని కధైర్యసంక యములు ఘట్టించుచు వచ్చెను. అట్టిస్థితిలో మిక్కిలితన దైయమున యతని కొకప్పుడు “మిన్న గొంక పాప్యమేమియును లేదని పెద్దలు చెప్పి యున్నారే! నేనే మిన్నయూ నైనపక్షమున నాయాకలి పోవునట్లుగా నెక్కడి రాళ్ళను రొట్టలనుగా మార్చు బ్రతుక్కింతువా?” అన్నబుద్ధి పుట్టి యింతలో “మనస్సుగారు రొట్టలవలననే జీవింపగూడదు; ఈశ్వర ముఖమునుండి వచ్చిన వాక్యములవలననే జీవింపవలెను.” అన్న వేద వాక్యము జ్ఞప్తికి వచ్చి యాతలంపు తొలగిపోగా సతనికి మరల తన హృదయములో నున్న యాశ్చర్యాజ్ఞ ననుసరించి తానొక్క ధర్మావ లంబమువలననే జీవింపవలె నన్నబుద్ధి పుట్టెను. మఱియొకప్పు డతఁ డలసి సామ్యస్థితి కన్నులు మూసికొని మినుకుపాట్లలో తాను తెరవా లేము నగరములోని దేవాలయముయొక్క గోపురాగ్రమున నున్నట్లు భావించుకొని యాభావనలోఁ గూడ మిన్నయూ చింత మఱచిపోక “నేనే మిన్నయూ నైన పక్షమున, దీనిమీఁదనుండి యుజ్జీనను దేవుడు నన్ను త్రింపడకుండ రక్షింపఁదా!” అనుకొని యాస్థితిలోనే మరల “నీవు నీరైతువైన యాశ్వురని శోధింపఁగూడదు” అన్న వేద వాక్యమును స్మరణకుఁ దెచ్చుకొని భగవంతుడు తన్ను రక్షించునో లేదో శోధించుటకై యాపదలను బుద్ధిపూర్వకముగా తెచ్చుకొరాదని తన యుద్యమమునుండి మరలుకొనెను. ఇట్టి యారాటములోనే యిం కొకసారి యతఁడు. తాను పర్వతాగ్రమునం దధివసించి చుట్టును గల రాష్ట్రములను జూచుచున్నట్లుగా భావించుకొను చుండఁగా “ఇతరుల వలె నీవు కొంచెము స్వార్థిఁడవు. నయి నిష్కరుణుడవు నైనపక్షమున

మెస్సయోభావము వహించి నీ నీ గాఢము కన్నీటి గాఢ వగుటకు నీకత్తి నుపయోగించుకొనవచ్చును." అని హృదయముతో నెవ్వరో చెప్పినట్లయ్యెను. అతఁ డామూట వివరముగానే తెలివి తెచ్చుకొని "ఇది దుశ్చింత. ఓపికాచమా! ఇక్కడనుండి తొలగిపోము. వేదములో చెప్పినట్లు సమస్తవిషయములలోను నేనీశ్వరునే పూజించి నేనివ వలెను. ఉత్తమోత్తమమైన మార్గమునఁ దక్కు నవ్యవిధమున నేను దేవునికార్యమును జేయ యున్నాను." అని పలికెను. ఇదియే పికాచప్రేరణము లై నట్లు గ్రంథములయందు విచిత్రముగా వర్ణింపఁ బడినవి. ఇట్టి హృదయాందోళనములతో నాతని కా యదవియందు నలువది యేహోరాత్రములు గడచినవి. ఈప్రకారముగా కర్తవ్య నిశ్చయము గానక నలువది దినములు త్రొక్కటపడిన తరువాత నాతని మనస్సునకు పికాచప్రేరణము వదలి దేవావేశము కలిగెను. అంతటితో నాతనికి లోపల గల యాందోళనమును పంచేహము లును తొలగిపోయెను; కాంతియు సంతుష్టియుఁ గల దయి చిత్తము స్వస్థపడెను. అప్పు డతఁడు తాను ధర్మసంస్థాపనార్థ మిశ్వరునిచే నియోగింపఁబడిన మెస్సయో సని మనస్సులో ధ్రువముచుకొని నాటినుండి దేశోద్ధారణనిమిత్త మార్కాస్థానము చేయకృతనిశ్చయఁ దయ్యెను. తనదారి నుగను మయినది కాదనియు ప్రాణాపాయకము నహితము కావచ్చు ననియు స్పష్టముగా నెఱిగినవాఁ డయ్యెను, అతఁ డాక్షణమునుండియు నొకప్పుడును నెను కంజవేయక తాను మార్గదర్శియై నడిచి జనుల నజ్ఞానమునుండియు దుస్థితి నుండియు, పాపములనుండియు విముక్తులనుజేయ బద్ధకంఠుడై సమస్తమునకు నీశ్వరునే నమ్ముకొని కష్టములను పరకు నేయక యీశ్వరనేవ కయి ముందుకు సడవఁ జొచ్చెను. ఇంతవఱకును తనమ్మునఁజూర్చి చెప్పినది

సామాన్యపు వ్యధంగిగా నున్నప్పటి చరిత్రము; ఇంక ముందు చెప్పఁ బోవునది దేవకార్యమునందు నియుక్తుఁడైన మెప్పయ్యాగా వర్తిం చెనునప్పటి చరిత్రము. అప్పటి చర్యను బట్టియే జీవన్మునకు మెప్ప యాకు పర్యాయపదమైవ్రీస్తను విశేషాభిధానము కలిగినది.

నాలవ ప్రకరణము,

జీవన్ ముదట స్వర్ణలమున ధర్మవచనము చేయుట.

జానుపలన జ్ఞానస్నానము పొందుకాలమునకు జీవస్ఫుప్తాయము దాదాపుగా ముప్పదివంశత్సరములు. పెక్కుశోధనలకు లోనయి కట్ట కడపట తానే మెప్పయూ నన్న పూర్ణవిశ్వాసముతో నరణ్యమునుండి వెడలి వచ్చినతరువాత పతడు తనకు జ్ఞానస్నానమును ప్రసాదించి యీశ్వరదాస్యమున కయి యాత్మస్వగము చేయఁ బురికొల్పిన జాను వద్దకు మరలఁ బోయి యాతనిని పండగించి ధర్మవచన గూఠంబిం చుట కయి యాతనివలన ననన్త గైకొని యుండవచ్చును. అనమా వేశపడుచుమునంచును జాను మరల తనప్రితుశిష్యులతో నితఁడే మెప్పయూ యని చెప్పియు నుండవచ్చును. అయినను తామే మెప్ప యాల మని యీవఱ శెందరో వీరావేశముచేత బైలుదేటి నాలుగు దినములు సివములాడి తాము పూనినకార్యభారము నగునూత్రమును నిర్వహించ వత్తులు కాక కడపట భగ్నమనోభుగ్గులు నామయాప ములు లేకుండ నడఁగిపోవుచు వచ్చుటచేత విన్నజనులుమాత్రము సంకతుమనమ్ముగ్గులు వేసికపడి తాము మరల నింతగో మోసపోవుట క్షిప్తము లేనివారయి జీవన్ నిజ మైన మెప్పయూ యగునో కాఁడో నిర్ధారణము చేయుటకు దగినవిదర్శనములు కనబడుటవఱకు విదమిథ మని నిశ్చయింపక వేది యుండుట కయి పలువురు రుద్దేశించుకొని యున్నట్టు నోచుచున్నది. అతఁడు జానువద్ద సౌవుగైకొని బతులు దేటి నదీతీరమున కాలినడకను బోవుచున్నప్పు డంతకుము న్నితఁడే

మెప్పుడూ యిది గురువు తమకు జాననజానశిష్యులు కొందఱు జీవన్మును పెంబడింది, అతనితోడఁ గూడ నడవఁజొచ్చిరి. ఇట్లు కొంత మూఁరము నడచినతరువాత జీవన వారిని మెనుక తిరిగి చూచి “మీకుఁ గావలసిన దేనిని” అని యడిగెను. అప్పుడేమి చెప్పటకును తోచక కాఁబోయిన వారడిగినదానికి బదులు చెప్పక “స్వామీ! నీ పెక్కడ వుండినదవు” అని మరల ప్రశ్న వేసిరి. “మీరే వచ్చి చూడుఁడు” అని వారి కుత్తరము చెప్పి తలవంచుకొని యతఁడు మరల యథా పూర్వకముగా నడుచుచుండెను. తదాజ్ఞానుసారముగ వాతని పెంటఁతోయి కొంతకాల మతనితో సహవాసము చేసి తరువాత నతఁడు జానుకంటె తప్పక గొప్పవాఁడని తమమనస్సులలో నిశ్చయము చేసికొనిరి. అతఁడు కాంతస్వభావుఁ డగుటవలన మానసాదేశమును గలిగించు తీవ్రలక్షణము లేనియు నాతనియందు పాదకట్టకపోవుటచేత శ్రోత్రగా చూచువారి కతఁడు సామాన్యమానవుఁడుగానే తోచును గాని యితరులకంటె నతనియందు విశేష మేమియు కనఁబడదు. కాని, యతనితోఁ గొంతకాలము పరిచయము చేసి యతనివాక్యము లను వినుచు నతనివర్తనమును గనిపెట్టువారికి మాత్ర మతని చేష్ట లును మాటలును సమ్మోహనకము లయి యతనియందు దనురాగ మును గౌరవమును గలిగింపక మానవు. ఇట్లతఁడు పూర్వము తన పెంట వచ్చినట్టియు నిప్పుడు శ్రోత్రగాఁ జేరినట్టియు పరిమితశిష్య బృందము పెంటనంటి రాఁగా గాలిలీ దేశములోని స్వస్థానమును గూర్చి ప్రయాణము చేయుచుండెను. మెప్పుడూవలన జనులు ప్రతి ధీంతు చున్నట్లుగా యాధములతోను నేనలతోను తనకుఁ బనిలే వనియు తాను జేయవలసినపని యుంలేయు తన యుపదేశములచేతను వర్తనముచేతను స్వదేశస్థులకు పరిశుద్ధ మయిన యొత్తమతీవనమార్గ

మును బోధించుటయే యనియు నతః కరణ్యములో నున్నప్పుడే నిశ్చయము చేసికొన్నందున, అనిశ్చయమునుబట్టి తాను జేయవలయు కొన్నపనిని తా నెఱిగియున్న దేశమునకుఁ బోయి యెఱిగియున్న వారిలోనే యారంభించుట యధికప్రయోజనకరముగా నుండు నని భావించుకొని యాయుద్దేశముతోనే స్వదేశాభిమతిఁ దయ్యెను.

అతఁడు స్వస్థలమును జేరుటకు లోపలనే సకలజనసంక్షోభకర మయిన వైపరీత్య మొకటి సంభవించెను. అకస్మాత్తుగా జాను రాజ భటులచేతఁ బట్టుకొంటుండి కారాగృహమునందుఁ బెట్టుబడి నన్న పిడుగు వంటి దుర్వార్త ప్రోవలోనే యతని చెవి పోకి కొంత వ్యాధయైతాప మును గలిగించెను. అంతేగాని యా ముఖవార్త వజ్రపన్నిభ మైన యాతనివ్యాధయమును సంచలించఁజేసి పూనిన పూనికనుండి యాతనిని మరలించఁగలిగినది కాదు. రాజదండనమునకు పాత్రుఁ డగుట కయి జాను చేసిన యపరాధ మెదియు లేదు; జానుయొక్క ప్రసిద్ధియు జనానురాగకథయు విని, తన ప్రజానురాగబలముచేత నతఁడు ముం దేమయిన జనసంక్షోభమును ప్రేరేచునేమో యన్న భీతిచేత హీరాద్ అంటిపన్ నేసలను బంటి పట్టి తెప్పించి యాతనిని చెఱువలలోఁ దెప్పించెను. ఘనుఁ డైనమూలోధకుఁ డిప్పుడు రోమునులచేతులలో నున్నందున, ఎప్పుడో యేనేకనో యతఁడు పధింపఁబడుట నిశ్చయము. జనప్రియుఁ డయి ప్రఖ్యాతి గాంచి జనులను తనమార్గమున నడవఁ గల యవస్థ తటస్థించినప్పుడు తనకును నట్టిగతియే వట్టవచ్చునని జనస్సమునస్సులో నప్పుడే యాహా కలిగెను. అట్టియాహానుబట్టి తనకు ముందు రాఁజొయ్యెడి యాపదలవిషయ మయి యతఁ డెంతమాత్ర మును సంజేహము పొందనివాఁడయినను, అతలం వతనియొద్దమము కలిగి విఘ్నకారణము కాక జాను కారాబద్ధుఁ డయి యుండుటనుబట్టి

పని చేయువారు లేవందునఁ దాను మఱింత శీఘ్రముగా పని కారంభింపవలె నన్నప్రార్థనాము పుట్టించుటకు హేతు వయ్యెను.

మఠాచార్యులదుర్మయములను నిర్భయముగా బయలుపుచ్చుట మొదలగు కొన్ని విషయములలో నొంకొరులను బోలి యున్నను, స్వరూప స్వభావములయందును బోధించుటకు స్థలములు మొదలయి పని యేర్పడుచుకొనుటయందును బహువిషయములలో జానునకును జీవన్మువకును విజ్ఞీలి వ్యత్యాసము గలదు. జాను మహాగ్రస్వభావుడు; జీవన్ పరమశాంతస్వభావుడు. జాను లిగ్గరగా భీషణకటు నినాదముతో ఘోషించెడువాడు; జీవన్ మెల్లగా మృదుమధుర వ్యరిముతో నుపదేశించువాడు. జాను నిస్సంగుఁడయి విశేషకాలము నిర్ణవ ప్రదేశములయందుఁ గడపుచు వనవాటులలో బోధింప నిచ్చు గలవాడు. జీవన్ సంగతీఁడయి నిరంతరము జనులతోఁ గలిసి మెలసి వసించుచు బహుజనాన్వితము లయినజనపదములలో బోధింప వధిరాషి గలవాడు. ఇట్టిస్వభావగుణములతో మొట్టమొదట జీవన్ తాను కొంతకాలము వాసముచేసిన శ్రీవర్ణామృతములో ధర్మ బోధము చేయుట కుపక్రమించె. ఆతనిబోధను వినుటకయి జనులు గుంపులుగుంపులుగా వచ్చి యతనిచుట్టును మూగజోచ్చిరి. తాను మెస్సయానిని యప్పటి కతఁడు మనస్సులో దృఢముగా నమ్మి యొన్నను, తాను జెప్పినదానిని చేసినదానిని పరీక్షించి జనులే గ్రహింపవలెనని కాబోలును మఱియు లయినతన పరమాత్మలతో నివ్వఁజిత్తో దక్క మఱి యెవ్వఁజిత్తోను జీవన్ము తాను మెస్సయా నిని యహిరంగముగా జెప్పలేదు. ఐక్యకంఠముతో నెల్ల వారును తన్ను మెస్సయాను గా గ్రహించి విశ్వసించు రన్ననమ్మక యతనికిపహితము లేకదే యుండఁచును. అతఁడు తన్నివ్విడు చెప్పఁజిల్లిన వచ్చినను

మొప్పయానని చెప్పకోక పూర్వము దేనియర తనవ్వన్న దర్శనములోఁ జూచిన (యీశ్వరధర్మప్రపంచము చేయు) దేవదూతకుఁ బెట్టిన “మనుష్యపుత్రుఁ” డన్న పేరును తానుధరించి “నేను” అనుటకు పర్యాయపదముగా “మనుష్యపుత్రుఁడు” అన్నమాటనే కలుదుగా వాడుడు వచ్చెను. మాయయు మర్మము లెఱుంగక ఋణవర్తనులయి యతనిబోధను పరిశుద్ధహృదయములతో నన్ని ధర్మితోఁ జేరిన పిన్న వయస్సువారైన శ్రీపురుషులుమూత మప్పుడప్పుడు “నీవే మొప్పయా” వని యతనితో ననుచు వచ్చిరి. పూర్వగ్రంథముల ననుసరించి మొప్పయా దేవిదేవతతివాడయి యుండవలసివందున, మొప్పయాయనుమాటకు పర్యాయపదముగా నా రాతనిని “దేవిదేవ పుత్రా” అనియు పిలుచుచు వచ్చిరి. తనన తాను దేవిదేవవంశజుడ నన్నవిషయమును విశ్వసించినను విశ్వసింపక పోయినను, అయర్థమునందు వారట్లు తన్ను పిలుచుట కామోదించుచు వచ్చెను. అయినను తానుమూత్ర మతఁడు తన్నా పేరితో నెప్పుడును జెప్పకొనక మనుష్యపుత్రుఁ డన్న నామమునే తృప్తితో నహించుచుండెను.

తాను శేషదీహితబోధమును విశ్వసించి తన్ననుసరించువారు కొంతకాలమువఱకును కొందఱుమూత్రమే యుండురనియు నతఁడు మొదటనే దృఢముగా నెఱుంగును. తనయం దవ్యాజవిశ్వాసము గల వారిఁ గొందఱుమూత్రమే తనసిద్ధాంతములను కూలంకషముగా బోధపఱచి మనస్సులో దృఢముగా నాటించి తా నాకస్మికముగా నిహలోకయాత్ర పరిసమాప్తి పొందించి దేవాము త్యజింపవలసి వచ్చినయెడలఁ దానారంభించినవనిని తనయనంతరమున దైర్యసాహసములతో నిర్వహించుటకయి వారిని నమస్కరింప నుపలె ననియే యోచింపూఁక. అందుచేత జీససి పరమూర్తులుగాను శ్రద్ధాగుఢులు

గాను నుండెను కొంచును ప్రాశస్త్యములను తనవద్దఁ జేర్చుకొని, సంఘమునకు సాముదాయకముగా బోధించునప్పుడు చూప శక్యముగాని యధికశ్రద్ధతో వారిని శిక్షింతులను జేయువలెనని నిశ్చయించుకొనెను. ఆపనినిమిత్రమై అతఁడు తనబోధనమును వివచచ్చువారిస్వయావస్థభావములను నిపుణముగా పోషించుచు, ఎవరిని తన కాంతరంగికులనుగాఁ జేర్చుకొనవచ్చునో యెవరిని జేర్చుకోరాదో తనలోఁదానాలోచించుకొను చుండెను. ఇట్లాలోచించి కొన్ని నెల లయినతరువాత సతః జోకనాఁడు కైఫీరియను సరస్వతీమునందు నడుచుచు తన బోధము నావలకు వివచచ్చు చుండెడివా రయిన యుచూయకు లగు బెన్తవాండు కొండలు చేపలు పట్టుచుండఁగాఁ జూచి వారిని చేరఁబిలిచి “మీరు నావెంట రండూ. నేను మిమ్ము చేపలను గాక మనుష్యులను పట్టువారినిగాఁ జేసెనను.” అని చెప్పఁగానే వారు తక్షణమే తమ పెడవలను వలలను విడిచి యాతనివెంటఁ బోయిరి. ఈప్రకారముగాఁ జేర్చుకొనఁబడిన ముఖ్యశిష్యులనామకథనాదులు యొక్క స్థలమునందు వివరింపఁబడును. అతఁడు తాను ప్రాశస్త్యములనుగాఁ జేకొన్నవారికి విశేషశ్రద్ధవహించి బోధించినను, సామాన్యముగా తనవద్దకు వచ్చువారికందఱికిని మానక సర్వకాలములయందును బోధ చేయుచునే యుండెను. అతనిబోధనాశక్తినిబట్టిమాత్రమే కాక రోగులను స్వస్థపఱిచెడి యద్భుతశక్తినిబట్టికూడ నాతనిఖ్యాతి శీఘ్రకాలములోనే చుట్టుపట్లదేశమునం దంతటను వ్యాపించెను. అందుచేత చేరువనుండియు దూరమునుండియు గూడ నామాతనబోధకునిబోధ వినుటకును వ్యాధులను నివారణము చేసికొనుటకును జనులు రాఁజొచ్చిరి. గాలిలీ దేశమునం దంతటను బయట జెయూసలేమునగరము దురుకునుగూడ కొంతకాలములో నాతనికిర్దిష్ట వ్యాపించెను. కొన్ని

సంఖ్య గలగ్రామములలో మొదట నొక గ్రామముగ్రామము ప్రవేశించి ధర్మోపదేశము చేయ నారంభించెను, కొన్ని మాసములు గడచునప్పటి కతఁ డెక్కడకు బోయినను జను లకనివిగూర్చి యద్యుత కథలను తెప్పగొనుచు వెంటఁ బడఁ జొచ్చిరి.

లోకములో జన్మభూమి యెట్టివారికిని ప్రియతమ మైనది కదా! అతఁ డీప్రకారముగా గొంతకాలము తన కడపటివానస్థుల మైన శేవర్మాముగ్రామములో బోధచేసి పేరు పొంది తన జన్మస్థలమును జూడ వలె నన్న వాంఛఁబట్టుగా బయలుదేలి శ్రోవహానుమను గల గ్రామములలో బోధచేయుచు తుద కొకనాడు నాజరెత్త గ్రామము ప్రవేశించెను. అనంత యెక్కువ క్రిత యాప్రాంతములయందు దండట నల్లు కొనెను. తమ గ్రామములో నుద్భవించినవాఁ డొకఁడు బైలుదేలి ప్రవక్త యయి యెల్లయెడలఁ బ్రఖ్యాతి గాంచుచున్నాఁ డని విన్న మాత్రముననే యెల్లవారికిని సంశోషము పట్టరాకుండునుగదా! అట్టివాఁడు తమయందు చాడరము గలవాఁ డయి మరల తమ గ్రామము నకు వచ్చి వాక్కుధాధారలను వెదచల్లఁ బోవుచున్నాఁ డని తెలిసి కొన్నప్పుడు తద్యోధామృతరసపానము చేసి యానందపరవశులము కావలె నన్న బుద్ధి యెవ్వరి మనస్సులలో నుదయింపకుండును! అది యతఁడు పుట్టినిగిన స్థల మగుటచేత నాజరెత్తు గ్రామములోనివారందఱు నాతనిని చక్కగా గుర్తెఱుఁగుదురు; అల్పకాలముండిటనే స్వగ్రామమును విడిచిపోయిన యతఁ డిదిగో నాకస్మికముగా ప్రసిద్ధ పురుషుఁ డయి మరల స్వజనమును తేరవచ్చుచుండెను. అట్టిస్థితిలో నామహాపురుషునికీ తమ గ్రామము జనసంఘమైన ధన్యశిష్యుల దన్న గర్వముచేత తద్దామవాను లెవ్వ రద్యుత ప్రమోదముగ్న మాస నులు కాకుందురు? జీవన్ చేసిన యద్యుతచర్యలనుగూర్చి యావఱకీ

వినియోగించుటచేత సత్యము తమ యెడల సభిగారవానుభాగములు చూచి తమ గ్రామమున మఱింత యధికముగా సత్యదృఢత కార్యములు చేసి తమ్ముండఱి సంకోషమైన సని యాగ్రామవాసు లెల్లరు నెదురుచూచుచుండిరి. అందుచేత జీవన స్వగ్రామము చేరగానే నాకరెత్తుగ్రామివాను లందఱు నాతని జూడవచ్చిరి. “అతిపరిచయ దవజ్ఞా” యను న్యాయముచేత పూర్వపరిచితు లనేకు లనని తమవాడే యన్న యనాదరభావముతో చురుకైన జూచియు నుండును. పేరు పెంపు లేని యతని కుటుంబస్థితినిగూర్చి యందఱు నెఱిగినవా రగుటచే స్వగ్రామమున సతని కంతగౌరవము కలుగక పోవుట వింతగాదు. అతని తల్లిని తోడ్కొనివులను బావలను కన్నుల యెరుట నిత్యమును జూచుచుండెడివా రతనిని దేవుడ రాజవంశజుగా నెట్లు భావించి సమ్యాపింపగలుగుదురు? ఇతనులమూట యటుడగా తుండ కతని కుటుంబమువారే యచ్చట సతనిని ప్రవక్తనుగా సంగీకరింపక ప్రతిపక్షు లయిరి. పూర్వన్నీహితులు పూర్వపరిచయముతోనే యాతని సమీపించి తమ్ము విడిచిపోయిన తరువాత నాతనియందు గలిగిన గొప్ప చూపును గనిపెట్టలేక పూర్వపురితిని కుశలప్రశ్నలను నేయఁ జొచ్చిరి; ఎల్లవారును చవపుతో ముందుకు వచ్చి యితర ఫలములలోఁ జూపిన వింతలను దమకుఁ జూపు మని వీడింపఁ జొచ్చిరి. నాడు తాను దేవాలయములో నుపదేశము చేయుట కయి యేర్పఱువఱుచిన సమయము సమీపించకముందే యతఁడు స్వగ్రామ వాసులు తన బోధవలయుండు భక్తివిశ్వాసములు కలవారు కారనియు తనచేత నేనో యింద్రజాలములు చేయించి నేడుకమాది యాశం దింపఁ జూచుచున్నారనియుఁ దెలిసికొనినను. అరణ్య కాలనిని జూచి యుండనివారు మాత్రము గౌరవసూచకము లైన శీతలవాక్యములతో

నాతని నాదరించి యభినందించి. తనన నాడు తేనాలయములో ప్రసంగము చేయుచోవుచున్నాఁ దని యూరంతటను దెలిసివంచున, తిపాననామయమునకు ముందే యచ్చటి చిన్న దేవాలయ మంతయు జనులతోఁ గ్రిక్కిరిసిపోయెను. సాధారణముగా తదితడు ప్రార్థనలును భగ్యకామ్రుతనములును ముగిసిన తరువాత తనన పూర్వవచక్ర మైన యిప్యాయామొక్క గ్రంథములోనుండి “ఈశ్వరుడు బీదలకు కుళవార్తలను బోధించుట కయి నన్ను నిషిక్తుని చేసి వంచున, ఈశ్వరుని యాత్మ నన్నిప్పు దావేశించియున్నది” అన్న వాక్యము వంచుకొని యూవకరణమును జరిపి ముగించి, అచిన్నయ మునే తనప్రసంగములో వంచుచుంది తా వాచవచక్రల వాక్యము పశ్య మగువల్లుగా కుళవార్తను కాంతాత్ములకు బోధించుటకును భగ్య వృద్ధులను పుష్కలముచుటకును శోకాత్తులకు ముఖకాంతిచేయుటకును పర్యవేదరణీయ మైన యాశ్వరవాక్యమును బోధించుటకును పదితిననియు, ఈశ్వరాజ్ఞకండలును బద్ధులై మెల్లవారల హృదయములలోను కాయజ్యమే రాజ్యము చేయు కాలము వచ్చినప్పు డెల్లవారును భూతలపర్యమఖము వనుభవించు రనియు, తివస్యనివ నారంభించెను. ఈ ప్రథమవాక్యములు పర్యవేషలకును కర్తరసాయనముగా నున్నందున, దేవాలయములోనివా రందఱు నొందోరుల మొగముల వంకఁ జూచుచు “ఇతఁడు జోసన్ గొడుగు కాఁజా! అంశకాలము ప్రద్రవ్యిగా నుండి మనలో నివసించినవాఁ డింతలో నిట్లు ప్రవచించఁ గలుగు నని యెప్పు రూహించఁ గలరు?” అని యతని క్లాభింపఁ జొచ్చిరి. ఇట్లనిధముగాఁ గొంతకేపు ప్రవచించి తరువాత తనన మఱియొక ధోరణి దిగెను. అతఁ డక్కడకుఁ బోయిన యుద్దేశము వారిని దిద్ది బాగుచేయవలె ననియే కాని ప్రియవాక్యములు పలికి వారిని పంతోషపెట్టి

తాను మెప్పొదవలయునని కాదు. ప్రపంగముయొక్క పూర్వభాగమునం దతఁడు మూడించిన భాగమునోక్కప్పువ్యవధిను పొందుటకు మార్గ మేదో యిప్పుడు విశదముగాఁ జెలువవలెను. సాధ్యమైన యొకటి వా రేయేమిషయములలో తవ్వదాసులు త్రొక్కుచున్నారో, ఆలోచించుటకును వర్తించుటకును యోగ్యము లైన యుత్తమ మార్గములేవో, చూచి వారికన్నులు తెలుచుట కర్తవ్య మైనందున, సతః డిప్పుడు తనవారు సంస్కరించుకోవలసిన దోషములను జూచి సంస్కారమార్గముల నుపదేశించ వారంభించెను. మార్గోపదేశ్య యయి తాను ధర్మముల నుపదేశించు చున్నప్పుడు తన పూర్వపరిచితులు తన్ను స్వాత్మర్థము చూప వచ్చిన గర్వితునిగా భావించి యనుమాన్యగ్రస్తు లయి యున్నారని వారి చేష్టావికారాదులవలనఁ గనిపెట్టి, లేకమును సంశయపడక యిక్కడ తా నప్పు డుపదేశించు చున్న వాక్యములు తనివి కావనియు తనలోపల నుండి వలించు చున్న యాశ్చర్యనివాశ్యము లనియు దృఢముగా భావించి ముతంత యుత్సాహముతో “మీస్థితి చూడఁగా ‘వైదుర్లడా! ముందు నీరోగము నీవు కుదుక్కుకొమ్ము’ అన్న పూర్వపురాణిత వాక్ స్మరణకు వచ్చుచున్నది.” అని చెప్ప వారంభించెను. జనుల కితని మాటలు రుచింపక పోగా వారు “ఇంట గెలది రచ్చ గెలుపుము. ముందుగా నీవని నిక్కడ వారంభింపుము. నీమహిమల నిక్కడఁ జూచి, తమ్ముల మున వచ్చెడి కీర్తి నీవాసస్థల మయిన యిక్కడ నుండి యిశరస్థలము లకు వ్యాపించునట్లు చేయుము.” అని యేదో ప్రలంపింపసాగిరి. ఆమాటల కతఁడు కోపపడక వివరముతోను విచారముతోను, తాను మహిమను జూచి ప్రజలను మనోదప్పింపఁగల యి యిక్కడకు రాలే దని తెలియఁ బలికెను. అతఁ డప్పుడు తేయించుచుండిన యువ

దేశము దైవాదేశపీఠిక మనియు నీశ్వరపంజీక మనియు నాలి మన
 స్ఫులలో నాదరము కలుగలేదు. ప్రవక్తగా సత్యము స్వప్రాయమున
 కేదో గొప్పకవమును సమకూర్చు వలయు మన్నించుక దప్ప వారి
 మనస్సుల కస్యదంత తోచలేదు. అట్టి సమయములో జనన మరణ
 నందుకొని “ఒక్క స్వదేశమునఁ దక్క ఎఱియొక్కదను ప్రవక్త
 గౌరవము పొందకుండఁడు” అన్న లోకోక్తి నుదాహరించి, ఈశ్వర
 రాజ్యమును భూమిమీఁద వ్యాపింపఁ జేయుటకంటె స్వాత్మకృష్ణతను
 వారెక్కువగాఁ జూచుకొనుచున్నంతవఱకును తాను వారిలోఁ గలిసి
 పనిచేయుచున్నించుట వ్యర్థమని వారికిఁజూపఁ బ్రయత్నించెను. అట్లేడు
 నిర్భయముగాఁ బలుసమూహము వారి శంతశంతకు నిర్ణయకారము
 లుగాఁ దోచుచురాగా “ఇతఁడు మనలను తిరస్కరించుచున్నాఁడు”
 అని యొక్కఁడును, “ఇతఁడు మనకు ప్రవక్త కాఁడు. మనలను యోగ్యు
 లనుగా భావింపఁడు” మనకొఱకు మహిమల నీనియుఁ జూపఁడు”
 అని మఱియొక్కఁడును, పలువురు పలువిధములఁ దమలోదాము గున
 గున లాఁడఁ జొచ్చిరి. జనన్ వారి మనోగతములను ముఖచేష్టాని విశ్మ
 తులను స్పష్టముగాఁ జూచియు జంకక యెప్పటిభోగినీ ప్రసంగము
 నాగింది యాశ్వరదృష్టియందు తనవాగుచు పరులు నన్న భేదము లేక
 యందఱును సమానులే యనియు తానువల్లె కులీనతా సంపన్నత్వాదు
 లగు ప్రాపంచిక చాచలొన్నత్యములను పాటించక తన్నెవ్వరు జ్ఞాన
 కాంక్షులును దీనులు నయి సమీపింతురో వారి చిత్త్రోపకాంతి కయి
 ముందుగా శ్రద్ధ చేయవలయు ననియుఁ జూపుట కయి కొన్ని యవ
 మానములు తెచ్చెను. ఆ యవమానములు తమ్ము లాఘవము
 చుట కయి తేలుదిన పని దురపాంశాకు లయిన యా వాజరెడు
 గ్రామ సమీప భావించుకొన్నందున వారి చెవుల నిది ముప్పవాము

లయ్యెను. అంతేకాక యింతవఱకును తమయూర తక్కువగా బ్రతికిన వడ్లంగి కొడుకు వచ్చి తమవర్తనములో తప్పులు పట్టి తమకు మార్గోపదేశమును కానా యున్న దురభిమాన మొకటికూడ వారి మనస్సులను బట్టుకొనెను. ఈ రెండు కారణముల చేతను వారు ప్రారంభదశలో నాతని ప్రసంగము కలిగించిన సంతోషమును గింతోషమును మఱచి మాతని యుపదేశమును విసనొల్లక యుల్లంపాగిందిరి. ఈభిధముగా సంతకంతకు మూర్ఖత్వము ముదురఁగా వారు దొడ్డికిఁ గేగి జ్వాలామయమున కారంభించి కాలు లఱచుచు నాతనిమీఁదఁబడి అతనిని తేనాలయములో నుండియు గ్రామములో నుండియు దూరముగా నీళ్ళుకొని పోయి యొక కొండకొన జేర్చింది యక్కడనుండి తలక్రిందుగా క్రిందికి పడఁద్రోచి చంపఁ జూచిరి. అతఁ డప్పటికిని వారి కోపమునకు భయపడక కిక్కిర్రలాడక శాంతదిక్తుఁ డయి నిశ్చలఁ డయి యూరకుండెను. పర్వతాగ్రమునకుఁ గొనిపోవులోపల వారి కోపము కొంతశాంతి పొందినందుననో, ప్రాణదానమునుసహితము వేడక నిశ్చలదిత్తముతో మానమూనియున్న యాశిసి యాకారమును జూచిన మీఁదట జాలిపుట్టినందుననో, వా రాతినిఁ క్రిందికి బడఁద్రోయక కొండకొమ్మున దిగివిడిచి తమదారిని తాము గ్రామమునకుఁ బోయిరి. జనన వ్యగ్రామమునకుఁ బోవుట కిదియే కదనారి.

వ్యగ్రామమున జరిగిన యాయవమానము వలన సతఁ డణు మాత్రమును నిరుత్సాహుడు కాక గొప్పవారి శిష్యులకి నిటువంటి గతి పట్టుట వింతగా దనియు నెటువంటి ప్రవక్తయు వ్యదేశమున గౌరవింపఁబడఁ దనియుఁ దలచుచు మరల శేవర్నాము గ్రామమునకు వచ్చి, అక్కడజనులు తన కనుకూలురుగా నున్నందున వారికి తన మితమును రోధించుచు, చుట్టుపట్టులగ్రామములకు మత్ప్రచార

రము నిమిత్తమయి సంహారములు చేయుచు వచ్చెను. ఆ కాలములో విశ్రమవాసర మయిన యొక్క శనివారము నాడు దక్క జను లొక్కచోట కూడబడుట సంభవించుకొనెను. ఆ దివసమునందు మూత్రము పల్లెలలోనివా రందఱును తమ గ్రామదేవాలయములో నొక్కటిగా చేరుచుండిరి. అది సమయముగాఁ జేసికొని కనన్ విశ్రమ వాసర మైన యాదినమునందే దేవాలయములో జనులకు పూర్వ సిద్ధాంతములతోడి పాటుగా తన నూతన సిద్ధాంతములను సహితము బోధించ సాగెను; ఉపాసనాసమయమునం దతఁడు దేవాలయము లకుఁ బోయి ప్రార్థనలుముగిసిన తరువాత తాను లేచి గిలువఁబడి యుర్పకుఁడు చదువుట కయి ధర్మవాక్యములు గల ప్రమాణగ్రంథ మును చేతి కియ్యఁగా నందుండి కొంతభాగము చదివి యందులో నుండియే యొకవాక్యమును తనప్రపంగమునకు మూలనూత్రము నుగా గ్రహించి తన యభిప్రాయములను వివరించి చెప్పుచువచ్చెను. అతఁడు చెప్పిన యభిప్రాయములను ఖండించి వివాదపడుట కయి యాపల్లెలయందు విద్యాంను లయిన ఫారీసీలు లేరు. అందుచేత తెరూపలేము పెగరమునందు వలె నతనిబోధన కిక్కడ ప్రతిఘట మేమియు లేనందున, జనులారఁడు చెప్పినది యెల్లను శ్రద్ధతో విను చుండిరి. అతఁడు చెప్పెడు పరిశుద్ధసిరివాక్యములు దుష్పాండిత్యదూషి తములు కానిచాఁచి నిర్మలమనస్సుల కాహ్లాదజనకము లయి వారిహృద యాంతరాళమున శిలాక్షరములవలె నాటుకొను చుండెను. అతి పాండిత్యము చేతను స్థలవేదాంతశ్రవణములచేతను వారిబుద్ధులు చెడ నందున, కపట మెఱుంగక నత్యసంధు లయి సరళవర్తను లయి యొన్న యాజానపదులు సామాన్యజ్ఞానమువలనఁ దెలిసికోఁ దగిన యాతఁ డుపదేశించు నత్యముల నాదరించి యాతని బుద్ధికి

నీతికి వచ్చుకొని యాశుని ప్రోత్సాహముచేచు వచ్చిరి. అతడు చెప్పిచెల్లను చక్కగా తెప్పించియు, అశుచి చెప్పినది మంచి హేళిపుచ్చియు వానిమనస్సులకు తోచుచుండెను. వారని కలిపి ప్రశ్నలకు సహిత మతః దహయాసముగా సమస్తములను తెప్పి వారికి సలకమనివారణయు జేయఁగలుగు చుండెను. అందుచేత నా ప్రాంతములయందలి గ్రామ్యులఁబం గాతనిమాటలయందు దంతగంతుకు ప్రమాణబుద్ధి దినదినప్రవర్ధమాన మగుచువచ్చెను. తనయందు జనులకు విశ్వాసము హెచ్చినకొలదిని వ్యాభావికముగా జీవన్ముక్తులను తనయందు విశ్వాసము హెచ్చెను. అతః దీక్షు మొట్టమొదట ముఖ్యముగా శివరూపుఁడగుములోనే బోధచేయుచు వచ్చినను కొన్ని మాసములు గడచినతరువాత నితరస్థలములకును తలుచుగాఁబోయి బోధచేయు నారంభించెను. సమీపస్థలములనుండి యాతని యుపదేశములను వివవచ్చినవా రనేకులు తృప్తులయి యాతనిని తమ గ్రామములకు వచ్చి తమమిత్రులకును బంధువులకునుగూడ బోధ చేయుచుని జేయఁచువచ్చిరి. కొంతప్రసిద్ధి కలిగినతరువాత నతః దక్కదకుఁ బోయినను జనులు మూలకలుకూడ యాతని ధర్మోపన్యాసములను వినుటకయి వియ్యఁబడుచు వచ్చుటయేకాక, తిలక్పావనాసమున ప్రతిగ్రామమునను తమవ్యాధులను కుదుర్చుకొనుట కయి రోగులుసహితము ప్రోగగుచు వచ్చిరి. అరంభదశయందు దతఃకు బోధ చేయుచు వచ్చినప్రదేశమే విశ్కలి పరిమిత మయినది. టైదీరియన్ సరస్సునసమీపమునఁ గొన్ని యామడలదూరమునొకమూత్రమే యతః దప్పుడు సంచారము చేయుచువచ్చెను. అతఃకు మొట్టమొదట తన ధర్మబీజమును నాటినది యీదిన్నభాగమునందే. అతఃకు ప్రవ్రథమిమున చేయుచు వచ్చిన స్వయంతిబోధము తన ముఖ్యస్థాన మయి శివ

ర్నాముగ్రామమునకు చుట్టుపట్ల సమీప రెండుగడియల ప్రయాణములో నున్న నాలుగయిదు వల్లెలలో మాత్రమే. అక్కడ తనయూరి మిక్కిలి చేరువగా నున్నట్టియు హీనాక అంటివనకు నాసప్తాన మునువట్టియు టైబీరియన్ పట్టణమునకైనను పోయి యుండిపట్టు కనబడదు. అంత రంగమును బాధించు మనోవ్యాధులను మాత్రమే కాక బహిరంగ మును బాధించు దేహవ్యాధులను గూడ స్వస్థులును సామర్థ్యము కలవాఁడగుటచేత, తనన చేయు ధర్మబోధను వినుటకును వ్యాధులను కదుక్కుకొనుటకును గూడ జను లాశినియొద్దకు వెచ్చుచుండ్లి రని యీశ్వరీ మాదింపబడెను గదా! శేషర్నముగ్రామమునకు మరల వచ్చినతరువాత నొక విశ్రాంతినినమునం దతఁడు దేవాలయములో బోధించుచుండగా విస వచ్చిన జవసమహాసముగో నుండి మతితెడ రినవాఁడొకఁడు లేచి నిలువఁబడి భయంకరముగా రణగుణస్వనితో నటవ మొదలుపెట్టెను. అట్లొకల్లోలముగా నుండి మనవిషయముయిన యాదేశము దేశమునం దంకటను వ్యాపించియున్న సమయముల యందు మతావేశముచేత దుర్బలదిత్తు లనేకులు చిత్తచాంచల్యము పొందుట వింత కాదుగదా! గ్రామదేవాల యున్నదిసములయందు తప్పటల చప్పుడు చెవిని బడిన మాత్రముచేత మనోన్మోహముచేత నొకభృమణిది యమ్మవారు పూనిన దని యవ్యక్తప్రలాపములు చేయుచు నీవములాడువారిని నున మీదేశమునందు సహిత మెందఱిని జూచుచున్నాముకాదు! ఇట్లనీతిగో దేశమందంతటను సంక్షోభము కలిగియున్నప్పు దట్టివారెక్కడవయినను బయలుదేరివచ్చును. అప్పుడు తనస్సు బోధించుచుండిన వాక్యములు చెవిని బడినప్పు డాకస్మికముగా నొకనికీ మత్తిధమాణము కలుగుటనుబట్టి చూడఁగా వాతనివాక్యములు వినువారల హృదయముల కెక్కి వారి నానందపరవశాత్కులను జేయు

శక్తికల వయి యొందినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఆకాలమునం దొక్క మర్రిభ్రమగమునుమాత్రమేకాక యశోకము లయిన యితర వ్యాధులను సహితము విశాచావేళముల కారోపించుట సర్వసామాన్య మయి యుండెను. అక్కడిమాట యేల! ఈకాలమునం దీదేశములో సహితము తమయింట నెవ్వరికయిన వ్యాధి సంభవించినప్పుడు పామరులు సాధారణముగా వైద్యునియింటికి బయలుగెత్తుటకంటె ముందుగా బోడె చెప్పవనియింటికి బయలుగెత్తుచున్నాను. ఆకాలమునం దక్కడ నెల్ల వారిని దయ్యములయందు గట్టిపెట్టిన ముండుటచుట్టి మర్రిభ్రాంకులయి యొన్న వారుసహితము కొన్ని సమయములయందు తమకు విశాచములు పూనిన పని తలచుకొని యపంబద్ధప్రలాపములు చేయుచుండుట గలదు. అవిధముగానే యా ధర్మోపన్యాసపయము గానం దొకడు మనోన్యాసముతోడఁ దన్నుమఱచి తా నేదో దయ్యము నట్లు భావన చేసికొని “వాణరెత్తుగామివారి వయిన జీవహృ! నీతో మా జేయిమని! నీవు మమ్ము నాశనముచేయ వద్దినానా! ఓ పాశున్ధుడ వయిన దేవునిష్వాదా నిన్ను నే నెఱుఁగుచును.” అని ప్రలపించ నారంభించెను. దయ్యములకు శూర్చిన పయ్యో మాకాలపువారి కందఱికిని నున్నట్లే జీవమృతకుఁగూడ నుండి యుండవచ్చును. అప్పుడు జీవ హృదయోన్మోహమునకుఁ జెప్పవచ్చుక లేకపోయి యాది ‘ఇక మాటాడక వానిని విడిచి వెలుపలికి రా’ అని గంభీరస్వరముతో నాజ్ఞాపించెను. విడుగుపడునట్లు పలికిన యాయాజ్ఞావచనము లాతని వాడిమాటలతోడఁ గూడ మునిశితబాగాములవలెఁ దిన్నగాఁ బోయి యాభ్రాంతాత్ముని హృదయమూలమునందు మూటిగా నాటి వానినోరడఁగింపందున, తక్షణమే వాడు ప్రేలుట మాని యూరకుండెను. అంతఁగాఁ కూరక పడరుచున్నగాఁ దాతని యాజ్ఞాబలముచేత నొక్క

సారిగా వాళ్ళట్టు కట్టినట్టు మూకీభావమువహించుట చూచి యచ్చట నున్నవా రందఱును పెరమాళ్ళర్యకవనుగ్నమామనులయి యేతనికి దయ్యములను వదల్పుఁ గలయద్యుతప్రభావ మున్నదని భావించిరి. ఇంద్రియోద్రేకముచేత మనస్సులను కాము వశపఱుచునో లేక యుస్వస్థమానసులై యుండువారిని స్వస్థపఱిచెడి యద్యుతసామర్థ్య మాతనివాక్యములయం దుండినదనుటకు సంజేహము లేదు. జీసస్కున కొకవేళ పికాచావేళమునందు సమ్యక్ము లేక యుండినయెడల, అప్వస్థచిత్తునికి మరల చిత్తస్వస్థ్యము కలిగించుట కది తప్ప మేలుచూర్లము లేదని భావించి యయినను సతః దవ్వుడు వానిలోపల నున్న పికాచము నాజ్ఞాపించినట్లుగాఁ బలికి యుండవచ్చును. ఈకార్య మునో సతఃకు పికాచముల నుచ్చాటనముచేయు పనియు సమస్త వ్యాధులను నివారణము చేయు పనియులోకప్రవాద మొకటి మొట్ట మొదట చుట్టుపట్ల పుట్టి క్రమక్రమముగా దేశమునం దంతటను వ్యాపించెను. జీసస్ మనోవ్యాధులను కఠిర వ్యాధులనుగూడ నివారింపె పని తచ్చివ్యులచే ననేకాద్యుత కథలు చెప్పఁబడి యున్నవి. బహువిషయములలో దేహరోగ్యము మనస్థితి ననుసరించియే యుండును. చింతలచేతను భయములచేతను మనో వ్యాధులచేతను జనులు తఱుచుగా దేహవ్యాధులొంది బాధ పడుదురు; అట్టి మనోవ్యాధుల తలు తొలగింపచేతను రోగము జదురు నన్నదృఢవిశ్వాసముచేతను గూడ బహురోగములు ముందు లేకయే నివారణము లగును. శీతల మధురోక్తులతో కర్లరసాయనముగా ధర్మోపన్యాసములు చేసి జనుల హృదయములను కరగించి చల్లపఱిచెడి హృత్పాపహరకమైన సమ్మోహనకత్తి జీసస్కువద్ద నున్నందున, తన్ముఖమున ననేకులకు మన స్స్వస్థ్యమును కలిగించి రోగనివారణముచేసి యుండుట యాళ్ళర్య

కరము గాదు. అయినను జీసస్ను చేసిన రోగనివారణమును గూర్చిన యద్భుతకథాంకురము లనేకములు కర్ణాకర్ణిని వ్యాపించినప్పుడు క్రొత్త క్రొత్తకొమ్మలువేసి పెంపొంది లేఖకులవద్దకు వచ్చినప్పటికీ చిలవల తోను పలవలతోను మొదటఁజూచినవారు గుఱుతు పట్టలేనంత మహా వృక్షములుగా పెరిగి యుండవచ్చును. ఈమానసిక సృష్టియం దెంత సత్య మున్నదో యిప్పుడు నిశ్చయముగాఁ జెప్పఁజాలముగాని యాకాలపువారిలో మాటమాత్రముచేతనే మంత్రించి నట్లు రోగ నివారణము చేయఁగల యమానుషశక్తి జీసస్కుఁ గలదన్న నమ్మక ముండిన దనుటకు సందేహములేదు. దీనికొక్క నిదర్శనమును వినుడు. జీసస్కునాఁడు కేపర్నాముగ్రామములో నొకయింట ధర్మ బోధము చేయుచుండఁగా నాతని వాక్యామృతపానము చేయవలె నన్న కౌతుహలముతో నూఱులకొలది జనులు మూఁగి పైకినుక చల్లినఁ గ్రిందరాలనంత దట్టముగా నిల్లంతటను గ్రిక్కిరిసి యుండిరి.

ఆతని రోగనివారణకథలను విన్నవారు నలుగు రా సమయము నందుపార్శ్వవాయువుచేత బాధ పడుచున్నయొకరోగిని మంచము మీఁద మోచుకొని యాయుంటిద్వారముకడకు వచ్చిరి. తీర్థప్రజవలె మూఁగియున్న యా జనులను తొలఁగఁద్రోచి లోపలికిఁబోవుట దుర్లుభ మగుటచేతను ప్రసంగమును ముగించి జీస స్సీవలికి వచ్చువఱకును వేచి యుండునంత సహనము లేక యత్యాతురులై యుండుటచేతను తామే యాతని ముందుగా సందర్శించి స్వస్థులుకావలె నన్న వేగిరపాటు చేతను వెలువలెనుండి నిచ్చెన వేసికొని యింటి నడికొప్పుమీఁదికి వారారోగితో నెక్కి యేలాగుననో యింటికప్పు కొంత తొలఁగించి దారిచేసి యాసందునుండి త్రాళ్ళుకట్టి యారోగిని మెల్లగా జీసస్కు

తొర్పున్న చోటికి దింపిరి. ఈ ప్రకారముగా నడుమవచ్చి తన ప్రశం
 గమునకు విఘ్నము గలగించినందున కెంత మనస్తాపము కలవాడై
 నను, రోగిని రోగిబంధువులకును దనయందుఁ గల విశ్వాసమున
 కద్భుతపడి తననిమిత్తమై వారంత క్రమపడి రోగిని తన పాదముల
 కడఁ జేర్చినందున కయి జాలివూని యత్యాతాదుడై తన వంక నడి
 ట్లతో దీనముగాఁ జూచుచున్న రోగివంక కీతల దుష్టితోఁ జూచి తనను

నీపాపములు క్షమింపఁ బడినవి" అని తానే పాపక్షమాధికారియైన
 ప్లధికారవాక్యముకంటి పలికెను. ఆకాలమునందు యాడు లండ
 యను రోగములు పాపఫలము లని నమ్మియుండిరి. ఆరోగివహితము
 చేత్రునియెడలఁ దానేదోయవచారము చేసియుండుటచేత చేత్రుడా
 పాపమునకు శిక్షగాఁ దనకారోగమును గలుగఁ జేసెనని నమ్మి
 యుండెను. జనన పాపమునకు ఫలముగా రోగములు వచ్చునని నమ్మి
 నను నచ్చూకపోయినను, అట్టి నచ్చూకము గల రోగి కతివేగముగా
 వ్యాదయకాంతిని ధైర్యమును గలిగించుట కామాటదక్క మఱి
 యేదియు కార్యకరముగా నుండ దని యెఱిగినవాడై వానితో
 నీపాపములు క్షమింపఁబడిన వని పలికెను. ఆమాటలు విని యక్కడ
 నున్నవారిలోఁ గొందఱు "పాపముల క్షమించుటకు మనుష్యుఁ డెంతటి
 వాఁడో! చేత్రుఁ డొక్కఁడే యావి చేయఁగలవాడు. చేత్రుఁ డనవల
 నీపమాటలు తా ననుట దోషముకాదా?" అని తమలోఁ చా మను
 కొని యుండినవల మొగములవంకఁ బాడుకొనుచుండఁగా జన
 స్సహాదకనిపెట్టి నమయోచితబుద్ధికలవాఁ డగుటచేత లేకమాత్రమును
 సంకయింపక తా నన్నవాక్యములో నొక్క యొక్కరమైనను మరలించు
 కొక తాను భగవత్ప్రేరణమువలనఁ బనిచేయుచున్నట్లు మనస్సులో
 సంపూర్ణ విశ్వాసము గలవాడై యుండుటచేత ధైర్యముతో "నేని
 వాక్యములను చేత్రునియొక్కచేతఁ బలుకుచున్నా ననియు, నేను
 తప్పిడిదానిలోను శేషిడుదానిలోను సర్వములోను చేత్రునిచేతనే
 నడపఁబడుచున్నా ననియు, మీరే తెలిసికోఁ గలరు" అని పలికి
 రోగివంకఁ దిరిగి "తే. నీమత్తనెత్తుకొని నీయింటికి నడువు" అని యాధి
 కారస్వరముతో నాజ్ఞాపించెను. ఆమాటలతో వాడు చివాలపలేచి
 తన బట్టలు పట్టుకొని యెల్లవారు నచ్చూకవడునట్లుగా నడిచిపోయెను.

మానసికములైన పాపరోగములనే మాపుమావగల యేద్యుత సామర్థ్యము గల మహాపురుషునకు శరీరదుఃఖము బోగొట్టుగలకత్తి యున్న దన్న హేతువుచేత నూతనమహిమరాదుగాని యొక్కయాతని విషయమున దేవుఁ డెప్పటిదిని స్థిరము లైన వస్తుధర్మములు మాత్రమే వనుమాట మాత్రము విశ్వాసపాత్రము కాదు. ఇవను బయిని జేర్చొన్నరీతి యొత్సాహవాక్యములవలనను రోగులమనస్సులలో నట్టి వాక్యములు కలిగించిన ధైర్యవిశ్వాసముల వలనను రోగు లనేకు లాతనిమాటమాత్రమున స్వస్థతను బొందియుందురు.

అయిదవ ప్రకరణము.

—o—o—o—

పాపులయెడఁ జూపిన యాదరము, సరస్వతీప్రవచనము.

తనన తైచీరీయన సరస్వతీరమునం దున్న శేషరత్నము మొదలైన గ్రామములలో ప్రవచనము చేయుచుండిన కాలమునందు జను లాతీఁడు బోధించిన దంతయు గ్రహింపఁ గలిగినను లేకపోయినను చెప్పినది వినుటకు మాత్రము గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి విని యానందించుచు నాతఁడు చెప్పినదానిలో నేదైనఁ దా మామఱకు నమ్మినదానికీ విరుద్ధముగా నున్నయెడల కుపితలయి యునిచ్చుచును నూచించుచునుండిరి. సాధారణముగా జనులు లఘుమనస్కులు; లఘుమనస్కులెప్పుడును దురిభిమానభూయిష్టములు. అందుచేత వారు తమ మనస్సులు ద్వేషముతోను దుశ్చింతలతోను పూరితము లయి యున్నను, పండితనామములు ధరించి శిష్టులుగా పరిగణింపఁబడువారు విధించిన బాహ్యకర్మలను విఱుక నిత్యమును యథావిధిగా ననుష్ఠించుచు వచ్చినపక్షమున సమస్తమును వానితో పరిశుద్ధము లగునని నమ్మి యుండిరి. ఉదాహరణకు దైన తనస్సు బోధించెడి సర్వజన సమాదరణీయములైన యాత్మసంధర్మముల తత్త్వమును గ్రహించి యనుష్ఠించుటకుఁ గావలసినంత జ్ఞానతెల్లము వారివ్యాదయములలో లేదు. అందుచేతఁ దమలో నేర్పడియున్న యల్పవ్యవస్థల నతిక్రమించిన గురుధర్మము లన్నియు వారి దృష్టి కస్థదాయకములుగానే తోచుచు వచ్చెను. లోకములో సదా సెందుగొందులలో నుండమరలిన ఘోరములు సూర్యలేజస్సువలని ప్రయోజనమును బొంద నేరక యాపలుతురస్థదాయక మని భావించుటోను లాగుననే యాత్మాయుక్త విచార్య లేక చిరకాలమునుండి యజ్ఞానాంధకారమునం దడిగియుండి యుంధ

ప్రాయముగా పూర్వార్థావహగర్భిత మైన యజ్ఞావమే మంచి దని యెంచి యనుసరింప నలవాటుచేసిన జనులును నతఁ డాకస్మికముగాఁ జూచిన నూతనపత్య తేజస్సును జ్ఞానసేత్రమును దెలిచి సునిచారపూర్వకముగాఁ గనుగొని దానివలనిలాభమును బొందఁజాలక యది దోష మాపిత మని మీఁదిమిక్కిలి ద్వేషింపఁ జొచ్చిరి. అట్టిస్థితిలో జనుల యజ్ఞావమనే యాధారముచుకొని యుదరపోషణము చేసికొనుచు తమ ఘనతను కాపాడుకొనుచుండు మతాచార్యులు తేస్సు చేయు లోభమును మతంత యధికముగా ద్వేషించుట వింతకాదు గదా ! ఫారీసీలును లేఖరులును తేస్సును ముఖ్యముగా ద్వేషించువారుగా నుండిరి. పుణ్యపాపములవిషయ మయి వారిలోఁ గల యనిచారముల కములైన వ్యవస్థలను తేస్సు పాటించనివాఁ డయి ఖండించుచు వచ్చి నందున వారి కతనిచే కన్నఁ గల కంటగించు చుండెను.

ఆ దేశమునందు బాటపాదులు మొదలయినవారినుండి నుంకము తుండెడినుంకరు లనఁబడెను రాజకీయోద్యోగులు కలరు. వారిలో నధిక సంఖ్యాకులు ప్రజలను వీడించి లంచములు గొనెను దుష్టాత్మ్య లయినను ధర్మదీంత గలమంచివారు నహిత మనేకు లుండిరి. జన కంటకు లయియున్న రోమనులవద్ద కొలువు కుదిరినందువను జనుల వలన నిర్బంధముగా వన్నులు గొనువా రయినందువను యూదులు వారి నందఱిని మంచివారిని చెడ్డవారిని గూడ నేకరీతిగా ద్వేషించి వారిని మహాపాతకులనుగా భావించుచు, తమలోనివాఁ డెవ్వఁడయినఁ గ్రొత్తఁగా బోయి యట్టికొలువు కుదిరినవక్షమున వానిని కులములో నుండి బహిష్కరించి వానితో భోజన ప్రతిభోజనములను సాధ్య మయి నంతవఱకు సంభాషణమును గూడ వర్జించి దేవాంధుముఁగును తమ యింద్లకును వాని రానియకుండిరి. ఫారీసీలు తెల్లనివస్త్రమును ధరించి

కూరుచుండి మన దేశమునందలి ఛాందసులవలెనే యితరులు తమ చావునకు వచ్చినను స్పృహదోషమువలన తా మంటుపడుదు మని యెంచుకొని లోకములో తామే పరిశుద్ధుల మను నహంభావము కలవా రయి యుండిరి. మనబ్రాహ్మణులు పంచముని తాఁగినప్పటివలె వారిలో నెవ్వ రయినను పతితసంస్పర్శనమును చేసినవక్షమున, పతితులను తాఁగినదోషమున కయి మతాచార్యులు వారికి ప్రాయశ్చిత్తములు విధించి వారివలన దక్షిణలు గలుగొనుచుండిరి. అందుచేత ఫారసీ లెవ్వరును పాపులుగా పరిగణింపఁబడుచుండిన సుంకరిజాతివారిలోఁ గలిగిన భుజించుట మహాపాతక మని యెంచి వారికి సాధ్య మయినంత దూరముగా తొలఁగుచుండిరి. జీవన్మునకు సుంకరులయందు ఫారసీలకుఁ గలిగినట్టి భేదభావము లేదు. వారు మంచివా రయినవక్షమున వారి నితరులకంటఁ దక్కువగాఁ జూడవలసిన న్యాయము లేదని యెంచి యుత్తఁడు సుంకరులతో యధేచ్ఛముగాఁ గలిసియెలసి తిరుగుచుండెను. అంతేకాక వారిలోని చెడ్డవారిని నహితము చేసింది విడనాడక ధర్మోపదేశములచేత వారిని మంచిమార్గమునకు త్రిప్పుట కయి ప్రయత్నించు చుండెను.

ఒకనాఁడు వీధిలో నడుచుచుండఁగా జీవన్మునకు మార్గస్థుల వలన సుంకము గ్రహించుచు మాఘ్యాయును సుంకరి యొక్కఁడు కనఁబడెను. జీవ స్థుడని నానతి తెలిగినవాఁడగుటచేతను, తన లోభనలను వినవచ్చినప్పు డతని శ్రద్ధాభక్తులను వద్వర్తనమును కనిపెట్టినవాఁడగుటచేతను, అతనిని తన శిష్యులలో నొక్కనిగా స్వీకరింపవలె నని యుద్దేశించి 'నానెంటరమ్మ' అని పిలిచెను. ఆమాటల యర్థమును గ్రహించి యాపిలుపుతోడనే మాఘ్యాయ తన పనిని విడిచి పెట్టి యెంతమాత్రమును సంఘోషించక యాతని వెంట నడిచెను.

పండితనుఁడనినఁజేరి ప్రవక్తగా నున్నఁబడు చున్నన పుంతటి వాడు వచ్చి సామాన్యముగా పండితకులము వారిచే నెల్లవారిచే ననాదరింపఁబడుచు ద్వేషించుఁబడు చున్నతన్నఁ దనమెంట రమ్మని పిలువగానే నూఁఁగూర్చు తన కది గొప్ప యున్నగ్రహముగాఁ దలఁచు కొని, యీదేశమునందు శ్రోత్రియుఁ దయిన బ్రాహ్మణోత్తముఁ డొకఁడు కడఁచాచి నాని తనపరపకు రమ్మని పిలిచి నూదరించినప్పుడు వాడు నన్ను ధన్యునిగా భావించుకొని యోతసంసోషణకునో యంత మరమానందమును బొందియుండును. నూఁఁగూర్చు వీరవాఁడు కాఁడు, గృహమును ధనపంపత్తియు నావ్రుర్గమును గలపంపన్నగృహస్థుడు. అందుచేత సతః జాచినమునఁ తన బంధుమిత్రులను విందునకుఁ బిలిచి నాని కాతని జోధనమును విని యానందింపఁ గలుగు భాగ్య మును గలిగింపఁజేయుట కయి తనమ్మును నూద వాడు నీనియుంటికి భోజనమునకు రమ్మని ప్రార్థించెను. అతఁ జాయాశ్చర్యము నంగీకరించి యాచని బంధుబృందమునో గలిసి సహపంక్తిని భుజించుట కయి యాచని యింటికిఁ బోయెను. ఈవార్తకొంచెము నేపటిగోనే గ్రామ మునఁ దంతలను వ్యాపింపఁగా, తనన్ పతికు లయిన నుంకరులతోఁ గలిసి భోజనము చేయుచున్నాఁ దని యెల్లవాగును గుంపులుగూడి విధివిధిని విశదించిగాఁ జెప్పకొనసాగిరి. రాబ్బీ (పండితుఁడు) అనఁబడు వాడు పోయి పతికు లయిన నుంకరులయింట భోజనము చేయుటకంటె మోస మైనయశాన్యకరణమొకటి యప్పుడు ఫాసిసీల దృష్టికి గఱఁ బడలేదు. అందుచేత ఫాసిసీలలోఁ గొందఱు బయలుదేలి యతఁడు చేయుచున్న కానికార్యమును ప్రత్యక్షముగా చూచి వచ్చుకొవలె నన్న తలంపుతో తిన్నఁగా నూఁఁగూర్చుంటివంక నడచిరి. అప్పు డాయెంట వాకిట తనమ్ముయొక్క శిష్యులుకొందఱు కనఁబడఁగా ఫాసిసీలు వారిని

జూది “మీగుగుత్తు చెడిపోయినవారితో, గలిసి లోపల కానికూడు తిన చుండఁగా మీగు సిగ్గులేక చూచుచు వాటిని నిలుచున్నారా!” యని దూషింపవారంభింపగానే మాటమీఁద మాట పెరిగి యాశిష్యులకును వారికిని వాక్కులహము సంభవించెను. ఆనంద్కోళమును లోపలనుండి విని కలహకారణమును గ్రహించి శ్రీమద్ వెంటనే యీహము వచ్చి ఫారిసీలను జూది “అన్నలారా! నన్ను విందుకుఁ బిలిచిన మీ పాపాత్ములని మీ రెన్నుచున్నారని గదా! పాపముల నుండి రక్షింపఁబడవలసినవా రయిన పాపాత్ములయొద్దఁ గాక నే నుండవలసినచోటు చుట్టియొక్కడ నుండును! దగ్గఱఁ జోయినయెడల రోగము తన్నయి నని భయపడి రోగులయొద్దకుఁ జోవక బైద్యుఁ జారోగ్యదశలో నున్నవారి యొద్దకుమాత్రమే పోవుచున్న పక్షమున మీ గాతని విషయమున నేమని తలచెదరు!” అని సమయోచితముగాఁ బలికి వాని నిరుత్తరులను శ్రేయోపయోగిఁ బంపినెను.

పతిశిలుగా భావించఁబడెను నుంకరులు మొదలయినవారి యెడల కనికరము చూపి యిటువంటి కార్యములను శ్రేయోచిత వచ్చుట చేత ఫారిసీలు శ్రీమద్ను “పతిశిసంస్థ” యని పిలుచుచు నతనిని గూడ పతితతుల్యునిగానే గణపచేయుచుండిరి. అతని క్రిమిచాంకమును ప్రసాదించుట కింకాకసంగతి యీహముతో తటస్థించెను. దానిని గొన్ని వాక్యము లయినతరువాతఁ దెలిపెదను. ఫారిసీలు కిరకాలా చారమహిమచేత తమకధికులనుగా భావించుకొనుచు తా మెల్పులని యెందువాఁడోదీపకర్తమునుమాని, యట్టివాఁడెడలఁ గలిగిన హృదయబలము వాఁకిష్టములకు జాలిపడకుండుట కలవాలుపడియుండిరి. నునో న్నాడములను, దామే నిష్ఠాపకుల మనుకొని గర్వపడుచు తమలోఁ గలనిరర్థకకర్మల నాచరించినంతమాత్రమునఁ బరులను

భ్రష్టులనుగా నెత్తుచు నట్టివారు నేతగోచరు లయిసమాశ్రయమున తమముందఁగి యన్నమును పాతిమసి లేదిహాపుసంతటి దుష్టతీకి పచ్చిన మానవనామధాతులలో తోడి మానవులయెడల దయాదాక్షిణ్యము లేట్లుండును? ఇటువంటి మతోన్మాదుల మూర్ఖవర్తనములవలన కష్టములపాలగుచున్న నిర్దోషులను సమబుద్ధితోఁ జూచుచు తక్కినవారి తోడిపాటుగా వారినాదరించుచు వారితోఁగలసి భోజనప్రతిభోజనములు చేయుచు వారుకూడ జేపునికిఁ బ్రేమాస్పదు లయిసవిద్యలేయని లోకమునకుఁ జూపుట ఉపయ్యున కభిమతము. ఈపాఠమార్థిక బుద్ధిచేత ఉపస నిష్కారణముగా జనలాభువము ననుభవించు చున్నవారితోను నిజముగానే పాపముచేసి బాగుపడఁ దలఁచినవారితోను కలిసి భోజనము చేసినందున కయి యితరులు తప్పుపట్టుచు వచ్చినప్పుడెల్ల సతిఁడు సమయమునకుఁదగినట్టుగా “జెడినవారికేకాని బాగున్నవారికి నెద్యు నితోఁబులిరేను” అనియు, “మనుష్యపుత్రుఁడు సతికులను పాపనులను జేయుటకే వచ్చినాడు” అనియు, నూలుగొట్టెలు గలవాఁడు వానిలో నొక్కటి తప్పిపోయిన పక్షమున మంచిగొట్టెలను తొంటదితోఁబ్బు దింటిని విడిచి చారితప్పిన యాయొక్కగొట్టెను వెదకుటనుచుపోయి యదికంటఁబడఁగానే సంతోషించి దానిని మూపున ఎఱించి కొనిరా కుండునా?” అనియు, చెప్పి తప్పించుకొనుచు వచ్చెను. ఉప స్పందితముగా నాపద్ధాంతపుఁ దయి దీనులై కష్టపడుచున్నవారి కందఱిఁగి దయారసపూరిత మైనవ్యాదయముతో సర్వవిధముల తోడుపడుచుండును. నిజముగా జెను లేకుత్తులయందుఁ బ్రవేశించి పాపఫలముగా మనోవేదనల ననుభవించుచుండువారికిఁ గాక వేతెవ్వరికి రక్షణమార్గమును పరులతోఁబాటును విశేషముగాఁ గావలసియుండును! ఫలసిలు పాఠదీక్షులను తారసించినప్పు డొక్కయుత్సాహవాక్య మయినను

బలుకక మీఁదమిక్కిలి చేరికొన్న దనుభవింపవలసినదే యని యొక
తాళిచేయుచు దేవుడు దీనిగ్రహణదనియు పరితపావచుఁడనియు గణిం
పక యొకఁబహులము ద్వేషించి పాపులతో సంభాషించినచో, దమ్ము
గూడ శిక్షించు ననుభవమిది మా మానవులు దొలఁగుచుఁడఁగా,
జన నెల్లుఁదానినక యొత్తిపముయింప తోడుపడి చారిమావిన
యెడల దుర్మార్గులలో నెవఁకుఁడు సన్మార్గముఁబట్టి బాగుపడుచురనియు
వారి చెవఁపులనుండి రక్షించఁ బాలుపడుటయే యాశ్చర్యప్రీతికర
మైనయొత్తిమిధ్య మనియు నన్ని పర్యవధములచేతను పాపులను
దుర్గతినుండి తప్పించుటకై మాడుచుండెను. ఘోరీలవలె దిరవ్కార
బుద్ధితో జూడక తిమ్మాదరించి మంచిమాటలతో పాపాపశమము
నకు వలయుపద్ధౌధలు చేయుచుండుటవలన దీనజనులు జనన్మునందు
భక్తికలనలయి యాతనిమాటలయందు పరమ విశ్వాస యింది
తమయెడల జూపిన సద్భావమును దలఁచి యాతనిని దేవునివలె
బూజింపఁజొచ్చిరి.

ఒకనాఁ దొకగ్రామములో నీమఠ ఆనుపేరు గల యొకఁఘాసీ
తనగృహమునకు జేసెప్పును భోజనమునకుఁ బిలుచుట తటస్థమైను.
ఆఘాసీ యతినియుందుఁ గలభక్తిచేత నాతనిని పించుకుఁ బిలుచు
పొయినను, ఏదో మిషెటూఁదఁ దనయుటికి రప్పించి పెచ్చెవలె డికిపకి
దియ్యసమఁబులతో దోధించి బుద్ధిచిప్పి దేశాచారిమధ్య ద్వివిమూర్ఖ
మినునది యతినిని మురిపింపవలె నన్నకుటిలబుద్ధితో, విలిదియుండును.
మఠాచార్యులు ప్రతిదేశమునందును నూయలమారులై దేశక్షేమము
నిపెక్షించి తమమూర్ఖములకుఁ బ్రతికూలముగా పని చేయువానిని వారి
పూసకనుడి ముల్పుల కయి నయమున భయమున బరిమారియు
జేకరింపయు నానావిధమామోసాఁపుములు వన్నుదురు. అందుచేత

సిమన్ తన యింటికి జనన వచ్చినప్పుడు దేశాచారమునుబట్టి యతిథికిఁ జేయవలసిని యర్ఘ్యపాద్యాదులైన యాతిథేయసత్కారములను చేసిని జేయక యాతని నుపేక్షతోఁ జూచెను. అయినను జనస్సతఁడు తన యెడలఁ జూపినయినాదరభావమును పాటింపక చావడిలో బల్లమీఁద గూరుచుండి శనమాటలను వివలె నని యుక్కడకు వచ్చినవారితో సంభాషించుచుండెను. అందఱును మాటలసందడిలో నున్నప్పుడు చూడవచ్చినవారితోఁ గలిసి చెడిపోయినయవతి యొకరి లోపలికి వచ్చి బల్లమీఁదఁ గూరుచుండి యున్నజనస్సుయొక్క పాదములచెంత క్రిందఁ గూరుచుండెను. అకులట నాటియొడయమున జనస్సు చేసిన బోధను విని పరితాపవది తనదుశ్చరిత్రమును విడిచి యతనిపాదము లాశ్రయించి యిరముందు ముంచిచాచిని నడువ నేర్చుకొనలెనని మనస్సులో నిశ్చయము చేసికొనెను. అతఁ డుత్సాహవాక్యములు పలికి నాటిప్రాతఃకాలమున నెంతటి పాపాత్ములకును రక్షణమార్గము కలదని యాశ్వాసించినందున, పాపవర్తనమునం దగిలి యున్నయాయబల తనవ్యాదయమునం దూఱుటను బొంది యాతనిసన్నిధానమునకుఁ బోయి పాదసేవ చేసి తదనుగ్రహమువలనఁ దన్నంటి యున్నపాప పాశములను క్రొంపుకొని ముక్తురాలయి కృతార్థతఁ బొందవలె నన్నయపేక్షతో నచ్చటికి సావాసము చేసి వచ్చి నిర్భయముగా పెద్దమనుష్యులనడుమను గూరుచుండి బాష్పధారలతో నాతని చరిణముల కభిషేకము చేయుచుండెను. మొట్టమొదట సిమన్ యొక్క నేవకు లెవ్వరై నను జూచి యుండినయెడల, అస్త్రి నవ్వుడు లోపలికి రానిచ్చి యుండరు. ఎల్లవారును ప్రసంగశ్రవణములో మునుగి యవ్యయును ముంచి యున్నసమయములో నాకాంత మెల్లఁగా లోపల చొరఁబడి మొదట నాతనిపాదములవద్ద నిలుచుండి తనపాద

ములను దలచుకొని దూకుచున్నానని మనమును గమనించుకొని నాతనిపాదములు తడిపి, తననీర్వహించుటకు నేల జేరాకునట్లుగా నరు వాత మోకాడించుకొని కూరుచుండి, తనపాలిటి వేల్పువలె వచ్చితనకు చిత్తకాఠిని గలిగించిన యాఘముని పాదావనిదములకుఁ దాను వచ్చినప్పుడు తెచ్చిన సుగంధద్రవ్యమును రాచి నంతోవపారవశ్యము చేత నచ్చట నెప్పుడున్నాలో మఱచి యాననిపాదములమీఁద వ్రాలి సమస్కారము చేసి యడుగులు ముద్దుపెట్టుకొనఁ జొచ్చెను. అప్పు డక్కడ నున్నవారందఱును దానిచేష్టలు చూచి విస్మయపడిరి. ఇతరులు తన్ను కోడలౌచున్నారని జూచుచున్నారని తెలిసికొన్న తోడనే యాచేడికు సిగ్గుచేతను భీతిచేతను వడఁకుచు నావలికి లేచిపో జూచెను. గాని యంతలో నభయరాస్తము చూపి జీవన్ దానినచ్చటనే యుండ నియమించెను. తోడనే కో. తిరస్కారములు చూపుచుఁకుఁజూపు లతో సిమన్ తనవంకఁజూడఁగా అపృథిచారిణిని దన్ను తాఁగనిద్ది నందునకై యతఁడు తనమీఁదకోపము వహించియున్నాడని తెలిసి కొని యందుమూలమున నశని కొక్క హితము చెప్పఁదలచి జీవన్ సిమనును బిలిచి “ఓ నా! నిన్నొక్కమాట యడుగవలెనని యున్నది అడుగవచ్చువా!” అని పలికెను. “నీకేమి యడుగవలెనని యున్నదో యడుగు” అని సిమన్ తృణీకారమును జూపుస్వరముతో బదులు పలికెను. “ఓకానొకమనుష్యుని కిద్దఱుఋణాఘ్న లుండిరి. వారిలో నొకఁ డేమూఁడుకలమును రెండవవాఁ డేబదిహాకలమును ఋణపడి యుండిరి. వారాయప్పొత్తిర్చుటకు కత్తులుగాక పరితాపవకుఁ డుండఁగా, ఋణప్రదాత కిరుణించి వారిని ముడించి యిరువురను ఋణమునుండి విముక్తులను జేసెను. అయిరువురిలో నెన్నఁ జాదాతయెడఁగ నధికకృతజ్ఞత గలవాడయి యుండవలెను”

అని జేసెన ప్రక్క చేసెను. ఎవ్వర డెక్కవ ఋణవడియుండి మన్నింపఁ బడెనో వాడే యెక్కువకృతజ్ఞుడగు జాపవలెను." అని సీమన్ ఉత్తర దిచ్చెను. "నీవు చెప్పినది సత్యము" అని యతనితో, బరికి జేసె న్సంతట అస్త్రీని జూచి "ఓయీ! ఈస్త్రీని జూచితివా! నీయింటికి వచ్చిన యతిథి! నీవు పాదోదకము నియ్యకపోయినను, యాయావతి వన్న పెడకుగొనుడు వచ్చి శవ కన్నీటితో నాయకులు కడిగిది. నీవు నాశిరస్సుపై గంధపాకము ప్రోక్షింపకపోయినను, ఇది నాపాదముల పై ప్రోక్షించినది. దీని పాపములు క్షమింపబడినవి. ఎవ్వరిని వ్యర్థ పాపములు క్షమింపఁబడునో వాగు తక్కువ యై చూపుదును. ఎవ్వరి వధిపాపములు క్షమింపఁబడునో వా గెక్కువ యై చూపుదును. ఈ కారణి చేసినపాపము లధికము కాబట్టి యాయుతి యధిక యై చూపుచున్నది." అని సోకి యాస్త్రీవయః దిగి "ఓకాంతా! నీ పాప ములు క్షమింపఁబడినవి" అనెను. అమాటలు చెవిని బడగానే పెనుక రోగిని గూర్చి యతః దీమాట లన్నప్పుడు పూర్ణవట్టుగానే యక్కడ నున్నవారిలో నివృత్తును గొప్ప కలకల మొకటి పుట్టెను. వారిలోఁ గొందఱు లేది "పాపములు క్షమించుట కింత దెవ్వఁడు?" అని విగ్ధరగా నటనఁ జొచ్చిరి. జీవన్ వారినూటలను సరకగొనక "ఓ యలగా! నీవిశ్వాసము నిన్ను రక్షించినది. ఇక నీవు నిర్విచార ముగా జూచు." అని యాస్త్రీ వెక్కడనుండి మెల్లగా బయిపోసెను. చేసినపాపమున కాలిధనుగా ననఁతావఁడినప్పు డీశ్వరుఁ డామె పాప ములను తప్పక క్షమించు నన్న పూర్ణవిశ్వాసముతో నతః దప్పు డా మాటలు వలికి యుండును. ఇతరు లందఱును హైద్యముతోఁ జూచెడి చెడిపోయిన వడఁతి యెడల నతఁడు చూపిన యాదరమును దయయు మృదువైన భూపాత్రములుగా నున్నవి. క్రూరాచార కళంకితము కాని

యాతనిని నిర్మలదృష్టి కా కలటయు దయనీయు మయిన యాశ్వమని విద్వగానే గణబడెను. తన జీవితమును నిర్భాగ్య మయిన దానినిగా తేసిన కుమార్తెమునుండి తప్పించుకొని యానల బడఁగలిగినా యా పడుచును తక్కిన యాశ్వమని విద్వలవలెనే విశిష్టతనము కలదని మరల నుఖ మనుభవించవచ్చును. ఆ మందభాగ్యుగాలు హేమ మైన తన వ్రస్తుత జీవనము విడిచి బాగుపడఁ గోరియున్న దనియు, దుష్కృతమునుండి మరల నీతిఁగను పట్టుగలుగుటకై తన యుత్సాహ పదనములును సాహాయ్యమును గొంచెము కాఁలసియున్న వఁయు, ఎఱిగి వయిది తెప్పిన వాక్యములు వనిలి జీవ సాహిత్యమును తేసి యాయుంగనను పాపమునుండి విముక్తురాలిని తేసెను.

పైని తెప్పినట్లు జీవచ్ఛ చేసెను భోధనలవలనను మరొకభాగ్యుని లోపముల నెత్తి జనులకు చూపుచుండుటవలనను, మరొకభాగ్యుని పత్కార్థము లని భావించుచుండెడి యనావశ్యకాచారములను పాటించకపోవుటవలనను, సాగనీలకును లేఖకులకును జీవన్ మీద ద్వేషము కలిగెను. అందుచేత వారు జీవన్ వర్తనమునందు తప్పులు పెదక నారంభించిరి. ఏకాదశినాడు వైష్ణవులు మొదలైనవా రీదేశ ములో నుపవాసములు చేయునట్లే యాదేశమునందును లోపల నెన్ని యశ్వశ్యములు చేసినను పైకి భక్తులవలె నటించుచు విశ్రాంతి దిన మునందు నిరాహారమై యుండుట జనులలో నాచారముగా నుండెను. అత్యశుద్ధిలేని యటువంటి బాహ్యచారమువలనఁ బ్రయోజనము లేదని యెఱిగినవాడై జీవన్ తనశిష్యులకు విశ్రాంతిదినములలో యథేచ్ఛ ముగా భోజనము చేయవచ్చునని యనుజ్ఞ యిచ్చెను. వారట్లు చేయుట చూచి ఫాదీసి లాతనిశిష్యులు మహాపాతకము చేయుచున్నట్లు భావించి విశ్రాంతిదినమున భుజించుచున్నారని వారియం దొక దోషా

కోపము చేయఁజొచ్చిరి. ఈరతివక్తుల యాక్షేపణములను బంధు
 ప్రాంతముల వివాహము జరుగుచున్న యొకానొక దినమునందు విని
 యొక్కడకు వచ్చినవానితో తపన్ “విష్కారముగా విరాజుగల్గె
 దేవాళోపణము చేసికొని వా రేల బాధపడవలెను! పెద్దీకొడుకు
 చెంత నుండఁగాఁ బెద్దీకొడుకువలన వా రొక్కడనైనఁ బ్రస్తుండురా!
 నేను చెంతనున్న కాము మీఁకి సంకోచపడుచుఁగము. ఈసంకోచనిత
 ములలో నీ రేల తిండిలేక మాడి సంతాపము తెచ్చిపెట్టుకొనవలెను!
 నేను నీరి నడఁబాసినప్పు జానారమును వర్జించి దుఃఖింపఁబడిన కాలము
 ముంగు వచ్చును” అని వసుమోదితముగా సమాధానము చెప్పెను.
 ప్రతిఘోషమునక ఫాసీ లప్పటికి విగుప్తకు లయివను తమ క్రయ
 త్నములను మానక తపన్ యొక్కఁడు శిష్యులయొక్కయు వర్తన
 మును రహస్యముగా పరీక్షింపి వచ్చి తమతోఁ జెప్పట కయి నేగుల
 వారిని విడువఁచిరి. గూఢముగాఁ జోయి చారు లెంతవిభ్రాణముగాఁ
 బరిక్షింపినను దేవాచారవిగుప్తముగా నడచిన కొన్ని యల్పాశ్రమములు
 దక్క వారి కిత్తదోషము లేనియుఁ గనఁబడలేదు. అపైని వాగు ఫారి
 నీలవద్దకుఁ జోయి యొకనాఁ జాననిశిష్యులు విశ్రాంతివనమున నొక
 పొలములో శోధుచుఁగంటు విలుచుకొని తిని విశ్రాంతివిఁశుచుఁగము
 నకు భంగము కలిగింది రనియు, మఱియొక విశ్రాంతిదినమున తపన్
 పెట్టివాని కొనిక చికిత్స చేసి స్వస్థ క్తునిగాఁ జేసె ననియు, ఇటు
 వంటి మహాదోషములను మాత్రమే కొన్నిటి నేరువు పెట్టిరి. ఆమహా
 పండితు లట్టి యల్పాశ్రమములనే మహాదోషములనుగా నెంచి శోరం
 తలు కొండంతలు చేసి జనులకు దుర్బోధలు చేసి ద్వేషము పురికొల్పి
 మతాచారములను మీఱి నడుచు పతితులవాక్యములు వివలదని
 జనులను తపన్యొక్క ధర్మోపన్యాసములనుండి విముఖులను చేయఁ

కాటువడిరికాని వారికృషి యంతగా సఫలము కాలేదు. అయినను పూర్వార్థావ సరాయలు లగునా రనేకు లాతని బోధనలను వినుట కొన మని యాతనివద్దకుఁ బోవకుండిరి. విశ్రాంతివిసమున రోగిని స్వస్థఁజేయుచుట దోషము కాదనియు, విశ్రాంతివిసమున తనయొద్దకు తెగులు వచ్చినవక్షమున నెట్టియందమతి మైనను నుండువేయక యుపేక్ష చేయునా యనియు, తెల్లనుపడిని పశువునకు నుండువేయక సంశయించక పోడి మూఁపును రోగవడివచ్చుడు లికిచ్చవేయక యూరకున్న చో మునుప్పుని మృగముకంటెను నీచముగా భావించుట కాదా యనియు, జీవన వారిని సమాధానఁజేయఁ జూచెనుగాని మాధ్యానేకదూషి తము లయు యున్నవారి నునస్సుల కాయుక్కు లగుమాత్రమును గురించినది కావు.

జీవన బోధించుదానిని జనులు పరమార్థముతో వినుచు వచ్చినను, చెప్పిన దాని పరమార్థమును గ్రహించువాగుమాత్రము వారిలో నల్పసంఖ్యాకులుగానే యుండిరి. తానుబోధించెను భగ్గము లను కథలమాపమునఁ జెప్పువచ్చును జను లధికావరము కలవా రగుచు వచ్చుట కనిపెట్టి, తరువాత జీవన తన యుపదేశములను సాధారణముగా కథలమాపమునఁ జేయ నారంభించెను. తనయుపదేశ మును వినుట కయి యొకనాడు శేపర్వాముగ్రామములో జను లధికముగా మూగిపచ్చు దళిదు వారిని కంటఁగొని టైలీయాపరస్తీ రమునకుఁ బోయి, అందఱికిని వివరమునట్లుగా నిలిచి ప్రసంగించఁ దగిన యున్నతస్థాన మొద్దవ లేపావుటచేత నీటిలో నున్న యొకపడవపై నెక్కి మూఁగలు వచ్చి మీఁదఁబడకుండునట్లు శిష్యులచే నెడ్లువేయించి దానిని నీటిలోఁ గొండలోఁగ్రువకుఁ గొనిపోయి యానావమీఁద నిలు చుండి జీవన జనులవంకఁ దిరిగి యుచ్చైస్వస్వముతో నుపన్యాసము

చేయ నారంభించెను. అనయముమనందు తల పైకెత్తి చూచినప్పుడు పొలములలోను కొండప్రక్కలను విత్తినములు చల్లుచున్న కాపు లతో నిలి దృష్టిగోచరు లగుటచేత నువన్యాసారంభసమయమునం చాతని మనస్సున కిటువమానము తోచి యుండవచ్చును.

“ఏనుడు కర్షణబోధకు విత్తనమును చల్లుచు బోయెను. అవిత్తనములలోఁగొన్ని కాశ్యత్రావిక్రమములచేత గట్టిపడిన చారులలో పడిగా, పక్షులువచ్చి యేలుకొని వానిని భక్షింపబోయెను. కొన్ని మన్నంతగా లేనిరాతినేలమీఁదఁబడెను. అవిమెలిన నెములకలెత్తెను గాని సూర్యుడు వేడియొడిలు కాఁచుఁగా నడుగున రోతుగా వేయ దిగవోవుటచేత నల్పకాలములోనే యొడిపోయెను. కొన్నిగింజలు ముండ్లచెట్లలోఁ బడెను. ముండ్లచెట్లుకమ్ముకొని వానిని తియెత్త నీయకవోవుటచేత నవి నివ్వలములయ్యెను. కొన్ని మంచినేలమీఁదఁబడెను. అవిమాత్రమే విస్తారముగా పంట నిచ్చెను.”

అతఁడప్పుడు జనుల కింకొకయువమానము చెప్పెను:—
“ఈశ్వరరాజ్యము తన పొలములో మంచిగోదుమలను జల్లుకొన్న మనుజునివంటిది. అతని కశ్రువు రాత్రివేళ వచ్చి యాగోదుమలలో కలుపుగింజలు చల్లిపోయెను. అందుచేత గోదు మలు పెరుగ నారంభించినప్పుడు గోదుమ మొక్కలలోఁ గలిసి కలుపు మొక్కలనేకములుబైలుదేతెను. అది చూచి పరివాంఛివోయి తేత్రిన్వాయలోఁ తెప్పి ‘యాకలుపుమొక్కలు పెరిగి వేయవలెనా’ యని యడిగిరి. ‘కలుపుమొక్కలను వెలుగునప్పుడు గోదుమ మొక్కలు కూడ పెల్లగిల్లునుగాన, అట్లుచేయక కొంతకాలము వచ్చునంతము రెంటినికూడఁ జెరుగనిండు. అప్పుడు మనము గోమములయందే కలుపును విడిచిపె కాల్చివేయవలెము’ అని యజమాన్యుడు చెప్పెను.”

అప్పుడు జనన జనులకుఁ దెలిసినమఱియొకగథ యిది:—
 “ఈశ్వరరాజ్యము గింజ లన్నిటిలోను విక్సీలి చిన్నదైన మట్టిగింజ
 వంటిది. అయినను పెరిగివచ్చు దది మహావృక్ష మగునుగానఁ బక్షులు
 వచ్చి దానికొమ్మలమీఁద గూండ్లు కట్టుకొనును.”

అతఁ డిట్టివే యింకను గథ లనేకములు చెప్పెను. ఇట్టియొక
 మానములను గాతమఱుద్ధుఁడు జనుల కుపదేశించిపట్టు బౌద్ధమత
 గ్రంథములలోఁ బెక్కులుదావారింపఁబడి యున్నవి. ఆకాలమునం
 దాదేశముననుండిన యెస్సీనులు బౌద్ధమతసిద్ధాంతములను గొంతింజ
 కవలించిచినవారనియు, తత్కాలమున జన సిద్ధిక్తికథలను విని నీకు
 లను జనులమనస్సులలో దృఢముగా నాటుకొనునట్లు చేయుట కిట్టి
 యొకమానము లత్యంతోపయోగములని యెంచి కథలమూలమున
 ధర్మోపదేశములు చేయుచు వచ్చెననియు, కొందఱు తలఁచు
 చున్నారు. అవి యెట్టివయినను జనన చెప్పిన యామనోహరము
 లయిన యువమానములయొక్క ఫలితార్థమును జనులు చక్కగా
 గ్రహించినట్లు కనఁబడదు. అతనిశిష్యులుపహితము కొందఱు వాని
 తాత్పర్యమును గ్రహించనేరక ప్రసంగము ముగిసిపరీక్షానాత నాతని
 వర్తకుఁడోయి యిట్టికథల నేల చెప్పితిరనియు వానిభావ మేమనియు
 నడిగిరి. జనులమనస్సులలో నీశ్వరరాజ్యమునుగూర్చిన నశ్యములు
 ముగ్ధముగా లగ్నము లగునట్లు చేయుటకయి యువమానయౌవమున
 ముపదేశించితి నని చెప్పి “కర్మకుఁ డనఁగా ధర్మబీజములను జనుల
 హృదయసీమలలో పెదఁజల్లు నైలుదేలువాఁడు. కొందఱివృద్ధయము
 లుగఁగ్రోక్కినమార్గము లంత కఠినముగా నుండును. భక్త్యావేశ
 మును బురికొల్పురూట లక్కడఁ బడునుగాని వేరు నాటుకొనుక
 మంతే కష్టితలు నైఁబడి వాని మహ్మలము చేసివేయునె.

కొండజీమనస్సులు చెడ్డవి కాకపోయినను రాతినేలవలె దుష్టలములును నిస్సారములు నయి గంభీరములు కాక యుండును. అట్టివారు సత్యమును సంతోషపు ర్వకముగా స్వీకరించి యొప్పుటికి దాని ననుసరింప నిశ్చయించుకొందురుగాని దైర్యమును సహనకత్తియు లేనివారగుటచేత వారి యుక్తగురులకల్పము లన్నియు నల్పకాలములోనే రూపుమాసిపోవును. తోటలలో ముఁద్లును బొదలు నుండునట్లు కొండజీమనస్సులు ప్రాపంచిక దీంతలతోను కాంక్షలతోను నిండి యుండును. సత్యవచనాంకురము లచ్చట నాటుకొని కొంతకాలము పెద్దిల్లుచుగాని పెరికిచూలిపకంటకములు మఱింత మేగముగాఁ జెలిగి క్రిమ్యకొని యందు పశ్చలములు కలుగఁగొండఁ జేయును. అయినను గొన్ని మండిబీజము లెల్లప్పుడును విశ్వాసము గలదుద్బంధము లయిన శుద్ధవృద్ధయములలోఁ బడి యేఱగాఁ జెలిగి కాంతిసంతోషఫలముల నుపశాముగా నిచ్చును. అని వివరించి తెలిపెను. తేనె స్సెప్పుడును దన్నునుపరించువారు సంఖ్య కధికముగా నుండవలెనని కోరక తాను తేనెదీక్షుపదేశములను నిశ్చలబుద్ధితో నన్ని యనుసరించువారు కొండతైవను జాలుదురని యెంచి యందుఁ గదవటఁ జెప్పఁబడిన వారిరిది వారిని తేచ్చి వారిమూలమున లోకమున కమోహాపకారమును జేయు దలపోయి చుండెను.

అకాలమునందు జను లండఱును మెప్పుయా వచ్చి దుష్టసంతోరము చేసి దేశమునంతను మంచివారిపాలు చేయునని నన్ని యుండిరి. దేశములో ఘోరయుద్ధము జరిగెనునక్షమున చెడ్డవారుమాత్రమే కాక మంచివారునహితము మఱియక చూస రని యతఁడు నిశ్చయముగా నెఱుఁగును. అందుచేత నతఁ డది మనస్సులో నుంచుకొని గోడును మొక్కలను కొన్నిటివై ను జెల్లగొనవకుండఁ గలుపు మొక్కల

నన్నిటిని బూర్ణముగాఁ దీసివేయుట సాధ్యము కాదని యుపమానము చెప్పి, దుష్టు లండియు నొక్కనారిగా స్వర్గదండినను బొందఁజాల రనియు, అందుచేత శిష్టు లయినవారు లోకములో సర్వమును దమ యిష్టానుసారముగానే పెడిచు నని యెప్పుడును భావించఁగూడ దనియు, దుష్టులు కొంతకాలము పరిల్లుచున్నట్లు కలుగుచున్నను తొందర పడిక తమ కర్మము లయినఫలములను బొందుటకయి తాలిమితో యుక్తకాలము వచ్చునఱును నేది యుండివలె ననియు, జనులకుఁ జూపుట కయి యీరెండివరిభను జీస స్సప్నకు చెప్పెను.

ఈశ్వరరాజ్య మంతయు లోకములో నొక్కపెట్టున వ్యాపించి యెల్లవారికి నొక్కనారిగా సత్ఫలములు కలుగునని యెదురుచూచు చున్నజనులభ్రమను నివారణము చేసి, అతినొక్క యెవలదీయము యెలకయెత్తి క్రమక్రమముగా పృథ్వి నొంది మహావృక్ష మయి యానంభ్యము లయినపక్షుల కాశ్రయ మగునట్లే యీశ్వరరాజ్యము సహిత మల్పారంభమునే కల దయి దినదినక్రమమున లోకములో వ్యాపించి కడపట బహుజనానందదాయకము కావలెనని చూపుట కయి యీతఁడీ మూడవభిభను జెప్పెను. విహికరాజ్యమును సంపాదించి యానందింపవలెనని జనులమానసములు సదా బాప్యసౌఖ్యముల మీఁదికి బయోడుచుండిఁగా, జీసస్ వారివృద్ధయములను వెల్ల వెల్లగా బాప్యసుఖిదింతలనుండి విముఖులను గాఁజేసి శుద్ధవత్సది యాత్మానందమువంకఁ ద్రిప్పి యాంతరిసౌఖ్యములకొఱ కున్ముఖము లనుగాఁ జేసి యీశ్వరరాజ్యమును పారివృద్ధయములలోనే స్థాపించఁ జూచు చుండెను. ప్రవాహములము కలువయుగా నున్నపక్షమున దానినుండి పాటు జలమును కలువమయినదిగానే యుండును. ప్రజల మోసస్సులు నిర్మలములుగా నున్నప్పుడు మాత్రమే వారికార్యములు

యోగ్యములుగా నుండు నని మెలగిన వాడయి జీవ స్పృహను జనులహృదయములను మళ్ళోపటిచి యందుండి సచ్చింతలు ప్రవహించునట్లు చేయుటవలననే వార్షిక్తిని వర్షమును బాగుచేయవలె నని సర్వవిధముల బాటుపడఁ జొచ్చెను.

తనయొద్దేకములు (ప్రియశిష్యులకుఁ దక్క సర్వజనులకును ముగ్రాహ్యములు కాకుండ గుర్తములు చేయవలె నన్న యద్వైత్యములతో జీవన్ కథలమూలమున నుపదేశించుచు వచ్చెనని యిప్పటి గుర్త విద్యార్థిమానులు కొందఱు చెప్పుచున్నాడు గాని వారి మాటలు ధీమంతు లంగీకరింపఁబడఁదగినవి కావు. నూనీనమనమును స్థాపించి దానిని లోకమానవ దంకితును వ్యాపింపఁ జేయుట కయి యహర్నిశమును బాటుపడుచుండిన మహాపురుషుఁడు స్వమతసిద్ధాంతము లెవ్వరిని బోధపడకుండునట్లు బుద్ధిపూర్వకముగా మఱుగు పఱుచు నని చెప్పుటకంటె విశిష్టాంత నింగొకటియొండదు. ఆకాలమునం దాతని యుపదేశములను వివచించెడి వాగు ప్రాయశ్చయముగా విద్యాగంధము లేని ముగ్ధమానవులు. బాలప్రాయంబయినయట్టివారికి కథలు రుచించు నట్లు ధర్మకథనములు రుచింపకపోవుటచేతను, చెవులకింపుగా నుండెను కథలమూలమున ధర్మముల నుపదేశించు నప్పు డది వారి మనస్సులలో శిలాక్షరముల వలె వాటుకొనుట స్వభావ మగుటచేతను, అతఁడట్టి యుపమానములను దఱుచుగా తెప్పి యుండునుగాని యిప్పటి బుద్ధిమంతు లూహించునట్లు వేఱు కారణములచేత నయియొండదు. నిత్యమును జీవన్ము యొక్క ప్రపంగములు వివచయ్యవారు చేవలను బుద్ధులొనుచు ధైర్యియా సరస్వీరమునందు వాసముచేయు తెన్నలును వారివంటి యితరసామాన్యమానవులునుగాని; వండితులు గారు. జనుల నుండి తాము గయిగొన్న వృత్తివన్నుల యొక్కయు నుంకముల

యొక్కయు మొత్తములను లెక్కవ్రాయ నేర్పిన దొరతనమువారి నుండులును క్రయవిక్రయములు చేయు చిల్లరవస్తువులను వడ్డులు వ్రాసికొను జాలిన యంగడివాండ్రును వారిలో మహావిద్యానులు. వారి బద్ధిబలమును వారికి గల విద్యాబలము ననువరించియే యుండెను. ఎల్లవానికిని దయ్యములమీదను భూతములమీదను మేరమీదిన విశ్వాసము కలదు. మూఢు లయినను వారు కలుగు ముఖ్య విషయములు; వారి సాధువృద్ధులును లెప్పుడును దగ్గరనున్నవారిని లయి యుండెను. అకాలమునం దిట్టి శిష్యులృందముతో, గలిసి జీవనచారములను పనించి ప్రార్థనపుచ్చుచు, స్వేచ్ఛావిహారము పలుపుచుండును. ఒకప్పుడు నావపై వెళ్లి యొడ్డున గూడఁబడు ముఖలకు ధర్మోపన్యాసములు చేయును; ఒకప్పుడు చేగున కొండమీద వెళ్లి పెంటఁబడువారికి స్వమనోపదేశము చేయును. వినువాని వినుయధర్మమును ధర్మముగాను ధర్మము ధర్మముగాను కోరి దిడుప్పొండిశ్యముచేత దూషితము లయిన విచిత్రస్వానయములు కాకపోవుటచేత వా రాతఁ డుపదేశించు సుహృత్తము లయిన విద్యముల వెల్లను పరమాదరముతో స్వీకరించుచుండురు. ఒకానొకప్పు డొక్కొక్కరి మనస్సులలో నాతని యుపదేశములయం గించు సందేహము కలిగినను అదిగిన ప్రశ్నకు మందహాసము చేసి దయా రసము చల్లు చల్లని చూపులతో తన స్వకో యొత్తరము చెప్పుగానీ వారిమనస్సు లంతటితో సమాధాన పడి సంకృప్తి నొందుచుండును. అమాయకు లయిన యాజనులు తమకు శీఘ్రకాలములోనే యాశ్వరసాక్షాత్కారము కలుగు ననియు, ప్రపంచమున శీఘ్ర లయి తాము ధన్యుల మగుదు మనియు, నమ్మియుండిరి. తనన వారి కుపదేశించిన చానిలో — “వీడ లగువారు ధన్యులు;

కారితే స్వర్గరాజ్యము. దుఃఖవశునాడు ధన్యులు; వారు దుఃఖోప
కాంతిని పొందుదురు. సమ్రాజ్యమునవారు ధన్యులు; వారు భూమి
కధికారు లగుదురు; ధన్యులం కాఁగలిగినది దళ గొనువారు
ధన్యులు; వారు సంపూర్ణ మనోరథు లగుదురు. దయాభు రై నవారు
ధన్యులు; వారు దయ చూపబడుదురు. హృదయశుద్ధి గలవారు
ధన్యులు; వారి క్షయము దృఢమగును. సంధిచేయువారు ధన్యులు; వారు
జేవుని బిడ్డ లని చెప్పబడుదురు. ధర్మముగొనున వాఁడు పహింతు
వారు ధన్యులు; స్వర్గరాజ్యము వారిది." — ఇత్యాది వాక్యము లనే
కము లుండెను.

ఇట్లు భీష్మకవమును భూషింతును ప్రాసంగిక ముఖములను
దూషింతును వైరాగ్యోపదేశము చేయుట పూర్వకాలమునందు దుష్ట
దేశములలో వాపము చేయు మతాచార్యులు కలకాశిని గొంతఁజేసి
కాచార మయి యుండెను. చరిత్రకములలో వలె నుంచి కృపాములు
వస్తువులు ముదలమునది యుష్టదేశములోని జనుల కంతగా వాచ
కీకములు కావు. అక్కడ దిగంబను లులు బతుక వలెంతును జనులు
కష్టపడక కాలము గడపవచ్చును. అట్టివానివృత్తిని మంచివృత్తిలు ధం
చుటయు మంచిముద్రయందు వసించుటయు భోగములుగా పోయెట
వింతకాదు. ధనవస్త్రవాహనాదులమీఁది యతికాంతలగుననే పాధార
గముగా జను లకార్యకరగమునకు లోబడుచు సంకకంఠ కీర్తనసరి
దూరముగాఁ దొలగుచు వచ్చుట నిశ్చయమును జూచుచుండు మతా
చార్యులు ధనాదిబంధములే వాఁపేనువు లని భావించి యాశ్వర
రాజ్యమును బొందుటకు ధనాదిబంధనిమోచనము ప్రధాన మని
వైరాగ్యోపదేశము చేయుటయు వాకాలమునందు స్వభావవిరుద్ధము
కాదు. జనులలో జ్ఞానుల మనుకొనువారు తమలో పశుపక్ష్యాదులకు

సహితము కష్టపడ నక్కఱలేక చిత్రవర్ణముల నీశ్వరుడు ప్రసాదించి యుండఁగా వానినిమిక్తము మతమ్యుఁడే కష్టపడవలెనని తీరు చుండిరి. ఇట్టి యాహులచేతనే యుష్టదేశములలో శీతలప్రదేశముల కంటె విరక్తి మార్గ మవలంబించిన పన్నామలసంఖ్య యిప్పటికి నధిక ముగా నున్నది. ఇట్టియూహలు సోమరితనమువలన నుదరపోషణార్థమై కలుగక పారనూర్థదంతచేతనే కలిగెను పక్షమున నీయస్వాభావికవర్తనమువలనను లోకమునకుఁ గొంతలూఠము కలుగవచ్చును. శ్రేయసంపాద పరిత్యాగమును రోధింపక పోయినను ధనత్యాగమును జీవన్ తన శిష్యులకుఁ బలుచూ ఁపదేశించుచు వచ్చెను. అతని యుపదేశము లోని కొన్ని వాక్యములు వినుఁడు :—“చిత్తులనును శ్రువలను తిను కట్టియు చోరులు పగులుగొట్టి దోచిలించునట్టియు భూమిమీది మీధనమును కూడఁజెప్పికోకుఁడు. మీధన మెక్కడ నుండునో మీరుఁనుకూడ నెక్కడనే యుండును. ఏనుఁజుమృదును ఏకకాలము నం దెడలఁజువును గొలువ లేదు. అతఁ డొకరిని ద్వేషించి యొకరిని న్నిహించును; లేనా, యొకరిని బహూకరించి రెండవవానిని నిరాకరించును. మీరు దేవునిని ధనదేవతనుగూడ నేమింపలేరు. కాబట్టి యేమి తింపలెనో యేమి త్రాగవలెనో యని మీజీవనము నిమిత్తము గాని, యేమిధరింపవలెనో యని మీశరీరము నిమిత్తముగాని యాలోచన చేయవలదని నేను మీకుఁ జెప్పుచున్నాను. మీజీవన మాహారము కంటెను మీశరీరము వస్త్రములకంటెను మేలయినవి కావా! గారి లోని వస్తువును జూడుఁడు.—అవి విత్తవస్తువులుచల్లవు; కోతకోయవు; గాఢలలో నిలువ చేసికోవు; అయినను మీపరలోకవిక వాని కాహారమును బ్రసాదించుచున్నాఁడు. మీరువానికంటె మిక్కిలి యధికులు కారా! మీలో నెవ్వఁడు వస్తుకాంత వహించి తన యాన్నత్యమున

ఊరికిఁగూడఁ దేరఁగలఁడు! వస్త్రములనిమిత్త మేల కాంచునహించె
దరు! పాలములో గడ్డిపూడిఁగ లెల్లు పెరుగుచున్ననో చూపఁడు:-
అని వనిచేయవు; నూలువదళవు; అయిదను సాలిమాను ప్రభువంతటి
వాఁడును దపమహావైభవదళలో సహిత మలంకారములో వానిలో
నొకదానినైనఁ బోలియుండఁదని చెప్పుచున్నాను. ఓనిశ్వాసహీను
లారా! నేఁడుండి రేవు ప్రాయితోఁబడెను పాలములోని గడ్డి కీర్త్యుఁ
డిట్టి యలంకారమును దయచేయునప్పుడు మీకంతకంటె పెధిముగా
దయచేయఁదా! కాఁబట్టి మేమేమి తిసవలెను, మేమేమి త్రొగివలెను,
మేమేమిధరించుకోవలె నన్నదింతను బెట్టుకోఁచోకుఁడు. ఇవియన్నియు
మీకుఁగావలె నని మీవలలోకిపీతి యెఱుఁగును. కాఁబట్టి మీరు
మొట్టమొదట నీశ్వరరాజ్యమును తద్ధార్మికత్వమును బొందఁ బ్రయత్ని
త్నింపుఁడు; ఈపనుస్తపదార్థములును దమంతనీ మీకుఁ జేర్చఁ
బడును. కాఁబట్టి రేవటిదివమునుకూర్చి యాలోచన చేయఁగును.
రేవటిదివము తానే యావస్తువుల నిమిత్త ములోచన చేయును.”

తేనెస్సుయొక్క యిట్టివాక్యము లప్పటివారియొక్క నుపయో
గలో నూతనోత్సాహమును బుట్టించిన వనుటకు సందేహములేదు.
సంతుష్టమానసు లయిన యాజులు సమస్తమునకు నీశ్వరునే నమ్ము
కొని యైహికదింత లనర్థదాయకము లని భావించియుండిరి. ఇహిక
వ్యవహారము లన్నిటిలోను ధర్మమును మీఱక యాశ్వరప్రీతికర
ముగా నడుచుచు లోకమునకు మేలుచేయుచుండుట యొత్తిమిధర్మ
మగును గాని సంపారమును బొత్తిగాదిడిచిది విరక్తి యంతగా జ్ఞాన్ముఖ
మయినదికాదు. ఇట్టి యస్వాభావిక మయిన యావిరక్తి మార్గోప
దేశమే యాదేశమునందు నీతిలరను శోషిల్ల తేసి ధర్మచేవరను బుర
పుచ్చి యిహలోకతీవనమును నిష్కారము చేసికది.

జనన సంసార త్యాగమును విధింపకపోయినను ధన త్యాగమును బలుమాఱు శిష్యుల కవదేశించుచు వచ్చెను. అతఁ డొకవర్షా యము “మీకున్నదంతయు విక్రయించి దానము చేసి, మీకు నిశ్చయముగా రానున్న పరలోకధనమునిది త్ర మెప్పటికిని ప్రాప్తగిలని పంచులను సిద్ధము చేసికొనుడు” అని బోధించెను. అతఁ డింకొకసారి “ఈశ్వరరాజ్యము ధననిక్షేపము గలతోటవంటిది. దానిని కనుగొన్నవాఁడు నిశ్చయము పయోషవ్రాత్యముగాఁ బోయి తన కున్నది పర్వమును విక్రయించి యాపాలమును గొనును” అని బోధించెను. అతఁడు మఱియుకొకసారి “ఈశ్వరరాజ్యము కావలసినవాఁ డీగోకములోఁ దిసికున్న పన్నయు నిచ్చివేసి దానిని గొనవలెను. ఈపరివర్తనమువలన లాభము పొందినవాఁడే ముగును” అని బోధించెను. అంతేకాక యీరంధనశతములను జనన తనిశ్చిన్నపరమును బొందుటకు వానియొద్దఁ గలసొత్తైర్ని విక్రయించి యాసొమ్ము లీవల కిచ్చుట ప్రథమ నిబంధనముగా నేర్పఱచెను. అట్లుచేయు వెనుకఠిసినవారు శిష్యులుగా నంగీకరింపఁజడలేదు. అయినను దరువాత జన స్సానిర్బంధము సంతగా పాటింపలేదుగాని “ధనవంతుల కీశ్వరరాజ్యమును బొందుటకంటె సుప్రసిద్ధమునకు నూచిలెజ్జముగోనుండి దూకుట ముంధము” అని యీ నీతివాక్యములు కడవఱకును బోధించుచునే వచ్చెను. మనస్కదాప్త్యమును నీతిరాహిత్యమును తఱుచుగా నతిమూత్రవిషయనుభూనుభవమువలనను స్వప్రయోజన పరత్వమువలనను గలుగుచు వచ్చుటచే వానికి మూలమైన ధనము నతఁడెట్లు దూషించి యుండును. ఎట్లయినను జననయొక్క యిట్టిబోధనవలన నాతని శిష్యులింగ్రియనుభవములు లయి యాధ్యాత్మికానంద సాపాదనోన్ముఖులయి నిరంశరక్పసి చేయుటచేత నాకాలమునందు లోకమున కమితమయినలాభము కలిగినది.

అణవ ప్రకరణము.

శివ్యసంగ్రహమును, పర్వతముమీది ధర్మోపన్యాసమును.

—————

ఐనుకటివ్రకరణములయందుఁ జెప్పఁబడినట్లు మూఁకమూఁక
 లుగా వచ్చి జీవస్ చేయుప్రపంగములను విని యప్పటి కాసందింది
 పోవువారు మితిమీరి యుండినను నిశ్చలమనస్కులయి కష్టమఖముల
 యందు విమలక యాతని ననుసరించువారు వారిలో నెందఱుండురో
 యని సందేహింపవలసి యుండెను. అతఁడనూతనమతమును వ్యాపింపఁ
 జేయుట కయి యిష్టమును సామర్థ్యమును గలవారు వారిలోఁ గొందఱె
 యుండు రనుటకు సందేహములేదు. ఒకధీమంతుఁడు లోకములో
 నేడే నూతనమతస్థాపనముచేయ నుద్దేశించినప్పు డాకార్యభారమును
 గొంతవఱకుఁ బైని వేసికొని తోడ్పడి యాతనితోడి కష్టనిష్ఠురముల
 తోర్చి నిర్వహింపఁ గృతనిశ్చయులయు కంకణము కట్టుకొన్న సమర్థులు
 గొందఱై ననుండక కార్యసాధల్య మగుట దుర్లభముగదా! ఏకా
 ర్యమునందును కష్టములు రావంతకాల మెల్లవారు నుత్సాహవంతులు
 గాను గార్యసాధకులుగానే కనబడుదురు. ఇంచుకకష్టము లారంభము
 కాఁగానే యాయుత్సాహప్రవాహ మంతయు నిలిచిపోగా మొదలింటి
 వాక్కురు లనేకు లడుగంటఁగా వారిలో విక్కిలి గొందఱుమాత్రమే
 వృధచిత్తుఁగయి నిలుతురు. అట్టిదృఢమనస్కులను గొండఱిని ముఖ్య
 శిష్యులఁగా నేర్పఱుచుకొనుట యిప్పుడు జీవన్మునకుఁ బ్రథమకర్త
 వ్యము. ఈవఱకుఁ జేసినశిష్యులలో విశిష్టభాగము తమతమవ్యాపార
 ములను జేసికొనుచు నతఁడు తమగ్రామసమీపప్రదేశములకు వచ్చి
 ప్రవరించినప్పుడు పోయిననుచుఁ దమసంశయములను నివారణ చేసి

కొనుచు నతడు దూర్గ్రామములకుఁ బోగానే తామును దమ యిండ్లకుం బోవుచుండును. అటువంటివారు గాక యిశ్వరవ్యాపారముల నన్నిటిని విడిచి పదా యశస్సినోనుండి మశ్శస్తాపనము నిమిత్తము పనిచేయు కార్యకూరు లిప్పుడు కావలసినచ్చిరి. అందుచే నతడు తన శిష్యబృందములోనుండి యటువంటివారిని పంపించుదురను బ్రతుక శిష్యులనగా నేటికొనెను.

అట్లేర్పడుచుకొనిన పంపించుదురిలో 'సమగ్ర' అను నామాంతరము గల 'పీట' కనువాదును, 'అంద్రూ' యనువాదును, జోసెఫ్ యొక్కకుమారులు. జీవన్ పీరియంటనే చిరకాలము వాపము చేసెను. పీటరున కత్తయు కార్యయు నిద్దఱు బిడ్డలు నుండిరి. అంద్రూ కొంత కాలము ప్నాతకుఁ డైన జానుసికు శిష్యుడుగా నుండెనట. ఈ యిరువురును జీవన్ముసకు శిష్యులుగా నున్న కాలములో పహితము తమ చేపల వ్యాపారమును మానలేదు. పీడ్లఱును జీవన్ముసం దధిక భక్తివిశ్వాసములు కలవారు. ఈకటుంబముమాశ్రమకాక 'జెలికీ' యనువాని కటుంబము కూడ జీవన్ముసెవల సత్యంతాదరము కలది. జెలికీ 'జేమ్సు' అనియు, 'జాన్' అనియు నిద్దఱుకొడుకులు గలరు. వీరిలో కనిష్ఠుడైన జాన్ జీవన్ముస కాంతశిష్యుడై తరువాత మిక్కిలి ప్రసిద్ధి చెందెను. వీరిల్లి యైన 'నలోమీ' కూడ జీవన్ముసం దధికానురాగము కలదై యాతని మరణచర్యంతము నాతని విడువక వెంట తిండెను. జీవన్ముసకు యిశ్వరశిష్యులు ఫీల్స్, బర్తోలోమస్, థామస్, లెబ్బాన్, మాథ్యూ, సిమిన్, జూడన్, జేమ్సు. వీరిలో కడపటి యతఁడైన జేమ్సు జీవన్ముసకు చింతల్లి యైన మేరీకమారుఁడు. జేమ్సునకు తేక బనియు నామాంతరము గలదు. ఇట్లేఱుకొన్న పన్నిద్దఱిలో జీవన్ముసందఱిని మంచివారినే యేర్పఱుచుకొనెను గాని యొక్క 'జూడన్'

విషయములో మాత్రము భ్రమ కలదు. ఎంతగానూకు లయియున్నను
ధీమంతిలకు సహిత ముకానోపైకు ప్రమాదము సంభవించును.
జూదన్ పయికి మందివాడుగా కనబడినను స్వభావముచేత దుష్టాదు.
ఇతడు గురుద్రోహియై కడపలు దవగుచువును శక్రువుల కొప్పు
గించెను. ఇక్కడొక్కడు తక్క తేనెన్ శిష్యులందఱును గానిరీచేశ
స్థులు. ఇతడుమాత్రము విదేశస్థుఁ డయిన యిహ్లాదియత్ గ్రామ
స్థుఁడు. ఇట్లు భ్రమమున సంపాదించుకొన్న ద్వాదశశిష్యులను
సామాన్యస్థితియందుడిపవారే కాని వీరిలో నొక్కఁడును మహాకలీ
మఁడును ధనసంపన్నుఁడును విద్యాంసుఁడును లేడు. వీరిలో బలువురు
చేపలవాండ్రు, ఒక్క మాధూమత్రము మఁడ. శుశ్రూకకార్యము
నందు నియోగింపఁబడి యీపన్నిగువులను 'శుశ్రూక'గానీ' అని వ్యవ
హరింపఁబడిరి.

ఇట్లు దేహూత లని నూకపితువాంఠముల నందిన యీపన్నిద
ఱును వ్యాపారములను విడిచి తన న్యాయని జేరిరి. ముందీ నూతన
మితముకొక్క యుద్ధిద్ధిమంతము వీరి ధైర్యవిశ్వాస సానుభ్యముల
మీఁద నాధారపడి యుండును. వీరిశ్రమకార్యమునం దవ్యాఖ్య
విశ్వాసములు కలవారయి ధైర్యసాహసములతో బరిచేసిరా సర్వ
మును విజయము నొందును. ధర్మభీరు లయి శస్త్రములు వచ్చినప్పు
డీశ్రమకార్యమునందు నిరుత్సాహు లయి వెనుకటిసిరా సర్వమును
భగ్నముయి విజయము దవ్వగను. కాఁబట్టి తన స్థిరము తన కొక
తేక సపాయము సంభవించినను తాను పూనిన కార్యభారమును పైని
వేసికొని నిర్వహింప సమర్థులనుగాను దేవకార్యమునందు బద్ధకంఠు
లనుగాను వీరిని దిద్దవలెను. అన్నివైపులను బ్రతిష్ఠులుగా లైలు
పెడలు చున్న శక్రువు లెప్పుడో తనప్రాణముల ల్గు తలఁచక మాన

రని యుక్కడు ముందుగానే కనిపెట్టెను. అటువంటి వైచరిత్యము సంభవించినయెడల దాను బోధించెడి దివ్యము పరమాదరముతో విని, యామోదించు చున్నవారిలో సభికసంఖ్యలు ఛాన్సీలకు నిధేములయి యాక్రొత్తవంక విడిచి పూర్వపువారితే వెనుక మరలుచుగనియు నాతఁ డెఱుఁగును. రాత్రినేలను మొలచిన బీజాంశరముల వలెనీ చిరకాలాచారముచే చట్టపడియున్న వారి హృదయక్షత్రములయందు దంతురించిన నూతనధర్మబీజములును నించుక కష్టము వచ్చినప్పుడు సంతతబోధామృతధారావర్షము లేపక్షమున పల్పకాలముగోన హృదు మాముసని యాతని యెన్నిక. అందుచేత నాతఁడు తపఃసద్ధాంతములు మొలకలోనే సశింపక తలయెత్తి వృద్ధి నొంది లోకమున బ్యాపించి భావికాలమునకు దనంతఫలములను గలిగించునట్లు చేయుట కయి, యెన్ని యంతరాయములు వచ్చినను నెట్టికష్టములు ప్రాపించినను చలించక యచలములవలె నిలువఁగఁగనునట్లుగా ధైర్యము చెప్పి కొండఱినై నను దిద్ది తీర్చవలె నని నిశ్చయము చేసికొనెను. ఈ యుద్దేశముతోనే యుక్కడు తనశిష్యబృందములోనుండి దృఢదిక్షులుగాఁ గనుఁబడినవారిని పన్నిరువులు నేటికొని యాంతరంగికులగా సంగీరించి వారిని సదా తన పన్నిధియందుంచుకొనెను. జనుల విషయమునఁ దాను పడవలసినకృత్యమును మఱివక వారికి సామాన్యముగాఁ జేయవలసిన మేలు నతఁ డణుమూత్రమును మానక యుపదేశముల మూలమునఁ జేయుచుండినను, తన యవంతరమునఁ గూడ దా నారంభించిన మహాకార్యమును సాగించుట కయి యీ యాప్తశిష్యుల న్నర్హతములనుగాఁ జేయుట కయి యధికశ్రద్ధ సహించి మఱింత పాటుపడఁ జొచ్చెను. తన జీవితకాలములోనే దేశము మీఁదఁ బోయి ప్రపంచములు చేసి స్వతంత్రముగా మతవ్యాపనము చేయ నారంభించు

గుంజలులనుగా వారిని తేయవలె వన్న యధిరావతో తన వారితోఁ
చా నొంటిగా నున్నవృథును వారికి తన సిద్ధాంతములను వేరూ
బోధించి నునన్యున నాటించు చుండెను. మఱియుఁ గొన్ని పనుయము
లయం దతఁడు వారి సరణ్యములోనికి గొనిపోయి నిర్భానుత్వము
లయిన యేకాంతస్థలములయందును వారికి సావకాశముగాఁ బోధింపఁ
జొచ్చెను. అట్టి పనుయములయం దతఁడు శిష్యులను తన చుట్టును
గూరుచుండఁ జెప్పజొని యొక్క-ధర్మప్రవచనమును శూన్య మాత్రమే
కాక లోకములో వారికి గలగఁజోపు కష్టములను శూన్యము కష్ట
కాలములయందు ధైర్యముతో వారు వర్తింపవలసిన యాగములను
శూన్యము వారి కనేవిధముల బోధించి యుండును. ముందుగా నర్థ
స్థలములలో నారంభించు వ్యగ్రామములకును పల్లెలకును మాత్రము
పోయి స్వనమున కీర్తనరాజ్యము పఠింపించిన దని బోధింపవలసిన
దని ము, పదులకంటె వారధికాదరముతో వినుదు రనియు, పూర్వ
ప్రవక్తని చెప్పి యున్నట్లుగా దేశము కాగునదనలసిన పనుయ
మాసన్న మయిన దని ఘోషింపవలసిన దనియు, వారి కతఁడు
ప్రత్యుక ర్థవ్యము నుపదేశించి, మనోహరమైనను న్యధర్మముగా
తేలిక నృత్తిగాఁ గైకొని దానిని ధనార్పణమార్గముగాఁ జేసికొన్న
పక్షమున నధికాలముతోనే మనము హేతుస్థితికి రాక మాన దని
యెఱిగివాఁ డగునందున ఖండితముగా వారి కతఁడు ప్రయోగా
ములలో హృదయపోషణార్థమయి వస్తుస్సంగవాణము చేయవల దనియు,
నితరులకుఁ జేసిన సాయమున కయి వారివలన నేమియుఁ బొందోని
కముగా నంగీకరింపఁ గూడదనియు, బుద్ధులు చెప్పెను. ధనాపేక్ష
లేక వారు తా నుపదేశించిఁజ్ఞు లేవల వారమాధిఃబుద్ధితోనే ధర్మ
ప్రకటనము చేయువా రయిరేని, ఇనులే వారి నాదరించి వ్యవహ

ములకుఁ గొనిపోయి యున్న పానాదులు పడుకూర్చి యాదరింపక మాన రనియు, నందుచే వారు కష్టములపాలు కావలసిన యావశ్యక ముండ ననియు, అతఁ డెఱుఁగును; శేవలవరాధ్యపరాయణులు గాక ధనాకా పరులయి ప్నాస్థపరత్వము నించుక మాన నారంభించిన యుత్తర మ్మణమువన సత్సప్రవచనాగ్రేసరు లగుటచే వారిఁ గలిగిన బల మంతయు నొక్కపారిగా నడుగంటు ననియు నతఁ డెఱుఁగును. వారి కతఁ డుపదేశించిన యితర హితవాక్యములు గొన్ని యారీతిగా నుండెను.

ఎక్కడకుఁ జోయినను మీ రనువర్తనము గలవారు గాను కాంతిసంపన్నులు గాను నుండవలెను. ధర్మబోధ చేయునవ్వుకు జ్ఞానం విన్నపక్షమున బోధింపవలెను; విఘ్నోల్లసి పక్షమున నక్కడి నుండి తొలగి వేతాకచోటికిఁ బోవలెను. బోధింపవలసిన దొక్కట మీధర్మము కాని దాని ఫలము మీశక్తిగోనిది కాదు. జను లవి నయులయి మీ రుపదేశించెడి హితబోధ వివక పెడరెనివి జెట్టిన పక్షమున వారే యాశ్వరున కుత్తరవాదులయి యాఫలము ననుభ వింపవలసినవా రగుదురు. పుణ్యపాపఫలముల నొనగవలసినవాఁ డొక్క యాశ్వరుఁడే. ఈశ్వరాధికారమును పైనివేసికొనుట మను మ్యనకు తగదు. వివనివారికి సహితము మేలునే కోరి వారికి నప్పుద్ధి నుడ యింపఁ జేయుట కయి యాశ్వరుని ప్రార్థింపవలయునే కాని యవిధే యుల నెప్పుడును మనస్సులో సహితము ద్వేషింపను దూషింపను రాదు.

ఇట్లెవరికిని నేకీకును జేయక యెవ్వరినివయమునను పరుష వాక్యము నోటరానీయక యెవ్వరికిని మనస్సులోను చెడుగుకోరక, మంచిమూటలవలనను శుద్ధవర్తనము వలనను పరులను సిగ్గు పజిచి

హరిని కోపాద్రేకము నుండియు దుష్టశ్వము నుండియు ముక్కు వల
సిన దని నిశ్చయించి తనస్సు కన శిష్యులను క్రూరకర్ము లయిన దుష్టు
లకు ధర్మబోధ చేయు బంప నిశ్చయించుకొనెను. దీనిని బట్టి యాత
నికి సత్యబలము వందును ధర్మబలము వందును నెంత దృఢవిశ్వాస
ముండెనో విస్పష్ట మగును. జనలను లోబలుచుకొని ధర్మమార్గము
వకుఁ ద్రివృత్తులలో బోధనాశతమున కంటె స్వీయవదనస్థానసూచకము
దేకమునం దధికశక్తి కల దని యాతని నన్యుకము. శిష్యు లెంత
జాగ్రహకులుగా నున్నను కష్టములు రాక మాన వని యెఱిగినవా
డయి మఱియు నాతఁడు వారి కిట్టి వాక్యములను గొన్నిటిని బోధిం
చెను.

మిమ్ము లోడేళ్ళ లోనికి గొట్టెలను వలెఁ బంపుచున్నాను.
మీరు మేకపిల్లలంత సాధువులుగా నుండుటయే కాక సర్పములంత
జాగ్రహకులుగా కూడ నుండవలెను. సాధ్య మయినంత వఱ కిసా
యమునుతప్పించుకొని దూరముగాలొలఁగుచు, మీయొద్దనున్న యోగ్య
తను గొప్పపఱుచుకొనుటచే నెప్పుడును మీయొడల పరుల కనూయ
పెరుగకుండుట్లు చేయవలెను. మీరెంత జాగ్రహకు లయి మెలఁగు
చున్నను దేశాచారములకు విరోధముగా ధర్మబోధ చేయుచు డు
టనుబట్టి గొన్నిసమయములయందు మీరు ఁపామిషలమీఁద ధర్మ
స్థానముల కీడ్చుకొని పోబడి నిరోధము నొందవచ్చును. అటువంటి
సమయముల యందు స్వరక్షణార్థముగా దండవిధాయకుఁడైన
మీరేమి చెప్పకోవలయునో దానిని మీకీశ్వరుఁడే యప్పుడు బోధిం
చును. మీ సాధువాదములవలన మనసు కరగనివాఁ డయి కఠినచిత్త
ముతో న్యాయాధికారి మిమ్ము విడిచిపెట్టక దండించు దలకొన్న
పుడు మీకాతఁడు చేయఁగలిగిన దేదాఁడును? మీకతఁడు చేయు

గలిగిన గొప్ప శుభకృత్యములతోను విద్యుత్తులను కంటకములతోను నొకటిగా నుండనేరదు. అతడు మీదేహములకు భంగము కలిగింపఁ గలిగినను మీయాశ్శులను తాఁకిలేడు; మీకుఁ బరలోకమునఁ గలుగనున్న నిత్యానందమునకు భంగము కలిగింపఁలేడు. శరీరమునకు మాత్రము హాని కలుగఁ జేయఁగలిగినదానినిగూర్చి మీరు భయపడఁ బోకుఁడు; నిత్యమును యాత్మకు హాని కలిగించెడుదానినిగూర్చి భయపడుదు.

అక్కకు హానిచేసెడి దనఁగా ధర్మచరిత్యాగ మని యాతని భావము. వారు మరణమున కంటకు ధృఢీభూత్యమున కెక్కుడు భయపడఁలేనిని యాహాధనయొక్క పరమార్థము. ఇట్లు చిటపుగఱచి మఱియు, —

“మీరు బైలుదేటి పోయి నేను మీకు చీకటిగదియలలో బోధించినదానిని ఎగిటిపూట వెలుతురులో బహిరంగముగా బోధింపుడు. రహస్యస్థలములలో నానోటినుండి వినిన దానిని మీరింటిపడి కప్పులమీఁదినుండి ఘోషింపుడు. మనుష్యుల యధికారమునకు భయపడఁబోకుడు. అప్పుడు లైస పిచ్చుకల రక్షించెడి యాశ్వరుడు మీకు మార్గార్థ్యకుఁడును గాకపోడు. తమ దోషములనుజూచి ఖండించెడు ముఱులతో దుష్టజనులు కలహింతురు గనుక మీకాపదలును వచ్చును. మీకప్పుడును నత్యంత పోరాటమును పురికొల్పెడు ఖడ్గముగా నుండవలెను. తనకుఁ బ్రియ మయిన వర్తమును తుడకు ప్రాణమును దానినినిమిత్తమయి విడిచిపెట్టి నిష్టపడినంగాని మీలో నెవ్వఁడును మీరిప్పుడు పంపబడనున్న దేవదౌత్యమున కర్హుఁడుకాఁజాలడు. అల్పప్రయోజనము నిమిత్తమయి యిట్టిచరిత్యాగములను మీరు చేయఁబోవుచుండలేదని దృఢముగా నమ్ముడు. నాకుభవార్త నంగీకరించుట శిష్యాశయమునై నను మీరు ప్రబోధింపఁ గలిగినయెడల,

అపౌదయము తనకుఁ బ్రేమపదముగాఁజేసిను బ్రతిగ్రహించుటయే. నన్నుఁ బ్రతిగ్రహించుటయే నన్నుఁ బంపిన యాయాత్మరుని బ్రతిగ్రహించుట. మనఃస్వరూపలో కాంతియు ననురాగమును వృద్ధిపొందించుట కయి మీరేచి చేయుటగలిగినను, ఆచేసినది దప్పిగానైనచో కొరగినైనను మందినీ భిక్షుట మాత్రమీ యైనను, భానిబహుమానము రాక యుండదు.

అని యిటువంటి ప్రోత్సాహ వాక్కులు పెక్కులు పలికినను. ఇట్లు పలుమాఱులోధింది దృఢదీక్షయు కేసి కొంతకాలము జరిగిన పిమ్మట నతడు తనశిష్యులను స్వతంత్రముగా ధర్మలోధ చేయుట కయి పంపి శోధింప దీక్షయించుకొని, తనవలెనే ధర్మలోధయు లోగ నివారణమును కేయుటకయి స్వాతంత్ర్యమిచ్చి యిద్దందఱిని బంపింపజేసెను.

ఇట్లంతలోధించినను శిష్యు లెంతనిర్మలపౌదయములైనను వారిలోవారి స్వీయము మనస్తాపమును బొత్తిగా కలుగకపోలేదు. ఈశిష్యబృందములో శేషస్సనకుఁ గొందఁ జదివెత్తులుగా నుండిరి. వీటరును, తెలివీకొడుకు లయిన కేమన్ను జానును వారిలో ముఖ్యులు. ఈదపటివారిరువురును నత్యంతాహుతుని చిత్తోద్వేగమును గల వారు. వారి యాత్మసాధ్యగ్రతను బట్టి శేషస్స వారిని పిలుచుకొన్నది. అని పిలుచుచుండెను. అయిద్దఱిలోను జానునకు శేషస్స వద్ద చన పెక్కువ యొప్పు కనుపట్టుచున్నది. శేషస్స ఫారీసీలతో వివాద వడు నవ్వడు పీటర్, కేమన్ను, జాను; అనుముత్సరితోనే కార్యాలోచనము చేయుచుండెను. ఈశిష్యు లొందొరులను సహోదరు లనియు, శేషస్సను ప్రభు పనియు పిలుచుచుండిరి. పీటర్ శేషస్సనకు పరమాత్ముఁ డగుటచే నైశిశిష్యులయై నతడు నాయకత్వము వహించియుండెను.

నీటర్ ఋజువర్తనమును సన్యకీలతయు వేరపాటును గలవాడు. అతడు తన సందేహములను, ఇష్టానిష్టములను, లోపములను, ఏమియు మఱుగు పఱుచక సర్వమును నిష్కపటముగా జీవన్మునకుఁ దెలుపుచుండును. జీవ స్సాక్షనియేం దాదరమును విశ్వాసమును గల వాఁ డయి మిత్రభావముతోనే యాతనిని చీవాట్లు పెట్టుచుండును. జీవన్మునభిషిక్తునిగా మొట్టమొదట నంగీకరించినవాఁ డతడే. అతని భక్తి కానందించి జీవ స్సౌకన్యాఁ డాతనితో స్వర్గరాజ్యముయొక్క తాళములు నీకరగతము లగునని పలికెనట. ఇట్లొక శిష్యునియొడల పక్షపాతమును జూపినందునకయి తక్కినవారి మనస్సులలో అనూయ కలుగ నారంభించెను. జీవ పుష్పదప్పడు వాఁడుమందఱ ముం దీశ్వర రాజ్యములో వా రందఱును దన కుభయపార్శ్వములయందును సింహాసనములమీఁదఁ గూగుచుండు రని యుత్సాహవాక్యములను బలుకు చుండెను. అమాయకు లయిన యాముగ్ధు లామాటల కక్షరార్థమునే గ్రహించి మనఃవ్యభుక్తుని యొడమనైపునను కుడినైపునను సత్యాపన్ను లయి కూరుచుండువారు తమలో నెవ్వ రని వివాదపడఁ జొచ్చిరి. తెలివీపుత్రు లయిన శేషును జానును తా మా రెండుస్థానము లను పొందనొంది తమ తల్లియైన సలోమీరచేత నాయగ్రస్థానము లను తన కొడుకుల కనుగ్రహింప నడిగిందిరి. అడిగినదానిని స్పష్టముగా నుత్తరము చెప్పక జీవన్, 'తమ్ము ఘనపఱుచుకొను వారు నీచపదమునకుఁ బంపబడుదురు. ఈశ్వరరాజ్యము దీనులును నక్రములు నైనవారిచేఁ బొందఁబడును' అని సామాన్యవాక్యములతో సమాధానము చెప్పెను. దీనినిబట్టి తక్కినశిష్యుల కా యిరిత్రురయొడ లను గొంతయనూయ కలిగెను.

పూర్వోక్తరీతిని శిష్యులను ధర్మప్రపదనార్థము చేకము

మీదఁ బంప నారంభించుటకుఁ గొంతకాలముముందే శేషరత్నము పగరపమివమున నున్నయొకచిహ్నమీదఁ జేపస్సాక యుత్తమోపన్యాసమును జేసెను. అట్టిచుహ్నోపదేశమునుకూర్చి యిందుఁగొంత ప్రశంసించుకుండుట యుచితముకాదు.

శిష్యులు మొదలుకొని పగ్గజులును పెప్పయూ వచ్చి భూలోక రాజ్యమును స్థాపించి యూదులను తదధిపులనుగాఁ జేయు నని నమ్మి యుండి రనియు, పెప్పయూనుగాఁ బరిగణించి ప్రజలు గుఱువులు గూడఁ జేసిన పెంటు దిరుగ నారంభించినది మొదలతఁడు పై వ్యక్తులను గూర్చుకొని యెప్పుడు యుద్ధ మారంభించునా యని యెల్లవారు నెదురు చూచు చుండి రనియు, ఈపక్షి గొంత తెలుపబడి యుండెను గదా. ఈశ్వరరాజ్యము పరిపించుచున్నదని పలుమాటు పలుకు చుండుటయేకాని యీశ్వరరాజ్య మెట్టిదో యీపక్షి శిష్యులను జేసిన వృద్ధముగా వివరించినవాడు కాదు. తానే పెప్పయూనని మనస్సులో నతఁ డెంత దృఢముగా నమ్మి యుండినను పై కట్లు చెప్పకపోవుటచేత, ప్రతిపక్షులైన ఫాసీలు జేసిన పెప్పయూ కా డనియు మోసగాఁ డనియు నెల్లయెడలను ఘోష మిడుచుండిరి. జేసమృతండు భక్తివిశ్వాసములు గలశిష్యులతఁడు తాను పెప్పయూ నని లోకమునకు శీఘ్రముగాఁ బ్రకటించి లోకమును లోలుచుకొని ఫాసీలమూల లపత్యములు చేయవలయునని యత్నుశ్చక్రులై యభిలషించుచుండిరి. పెప్పయూనని ప్రకటించి ఫాసీలనో రడఁపవలసినదని మిత్రులొకనిని నిర్బంధవఱువఁ జొచ్చిరి. జేస స్త్రీవృద్ధ దేవోవిధమున నారి మనోరథమును దీర్చి యుండఁచి సమాధానవఱువవలెను. అట్లు చేయనిపక్షమున వారందఱు నాకాళంగ ముంది యొక్క పారిగా విముఖులై యాతనిని విడిచి తొలగి పోవుదురు. జేసన తాను

మెప్పుడూ పని చెప్పజోకయే జనులు గ్రహించునట్లు చేయవలె
 పనియే మనస్సులలో కాంతియొక గాఢాభ్యాసును పూర్ణముగా గలిగి
 నంగాని యాశ్చర్యరాజ్యము రానేరదని భోధించి మెల్లమెల్లగా
 జనులమనస్సులనుండి మెప్పుడూయే చారోపిత మైన యుద్ధచింతను
 బాహుదోలవలయొననియొక దలంచి యొందినను, ఫారసీలు శత్రువులై
 తన్నుఁ గూర్చి నానావిధముల దురాలోచనములు ప్రకటించు చున్నందు
 నను మిత్రులు నేరపడు చున్నందునను తాదలఁచుకొన్నంతకాలము
 వేదియొందుట కవకాశము లేనివాడై తోడనే తన మిత్రులకును
 శిష్యులకును వారిచిత్తములలో నెలకొని యున్న యిహలోకరాజ్యా
 మేక్షను విడిచిపెట్లుదని తెలియఁజెప్పవలసినవా డయ్యెను. శుశ్రూ
 రాజ్య మున్నమాటకు వారు చేకొనుచుండిన యుద్ధమునకును తా
 నిప్పుడు విప్పి చెప్పజోయెడి యుద్ధమునకును గలతారతన్యమును
 జను లొక్కసారిగా గ్రహించి తనయుద్ధనుస్థానము నంగీకరింపఁ
 గలుగుదురా, శుమాననస్థానంతప్రకటనమువలన వాఁ థాఁతఁక దన
 యొడలఁ గల గౌరవానురాగము లాశ్చర్యముగా ద్వేషతిరస్కారము
 లుగా మూఁపవయొడలఁ చాను పూనిన యాశ్చర్యకార్యమునకు విభూ
 తము కలుగకండునా, మెప్పుడూపని యుద్ధము చేయుట కాదని చెప్పి
 నప్పుడు వారు తన్ను రణభీతువునుగా భావించి తొలఁగ కుండురా.
 అనుచింత లిప్పుడు మనస్సును పరిపాలింపఁగల బాధింపఁగా నతఁడు
 రాత్రి నిద్ర వట్టిక శేఁపర్నమువట్టెనును విడిచి యాచేగున నున్న
 యొక పర్యవేక్షకునిమీఁదిఁ బోయి యొంటిగా నీళ్లగుని ప్రార్థించి మనో
 బలమును కాంతియొక బొందినవాడై యాకొండమీఁదనే నిద్ర
 పోయెను. తెల్లవాఁటి యంతఁడు లేచునప్పుడనే శిష్యు లానఁ దున్నట్ల
 మును గనిపెట్టి మూఁడలుగా నాపర్యవేక్షకునిను తేరి యొందిరి.

నాటి ప్రాంతకాలమున నతడు ప్రప్రథమముగా జేసినపనిని యాశ్వరరాజ్యప్రకటనము చేయుటపై శిష్యసంఘములోనుండి పంపెనుగదానను జేవకార్యదూతలనుగా పరిగ్రహించుట. శిష్య సంగ్రహకార్యము ముగియఁగానే యతడు కూగుచుండి యేదో ప్రసంగ మారంభింపఁబోవునట్లుగా నిమిశితస్వేదముపై కణకాల ముండెను. అతఁ డేమి చెప్పినో వివరము నన్న నుచూహించుచున్నట్లు వారును నాతనిముఖముమీఁద దృష్టిపఱచి వీరు లొగ్గి యేకాగ్రచిత్తులయి నిశ్చయముగా నుండిరి. అంతట నతడు మూసినకన్నులు తెఱచి తలయెత్తి శిష్యులసంఘమున జూచి నహజముధురగంధీరస్వరముతో—

“దీనమనస్సులు గలవారు ధన్యులు; స్వర్గరాజ్యము వారిది. దుఃఖార్తులగువారు ధన్యులు; వారు సమాశ్వాసించుటచుదురు. సమ్రులగు వారు ధన్యులు; వారు భూస్వామ్యమును బొందుదురు. భుగ్యముగొఱ కాఁగలిగింపఁగలిగినవారు ధన్యులు; వారు శ్రీప్రతిపఱుపఁబడుదురు. కరుణాభుక్తులగువారు ధన్యులు; వారు కరుణించుటచుదురు. శుద్ధ హృదయము గలవారు ధన్యులు; వారీశ్వరునిదర్శింతురు. మనశ్శాంతి చేయువారు ధన్యులు; వారీశ్వరతనూజు లనఁబడుదురు. ధర్మము నిమిత్తము బాధపడువారు ధన్యులు; స్వర్గరాజ్యము వారిది.”—అని బోధింప నుపక్రమించెను. ఉపన్యాసారంభమునఁ జేయఁబడిన యీ యుపదేశకాష్టకముయొక్క భావము వచ్చటివా రప్పుడు చక్కఁగా గ్రహించఁగలిగిరి. ఈపోయిలో కాని యాయమూల్యవాశ్వరత్నము లనుబట్టి జీవన్ము మనస్సులో నైహికరాజ్య సంపదించి తేదనియు నతని నాయకత్వ మంగీకరించినవారు భూలోకమైన భవాపేక్ష వదలుకోవలసిన దనియు స్పష్టముగాఁ దెలిసికొని యుండురు. దుఃఖము, ఆకలి, దైన్యము, బాధలు, మొదలగు క్రావ్యములు కానిమాట నిహలోక

నందల కాశించుచున్న యనేకుల కారంభదశలోనే యాకాళంగమును గలిగించి యుండును. అయినను శీవస్సయొక్క వాగ్దామర్యమును బట్టియు నుపన్యాసమునందలి విషయగౌరవమును బట్టియు మనస్సు చెదరనీయక యెల్లవారును దానిని కడవలయును పరమాదరముతో వినిరి. ఆపూర్వ మైన యాధర్మ్యవన్యాసశీవమును సమగ్రముగా విందుగ జ్ఞాంతులగుచుచున్నాను. —

“నా నిమిత్తమై జనులు విమ్ము దోషించినప్పుడును బాధించినప్పుడును మీమీద నన్యాయముగా నర్పవిధ దురారోపణములను తేసినప్పుడును మీరు ధన్య లగుదురు. పరలోకమున గలుగు ఫలమధిక మయినది. కాబట్టి మీరు మోదించి యపరిమితానందము నొందుదు. మీకుఁ బూర్వమునం దుండిన వ్రవక్తలనువా రీవిధముననే బాధ పెట్టిరి.

మీరు భూమి లవణ మయినవారు. లవణమే తీససారమును బోగొట్టుకొన్న వక్షమున, ఇక దానికి దేనితో చది కలిగించఁబడును? అది అప్పటినుండి పాతవేయఁబడి మనుష్యుల కార్యక్రింద త్రొక్కఁబడుటతో కాని మఱి యెందునకును బరికిరాని దగును.

మీరు ప్రపంచమునకు వెలుగయినవారు. పర్వతముమీదఁ గట్టఁబడిన పురము మఱుగువడి యుండనేరదు. మనుష్యులు దీపమును వెలిగించి దీపస్తంభముమీదఁ జెట్టుదురే కాని కలచము క్రిందఁ జెట్టురు. అది యింట నున్నవారి కందఱికిని వెలుతురు నిచ్చును. జనులు మీ సత్కార్యములను జూచి పరలోకవిశయొక్క మహిమను బ్రకటింపఁ గలుగుటకుఁ దగిల్లుగా వారిముందు మీ వెలుతురు ప్రకాశింపనిండు.

ధర్మకాపనమును గాని ప్రవక్తలను గాని నేను తెలుసుకొనితిని నని తలఁపఁజొకుడు. నేను నడిపించుట కయి వచ్చియున్నాను గాని నాకనము చేయుట కయి రాలేదు. భూమియు నాకాశమును గరించు మణుకును ధర్మకాపనము నుండి లవ లేక మయినను పూర్ణముగా నెఱవేర్చబడక యేవిధమునను గరింప దని నేను మీకు సిక్ష్పయముగాఁ తెప్పించున్నాను. కాబట్టి యామాత్మ్యము లలస యాజ్ఞలలో నెవ్వఁ డొక్కఁ డాని నతిక్రమించి లోకమున కట్లు బోధించునో వాఁడు పర లోకరాజ్యమునం దధమాధముఁ దని చెప్పబడును; ఎవ్వఁడు వానిని తా నాచరించి ప్రవచనము చేయునో వాఁడు పరలోకరాజ్యమున భుజుఁ దనఁబడును. మీ నీతివర్తనము లేఖకులయొక్కయు ఫారిసీల యొక్కయు నీతివర్తనమును విందిన దయినం గాని మీ రెప్పడును స్వర్గరాజ్యమునఁ బ్రవేశింపఁ బోరని మీకు నేను తెప్పించున్నాను.

నీవు హత్య చేయరాదు; ఎవ్వఁడు హత్యచేయునో వాఁడు విచారణోపద్రవమును (దండనమును) బొందును. అని పూర్వకాలపు వారిచేఁ తెప్పఁబడినట్లు మీరు వినియున్నారు. ఎవ్వఁడు నిష్కారణముగాఁ దన సోదరునియెడ కోపము చూపునో వాఁడు న్యాయవిచారణోపద్రవమును బొందు ననియు, ఎవ్వఁడు తన సహోదరుని 'నీచుఁడ' యని పలుకునో వాఁడు విచారణోపద్రవమును బొందు ననియు, 'బుద్ధిహీనుఁడ' యని యెవ్వఁ డనునో వాఁడు నిరకాగ్ని భయమును బొందుననియు నేను మీకుఁ తెప్పించున్నాను. కాబట్టి నీ త్రవహారమును గాని బలిహీకమునకుఁ బోయి యున్నవాడు నీసోదరుని యెడ నీవేదో యపరాధి పయినట్లు నీకక్కడ నీస్మరిణకు వచ్చినను నీయపరాధమును బలిహీకమువద్దనే దిగిదిడి తిన్నఁగాఁ బోయి యుట్లు యెడల నీసోదరుని నమూఁధాన పఱచి పిమ్మట ఎచ్చ సేయుపహంమును

సమర్పించుము. నీవాతనితో చారిలో నుండఁగానే శీఘ్రముగా నీప్రతిపక్షునితో సమాధానపడుము. లేకపోయినయెడల నీప్రతిపక్షుఁ డెప్పుడయినను నిన్ను న్యాయాధికారి కప్పగించును; నీవు చెఱవాలలో త్రోయఁబడుదువు. కదపటి కాసుకట్టువలకును నీవందుండి యేమార్గ మునను వెడలిరావని నీతో నేను పత్తమును తెప్పచున్నాను.

‘నీవు వ్యభిచారము చేయరాదు’ అని పూర్వకాలపువారిచేతఁ జెప్పఁబడినట్లు మీరు వినియున్నారు. కామముతో నెవ్వఁ డొకస్త్రీ వంకఁ జూచునో వాఁ డావలకే యామెతో మానసిక వ్యభిచారము చేసినవాఁ డని నేను మీకుఁ జెప్పచున్నాను. కాఁబట్టి నీ కుడికన్ను నీ కపరాధియైనపక్షమున చానిని పెరికివేసి నీయొద్దనుండి పార వేయుము. ఎందున కన, నీకరీర మంతయు నరకాగ్నిలో వేయఁబడక నీయవయవములలో నొకటి నశించుట నీకు లాభకరము. నీకుడిచేయి నీ కపరాధి యైన పక్షమున, చానిని ఖండించివేసి నీయొద్దనుండి పారవేయుము. ఎందున కన, నీకరీర మంతయు నరకాగ్నిలో వేయఁ బడుట కంటె నీయవయవములలో నొకటి నశించుట నీకు లాభ కరము.

తనభార్యను విడిచిపెట్టువాఁ డెల్లను వివాహబంధ విమోచన పత్రము నీయ్యవలెను’ అని చెప్పఁబడి యున్నది. భారత్యకారణమునఁ దక్కఁ దనభార్య నెవ్వఁడు పరిత్యజించునో వాఁ డామెను వ్యభిచరించు నట్లు చేసినవాఁ డగు ననియు, అట్లు పరిత్యజింపఁబడిన చానిని వివాహ మూడువాఁడు వ్యభిచారము చేసినవాఁ డగు ననియు నేను మీకుఁ జెప్పచున్నాను.

మఱియు ‘నీవప్రమాణములు చేయక, నీప్రమాణముల నీశ్వరుని కడ చెల్లించవలెను’ అని పూర్వకాలపువారిచేతఁ జెప్పఁబడినట్లు

మీరు వినియున్నారు. “మీరెప్పుడును ప్రమాణములే చేయుతుండు. ఆకాశభూతో దను బోకు — అని చేపుని సింహాననము; భూమితో దనుబోకు — అది యాతనిపాదపీఠము; తెహాపలేముతో దనుబోకు — అది మహారాజపట్టణము; నీశిరస్సుతో దని యెట్టుబెట్టుకోకు — నీ నొక్క వెండ్రుకను నల్లగాఁ గాని తెల్లగాఁ గాని చేయ లేవు. నీభాషణము అయిన దాను, కానిదికాదు. అయి యుండనిమ్ము. నీని కంటె నధిక మయినదంతయు చెడుగునుండి వచ్చిన దగును.” అని నేను మీకుఁ జెప్పుచున్నాను.

‘కంటి కన్న పంటి పల్లు’ అని చెప్పబడినట్లు మీరు విని యున్నారు. దాష్ట్యమున కెను రొద్దక, ఎవ్వరయినను నీ కుడిచెంప మీఁదఁ గొట్టినయెడల, రెండవచెంపనుగూడ నాతనివంక త్రిప్పుము. ఏమనుష్యుఁ డైనను వ్యాజ్యకూడి నీచోక్కాను తీసికొన్నయెడల, నీపయిబట్టకూడ వానినే దీసికొననిమ్ము. ఎవ్వఁ డయినను నిన్నరక్త్రోను దూరము నడువ బలవంతపెట్టినయెడల, రక్త్రోనుదూరము నీ పాతనితో నడుపుము. నిన్ను వేడుకొనువాని కిమ్ము; నీవద్ద బదు లడుగఁ గోరు వానినుండి తొలగి పోకు” అని నేను మీకుఁ జెప్పుచున్నాను.

‘నీవు నీపొరుగు వానియొక ప్రేరుచూపవలెను; నీకత్తువును ద్వేషించవలెను’ అని చెప్పఁబడఁగా మీరు వినియున్నారు. “మీ కత్తువులయొకలఁ క్రేమ చూపుడు; విమ్ము కపించువారి నాకీర్వ దింపుడు; విమ్ము ద్వేషించువారికి మేలు చేయుండు; వి మ్ముమా యతో ననాదరించి బాధించువారినిమిత్రము ప్రార్థింపుడు. అంతు వలన మీరు పరలోకమునం దున్నమీతండ్రికి కుమారు లగుదురు. ఎట్లన, అయిన, తనసూర్యుని చెడ్డవారిమీఁదను మంచివారిమీఁదను ఉదయించు (ప్రకాశించు) పట్లు చేయుచున్నాడు; భార్గవులకును

అధార్మికులకును వర్షమును బంపుచున్నాడు. మీమీద ప్రేమ గలవార్షిపైని మీరు ప్రేమ చూపినయెడల, మీకు ఫల మేమి? అలాగున నుంకరులు సహితము చేయుచుండ లేదా? మీసోదరులకు మాత్రము మీ రభివాదన. చేసెడిపక్షమున, ఇతరులకంటె మీ రెక్కువ చేయుచున్న దేమున్నది? అలాగున నుంకరులుసహితము చేయరా? కాబట్టి స్వర్గమునం దున్నమీతిండి పరిపూర్ణుడయి యున్నట్లుగానే మీరును పరిపూర్ణులు కందు.

మనస్సులచే చూడఁబడునిమిత్తమయి వారిముందు నీవు దానము చేయుకండ బ్రాగ్ధత్వమగుము. లేకపోయినయెడల, పరలోక మునం దున్ననీతిండియొక్క బహుమానమును నీవు పొందవు కాబట్టి సభాగృహములలోను వీధులలోను మనస్సుల మెప్పుకయి నేమ భారులు చేయునట్లుగా, దానము చేయునప్పుడు నీవు నీముందు చాటుకోఁబోకు. వారికి వారిఫలము కలదని నేను నిశ్చయముగాఁ జెప్పుచున్నాను. నీవు దానము చేయునప్పుడు నీకుడిచేయి చేయు దానిని నీయెడమచేతికి దెలియనీకు. నీదానములు రహస్యముగా జరుగనిమ్ము. రహస్యమునఁ జూచెడు తండ్రియే బహిరంగముగా నీకు బహుమానము చేయెను.

నీవు ప్రార్థన చేయునప్పుడు నేమభారులవలెఁ జేయుఁబోకు. వీలయిన, మనస్సులచే చూడఁబడునిమిత్త మయి వారు సభా మందిరములలోను వీధులమూలలలోను నిలుచుండి ప్రార్థన చేయ నభిలషింతురు. వారికి వారిఫలము కలుగునని నేను మీతో నిశ్చయముగాఁ జెప్పుచున్నాను. నీవు ప్రార్థించునప్పుడు గదిలోనికిఁ జొయి తలుపువేసికొన్నతరువాత సంతరంగమున నున్న తండ్రిని ప్రార్థింపుము. రహస్యమునఁ జూచెడు నీతండ్రి నీకు బహిరంగముగా బహుమానము

చేయును. నీవు ప్రార్థన చేయుచున్నది సామాన్యములవలె నిరర్థకము లైనపునరుక్తములను వాడఁబోయి. ఏలయున, అధికముగా మాటాడుటవలననే తమ మొఱియ మూలకంపఁబడు నని వారు భావించుదురు. కాబట్టి మీరు వారివలె నుండఁబోకుడు. మీరేమి కావలసి యున్నదో మీరడుగగముండే. మీరొడి యెఱుఁగును. కాబట్టి మీరేవిధమునఁ బ్రార్థించువుడు — మాతఁద్రీ! నీనామము పవిత్రీకరింపఁబడునుగాక! నీరాజ్యము వచ్చునుగాక! పరలోకమునందు వలెనే భూలోకమునందును నీయిచ్చయే నెఱఁడునుగాక! నేను మాకు మా దివాళారము నడుగఁబొందుము. మాఱుగాఢమును మేము మన్నించునట్లే నీవు మాఱుగాఢములను మన్నించుము. మన్నింపఁగియునితారములోఁ బడసినయొక పాపములనుండి విమోచనము చేయుము. ఏలయున, రాజ్యమున, బలమున, మహిమయు నిరంశరమును నీవి. తథాస్తు!—మనస్సుల వ్యతిక్రమములను మీరు క్షమించినపక్షమున, మీపరలోకపితకూడ మీవ్యతిక్రమములను క్షమించును. మనస్సుల వ్యతిక్రమములను మీరు క్షమింపనిపక్షమున, మీరొడియొక మీ వ్యతిక్రమములను క్షమింపకుండును.

అంతేకాక మీరుపవాసములు చేయునప్పుడు వేషధారులవలె మీరు దీనముఖముల పెట్టుకోకుడు. ఏలయున, తాముపవాసము చేయుచున్నట్టు మనస్సులకు ననఁబడుటకయి వారు తమముఖములను విశృతముగాఁ జేసికొందురు. వారికి వారిఫలము కలదని నేను మీకు నిశ్చయముగాఁ జెప్పుచున్నాను. నీవో, యువవాసము చేయునప్పుడు పవాసము చేయుచున్నట్టు మనస్సులకఁగాక యంతరంగమున నున్ననీతంద్రికూత మగపనునట్లుగా శిరస్సంస్కారము చేసికొని ముఖప్రక్షాళనము చేసికొమ్ము. రహస్యమునఁ జూచెడు నీతంద్రి

నీకు బహిరంగముగా ఫలవాసము చేయును. టీటకములును శ్రుప్తము శ్రాప్తము చేయునట్టియు దొంగలు కన్నము మేసి దొంగిలునట్టియు భూమిమీఁద మీసంపదలను గూడఁజెట్టక, టీటకములుగాని శ్రుప్తగాని నాకము చేయునట్టియు చోరులు కన్నము మేసి యపహరింప నట్టియు పరలోకమునందు మీసంపదలను మీఁకొఱకు నిలువచేసి కొనుఁడు. మీదివీధి మెక్కడనుంచునో మీదివీధిమొకడ నక్కడనే యుండును. నేత్రము కరీరమునకు జ్యోతి యగుటచేత, నీకన్న తిన్నగా నున్నవక్షమున నీపర్యకరీరమును తేజోమయ మయి యుండును; నీకన్న చెడినవక్షమున నీపర్యకరీరము సంధకారబంధుర మగును. అందుచేత నీలోపల నున్న మెలుకురే కలువ మైనవక్షమున, అయంధకార మెంత గాఢమై యుండును! ఏమనుష్యుడును ఇద్దఱు ప్రభువులను నేనింపలేడు. అతఁ డొకరిని ద్వేషించి యొకరిని ప్రేమించును; లేదా, యొకరి వాక్రయించి మఱియొకరిని తిరస్కరించును. మీరు దేవునిని ధనలక్ష్మినికూడ కొలువలేరు. కాఁబట్టి మే మేమి తిందుము! మే మేమిఁకాగుదుము! అని మీజీవనమునుకూర్చి కాని, మే మేమింధరింతుము! అని మీజీవామునుకూర్చి కాని, ఆలోచింప వలదని నేను మీకు చెప్పుచున్నాను. ఆహారమునకంటె జీవనమును, వస్త్రములకంటె కరీరమును, గొప్పవికావా? గాలిలోనిపక్షులను చూడుఁడు; అవి విత్తనములు మేసి, కొసి, కొట్లలో నిలువ చేసికోత్రు అయినను మీపరలోకవీత వాని కాహారము దయచేయుచున్నాఁడు. వానికంటె మీరు విక్కిలి శ్రేష్ఠతరములుకారా! ఆలోచన చేసి మీలో నెవ్వరు తమపరిమాణమున కొక్కమూర చేర్చుకలకు! వస్త్రములకొఱక మీరేల దింత చేసెదరు? పొలములలోనిగడ్డి పువ్వులను గూర్చి యవి యెట్లువర్ధిలుచున్నవో యాలోచింపుఁడు. అవి కష్టపడి,

మూలుపదకత్తు. అంబను పోలోమా నంతటివాడు వహిగము తన
మహోన్నతదశలోను వానిలో నొక్కచానిని శోధింప వస్తువాఁడను
చేకొనియుండఁ దని నేను మీకుఁ తెల్పుచున్నాను. కాబట్టి ఓర్వ
హీనుగాఁ! నేకుండి రేపు పోయిగో వేయఁబడెడి పాలములోనిగడ్డికే
యిటువంటి యాద్యావసమును బ్రపాదించియున్నప్పుడు, మీ కింత
కంటె సధికముగా నాద్యావస మనుగ్రహింపఁదా! కాబట్టి మే మీరు
నిగు మనికాని, నేమిత్తగుమ మనికాని, నేనినో నాద్యాదిశుల
మగుమ మనికాని, చింతింపఁలోకుడు; ఈ యన్నివస్తువులను మీకుఁ
గాహరింప నని మీరెరఁగోకపిత యెఱుఁగును. మీరు ముట్టుముడట
నీశ్వరరాజ్యమును, ఆశనివశిశుధనను, వెనకును. ఈవస్తువున్నియు
మీకు చేర్పఁబడును. కాబట్టి రేపటికొక కాలోచన చేయును.
రేపటినుము తానే యావస్తువులకొక కాలోచన చేయును, అనాటి
చింతయే యానాటికి చాలియుండును.

మీరు విమర్శింపఁబడ రని యెఱుఁగుకోకును. ఏవ్వాయముతో
మీరు విమర్శింతురో చానినోనే మీకును విమర్శింపఁబడుదురు.
ఏకొలపాశ్రముతో మీరు కొలుకురో మరల చానినోనే మీకు
కొలుపఁబడును. నీవు నీపాదుగువానికంటిలోనివలెనును జూచుచు,
నీనేత్రమునందే యున్న దూలమునుగూర్చి యే మూలోదింపవు!
నీకంటిలోనే దూల ముండఁగా జూచుచు, 'నన్ను నీకంటిలోని నలు
మును దీమని' న్నని నీపాదకుఁతో నీవెల్లవఁ గలవు! ఓపంచకఁదా!
ముట్టుముడట నీకంటిలోనుండి దూలమును తీసివేసికొమ్ము; అప్పుడు
నీపాదకుఁకంటిలోనుండి నీకును దీని వేయటకు చక్కగా చూడఁ
గలుగువు. పరిశ్రమైచానిని కక్కలకు వేయఁడు; మీముత్సము

లను శంకులముండి నేయకుడు — అని వానిని తమకాళ్ళక్రింద నలుగఁద్రొక్కి యెదురు తిరిగి మిమ్మే క్రచ్చును. అడుగుడు; మోకియ్యఁడును. వెనఁకుడు, మీకు కనఁబడును. తట్టుడు; మీకు తెఱపఁబడును. తనకొడుకు కొట్టె నడిపివచ్చుడు వానికి రాయియిచ్చు వాడు మీలో నేవురుఘ్న డుండును! వాడు చేసిన నడిపివచ్చుడు వాని కతఁడు పామునిచ్చువా! మీచిత్తలకు మంచియీవులు జెల్లియ్యవలెనో పావు లయిన మీరే యెఱిగి యున్నప్పుడు, పరలోకమునం దున్న మీతఁడే తన్ను నేడివవానికి మంచివస్తువుల నింకను సెంత యధికముగా నిచ్చును! కాబట్టి మనుష్యులు మీకేరి చేయవలె నని మీరు కోరుదురో వారిల్లను వారి కాలాగుననే మీరును చేయుఁడు. ఇదియే ధర్మకామ్రమును ప్రపక్తవచనమును.

మీకు తిన్నవి చారిని లోపల బ్రనేశింపుడు; వినాశమునకు గొనిపోయెడు ద్వారము వికల మయినదియే చారి పెద్దయిన దియే కాబట్టి యాచార్యమున లోనికి లోపువారనేకు లుండురు. (నిత్య) జీవమునకుఁ గొనిపోయెడి ద్వారము పురశ మయినదియే చారి యిటు కయినదియే కాబట్టి చానిని కనుఁగొనువారు కొందఱే యుండురు. అబద్ధప్రపక్తలను గూర్చి మీరు జగ్రత్త పడుడు; గొత్త (పాథు) వేషములతో మీవద్దకు వత్తురు కాని వారు లోపల సత్కళనాతులము లయిన తోడేఱు (కూరచిత్తులు). వారివలని ఫలము లను బట్టి మీరు వారిని తెలిసికొందురు. మనుష్యులు ముంద్లపాదల నుండి ద్రాక్షఫలములను గాని మేడిపండ్లను గాని సంగ్రహింతురా? అలాగుననే ప్రతిపద్మమును, పత్ఫలముల నిచ్చుకు; దుష్టవృక్షము దుష్ఫలముల నిచ్చును. ఒక మంచిచెట్టు చెడుఫలముల నియ్యనేరదు;

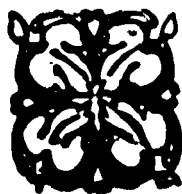
తెడు చెట్టును మంచిఫలముల నియ్యకఁజాలను. మంచిఫలముల నియ్యని ప్రతివృక్షమును పఱకఁబడి నిప్పులో వేయఁబడును. కాబట్టి ఫలము వలన మిఠు వాని నెఱుఁగుదురు.

పరలోకమునం దున్న నాతండ్రియొక్క చిత్రానుసారముగా నాచరించువాడే కాని నన్నుఁ గూర్చి 'ప్రభువా! ప్రభువా!' అని పలుకువాఁ డెల్లను స్వర్గరాజ్యములోఁ బ్రవేశించును. 'ప్రభువా! ప్రభువా! మీ పేరిట మే మనాగతమును మూదింది యుండిలేదా? మీ పేరిట మేము దయ్యములను పెదలఁ ద్రోలలేదా?' అని యా దినముల నాతో ననేకులు పలుకుదురు. 'మిత్రా! నే నెన్నడు నెఱుఁగను; నీతిమూలి వర్తించిన మీరు నాయొద్దనుండి తొలఁగుదు' అని వారితో నే నప్పు దిందును. కాబట్టి యా నావాక్యములను విని తిదను గుణముగా నెవ్వఁ జాచరించునో యటువంటివాని నెల్లను దని యింటిని తాతిమీఁదఁ గట్టుకొన్న బుద్ధిమంతునితోఁ రోల్పెదను. ఎన్నము కురియొన్న; పఱదలు వచ్చును; గాలి వీది యాయుంటిమీఁద గొట్టును; తాతిబండమీఁద పునాది వేయఁబడినందున, అయిల్లు కూలదు. ఈనా వాక్యములను విని వానిప్రకారముగా నడపనివాఁ డెల్లను దనియింటి నినుకపైఁ గట్టుకొన్న బుద్ధిహీనునితో నరివోల్పఁబడును. వాన దిగును; పరదలు వచ్చును; గాలి వీది యాయుంటిమీఁద గొట్టును; అది విడి పోవును; కానిపాటు వింకిలి గొప్పదగును."

తయి యొవన్యాసమునం దీర్వరరాజ్య మున్న వచనమునకుఁ గన యర్థిప్రాయమిదియో తనన్ తన శిష్యబృందమునకు మనస్సు నొప్పు నొక విధ ముచిహూటలతో క్రమక్రమముగా విప్పి చెప్పివేసెను. అట్టి

డిట్లు నేర్చుకోఁ బలుకక యాశ్వరశాస్త్రినిషయమున వా రెదురు
చూచుచుండిన దంతయు నసాధ్యమై పనికిమాలిన యెన్నిక యని
యొక్కనాకిగాఁ జిట్టివేసినయెడల వానిమనస్సులకు నొప్పి కలుగుటయే
కాక పలువురుకు కోపము పహితము వచ్చియంచును. అట్లుచేయుక
యితఁడు శాంతివచనములతోఁ దా నుద్దేశించి యన్న యుత్తమ
ధర్మములను బోధించి వానిమనస్సులోనున్న భ్రమను తొలగింపఁగా,
తామాఁజుని పలకరించుచున్న ప్రాపంచిక లైభవసరీక్షణము నిర్లభక
మున దని వాఁడునుస్సులకు పొడకట్టెను. పయి యుపన్యాసమునం
దతిడు బోధించిన ధర్మములలో నొకటి రెంటికీ గాండలు వివరతాళి
ప్రాణములను జేయుదురు. కుడిచేయను గొట్టినవాని జెడనుచేయఁ
ద్రిప్పవలసిన దని యతఁడు చెప్పినదానికి బరులు పెట్టెను బాధను
శాంతితో పహించి తన కవకారము చేసినవానిని బ్రత్యవకారము
తీలవల దని బోధించుటయే కాని నిజముగా నెడనుచేప ద్రిప్పవలె
నని తాత్పర్యము కాదు. ఇట్లు దృష్టాంతపూర్వకముగాఁ జెప్పిన యా
యర్థమునే యతఁడు శత్రువులవయిని పహితము చేయ చూపవలసిన
దనియు చెబును చేసినవానిని మేలు చేయవలసిన దనియు స్పష్టము
గానే ముందుగాఁ జెలిపెను. భూలోకభవమును జేర్చక పరిలోక
సంపదలను నూపఁజెల్లఁ బ్రయత్నింపుఁ దని జీవన్ బోధించినదాని
తాత్పర్యము ఓగఁగలగునము లైన యిహలోకవస్తువుల సంపాదనమున
కింట సత్యమున నీతి ధనార్జనము ముఖ్యముగాఁ జేయవలసిన దనుటయే
కాని యశిష్టవసనాదులను నూర్చి ప్రయత్ని మీ చేయఁగూడదని కాదు.
అట్లెన్నడును నన్న వస్త్రములను నూర్చయే చింతించుచున్నచోఁ బర
మార్థాదింతి యదుగలుగు నిన్న యుద్దేశముతో నతఁడు తేలిపిసూర్చిన
భింతి చూపఁ దన బోధించెనీ కాని యంతింపఁ జేయకాదు. అతఁడు

వాళ్ళకులలోనే యతఁడు పక్షుల కాపరము ప్రసాదించెడి యాళ్ళ
రుఁకు మహమ్మనిఁ గాపాడఁకుండునా యనియు గడ్డిపూలకు విడిత్రవల్ల
ములు దయచేసి దయాభుఁకు మహమ్మలకుఁ గట్ట నియ్యకుండునా
యనియుఁ దెలిపి, అన్నవస్త్రాదులను గూర్చిన చింతయే సదా
పూసక యాళ్ళకుని మీద భారమువేసి కుద్ధవర్తనము నిమిత్తమయి
పాటుపడుచున్నచో విశేష ప్రయాస మక్కఱలేకయే భగవదనుగ్ర
హమువలన సన్నపానాదులు లభించునని సర్వార్థాచరణమునకుఁ
బురికొల్పెను.

ఏదన ప్రకరణము

(స్నాతకుడైన) జానుయొక్క సందేశము, తెనుపలేముయ్యత్ర.

బహుకాలమువఱకును దావున నున్న జీసస్ యొక్క ద్విత్వలకు
 సహితము “అభిషిక్తుడు (మెస్సయూ)” అను పదమునకును “ఈశ్వర
 రాజ్యము” అను పదమునకును అతఁడు ద్వేషించుకొన్న యుద్ధము తెలి
 యెదు. అట్టిస్థితిలో దూరమున నున్న (స్నాతకుడగు) జానున కెల్లు
 తెలియవచ్చును ఇతరజనులవలెనే యతఁడును మెస్సయూ దేశము
 నుండి రోమనులను వెడలుకొట్టి, స్వదేశస్థులను లోకమునకు ప్రభుత్వ
 లనుగాఁ జేయునని నమ్మియుండెను. జీసస్ సృష్టి యైహికరాజ్యదింత
 లేనివాఁ డయి పరమమయిన యొక యుత్తమకృత్యమును గూర్చి
 యాలోచించుచుండెను. రోమనులువోయి యూదులు దేశమునకు
 ప్రభుత్వలయినను ప్రజ లప్పటికంటె నధికసుఖము ననుభవించువారు
 కాఁజాలరనియు, న్యాయదయాదాక్షిణ్యదుల నెఱిగి యభ్యసించు
 వఱకును లోకము ముందిదశకు రావేరదనియు, ఎఱిగినవాఁడయి జీసస్
 జనులలో కాంతియు నీతియు ద్రితియు నెలకొల్పు సాధనము చూడు
 చుండెను. అతఁ డుద్వేషించిన మహాకార్య మల్పకాలములో నెఱవేలు
 నది కాదు. అతఁ డామహాకార్య పర్యాయములోనుండఁగా నక్కడ
 గొంతకాలమునుండి కారాబద్ధుఁ డయియున్న జాన్ తా నాశతో
 నెదురుచూచుచుండిన యుర్హకృత్యమును నిర్వహించక జీసస్ పృథ్వా
 కాలక్షేపము చేయుచున్నాఁ డని సందేహ మొంది తత్రుతపదపాగెను.
 జాన్ చేయు బోధనలన దేశక్షోభము సంభవించునని భయపడి ప్రభు
 త్వముచా కాతనిని బోధింపనీయక పట్టి తెచ్చి యూతని నాఱునెలల

నండి మృతసముద్రతీరమం దుండిన మాశ్రోవగరమునందలి చెఱ
సాలలో నుండియుండిరికాని యారంభదశలో నాతనిని విక్రమలతో
మూటాడనిచ్చుటయేకాక శిష్యులకు సందేశములను సహితము వంప
నిచ్చుచుండిరి. చెఱసాలలో, బెట్టబడినతరువాత నాతనికి దినములు
గడచిపోయిందిని జెప్పఁగా వనిమోచి తహతహ హెచ్చు జోచ్చును.
మెప్పుడూ యేమోచేయునని యెచును చూచుచుండఁగా నెలలుగడచి
నశ్చ, అతఁడు చేసినవనియేమియుఁ గానరాలేను. ఇట్లుండ కడకుశపన్
కొండమోడఁ జేసిన ధర్మోపన్యాసపుత్తాంత మాతని చెవినిబడెను.
ఏమిచేయునున్నను తేముటకు సంసిద్ధుఁడయి యున్న ధర్మకొటితోఁ
గూడియుండియు రాజులయి యున్న యస్సదేశస్థుఁడు దేశమునుండి
తొలఁగఁజోలు ప్రయత్నమును గూర్చినమాట యొక్కటియైనను
అయుపన్యాసములో లేకపోవుటయేకాక పయిపెచ్చు కక్రమపుల
వయిని ప్రేమచూపవలె నన్నయుపదేశము కనఁబడుటచేత నాతని
మనస్సునకది కృత్తికరముగా నుండలేదు. అందుచేత నాతనిదెందములో
శపన్ మెప్పుడూయగునో కాఁజోయని సం దేహమునహితము కలిగెను.
కాఁబట్టి యతఁడు తనమనస్సుంకుప్పికొని తనమిత్రులను కొండఱు శపన్
కడ కంటి 'త్రేక్షింపఁబడినవాడవు (మెప్పుడూవు) ఏవా! లేక మేము
నేజొకనికొఱకు చూడవలెనా?" అని యడుగ నియమించెను.
అదూతలువచ్చి చూచునప్పటికి శపన్ పూర్వప్రకారముగానే రోగ
ములు కుదుర్చుచు ధర్మోపదేశములు చేయుచుండును. వారాతనిని
సందర్శించి తమగురుఁ డడుగ నియమించినప్రశ్నలను రహస్యముగా
నడుగక యందఱిలోను బహిరంగముగా నడిచిరి. శపన్మున కప్పుడేమి
చెప్పుటకును పాలుపోలేదు. నేక మెప్పుడూనని చెప్పినపక్షమున,
తాను గొంతకాలములో నేలను గూర్చికొనిపోయి పోరాడ నుద్దేశించు

నాతని కాళ్ళాడువర్తులయి లెక్కకొక్కడుగానున్న యతని యనుచరు లెప్పుడైన నాకస్థిరముగా రాజుద్రోహు లయి రోమనులపై ధ్వజ మెత్తి మతోన్మాదముచేత దేవాముల కాశపదక క్రూరకృష్ణములు చేయవచ్చు ననియు భయపడుచుండెను. అతఁ డెట్లు చేయుటకను తో, ఈ సందేహతోలాఱుచూస మానసుడయి యున్న కాలములోనే యొక్క తరుణి ప్రేరణముచేతఁ దాను శేషు శంకించుచున్న కార్య మును శేయవలసినవా డయ్యెను. హీరాద్ తన సహోదరుఁడు జీవించి యుండఁగానే యతని భార్యయైన హిరోదీయాను వివాహము చేసికొనను అతఁడు చేసినకార్య మికార్య మనియు ధర్మవిరుద్ధ మనియు తాను తన ధర్మోపన్యాస సమయములయందు నిశ్చయముగాఁ బలుకుచుండెను. హీరాజావార్తను విని మనసులో పగఁజెల్లియుండెను గాని పెంటనే పగతీర్చుకొనుటకు శంకించి సమయముగొటకు ప్రతి ష్ఠించుచుండెను. హిరోదీయాకు ప్రథమభర్తవలన నొకకూతు రుండెను. అదిన్నది యొకనాఁ డొకయుక్తవయసుమూసెను హీరాడు నకు మెప్పు పుట్టుకట్లు అత్యంత మనోహరముగా నృశ్మికళలము చూపెను. తాగి త్రుట్టి వేడుక ననుభవించుచున్న యతఁ డామె నృత్యమున కాపందపరఁజేసి డయి యామెను శేఁ దీసి క్లాఘింది యామె మనోరథ మేమి తెల్పినది దీర్చెదనని పలికెను. అశిరుణి యామెతో తల్లిచేత బోధితురాలయి యుండినందున, స్నానకుండైన తానుయొక్క శిరస్సును నటించి తెప్పించి తనకు బహుమానము చేయవలసిన దని వేడుకొనెను. తాను శేషురూపము తీసివేయలేక హీరాద్ పెంటనే పోయి తానుయొక్క తల నటించి శేవలసినదని తన శృత్యుల కాళ్ళాడించి తదాళ్ళాడుపారముగా వారు ఖండించి తెచ్చిన శిర స్సానిన్నదాని కర్పించి తన వాగ్దానము చెల్లించుకొనెను. కొంద

ప్రచారముగర్భము ఫారిసిల ప్రేరణమువలన జనమందున దని భావించును. తనకువలెనే బానువకును గర్భశత్రువులుగా నున్న ఫారిసి లాతని బ్రాణములు గొను దలచి యున్నారని జనన చరిత్రము క్రిందటనే యెఱిగి యుండెను. వారిద్యేష్ఠి! రెండవబలి కావలసినవాడు తాననియు నతః దొకవేళ భావించి యుండును. జనస్సును జనులలోఁ గొంతవఱకుఁ జేరువడి యుండినను బా నంత ముద్రసిద్ధుఁ డయి యంత జనానురంజకుఁడుగా నుండలేను. అయినను ఫారిసిలమూత్ర మాతని వపాయకరుఁ డైవశత్రుఁ డని భావించి యీవఱకే యతనిమీఁద నొక కన్ను వైచి యుండిరి. జనన మరణమునకు భయపడలేదుగాని తాను పూనిన కార్యభారమును నిర్వహించుటకు ముందు ఫారిసిల కోపిల్చి! బలి యగుట కిష్టము లేనివాఁడుగా మూత్ర ముండెను. లోకముయొక్క మేలునిమిత్తము తనప్రాణమును భారపోయుటకు వసిద్ధుఁ డయి యున్నను వర్ణముగా పోగొట్టుకొన నొల్లకుండెను. వారికిఁ దానొప్పగింపఁ దలఁచుకొన్న మహాకార్యమును శిష్యులైనను నిర్వహింపఁగల స్థితిలో నున్నారని యతని మనస్సునకు నిశ్చయము కలిగిన పక్షమున, శత్రువుల యెదుటఁబడి యేమి యైనను గాని మృతి ముఖమును పోరాడ సాహసించి యుండును. నిర్వహణార్థ మయి యీశ్వరుఁడు తనమీఁదఁ బెట్టినాఁ దని యతఁడు దృఢముగా నమ్మియుండిన కార్యభారమును తాను నిర్వహింపక తాను జేయవలసిన కార్య మెంతో యుండఁగా నడుమ నపాయము తటస్థించి నప్పుడు తప్పించుకో గల యుపాయ ముండియు నుపేక్ష చేసిన యెడల తానిశ్వరద్రోహము చేసినవాఁ డగువని యతఁ డనుకొనెను. కాఁబట్టి యతఁడు తన యాప్తశిష్యులు పన్నిద్దఱునోను నిరపాయమైన తావునకు తొలగిపో నిశ్చయించుకొనెను. అంతేకాక జను లనేకు

లివ్వుదత్తనిని మెప్పుయూ యని తలచుచుండిరి. మెప్పుయూ విషయమున తమకుఁ గలిగియుండిన యభిప్రాయమునుబట్టి జాను మరణమువలన దుర్మార్గహావేశపరవశు లయియున్న జనులు ప్రభుత్వమువారిపై తిరుగఁబడి యాద్యనన్నద్దు లయి తమ్ము నడుపు మని యాతని నిర్బంధమువచచ్చును. అందుచేత సతఃదీక్షోపోద్రేక మడఁగువలయును వారి కంటఁ బడక దూరముగా తొలగి యుండుట మంచి దని భావించియు తన్నానవాలు పట్టలేని విదేశమునకుఁ బోవ నిశ్చయించుకొని యుండవచ్చును. అందుచేత సతఃశుశ్రూషణ మెఱుంగిని పడవయెక్కి సరస్వతీరవమీనమునుండి పోయి యొక యెడారిఁ జేరెను. అయినను జనులు పడవ నడుచు జాడను కనిపెట్టి వ్యాధిగ్రస్తులను తమమెంటు దీసికొని తిరము పొడుగునను నడుచుచు రోగులను స్వస్థులను జేయు నేడుచు జీసస్సు మెంటుబడఁగొచ్చిరి. అందుచేత నెడారి సహిత మల్పకాలములోనేమూఁకలచేతి నిండిపోయెను. అప్పు డతఃకు వారియొత్తది నుండి తప్పించుకొనుట కయి యొక నూతనమార్గమున వేటొకవంతుకుఁ బోవఁదలఁచుకొని వెనుకకు మరలి కాపర్నాము గ్రామనమీనమునకుఁ బోవలసినవా డయ్యెను. అతనిని మెంటుచువారిలో చారి పొడుగునను జాడలు తీసి తేలుపుచుండుట కయి జేరూపలేము నుండి ఫారి నీలచేఁ బంపఁబడిన వేగులవారు సహితము కొందఱుండిరి. జాను మరణమువలన జీసస్ యొకపడియుండె ననియు, తా మతనిని కొన్ని ప్రశ్న లడిగివచ్చుడు యెభావమును నూదించెడి యొత్తరము లాతని నోటినుండి వెలువడఁగానే భీరు పని కనిపెట్టి శిష్యు లాతని యెడలఁ దమకుఁ గల తొంటి యక్తివిశ్వాసములను గోలుపోవుదు రనియు, అతఁడు టిటివాఁ డని తేటపడఁగానే జనులు సహిత మాతనిని తిరస్కారభావముతోఁ జూతురు గాన ప్రజల కాతనియెడల గలగౌరవ

మును చెడగొట్టుట కిదే మందినమయ మనిము, వారు భావించి యుండురు. ఈభ్రమతో వా రాతనిఁ జేరఁబోయి “నీ శిష్యులు చేతులు కడుగుకొనకుండ భోజనము చేయు నంతటి పాపకార్యమున కొడిగట్టుచుండఁగా నీవేల చూచి సహించుచున్నావు?” అని యిది నయనూచకము లయిన గర్వోక్తులతో నడిగిరి. చేతులు కడుగుకొన కుండ భుజించుట పాప మని భావించి యోదులు భోజనమునకు ముందు మురికినీటిలో నయిన చేతులు ముంచుచుండురు; శనన్యును శిష్యులును శుచిత్వము కొఱకు మాత్రమే శుద్ధజలముతో పాస్త్ర ప్రక్షాళనము చేయుచుండురు. శనన్యు వారు తన్ను పరాధన పఱుచుట కయి విరోధు లగు ఫారిసీల ప్రేరణముచేత నచ్చినవా రని యెఱిగినవాఁ డయి లేకమాత్రమును అంకువడక చారివంకఁ దిరిగి వారిని యాక్షిప్తములతోఁ జూచుచు భీతభావముతో, “మీ రాచారవాసు లయి యేల యాశ్చర్యాజ్ఞోల్లంఘనము చేసెదరు? వార్ధకము చేత బలహీను లయినప్పుడు తనయోలు తల్లిదండ్రులను పోషించ వలసిన దని ధర్మశాస్త్రము విధించుచున్నది. ఆచారము నాధారము చేసికొని కృతఘ్నుఁ డయిన నుతనిచేత తనధనవస్తువిషయమున ‘నిశ్చరార్పణ’ మన్నమాట యునిపించి, ఆచార్యపురుషులైన మీరు శైశవము నుండియు తన్ను పెంచి పెద్దవానిని జేసిన అవనిజనకులను వృద్ధ వశలో పోషింపవలసిన యొక్కట ధర్మమిరుద్ధముగా కన్న కుమారుని కర్తవ్యమునుండి విముక్తుని జేయుచున్నారు. ఓవంచకులారా! మీరు పెదవులతో నన్ను పొగడుచున్నారే గాని మీ హృదయములు నా శిరతోదూరముగా నున్న పని యాశ్చర్యఁడు మీనిషయమున పలుకఁజాల భోజనమునకు ముందు చేతులు కడుగుకొనకపోవుట యేమోదుష్కర్మ మని మీ రనుచున్నారు. అం దేమియు దుష్కర్మము

లేదని నే ననుచున్నాను. తన సాక్షును గూర్చి యీశ్వరార్పిత మని కొడుకునోట పలికింది వాడు వృద్ధుల యింప మాతాపితలకు రిండిచ్చెక వస్తువడ విడిచిచ్చె నిర్దోష మని మీరంగీకరించుట మహా ఘోర దుష్కర్మము.” అని పలికెను.

ఈమాటలు ఫారిసీలయొక్కయులలో బలైయువలె నాటుకొని వారిని మఱింత కుపితులనుగాఁ జేసెను. అంతేకాని వా రుద్దేశించి నట్టుగా నేనన్న విజ్ఞాపన యని జను లనుకొనునట్లు చేయుట కయి యెంతమాత్రమును సమర్థములు కాకపోయెను. ఈ వాక్యములను విన్న శిష్యులు కొందఱు మీమాటలు ఫారిసీలను మఱింత యాగ్రహ వ్యగ్రులనుగాఁ జేయలేదా” యని యడుగఁగా “అయినను చింత లేదు. వా రంధులకు నాయకు లయి నడుపు మహాంధులు; వారల్య కాలములోనే శోతిలో పడుట యనివార్యము.” అని చెప్పి యూర కుండెను. ఈ సన్నితమాత్రమును భయపడినివాఁ డయినను, దురా గ్రహాగ్రస్తు లయియున్న ఫారిసీలు నమయ్యము వేది తన ప్రాణములు గొనవలె నన్న దీక్షతో గూఢముగాఁ దన్ను వెంటదీపవచ్చునని యెఱిఁ గినవాఁ డయి కొంతకాలము వారు కనుగొనలేని వివిక్తస్థలములకుఁ బోవుట మంచి దని తలచి, యొక్కడనుండి యతఁడు పైరు నీడకా తీరములకుఁ బోయెను.

పైరు నీడన పురములు ఫినిసియా దేశములోని ముఖ్య పట్టణములు. ఆకాలమునందు ఫినిసియా దేశస్థులు విక్కిలి ధనసంపన్నులును వృద్ధిగాములును నయి యుండిరి. వారు వ్యాపారముల యందు తెలివిగలవా రయి యత్యంతసమర్థులై యుండిరి. వారు కొంత వఱకు విగ్రహారాధకులు. విగ్రహారాధకుల నెల్ల సామాన్యముగా ద్వేషించునట్లే యూదులు పైరుపురవాసులను నీడన పురవాసులను

దేవీపించుచుండిరి. కాని వాని ప్రాబల్యముచూచి భయపడుచుండిరి. ఆ దేశములను మేల్చుభూమిలనుగా నిషేధించి కర్మనిష్ఠులయిన ఫారిసీలు మొదలైన ఛాందసు లాదేశములు త్రొక్కివయెడల తా మవచ్చితల మొనడుమని భావించి యం దడుగిడకుండిరి. అయినను మతోన్మాదులు కాని యాదు లనేకులు వాణిజ్యాదికర్మలను పురస్కరించుకొని పోయి యా పట్టణములలోను వానిచుట్టుపట్టులను నివసించుచుండిరి. జనస్సీదేశమును తేరి తన్ను నురక్షితునిగా భావించుకొనెను; అది స్వాధికారములోఁ జేరినదికాదు కాబట్టి తన్నుఁ బట్టుకొనుట కయి హిరదక్కడకు భటులను బంపలేదు; ఆ దేశమునం దడుగుపెట్టుటయే పాపమని భావించువాఁగుటచేత ఫారిసీలు తన్ను వెన్నాడుటకు సాహసించఁజాలరు; స్థిరనివాస మేర్పఱుచుకొని యొన్న యాదులు పలువురక్కడ నుండియుండుటచేత వారిలో కొందఱు తనయెడల మిత్రభావమును కనఁబఱుప వచ్చును. ఈ హేతువులచేత క్రతుబాధలనుండి తాత్కాలిక విముక్తి నొందుట కది ముందెట్ల మని జన స్సక్కడ కొంతకాలముండెను గాని యెంతకాలముండెనో నిశ్చయముగా తెలియదు. కాని కొన్నివారము లతఁ దక్కడనుండె ననుటకు సందేహములేదు. స్వదేశమును పరిత్యజించి పరదేశమును కరణ్యముగాఁ జేకొని యుండుట జనమృగ కప్పడు గొప్ప శోధనసమయముగా నుండి యుండవచ్చును. అతనికిని శిష్యులకును దక్క తక్కినవారి కందఱికిని క్రతువులచే నతఁడు పూర్ణముగా పరాజితఁ డయి పలాయితుఁ డయ్యెనని తోచియుండ వచ్చును. కాని యతఁడుమాత్ర మెప్పుడును ధైర్యమును విడువలేదు. భగవంతుఁ దభిషిక్తునిగా నియమించి తన కప్పగించినాఁ డని యతఁడు త్రికరణశుద్ధిగా నన్నియుండిన మహాకార్య విశిష్టకృపవలన కడపట సంపూర్ణవిజయము నొందక మాన నని

యితః డెంతదృఢనిశ్చయము గలవాడయి యుండినను, పరమ కర్తవ్య మయి తనచాలః బడిన యీ ఘనకార్యము నీ బాధలలోను ప్రతిబంధ ములలోను తా నెట్లు నిర్విఘ్నముగా నిర్వహింపఁ గలుగుదునా యిన్న చింతమాత్ర మాతని మనస్సును సదా బాధించుచుండెను. ఫారీసీలు తమ యుపాయములును కృషియు సంపూర్ణముగా నఫలము లయ్యె ననియు జీసస్సు తన పన్నిద్యము శిష్యులతోను మరల తమకు యొగము చూపుటకు సాహసింపఁ దనియు తలఁచి రాము కృతార్థుల మయినట్లు గర్వపడుచుండిరి.

ఈ సరదేశావాసము జీసస్సున కనేకవిధముల లాభకర మయ్యెను. యెడటిది భావిక ర్తవ్యమానుగూర్చి చక్కగా నాలోచించు కొనుటకు కావలసినంత యవకాశము కలిగెను. రెండవది శిష్యులకు సర్వ ధర్మములందును సదుపదేశములు చేసి వారిని మనిశ్చితదృఢచిత్తులను గావించుటకయి తగిన తగుణములు తటస్థించెను. మూడవది కయ్యము వకుఁ గాలుద్రత్యకు వివాదైక కీలతతో మాటిమాటికి మీదిమీదికి వచ్చుచుండెడి యవినయపరు లయిన ఫారీసీలవలనను సమయానము యములను విచారింపక రోగులను స్వస్థపరుపవలసినదని దీనముగా జేయుట కాభ్యు ప్రేభ్యు పట్టకొని విరామము లేక పయిని బడుచుండెడి మూఁకలవలనను తొందరలు లేకపోవుటచేత నాతనికి సంతత మనశ్శాంతి కలిగెను. సదా చెంతనుండి యుపదేశార్థములను శ్రద్ధాభువు లయి కర్ణ రసాయనముగా వినుచుండుటచేత నూతనధర్మ బలోత్సాహములు కలవా రయి శిష్యులు తననాయకునియెడల తొంటికంటెను సహస్ర గుణాధిక మైన ప్రేమను విశ్వాసమును గలవారైరి. జీసస్సుయొక్క చానగృహమానకు సమీపమునఁ గాపుర మున్నయొక ఫిరీసియా దేశ స్త్రీ కొంతకాలమునుండి మఱిచాంచల్యము నొందియుండిన యొక

కూతురును. తల్లి కాళిమాత యత్యంత ప్రేమాప్తులు. ఆకాలమునందు చిత్తచాంచల్యాదులైన రోగములచేత బాధపడువారిని దయ్యములుపట్టినవారని భావించుచుండెడివారు. తన యింటికి దావుననే కాపురమున్న యాపరదేశస్థుడు గాలిరీచేశప్రపక్తయని తల్లి యేలాగుననో తెలిసికొనెను. ఎఱిగినవారెవరును లేకపోయినను జీవన్ముక్తి యాపఱిగే ఫినిసియావంటి దూరదేశములలో సహితము వ్యాపించెను. యాదులు ఫినిసియా దేశస్థులను కుక్కలకంటెను హిసముగాఁ జూచుచు వారియెడల దయాదాక్షిణ్యములు లేనివారయి యుండురని యామె యెఱుఁగును. అయినను తాను పోయి వేడుకొన్న పక్షమున నతఁడు తన ప్రార్థనను వృధాపుచ్చుఁడనియు, అతని యనుగ్రహమువలన నేలాగునైనఁ దనకొమారితను స్వస్థపఱుచుకొగలుగుదుననియు, అమె నమ్మియుండెను. అందుచేత నొకనాఁడతఁడు శిష్యులను వెంటఁగొని యిల్లువెడలి వీధిలోనికి రాగానే తన్ననుగ్రహించి తన తనయను స్వస్థచిత్తురాలిని తేయవలయునని మొట్టమొదట నాతనివెంటఁబడెను. అతఁడామె మొఱును వినియు వివని యెట్లు ముందువంక నడవసాగెను. అమె వెనుక మరలక దీనస్వరముతో బిగ్గరగా నఱుచుచు వెంటనడవఁజొచ్చెను. శిష్యు లామెదీనాలాపము లాలకించి ప్రభువు నుద్దేశించి “యామె మనవి విని పంపి వేయుడు” అని పలికిరి. ఆమాటల కతఁడు “నే నిప్రాయములవంకమువారి రక్షణముకొఱకుమాత్రమే పంపఁబడలేదా? మెప్పుయా యాదులకొఱకే పంపఁబడినపక్షమున నేనీమె వెట్లు సాయము చేయఁగలను?” అని యుత్తరమిచ్చెను. దానికి శిష్యులు మాటుపలకనందున, జీవన్ముక్తిదనిలిచి యామె వచ్చి తన్ను కలిసికొనవలకును వేచియుండెను. మొట్టమొదట జీవన్ముక్తిమాటలు వినిపించుకొక ముందుకు సాగిపోవుట

శిష్యుల కామ యోచన జారి కలుగజేసి వారిచేత నామెను తోడువడవలసివదని పలికిండుటచే గాని యామెప్రార్థనను నిరాకరించి పంపిజేయవలె నన్న యార్జునముతో వెంతమాత్రమును కాదు. మెప్పుయా యొక్క యాచులరక్షణార్థమే పంపబడు నని యాచు లందఱియర్థిప్రాయము నయి యున్నది. జీవన్ముక్తియొక్క శిష్యులనుపహిత మాయర్థిప్రాయము పూర్ణముగా విడిచి పోయినది కాదు. ఒక్కయూచులలో మాత్రమేకాక సర్వజాతు వారిలోను సర్వదేశములవారిలోను ఈశ్వరరాజ్యమును స్థాపించుట కయి మెప్పుయా పంపబడి నని జీవన్ము బోధించినప్పుడు శిష్యులలోనివారో “ఋషియూ యూచులకొఱచే పంపబడి” నని పలికి యుండుటచేత వారిమాటలు వారి కొప్పుండుట కయి వారసర్వదేశస్త్రి సాయముచేయ వేడి నప్పుడు జీవన్ము పయిమాటలు పలికి యుండును.

ఇంతలో నామె సమీపించి పాదమూలమీదఁ బడి “ప్రభువా! సాయము చేయుము” అని దీనముగా వేడుకొనెను. ‘సీయభీష్మసిద్ధి యగునుగాక! పోయి’ అని యాతఁ జామెను పంపివేసెను. ఆ రియింటికఁ బోయి కొమారితనో జగివన్మర్త్యాంతము చెప్పునప్పుటి కాయువరి స్వస్థత్వము లయ్యెనుట! రోగిని చూడకమునుపే రోగకాలి కలుగుట యెట్లు తటస్థ మయ్యెనో యూహించ కళ్యము కాదు. గాని చిత్రకునిమాటయందు రోగి సంపూర్ణనిశ్వాస మున్నచో నట్లు జరుగుట యసాధ్యము కాదని యనుభవకాలులు చెప్పు చున్నారు. దేవునిదృష్టియందు సర్వజనులును సమాను లనియొ, ఈశ్వరానుగ్రహమును బడయుటకు జాతిమతవేకళేదములు లేక యెల్లవారను సమానముగానే స్వాక్రమనియొ, అతఁడు పయిర్వస్థాంతము వలన శిష్యులమనస్సులలో దృఢముగా నాటుకొనునట్లు చేసెను. యూచులు

తాముమాత్రమే యీశ్వరునికి ప్రియ మయినదిగల మనియో, ఇతర జాతులవా రందఱును భగవదనుగ్రహదూరు లయినపతికు అనియో, భావించు చుండిరి. తన పుట్టిదుర్భయ లెంతమాత్రమును లేనివా డయి మానవజాతి యంతయు నీశ్వరసంతాన మనియో, జాతిదేశ వ్యత్యాసములు లేక యెల్లు వారును సోదరభావముతో నీశ్వరరాజ్య ములోఁ జేరి సుఖంపవలసినవా రనియో, అట్లు చేర్చి యీశ్వరరాజ్య మును భూరిమీఁద స్థాపించుటయే మిస్సయా యగుటవలనఁ దనపాలఁ బడిన పరమధర్మమనియో, భావించి యుండెను. ఈసత్యమును తన శిష్యులతోటియుక్క వృద్ధయౌవనములందు శిలాక్షరములవలె నాటె కొనుపట్టు చేయుట కయి యతఁ డనేకవిధముల పాటుపడెను.

పైను నీడన్ పట్టెఁగ్రాంతములయొ దీప్రకారముగా కొంత కాలము గడపినచిట్లు తనమస్సు మరల శేషర్నామువంత వ్యదేశము నకు మరగెను. అతఁడు గాలిలిదేశములో ప్రవేశింపఁగానే జనులు యథాపూర్వముగా సంతుష్టస్వాంతములతో నతనిచ్చును మూగఁ జొచ్చిరికాని, ఫారసీలు జాగరూకు లయి యాతని అంపనైనను అంప వలెను లేదా యాతనినో రైనను నడవవలెనని తా మూరింభ ములో పూనినపూనిక నిప్పుడుపహిత మంతమాత్రమును విడిచినవారు కారు. వా రాతనిని వెంటనే తారసింది నీత్ర మిస్సయా వయినందుకుఁ గలయమానుష మైన నిదర్శనమును చేని నైనను జూపవలసిన దని వట్టుకొనిరి. తన వివాళనోపాయముగా వా రేదోపన్నుగడ పన్నుకొని వచ్చినాని తెలిసికొని తనమస్సు వారి కెంతమాత్రమును సందీయక “ఓ పంచకలారా ! మీమాటలతో నాశేమియొ పని లేదు పొందు” అని యదలించుచు వారినుండి విముఖుఁ డయి శిష్యబృందముతోడ వెడలిపోయెను. జనులకు ధర్మోపదేశములు చేసి జనానురాగమును

బడయుచు పనిచేయుచుండఁగాఁ జూచి యాచుష్టులు తన్ను స్వదేశములోఁ బ్రతుకనియ్యరనియు, ఇంతటితో గాలిలిదేశములో ననవని తుదముట్టెననియు, దృఢము చేసికొని యెరిఁడు స్వదేశమును విడిచి యాసారి యొత్తరాళిముఖుడయి వెదిలి తూర్పున బార్తనువదీజన్మ స్థానప్రాంతములవఱకును తోయెను. ఈలోపల సతఁడు తనభావికర్మమును నిశ్చయించుకొని చారిసాగి పోవునప్పు డొకచోట శిష్యులను చారిప్రక్కకు పిలిచి నిలిపి “నీ నెవరని జనులు చెప్పుచున్నారు” అని వారి నడిగెను. సమాధినుండి లేచి బ్రతికి వచ్చినన్నాతఁడు దైవబాసని కొందఱును, పునర్జీవితుఁ డైనయొక పూర్వప్రవక్తయని కొందఱును, చెప్పుకొనుచున్నారని వారు బదులు చెప్పిరి. అతఁడు ఆవృతబాల్పక వారిమొగములవంకఁ జూచుచు “నీ నెవరని మీరు తలఁచుచున్నారు” అని యడిగెను. వారిలో డేవలవాఁ డైననీమనీ “నీవు దేవునిచేఁ బంపఁబడిన మెప్పుయోవు” అని యనుమానింపక తత్క్షణమే యొత్తరము చెప్పెను. ఆయొత్తరమువలన నీసన్ను మనస్సున కిపరమిత సంతోషము కలిగెను. ఫారిసీలచే బాధలుపెట్టుబడి స్వదేశత్యాగము చేసి విదేశములో ననవాయుడయి యెఱాకిగా తిరుగుచున్నయీకాలములోఁపహితము శిష్యులకు తనమీఁదిపూర్ణవిశ్వాస మునుమాత్రమును తిగ్గక తన్ను మెప్పుయోవుని నిర్వాచించుచుంట్టితో నమ్ముచున్నారని తెలిసికొనుటయే యాతనిసంతోషమునకుఁ గారణము. “ఓయీ! నీమనీ! నీవు ధన్యుడవు. స్వర్గములో నున్న పరమహిత నీకు ప్రకాశపఱుచుట చేతి నీచిది పలికివాఁడనకాని జనులు నీతోఁ జెప్పి యుండుచేత దీనిని నీవన్నవాడవు కావు. ఇతఁ నీచేరు పీటరు. ఈపదమునకు పర్వత మని యర్థము. ఈపర్వతముమీఁద దుస్తాధికార గడున్వితు లెవ్వరును పడిఁగొట్టఁజాలని మట్టిధర్మచార్యమును

నిర్మించెదను." అని జీసస్సు పలికెను. ఈమాటలు పలుకఁగానే యావతి కాతనిమనస్సులో దుష్కర్ముగా నుడివెఱార మంతయు చేతులతో దిండివేసిపట్లు తక్షణము తగ్గిపోయెను. మోసస్సులో నున్న చింత యంతయు తొలగిపోగా, జనుము కరస్థమయియున్న ప్తాతనికీ గానఁబడెను.

ఫారీసీలు తిన్న చంపెకుపక్షమున తాను నేర్పినరోధమును చక్కఁగా బ్రహించి జనులలో ప్రవచనము చేయుగలవాఁ డెవ్వఁడైన నొక్కఁ డున్నాఁ డిప్పిశిష్యులు మిఁతఁజుకును జీసస్సు మనస్సునకు కలిగి యుండిరిను. అన్యాయస్వార్థి గలవాఁడయి తా నువదే శీలదీపధర్మసంచయమును తపయనంతరమున విడువక ప్రవచనము చేయువాఁడు నీమనఁపిల రొక్కఁ డున్నాఁడని యిప్పు డతనికి తెలియ వచ్చెను; తక్కిశిష్యులను స్వార్థినిశిష్యులయి నిస్సందేహముగాఁ బామును ధర్మప్రవచనముచేయు సంసిద్ధు లయి యున్నట్లు వచ్చుచులిగిరి. గ్రోత్రమనుష్యులలో వారు చేసిన దేశాలనము వ్యర్థముగా పోలేను. శిష్యులు తమస్వార్థినిగూర్చి యెక్కువగాఁ జెలిసి కొనుగలవా రయిరి. అతఁ డెట్లు కష్టములకు పహించి దైర్ఘ్యమువహించి యుండఁబలిగెనో, అన్నియొనదలలోను చరింపక తాను భగవంతు నిచ్చే బంపఁబడిన మెప్పుయొనని యాతఁ డెంత దృఢనిశ్చయముగలవా ఁడయి యుండెనో, వారు నదా సమ్యక్తిమున నుండి చూచుచువచ్చుట చేత వారి కుండినిశ్వాస మంతరింతకు బలవడి ముద్ధిర మయ్యెను. ఫారీసీలు తామాతనిని పరదేశములకుఁ బాఁజుదోలినప్పు డాతని ప్రాబల్యమును యాచుమాచుచున్నా మనుకొనిరి గాని యాపరదేశ కుంఠారకు యాతనిశిష్యులలో ఫారీసీ లెవ్వఁడును నాకము చేయలేని

ప్రమాదికయ మాతనిపైఁ గలుగునట్లు చేసి యాతని ప్రాబల్యమును మఱింత పెంపు చెందించెను.

శిష్యుగణము బయలుపఱచిన యా మాతనోత్సాహభక్తివిశ్వాసములచేత శిష్యునకు తాను మనస్సులో నేర్పఱచుకొన్న మనోనిశ్చయమును సాగించుట మఱింత సులభ మయ్యెను. శిష్యు మనస్సులో నేర్పఱచుకొన్న నిశ్చయము మృత్యుముఖప్రవేశమున కయి సురిగాముండంతే : వేయుటయే యైనను తాను లోయి తెరూపలేమునగరములో ధర్మప్రవచనము చేయవలె ననుట. తానక్కడ నుండఁ దట స్థించెడు కొన్నిదినములలోను జనులను క్షులుకొలిపి వారికి జ్ఞానబోధ చేయుట కయి తాను జేయఁగలిగిన దంతయుఁ జేయవలెనని యాతని యభిలాషము. తరువాత శత్రువులు తాము చేయఁగలిగినంత చెఱువును తేసి తన ప్రాణములు గొన్నను, తానీవఱకు నిర్వహించినదే తనమరణ దృష్టాంతమువలన బలవది తన శిష్యుల హృదయములయందు స్థిరముద్రిత మయి ఫలకారి యగునని యాతనిసమ్యక్ము. తాను తెరూపలేమునగరమునకు పోక తీరి దనియు, తనకక్కడ మరణము సంభవించుననియు, అతఁడు వృద్ధముగా కెలిసికొని యుండెను. ఎల్లప్పుడును తనచుట్టును విశ్రులు పరివేష్టించి యుండురుగాన తనకు పగటివేళ భయముండదనియు, తాను రాత్రివేళ పట్టుకోఁబడి రోమును చెఱసాలలో బంధించఁబడినపక్షమున విశ్రులకు విడిపిన సాధ్యము కాదనియు, ఎఱిగినవా డగుటచేత నాతఁడు శిష్యులను తేరఁబిలిచి తానుద్దేశించుకొన్న కార్యక్రమమును కడపట జరగఁబోవు పర్యవసానమును వారితోఁ దెలిపెను. వారు తమస్వాన్ని ప్రాణాధికముగా ప్రేమించు చుండినవా రగుటచేత తమకు ప్రభుత్వతోడి వియోగము కలుగుననియు ప్రభుత్వనకు నిరోధులవలన నాతడ వాటిల్లు ననియు

వినుటయే వారికి దుస్సహ మయి తీవ్రమనోవేదనాకర మయ్యెను. అందుచేత “ఓవ్రథువా! ఈయాపద నీకు ప్రాపింపకుండునుగాక!” అని పలికి పీట రాతనిని తెహాసరేమునకు పోకుండ బోధించి యొప్పించఁ జూచెను. పీటరు తనప్రభువుమీఁది వృద్ధయవుర్యుల మైన ప్రేమాతిశయముచేతనే యట్లు మరగించఁజూచెను గాని మేఘకారణముచేతఁ గాదు. ఈసంగతి పూర్ణముగా వెల్లడిసఁపఁ దయ్యెను తనవస్తు తన కీశ్వరుఁడు విధించిన కార్యకరణమార్గము స్థైర్యకంటకములమీఁదుగా దుర్మరణాభూతమునకుఁ బోవలసి యున్న దని కనిపెట్టినవఁ దగుట చేత పీటరుయొక్క ప్రార్థనము తన్నీశ్వరనిర్ణయమునుండి మరలించు ప్రయత్నమని భావించి “ఓపితాదయా! వెనుక మరలుము. నీవు మనుష్యవాంఛితమును జెలుపుచున్నావుగాని యీశ్వరేచ్ఛను జెలుపుచున్నాడవు కావు” అని మందలించెను.

వా రాదేశములో నింకను గొన్నిదినములు నీజరావురప్రాంతమునం దుండిరి. అతఁ డోదినమురాత్రి ముగ్గురుశిష్యులను వెంటఁ బెట్టుకొని ప్రార్థనము చేయుట కయి యొకఁడొందమీఁదికి పోయెను. అశిష్యులక్కడ తనుష్టయి యిద్దఱు మహాతేజస్సులైన దేవదూతలతో మాటాడుచుండఁగాఁ దాము చూచితి మనియు, తమప్రభువస్త్ర దవుర్య మైన దివ్యతేజస్సుతో ప్రకాశించె ననియు, చెప్పిరి. దేవదూతలు వచ్చి మాటాడి పోయిన వార్త వాస్తవ మయినను కాక పోయినను, తన స్వీకృతుని వృద్ధయవీతమునందు నిలుపుకొని నిశ్చల భక్తితో ప్రార్థించినప్పుడు భక్త్యావేశముచేత భావమునం దతఁ డీశ్వర సాక్షాత్కారము ననుభవించి కర్తవ్యవదేశమును బడసిపట్టు భావించుకొని పరమానందభరితవృద్ధయై దయి తొంటికంటె కఠినముఖవికాసముతో శిష్యులఁ గలిసికొని యుంచుననుటకు సంజేహ

ముందడు. తన మరగానంతరను న సహితము పన్నిదక్షు శిష్యులును దృఢభక్తియొక్తు లయియుండి తాను బోధించిన సత్యములను లోకము నకు ప్రకటించి ధర్మవ్యాపకము గావించు రనియు, తన మరగాము శిష్యుల మనస్సులకు త న్నధికప్రీతిపొక్తునిఁ జేసి తన యవదేశములను శిలాక్షరములవలె దృఢముగా నాటుకొనునట్లు చేసి వారి హృదయము లలో స్థిరఁజేయుచుననియు, ఎఱిగి నాఁ దగుటచేత నాతఁ డింకొకసారి పోయి స్వదేశమును వీడ్కొని యొక్కడనుండి రాజధాని యైన తెహన లేమునగరమున కరిగి యచ్చట నిశ్చయముగా తాను మెస్సయూ నని ఘోషించి ధర్మ ధ్వజ మెత్తి సత్యవ్రవచనము చేయు నిశ్చయించు కొనెను.

ఇట్లు తెహనలేము యాత్రావీక్షనహించి యతఁడు శిష్య సహితముగా బైలుదేశి కతివయ ప్రయాగాములు చేసి త్రోవలో శేపర్నామునగరము చేరెను. శేపర్నామునివాను లైన శిష్యు లాతని రాకను ముందుగానే తెలిసికొని వృత్క్యతానము చేసి తీసికొని వచ్చిరి. తాను తెహనలేము యాత్రార్థము పోవుచు మార్గమధ్యమున వారిని జూడనచ్చితి ననియు, వారి ముఖసర్వనము చేయు భాగ్యము తనకు మరల లభింప దనియు, అతఁడు చెప్పినప్పుడు ప్రభుసందర్శన సంతోషపరఁగు లయి యున్న యాధక్తులు తమస్వామి యొక్క కత్తి సామర్థ్యాదులను బట్టి యట్టిదుస్థితి కలుగఁగో దన్న సమ్మతముతో మనస్సులలో లేకమును స్నేహము నొందినవారు కారు. ఈశ్వరునిచే నిధిపితృఁ డయి మహిమా ధ్యుఁ డయిన ప్రభువును సంపాదించుట ఛారి నీలనంటి నరాధములకు సాధ్యము కాదని వారు తలఁచియుండిరి. అంతే రాక తెహనలేము చేరి మృదుమధుర గంధీరవాశ్యములతో ప్రభువు తన ధర్మవచనామృత రసప్రవాహమును వెల్లిగొలుపఁగానే సమ్మో

హితు లయి యహితులు సహితము వశ్యు లగును రనియె, అందు చేత తమస్వామికి జయము మలభ మగు ననియె, ఒకవేళ స్మృతివారు కొందఱు దుండగమున కొదిగట్టినను భక్తాగ్రేవరు లయి ప్రభువును గురుభావముతో ప్రేమించు ప్రజలు వారి నవలీలగా పరాజితులను జేసి యపాయము నుండి రక్షించు రనియె, భక్త్యావేశము చేత శిష్యులైనా ము లోనిశిష్యులు విశ్వసించి యుండిరి. భక్త్యావేశము చేతను ప్రేమాతిశయము చేతను తాము గొప్పగా నెంచువాని లోకమంతయు వారితినే యెంచు ననిభావించుట వింతకాదు గదా! అయినను జీవన్ము మాత్రము దూరదేశయాత్రకుఁ బోవునప్పుడు కడసారి యాత్మిలకుఁ జెప్పవలసిన హితవచనములు వారికి జెప్పెను. శిష్యులలో నొకఁడు చెంతను తేరి “యీశ్వరరాజ్యములో నధికుఁ డగువాఁ డెట్టివాఁడు?” అని ప్రశ్న వేసెను. జీవన్ము చేరువ నున్న యొకశిష్యువును జేరఁదీసికొని శిష్యునివంకఁ దిరిగి “యీ శిష్యువు వలె నెవ్వఁడు పాప యెఱుంగనివాఁ డగునో యట్టివాఁ డీశ్వరరాజ్యములో నధికుఁ డగును” అని యుత్తరము చెప్పెను. అశిష్యువు నిశ్చయ చేతిలోనే యుంచుకొని జీవన్ము శిష్యులవంకఁ జూచి, “మీరు మీతోడివారి కంటె నెక్కువ వాడుగా కనఁబడుట శాంతమాత్రమును ప్రయత్నము చేయుఁగూడదు; మీప్రయత్న మంతయు వారి నెక్కువమతివంతులనుగా నెల్లుచేయుఁ గలుగుదుమో యనుట కయి యుండవలెను; తక్కువస్థితిలో నున్న వారియెడల నెప్పుడును ననాదరభావము చూపరాదు; ఇటువంటి హీన స్థితిలో నున్నవారికి సంతోషమును సౌఖ్యమును గలిగించుట కయి యెక్కువశ్రమి చేయవలెను; ఇటువంటి తక్కువవారిలో నెవ్వరి విషయమున నయిన మీరపచారము చేసినయెడల, అది మీరు నావిషయమున చేసినయపచారము; వారికి చేసిన యపచారము నాకు చేసిన

కొనినిగా నేను భావించుకొనెదను; తమ్ము రక్షించుకో లేని దుర్మలులకు నాని చేయుట కంటె మెదకు తిరుగంటిరాయు కట్టుకొని లోతు నముద్రములో పడుట మనుష్యునకు మంచిది; మీ రెప్పుడూ అవకారమునకు ప్రత్యవకారము చేయురాదు." అని యీ ప్రకారము చెప్పుచుండగా "ఓభవా! నాసోదరుడు నాకవకారము చేయుడు వచ్చినప్పుడు నే నెన్నిసారు లాతని మ్మరింపవలెను! ఏడుసారులు మ్మరింపవలెనా?" అని పీట రదిగెను. "ఏడు సారులు కాదు. అవశ్యక మయినయెడల చెబ్బదియేడు సారులు మ్మరింపవలెను." అని జేసమ్మ బదులు చెప్పెను. చెబ్బదియేడు సారు లన్నమాట శిల్లప్పుడును మ్మరింపవలె నని యర్థము !

ఇట్లు జేసమ్మ శిష్యులకు హితవాక్యము లనేకములు చెప్పి వారు తన యెదుట నిప్పుడు ధైర్యకాలులుగా నున్నను తాను వారిని విడిచిపోయిన తరువాత నొకానొకప్పుడు బలవంతులును గర్వితులు నయింపఁజూచుట లాభింప గడఁగినప్పుడు ధైర్యము చెడి తమ్ము దుర్బలులనుగా భావించుకొనవచ్చు నని యెంచి వారికి దిటత్ర గఱపఁదలచి "మిమ్ము మించి బలవంతులు మిమ్ము లాభింపఁ దలపెట్టినను భయపడకుఁడి; వారి యధికార మీఁగోజేరితమును చాటిరాదు; తరువాత మిమ్ము బహుశూనించువాఁ డీక్వరుఁ డున్నాఁడు. ఈ గొప్ప ప్రపంచముతో వాల్చిచూచినప్పుడు మీ రత్యల్పసంఖ్యవారుగానే యున్నను, నాపేరున మీరందఱును నొక్కటిగా నిలుతులేని మీకు సాయముగా నాబలమును గలవారయి యుండు రనియు నేనేమీకు తోడుగా నుండు ననియు సదా జ్ఞప్తియం దుంచుకొనుడు" అని వారికి నూతన ధైర్యోత్సాహములు పురికొల్పి, అతఁడు వారినివిడిచిని బయలు వెళలెను.

ఈసారి శేషరత్నము నుండి జనమృతైహాసలేముయ్యాత్రకు
 పైలుదేటి నవ్వు జాతని పన్నిద్దఱు శిష్యులు మూత్రమే గాక పొయల
 లోని విక్రతులను ఇతర శిష్యులను కూడ ననేకులు స్త్రీపురుషు
 లాతనిపైట ప్రయాణము ముగిసినవచ్చిరి. వారిలో కొందఱ తాతనిధర్మ
 బోధనలు వివవలె ననియు, తమపాఠము కావలసివచ్చిన యెడల
 చేయవలయు ననియు, ఉద్దేశించుకొని వచ్చిరి. మఱికొందఱు ప్యాసో
 వనుపండుగ సమీపించుచున్నందున నాతని యావదేశములు వినుచు
 నాతనితోడఁ గూడ గలిసి యాత్రకుఁ లోయివపక్షమున తీర్థమును
 ప్సార్థమునుకూడ సమకూడు నని పెంటపంటిరి. వారు బహువిధములు
 ప్రయాణము చేసి గాలిలీ దేశమును గడచి దిగువ భాగమున జాగ్దను
 నదిని చాటి జాడియాదేశమునుఁ బ్రవేశించిరి. శేషరత్నము పుర
 మున్నది గాలిలీదేశము; ఔహాసలేము నగరమున్నది జాడియాదేశము.
 పెక్కుచాటలకు నంధిస్తాన మాయనఁజెలికోవట్టగామును జేరువప్పటికి
 నానాముఖములవచ్చు యాత్రాపరు లయిస్సవజలతో ఔహాసలేము
 నకుఁ బోవుచాట క్రిక్కిరిసిపోవ నారంభించెను. నాజరెక్తునగరమహా
 ప్రవక్త యనియు పెస్సయా యనియు జనమృతీర్తి యీహాశేదేశదేశ
 ములలో వ్యాపించియుండుటచే తీర్థప్రజలాతనిబోధలు వివవలెననియు
 ముఖపందర్శనము చేయవలె ననియు మూఁకమూఁకలుగావచ్చి యాత్ర
 ముతో నాతనిపై ని బడఁజొచ్చిరి. వారిపందడినుండి కాపాడుట కయి
 శిష్యు లాతని చుట్టును జేరి వయిఁబడుమూఁకలను తొలఁగఁ ద్రోచు
 చుండిరి. ఈపందడితో స్త్రీలు కొందఱు బిడ్డలను చంక నెక్తుకొని
 యెండోరులను మీఱి పెల్ల పెల్లగా గుంపులోనుండి త్రోచుకొని
 వచ్చి జనమృతు సమీపించిరి. వారతఁడు చేసెడియువదేశములను వివ
 వలెనన్న యాసక్తితో నంత శ్రమమడి రాలేదుగాని యెటువంటి మహాను

భావుడు తన చేతులతో స్పృశించి తమ విడ్డబను నీమించుకొండల వారికి మేలు కలుగు నన్న యుష్మతో వచ్చిరి. శిష్యులు వారిని వారింది “వ్రథువువారు మిక్కిలి పనిగానున్నారని మీకు కనబడు చుండలేదా? ఇప్పుడు వారు మీతో శ్రమపడఁజాలరు” అని వెనుకకుఁ ద్రోచిరి. తన పసిది కనిపెట్టి యసంతుష్టిచి దెలిపిచి చూపుటతో శిష్యుల మంకఁ జూచి “ఆ పసివిడ్డల సటు రానిండు. వారిని వారిన పండు. ఈశ్వరరాజ్య మిటువంటివారిదే” అని పలికెను. అప్పుడు తల్లు లొకరి వెనుక నొకరు విడ్డల నెత్తుకొని ముందుకురాఁగా తన స్సోకరి తరువాత నొకరినిగా విడ్డలను వారిచేతులలోనుండి తీసుకొని ప్రేమను జూపు చూపులతోను నత్రుముగముతోను వారిమీఁద చేయువైచి యుండఁచిని ‘భగవంతుడు మిమ్ము రక్షించునుగాక’ యని యాశీర్వదించెను.

ఆతనిరాకను విని దారిపొడుగునను జనులు మూఁకలు మూఁకలుగా వచ్చి యేవ్రకారముగా చుట్టుకొనుచు వచ్చిరో యావ్రకారము గానే ఫాదీసీలు సహితము వచ్చి చుట్టుకొని పరాధవింపవలెనన్న దుశ్చింతతో గాలిలీదేశమునందువలెనే జూడియాదేశమునందును బహువిధప్రశ్నలువేసి బాధింప జొచ్చిరి. ఆతఁడు సమయోచితబుద్ధి గలవాఁడయి నదుత్తరములు చెప్పి నోరడఁచి వారిని తిరస్కారభావ ముతోఁ బంపివేయుచుండెను. ఫాదీసీ లెంత బద్ధమస్సగులయి బాధింప పొటువడినను తెహాసలేము సగరమునందు సహితము తమస్వామికి పరాధపము గలుగఁబోదని భావించి శిష్యులు సంతతోత్సాహవంతులయి యుండిరి. తనస్సు పారి కుత్సాహభంగము కలిగింప నిష్పములేని వాఁడయినను, తన కాకిస్మికముగా మరణము సంప్రాప్త మయినవక్షమున భగ్నోత్సాహులయి ధైర్యమును గోలునోయి తాను విముఁదయిన కార్యమును నిర్వహించుటకు జంకుదురేమో యన్న భయము

చేత తెలివోపట్టగా మార్గనవరూపమున తన పన్నిద్రణ శిష్యులను ప్రక్కకుఁ
నిలిపి వానితో “నాశక్తువు నందఱిని నేను నోరడఁచి తెలుపలేము
నగరములో నేను మెప్పుమా నయి మహాప్రభావముతోను తేజస్సు
తోను పవించునని మీరు తలఁచియున్నట్లు జరగఁబోదు. ఆచార్యులు
నన్ను పట్టుకొని, వధార్థునిగా నిర్దేశించి ద్రూనిపైఁ బెట్టి మేకులుకొట్టి
చంపుటకయి రోమనుల కొప్పగింతురు” అని చెప్పెను. ఆమాటలు
విన్నవైనను తాత్కాలికముగా వారి మనస్సులకు విచారము కలిగి
నను, అతనిశక్తియు దత్యంతవిశ్వాసము గలవా రగుటచేత తరువాత
వా రంతగా చింతనొంది యుండలేదుగాని యాతఁడు మాత్రము
చింతాకులితన్వాంతుఁ డయియే యుండెను. వారు తెలుపలేము నగర
మును సమీపించుకొలదిని మానిపోతామము హెచ్చినవా రయి
తమ ప్రభు వీశ్వరరాజ్యపట్టాభిషిక్తుఁ దత్యంత శీఘ్రకాలములోనే
యగు ననియు, కాఁగానే ప్రభుసన్నిధానవర్తు లగుటచేత తమ కథి
కొన్నాఁడము కలుగఁబోవుచున్న దనియు, మంతోషవచుడు కచ్చుటయే
కాక ప్రభుసమ్మానానురాగాతిశయముచేత తమలో నెవ్వ రగ్రగణ్యు
లమును పొందువా రగుదురా యని పరస్పరస్పర్థ వహించువారు సహి
తము కాఁబోచ్చిరి.

తనమెటువచ్చిన గాలిలియా నారిలో పన్నిద్రణు శిష్యులలోనివా
రైన తేముయొక్కయు కానయొక్కయు తల్లియైన పాలో మనునామి
యుండెను. ఆమె తనబోడుకులు గొప్పవారు కావలె నన్న కోరిక గల
దయి వారు శిష్యుకోటిలో నెల్ల సగ్రగణ్యులుగా పరిగణింపఁ బడ వలె
నని యభిప్రాయించుచుండెను. తన పెల్లవాఁచే ముప్పయిగా నంగీక
రింపఁబడి పూరింపఁబడునప్పుడు తమ్ము ప్రభుగౌరవస్థానమందుంచున
ట్లెఱిసినచేత మాటపుచ్చుకోవలె నన్న వాంఛను వారి మనస్సులలో

పుట్టించిన దీ సెయే యియి యుంచును. తా మట్టిప్రార్థనను వ్యయముగా చేయుటకు వారిష్టములేనినా రయి యా సుచేత నడిపించియైన నుండురు; లేదా యా సు ప్యుబ్ధిచేతనైన వారిష్టమున నడిపియించవచ్చును. వారు ముగ్గురును గలిసి జీవన్మువద్దకు వచ్చినప్పుడు సాలో మతనిపాద ములమీఁదఁ బడి “దేవా! నా కొక్కవర మియ్యవలె” నని మేడు కొనిను. “నీ కేమికావలెను ?” అని జీవ పుడిగెను. “నాయా యిద్దఱు పుత్రులును నీరాజ్యములో నొకరు కుడివ్రక్కను ఇంకొక రెడమ వ్రక్కను నీ యుభయపార్శ్వముల నుండునట్లు పుష్కలహింపుము.” అని మేడెను. జీవ పుష్కలతపడి వారు తమతల్లికొరికలో చేరియున్నారేమో కనిపెట్టుట కయి వారి మొగములపంకఁ జూచెను. తల్లి కొరిక వారి కొరిక యని వారిచూపులవలనఁ దెలిసికొని వారికియి చాలి పడునట్లు నిందాగర్భముగా “మీరేమి యడుగుచున్నారో విచారించుగరు” అని యుతఁడు పలికెను. వారు మెప్పయాకు పరిచరలగుటచేతఁ దమకున్నత పదము లభించు నన్న సంతోషమే గాని తమకు రానున్న కష్టదశలను తెలిసికోలేక మనోరథ వ్యర్థముఖిభ్రాంతు లయి నిలుచుండిరి. “నేను త్రాగవలసిన పాత్రాంతరాళవిషపూరమును మీరు త్రాగఁగలరా? నేను పహింపవలసిన దుఃఖిప్రవాహస్నానమును మీరు భరింపఁ గలరా?” అని యుతఁడడిగెను. “మేము త్రాగఁగలము భరింపఁగలము” అని వారుత్సాహముతోను దృఢనిశ్చయముతోను బదులుచెప్పిరి. “మీరు నిశ్చయముగా పాత్రపూరిత మేదనావిషకలమును నాతో త్రాగుదురు; నావలెనే మీరు దుఃఖిరసస్నానము చేయుదురు. కాని యాశ్వర రాజ్యములోని గౌరవస్థానములు నాయావిలో లేవు. ఈశ్వరేచ్ఛా నిర్వహణము చేత వానినిబడయుట శివ్య రథ్యులగుదురో వారికివి మన కుర్రాకవికలేత నియ్యలమును.” అని యుతఁడు మృదురీరిని చెప్పెను.

వయి ముగ్గురును రహస్యముగా తమగురువుతో మాటాడిన సంగతి యేలాగునో తక్కిన శిష్యులలో పోకినది. తేమ్మ యొక్క యు జానుయొక్కయు తల్లియే యొక వేళ జీసస్సుయొక్క మృదువచ నములను బట్టి యతనికి తన కొడుకులయం దెక్కువప్రేమ గల దని భ్రమవడి యితరులవద్ద దంబములు చెప్పకొని యాంతును. వా రిద్దఱును తమకంటె నెక్కువ యాధిక్యమును పొందవలె ననిప్రయత్నించి నందున కయి తక్కినశిష్యులకు వారి యెవల ననూయయు కోపమును గలిగెను. ఇట్లు శిష్యులలోఁ గలిగిన యంతస్తాపమును దెలిసికొని దానిని నివారింపఁ దలఁచి యాసోదరుల వర్తనమును నిందింపక “లోక ములో తాము గొప్పవారము కావలె నని ప్రయత్నించు మూర్ఖులు తలఁచునట్లుగానే మీరును తా మున్నతపదములకు నియంపింపఁబడిన పక్షమున లోక మంతయు తమ్ము గౌరవించు ననుకొను చున్నారు. ఇతరులవలన గౌరవమును మాన్యోయు సంపాదించుకొనుటకు మార్గము తా మేదో యొ క్తమ మయిన ఘనకార్యమును చేయుటమాత్రమే యని మీరు తెలిసికోవలెను” అని పలికి, వారు చేసినవని యవా లోచితమును బుద్ధిహీనము నైన ట్లిశరులకు కనఁబడు నట్లుచేసి, జీసస్సు పదుగొంతు శిష్యుల కోపమును వారి తెలివితక్కువ కయి యా యిరువుఱు శిష్యుల మీఁదను గలిగిన జాలికి మూస్సె, ఆయిద్దఱును తమ్ము నిందిం చుట కంటెను నెక్కువ సిగ్గుపడునట్లు చేసెను. వారు తెలికోవురము చేసిన తరువాత విశ్రాంతి కయి కొన్ని దినము లచ్చట నిలిచిరి. ఆదిన ములలో నక్కడ ననేకులు మిత్రులును శిష్యులును నయిరి. వీరిలో నులువురు జీసస్సు తెలికోనిగరమును విడిచి బైలుదేసినప్పుడు శిష్యుగణ ముతోఁ జేరి వెంటచించి తెనువరేముపురప్రవేశ పయమమునం దత నిని పరివేష్టించివచ్చినపరివారమును చుహత్తరయినదానివిగాఁ జేసిరి.

పుగళాహ్లాదదేశము చేరగానే శిష్యులుకొండలు వట్టగాము
లోనికి నోయి యొకనుండర నులునరావధము నద్దెకుదెచ్చి చానిపై
మెత్తవేసి జేసమ్మను కూరు చుండఁ జెట్టి పరివారము చుట్టును బలిసి
నడవ పురప్రవేశోత్సవముల కువ్వకమించిరి. ఆకాలమునం చాదేశ
ములో గుట్టముల వెళ్ళెడు వాడుక లేదు. గొప్పవారు సహితము
గాడిదలపైనే స్వారిచేయుచుండిరి. మనదేశపు గాడిదల వలె గాక
యాదేశపుగాడిదలు పెద్దవిగాను నుండర మైనవిగాను నుండును. ఇట్లు
భక్తజనులు పరివేష్టించి నడుచుగా, శిష్యులుచైచ్చస్సనముతో మంగళ
గీతములు పాడఁగా, ఇతరులు 'విజయోస్తు' అనిదిక్కులుమాటుమ్రోగు
నట్లు జయజయధ్వనులు చేయుచురాగా, జేస స్ఫూర్తిపుకొండనుండి
దిగి గాఁ దొడఁగెను. దిక్కులు చిక్కల్లిల్ల నడుచు మూఁకలతోలాహల
ధ్వనులును భక్త జనులసంగోషధ్వనములును చెవినిఁడఁగా లోపలి
నుండి వెలువలికి వచ్చి పురజను లామోత్సవముతోఁ జేరి నడవఁదొడఁ
గిరి. అగుంపులోనుండి "ప్రభువానుమున వచ్చెడి యీశనికి శుభ
మగును గాక!" యను ధ్వనులు క్రొత్తక్రొత్తవోళ్ళనుండి వెలువడి
మిన్న ముట్టుచుండెను. ఈయూరేగింపు వంటెనమీఁదుగా శ్రేణి
కాలువను చాటి పురద్వారము గుండ జయప్రదముగా పాగెను.
ఈయసాధారణోలాహలకారణమును దెలియఁ గోరి పొగులు గృహ
ములు పెదలి పరుగెత్తుకొని వచ్చి ఇదంతయు నేమి! ఈయన
యెవ్వరు!" అని యడుగపాగిరి. "ఈయన మహాప్రవక్తయైన నాజ
రెత్తు నగర జేసమ్మ" అని శిష్యులు గర్వముతో నుత్తరము చెప్పు
చుండిరి. ఇటుకు వీధులలోనుండి పోవునప్పుడు కొండలు ఫారిసీలు
మనువ్యప్రవాహమధ్వమున తగులుకొని తప్పించుకొని యావలఁ బడు
టకు శక్యముగాక యిష్టము లేకయే యూరేగింపుతో నడుచుచు కోవ

ముతో “ఓలోధకుడా! నీచునువ్యులను మాటాడకుండ జేయుము” అని జీవమును గూర్చి యెఱుఁగిరి. జీవము పూర్వవనక్తలవాక్యములలో నొకదానిని “ఈచునువ్యులు మాటాడకపోయినయెడల శిలలే మాటాడును” అనియనువదించి యూరకుండెను. అక్కడనుండియెడలను వైపువకు తిరిగి దక్షిణాభిముఖముగా జీవము తనశివ్యులను తిన్నగా దేవాలయము వంక నడిపించెను. విర్జునుయిన పాలరాతిస్తంభములును స్వర్ణాలంకారములును మాధ్యాహ్నకసూర్యకాంతివేత తళతళలాడుచు వెఱుఁగించుచుండగా నున్నతముఖద్వారమువద్దకు పోగానే జీవ స్పృక్కడ తన భగవాహనమునుండి దిగి పాదచారి యయి పెడల్పయిన సోపానవరంపర వెక్కిరివ్యవరిచినాదికవరివృక్షం దయి సాధారణముగా మతాంతరమంటవ మని పిలువఁబడెను ప్రథమప్రసాదములోనికిఁ జొరెను. ఇక్కడ శైలదేవములవారును సగృహతములవారును నిరాతంకముగా పోవచ్చును; అక్కడనుండి గర్భాలయములోనికిఁ జొరెను వెట్లున్నది. వెట్లు కినుప్రక్కల నున్న రాశిస్థంభముల మీఁద “ఈపవిత్రస్థలమునకు యాచారులు తప్ప మఱియెవ్వరయిన పోరెను పక్షమున ప్రాణవందనము కలుగును. జాగ్రత్త” అని పెద్దక్షరములతోఁ జెక్కఁబడి యుండెను. ఈమతాంతరమడవ మధ్యమున జీవము నిలిచెను. అది నుందరవికాలభవము. దాని నేల వివిధవర్ణములు గల స్నిగ్ధము లయిన పెద్దపలకరాళ్ళతోఁ పఱుపఁబడి యుండెను. దానిచుట్టును రెండేసివరుసల పాలరాతిస్తంభము లుండి వానిమీఁద కప్పు నిలిచియుండెను. ఈనుందరవికాలస్థల మీశ్వరా రాధవమున కత్యంతానుకూల మయినదిగా నుండెను. కాని జీవస్పృక్కడ నిలువఁబడియున్నప్పుడు భగవద్వక్తరివఱకు మయినకల్ప వెంకటయ నాతని చెవి సోకలేదు. శివాసనానంబంధ మయినకల్ప

ములకు మాటుగా జంతువుల కూతలును, నా గెనులుగూతలును
క్రమద్వికాయవ్యాపారవ్యగ్రుల క్షణకాలములును, అశని చెరిని బడఁ
జొచ్చెను. స్తంభమువకును స్తంభమువకును వకునుగల స్థూమునిగ్నియు
విదేశపునాగెములను వట్టమువకు పుచ్చుగొని స్వదేశపునాగెముల
నిచ్చులచ్చులతోను రాఁబోయెడి యుత్సవములో బలి యిచ్చునిరున్ద
నుయి గొట్టెలను పక్షులను విక్రయించు వణికలతోను నిండియుం
డెను. ఈవ్యాపార మండయు న్యాయముచేత దేవాలయము పెంపలి
భాగమునందే జరగవలసియుండెను; గాని తను మనముయొక్క పారి
శుద్ధ్యమునకూర్చి లక్ష్యము లేని గాఢాస్థులు ధవన్సీకారవగు లయి
యీవ్యాపారము పవిత్రతాయములోఁబడిన జరుగవిచ్చి యాచులు
కానివారు ప్రార్థనలు జరుపుకొనుటకయి విమరఁబడిన యాస్థానము కూడ
వారికి లేకుండఁ జేసిరి.

జపమ్ను భృత్యపురోగముఁ దయి యాధిపత్యము వహించి నలు
గదల చూతులు నిగిడించి మండవ మధ్యమున నిలఁబడఁగానే యిచ్చి
పుచ్చుకొనువారు తమవ్యాపారము నించుక నిగిది యాశనిగుఱము
వంకఁ జూడసాగిరి. అశనిచూపులయిం దధికారభావమును కోరియును
కాఁబడెను. “ఈవస్తువుల నిక్కడనుండి తీసికొనిపోండు. దేవాల
యము ప్రార్థనాలయముగా నుండవలెనని విధింపఁబడియున్నది. మీరు
దీనిని దొంగల నివాసభూమిగా చేసియున్నాడు” అని శీకలునేముడు
నిప్పులు కురియుకన్నులతో చేతులు చాచుకొని కొట్టబోయివట్టు
జపమ్నుచారిమోడి పోగా, తమగొట్టెలు బెరిపట్టుగా తామును
తెరరి యచ్చటివారు నానాముఖముల వరుగులిడిరి. తమస్థానమును
వదలక నిలుక నుని ముగొలము కొంద తాంవ్వముచేసినను, శృత
నిశ్చయత్యముతో పిడికిళ్ళు పట్టుకొని తమ నాయకుని వెనుకనుగిడి ముని

దుకు రాజోత్తరువున్న శిష్యులను చూడఁగానే మిగిలియున్న ధైర్యశేషమును గోలుపోయి బచ్చులు వేవేగ నాగెములరాసులను తమయొడిలో బోసికొనియు, పక్షిస్వాములు వదివడి పట్టలసూళ్లు చేతులతో పయి కత్తివట్టయు, పక్షిలు తమవస్తువులు కొన్ని లోపల విడిచియు, భీత చిత్తులయి క్షణకాలములో దేవాలయమును విడిచి వెలుపలికిఁ బోయిరి. తప్పవనిని జూచినప్పుడు కలిగిడి కోపమును తన స్వయంకృతసారి యావుకోలేక బయలుపడిచెను. అతఁడు సాధారణముగాఁ జూపెడు కాంతభావము కోపము వడఁచుకొనుచువచ్చుటచేత కలిగినదే కాని కోపము లేకపోవుటచేత కలిగినదికాదు. చెమవని జరుగుచుండఁగా చూచినప్పుడును కోపము రానివాఁ డేమందివనిని చేయుటకును సమర్థుఁడుకాఁడు. సాధారణముగా కోపము రానివానిని మనము క్షాఘింప వలసినదే కాని భువకార్యనిర్వహణపరాయణులగు కొన్ని నమయముల యందు తీక్షణతతోఁ జూచిన మాతృక్య మావశ్యక మగును. తనమ్మ చేసిన యీపనివలన శత్రువులనునమ్మలలో నతనిఁమోడ నుటచేత యాగ్రహమును ద్వేషమును కలిగెను.

ఆరాతి యతఁడు పట్టణమున కొకమైలుకంటెకొంచెమిక్కువ దూరములో నాలీపుకొండ కావలివైపున నున్న తెభన్దిగ్రామమునకుఁ బోయి యొక్కడ మిత్రగృహమున సుఖనిద్రచేసి మఱువాఁడు తెల్ల నాటునప్పటికి మరల దేవాలయమునకు వచ్చెను. అప్పటికి యతఁడు చేసెడు ధర్మోపన్యాసములను శ్రవణానందముగా వివవలె నన్నయాస త్తితో వచ్చియున్న జనులతో విశాలప్రాకారాంశర్భాగ మంతయు నిండియుండెను. భక్త్యావేశముచేత వచ్చినవారిమూట యటుండఁగా సూరక వేడుక చూడవచ్చినభక్తిహీనుల హృదయములు సహిత మాన జకు తా మిష్కండును వినియుండని కర్ణరసాయనములైన యాతని ధర్మ

వచనప్రసాదముచేత కరగిన నయి ధర్మదీంత కలవి కాజొచ్చెను. ఆతని నట్లు నిరంతరాయముగా బోధ చేయనిచ్చి యుండినపక్షమున, సామాన్యజనుల వ్యాసయము లాతనివంక కాకర్నింపఁబడి యల్ప కాలములోనే నూలులకొలఁది నాతనికి శిష్యులయి యుండుదురు కాని దేవాలయమున కధికారు లయి యుపాసనాదికమును నొనఁబెట్టుచున్న మతాచార్యులు దురాగ్రహవ్యక్తు లయి భయకంపితులయి యాతని పనికి విఘాతము చేయ కృతనిశ్చయము లయిరి. గతదిన మతః చాకస్త్రిక ముగా శిష్యవర్గముతో దేవాలయములో ప్రవేశించి తమయధికార మును తిరస్కరించి తమవలన నెలవ్రపుండి లోపల వ్యాపారము చేయుచుండినవారిని బలవంతముగా గుడిలోనుండి నెలుపలికి తఱియి వేసెను. ఆతనిప్రసంగములు వినుటకయి వచ్చిన మూలక లిప్పడు గుడిలోనంతటను నిండి గర్భాలయములోనికి పోవ చారిలేకుండఁ చేసి తాము జరపుచున్న యారాధన కరుగుట కనేకుల కవకాశము లేకుండఁ జేసిరి. అందుచేత వారు తమకుఁ గలిగినయవమానమునకు పహింపఁ జాలక తమ యధికారబలమును జూపి యుక్రమముగా వచ్చి లోపలఁ బ్రవేశించిన యాయాగంతునకు బుద్ధి వచ్చునట్లు చేయ నిశ్చయించు కొనిరి. ఈనిశ్చయమును నిర్వర్తించుటకయి వారాలోచించుకొన్న యాలోచన తమలో కొందఱు తమయధికారకంచుకములను తొడుగు కొనిపోయి వదిమిందిముండఱు “ఈవసులను నీ దేయధికారముతో చేయుచున్నా” పని యడుగుట. అతఁడు మతాచార్యుడు కాడనియు, పట్టణముయొక్క కాని దేశముయొక్క కాని యే యధికారిచేతను నియమింపఁబడినవాడు కాడనియు, విద్యత్పరివ్రతుచేత బోధచేయుట కనుజ్ఞయైన పొందినవాడు కాడనియు, వారెఱుంగుదురు. తానెవ్వరి వలనను యధికారము పొందలేదని చెప్పినపక్షమున ఇను లాతనిని

వంచకునిగా నెంచి గలిచేసి సాగవంతుడు రవియ, దేవునివలన నధికారము పొందితినిని చెప్పిన వక్షమున దైవదూషకుడని పట్టి యధికారుల కొప్పించవచ్చుననియు, వా రను కొనిరి. అందుచేత వారిలో కొందఱు మూలలోనుండి ప్రోచుకొనిపోయి, అతడు చేయు చున్న ప్రసంగమునకు భంగము కలిగించి, ఏయధికారముచేత నీ పనిని చేయుచున్నావు? అని గద్దించి యుడిగిరి. ఈప్రశ్నకితః దనుమాత్రమును తడఁచఁబూనునక తదవుకొనక నేనుకూడ విమృశింపఁ ప్రశ్న యడిగెదను. దానికి మీగుత్తరము చెప్పినవక్షమున, నాకధికార మెవ్వరిచ్చినారో నేను చెప్పెదను. జ్ఞానస్నానము జేయుచుటకు జానున కధికార మిక్కడనుండి వచ్చినది? అది దేవునినుండివచ్చినదా? మనుష్యులనుండి వచ్చినదా?" అని యడిగెను. ఈప్రశ్నచేత వారు వేసినవలలో వారే పడవలసినవా రయిరి; ఆచార్యపురుషుడు కానందున మత కర్మ జరుపుటకు జానున కధికారము లేదని వారి నమ్మకము. అమాటను పదిమందిలో నిప్పుకు బహిరంగముగా చెప్పెడు పక్షమున, జాను గొప్ప ప్రవక్త యని నమ్మియున్న యెచ్చటిజనులు దురాగ్రహవేళముచేత లేది పైనిఁబడి దొడ్డి చేయుదురు. జాను కధికారము దేవునివలన వచ్చిన దని చెప్పెడుపక్షమున జీసస్సు తనకును దేవునివలననే వచ్చినదని యాతనికి గలిగిన స్వాతంత్ర్యము తనకును గల దని చెప్పవచ్చును. అందుచేత, వారేమి చేయుటకును చాలుపోక 'మేము చెప్పఁజాల' మనఁగానే అనాదరభావముతో సతఃకును "ఏయధికారము చేత నీ నీపనులను జేయుచున్నావో" నేనును మీకు చెప్పను." అనిన,

ఆవృతామరౌర్యులు భగ్నప్రయత్నంబు లయి త్రిప్పితిని యున్నమూలలో నుండి చేసియు వెలువలుబడుటకు కష్టముగాక

యవమాసభిన్ను లయి నిలుచుండియుండఁగా, తపస్సు జనులను సంబోధించి “ఒకానొకఁ ఘనువ్యవస్థలు కొడుకు లుండిరి. పోయి ద్రాక్ష తోటలో వనిచేయవలసిన దని యతఁ డొక కొడుకుతోఁ జెప్పెను. నేను పోఁ జాల నని వాఁడు మొదటజెప్పినను తరువాత తండ్రియొక్క వివసంతుకు పశ్చాత్తాపపడి పోయి తోటలో వనిచేసెను. తండ్రి రెండవకొడుకునకును నట్లే యొక్క చేసెను. వాఁడు చిత్త మట్లే చేసెద నని చెప్పెను గాని తరువాత తోట త్రొక్కి చూచినవాడే కాదు. ఈయిద్దఱిగో తండ్రియొక్క చెల్లించినవాఁ డెవఁడు!” అని యాడిగను. ‘మొదటివాఁడు’ అని యందఱు నేక వాక్యముగాఁ బలికిరి. అతఁ డప్పుడు నిలువఁబడి యాన్న మఠాచార్యులవంకిఁ దిరిగి యాక్షపీక్షణములతోఁ జూచుచు “నిశ్చయముగా మీరే యిది చెప్పుచున్నాను. సుంకరులును పరమపాపులును మీకంటె ముందుగా నీశ్వరరాజ్యము లోనికిఁ బోవుదురు; వారు జాను బోధనలవలన పశ్చాత్తాపపడి దేవుని యిష్టమును సరిచిరి. దేవుని యొక్షలను చెల్లించు మని చెప్పుటకు మీ రెల్లప్పుడును సిద్ధముగా నుండురు కాని మీమాటలను మీరు నెఱవేర్చరు.” అని కోపము రూపము చాల్చినట్లు పలికెను. అందఱికంటెను తామి దేవున కెక్కువచేరువగా నున్నా మని భావించుకొనువారి కిట్టి మాటలు వినుట దుస్సహముగా నుండును. అయినను వారీగర్హణము పొందుట కత్యంతపాత్రు లనుటకు సందేహము లేదు. వారి మత మంతయు లేవల కర్మాచరణ మయిమయి యాన్నది కాని పరిశుద్ధ వర్తనమును పాలించునదిగా లేదు.

తప సింహితతో నరిపెట్టక మఠాచార్యులును ఫారిసీయును దేవునిచేఁ బఁపఁబడినవారిని తాఢించువా రనియు, దేవుని పుత్రుఁ డయిన తన్ను పరివాసింది హింసింప నున్నవా రనియు అర్థ మిచ్చునట్లుగా

నింజొక యువనూనమును తెప్పి వారిమనస్సులలో ననిరోధ మైన శ్రోధమును పురికొల్పెను. అప్పుడక్కడ నున్నవారిలో కొందఱు ఫారినీ లుండిరి. వారా మాటలకు మండిపడి దేహములు తెలియక నడుములు బిగించి లేచి పరుషవాక్యము లాడుచు మీఁదఁబడి తపస్సును దేవాలయములోనుండి యీడ్చి యావలకుఁ గంటివేయఁ జూచిరి కాని, అతనిని పరివేష్టించి యున్నయసంఖ్యాకు లయినశిష్యులు స్వామిరక్షణపరాయణు లయి కోపములు రూపము నొందినట్లు వీర రిసమూర్తు లయి లేచి బాహులు చాచికొని ముష్టియాధ్వసన్నుద్ధులై బైలుదేఱి కలియఁబడఁజోగా భయపడి దంతతాడిత విభోరగములవలె రోజుకు మెక మరలవలసినవారయిరి. ఆసాయంకాల మెప్పటివలె తపస్సు పడకకు తెచ్చిగ్రామమునకుఁ బోయెను. ఈలోపల మతా చార్యులును ఫారినీలును మఱునాడు దమవిరోధి నెట్లు నిరోధింతుమో యని మారణోపాయము నాలోచింపఁ జొడగిరి.

యూదులు పలుతెగలుగా భాగింపఁబడి, పరస్పరద్వేషము గలవారయి, యొకరి వినాశము నొకరు కోరువారుగానుండిరి. అయి ననునామాన్యశత్రుభయము సంభవించినప్పుడు గర్భశత్రువులు సహితము కొంతకాల మాశత్రుసంహారమునకయి మిత్రభావము పహించి యేక మగుచురు. కాఁబట్టి జనులు తపస్సును మెప్పయో యని యంగీకరించుటలో దినక్రమమున నధికవిశ్వాసశీలు రగుచున్నారని భయపడి, యూదులలోని యన్నికాఖిలవారి నాయకులును తమపూర్వవైరములను కట్టిపెట్టి, దినదినవ్రవర్ధమాన మగుచున్న ప్రాబల్యమును బట్టి తమ కందఱకు సమానముగానే భయోత్పాశీకుఁ డగుచున్న యీ శ్రోత్రశత్రువును పెరిమూర్చుట కయి యొక్కటిగాఁజేరిరి. యూదులలోని యధికారివంతులును ధనవంతులును విద్యావంతులును నిండు

మించుగా వందఱును నొక్కసారి నొక్కపురుషునిపై ధ్వజ మెత్తిరి. అతని గొప్పవారిగో నొక్కఁడు సహాయులును మిత్రులును లేరు. అతని కున్న బలమంతయు జ్ఞానమును పత్యమును ధర్మమును మాత్రమే.

తనమృతరిక్షు లందఱును చేరి యాలోచించి యాశనిపై మరణవందనమున కర్హ మైన నేరమును జేసి నయిన మోవవలె ననియు, రాక్షసోపా మృతినేర మైందను రోమకచక్రవర్తి యయిన సీతరువకు ప్రతికూలముగా నాశించిత నే దయిన ననిపించెడి యుపాయము చూడవలె ననియు, కూడబాటుకుఁగొని యెవ్వరికిని పంచేనాము కలుగకుండుట కయి తమలోని నాయకులను కొందఱ నాపని నియమించిరి. వారు ధర్మశ్రవణార్థము వచ్చెడి మూలలోఁ జేరి మఱునాఁ జాతఁడు ప్రసంగముచేయ నవ్వడు చావునఁజేరి తద్వచనామృతపాకమును అవ్యాదుయిస్కేధాధక్తుఁతోగ్రహించుచున్నట్లుఁటించుచు ప్రసంగాన సాసపయమును చేతులుజోడించుకొని 'స్వామీ! దేవర వారు భగవత్పాన్ని ధర్మమార్గమును బోధించుచున్నారనియు పత్యమును నిర్భయముగా వదించుచున్నారనియు మేముఁగుచుము. దయచేసి మేము సీతరువకు కన్నులఁజట్టుట ధర్మమేమో సెలవించు' అని యడిగిరి. "ఓవంచకులార! నన్నేల విమోహఁజెదదరు! పన్ను కట్టెడి సామ్రాజ్యో నాకుచూపుడు" అని యాతఁ డుక్తరము చెప్పెను. వారిలో నొకఁ డొక ప్రక్కను చక్రవర్తి ముఖముగల గోమనునా గెము నొకఁ డాని నాతనిచేతిలోఁ జెట్టెను. నాగెఱును పయికిత్తి చూచి "ఇది యెవ్వనిగ్రహము!" అని యాతఁ డడిగెను. "అది సీతరుది" అని వారుబదులుచెప్పిరి. "అట్లయినపక్షమున సీతరువస్తుత్రులను సీతరువకు చెల్లింపుడు; భగవంతుని వస్తుత్రులను భగవంతునకు నమర్పింపుడు." అని యాతఁడు శాంతముగో

మనమృతకు వాటకొనువస్తుగా ను కరము చెప్పెను. అనగాటలునిది తెల్లపోయి ఫారసీ లాంటియల మొకమొదలక బాదుకొనపాగిరి. వారు పెద్దవలమే క్రతువును పద్రోయిబాదిరి కాని నుదకు వావలలో నేనియవదలేదు. అనఁడు నీతిగమక వచ్చు చెప్పించవలసిన పనిలేదని చెప్పినవక్తమున రాజునోహము నిండ వస్తుకొని రోనుకపరిపాలకుఁ డైన సైలేటున కొప్పగించవలెననియు, నీతిగమక వచ్చు చెప్పించవలసిన దని చెప్పినవక్తమున పరదేశ్యభక్తులనును దేక్షించువా గయిన ప్రతి లతఁడు మోసగాఁడే కాని మెప్పుడూ కాదని నిశ్చయించి యాతనిని గద్దించు రనియు, వారెన్నుకొని యుండిరి. ఇప్పుడు వాఁడెన్నిక నల్ల మయ్యెను. జీవచ్చు చెప్పిన గూటలు న వచ్చు పాఠమునుచుండి తప్పించు కొనటకయి వనితిన పలుకలుగాక ప్రాథమికాశ్రమములయిన దిక్షవచనము లయి యున్నవి. బాహ్యవర్తమాను నిష్క డున్న శ్చ యుండనచ్చు ననియు, ఈశ్వరరాజ్యము వృద్ధియగునోని ప్రేమనలను మోక్షుక వలననుమాత్రమే నిర్మించఁ బడవలెననియు, కయివాక్యముల యిది ప్రాయము. 'అధ్యాత్మికవిషయములు మేలు, లౌకికవిషయములు మేలు' అని బోధించి, నిజ సైవ చిహ్నము తిలిచి నాగరికతకును మూలాధారము లయినవి యీ యనుమూల్యవాక్యరత్నములే.

అతనిని రాజ్యాంగ గర్హములోఁ బడవేయవలె నని జేసిన ప్రభువు ప్రయత్నము విజ్ఞు భగ్గుము కాగా, రాజునోహమువలెనే మనదర్శన దూషణమును మరణదండనమునకు దోపిసి పోషించివేయునది యగుట దలపోసి ఫారసీ లాతని నేలాగున సైవ సభర్తాదిశ్చైవ కూవములలో బడవేయవలెనని నిశ్చయించుకొనెను. కానినో కొండలు ముందుకు వచ్చి "అన్నిటిలో నున్న మధర్మానుకాసన మేది" అని యెనగిరి. "మొదటి ధర్మానుకాసనము నివర్థనైన దేవుని నీవు పూజ

హృదయముతో ప్రేమింపవలయు ననుట. రెండవది నీపాదుకువానిని నీవు నిన్నవలెనే ప్రేమింపవలయు ననుట. ఈ రెండుధర్మానుకాసనములమీదనే ధర్మ మంతయు నిలిచి యున్నది." అని యతః శుత్రరమిచ్చెను. ఈయశ్రుతము తమ కుత్సిలోపాయసిద్ధి కనుకూల మయినది కానందున వారు లోలోపల నేమో పలుకుకొని యుండులు తిష్ఠకొనిరి. ఇంకొక కొండ తొకవ్యభిచారిణిని గొనివచ్చి యాతనిముందు పెట్టి కపటవృత్తితో "స్వామీ! దీని నేమి దండనము!" అని ప్రశ్న జేసిరి. విధింపవలసినదండన మందఱు నెఱిగియున్న దే ప్రపంచములో శాపము చేయనివా రెవ్వరు నుండరు గాన దయనీయులను మునింప దగు నన్న శాపము తోఁచునట్లుగా "మీలో పాపము చేయనివా రెవ్వరో ముందుకువచ్చి యీమిమీద యుదటిరాయి యతనిని నేయనిండు." అని యతః జాచాంభికలనునమ్మలకు శూలాయమానముగా శుత్రరము చెప్పెను.

వా రిట్లు కపటనాటక జేషధారు లయి మాటిమాటికి వచ్చి తన్ను బాధించుచుండుట సహించఁజాలనివాఁ డయి కోపాద్రేకముతో "ఓ మహాజనులారా! క్షిణికులును ఫాసిసీలును మోసెస్సుయొక్క ధర్మానుకాసనములను మీకు ప్రసాదించుచున్నారు. కాబట్టి వారి ధర్మానుకాసనములను మీ రనుష్ఠింపవలసినదే. కాని వారు తమ దృష్టాంతమువలన చూచిన మార్గమును మీ రనుసరింపకుండు. ఏల యన, వారు తమయొవదేశములనే తామాచరింపరు. వారు మనుష్యుల బుజములమీద పెద్దబరువుల నెత్తి కట్టుదురుగాని మనతోడి మానవులమీది బరువును లేవనెత్తుట కయి యొక ప్రేరేత్తువంతటివని నైనను తాము చేయరు. మంచిదియు సత్యము నన్న హేతువుచేత జేసిని వారు ప్రేమింపరు; జనులు తమ్ము మంచివారినిగా చెప్పకొ

వలెననిమాత్రమే ధర్మము నాచరింతురు. సామాన్యజనులవిషయము
 మైనదింతయే వారికి లేదు ; ఇతరులు నమసహోదరు లన్నజ్ఞానమే
 వారికి లేదు ; వారిదింత యంతయు ఉత్తమవదార్థములను ఉన్నతపద
 త్రులను కాము సంపాదించుకోవలెననిమాత్రమే” అని యొక్కింత
 చెప్పి, అంతకంతకు గోప మతిశయించి వట్ట కళ్యము కాకపోగా
 ఘోరీలవంశను శేఖకులవంశను దిరిగి “ఓ శేఖకులారా! ఘోరీలారా!
 వంచకులారా! మీకు దుఃఖ మగునుగాక! జ్ఞానకుండితను జనులనుండి
 తొలగింది, మీ రీశ్వరరాజ్యము వారికి లభింపకుండ మూసిపెట్టు
 చున్నారు. మీరును లోపలికి పోవరు ; పోవఁగోరినవారిని లోపలికి
 పోవనువిడ్చురు. మీకు దుఃఖ మగునుగాక! మీరనాధలవసతులను
 మ్రింగివేయు చున్నారు; పయి వేషమున కయి దీర్ఘప్రార్థనలు
 చేయుచున్నారు; కాబట్టి మీరధికతరసరక బాధల నొందుదురు.
 ఎవ్వనినైన నొక్కనిని మీమతములో కలుపుట కయి స్థలమును జల
 మును చుట్టుచెట్టుదురు ; కలిసివతరువాత వానిని సరకభాజనుని గాఁ
 చేయుదురు. ఓవంచకులారా! బుద్ధిహీనులారా! పోలములో పండెను
 సోపుగింజులలోను జలకట్టపాయలలోను దళాంశమును గురువున
 కర్పించుట మహాపుణ్యకార్యమని చెప్పుచు, దయాధర్మపక్ష్యకౌచాదు
 లైన మహాత్తరవిషయములను విడిచిపెట్టుదురు. ఓ బుద్ధిహీను
 లారా! మీకు దుఃఖ మగునుగాక! మీరు దోమనుమింగి జోకు
 కొనుచు లొట్టియును గుటుక్కున మ్రింగివేయుదురు. మీరు లోపల
 మృతాస్థులలోను పక్షలాశుద్ధతలలోను నిండియున్నను పయికి నుండర
 ముగా కనఁబడెడి పెల్లవేసిన సమాధులవంటివారు. బాహ్యమునకు
 పుణ్యాస్థులు వలెఁగానఁబడుచు లోపల మీరు పాపకాండ్యదూషితు
 లయి యున్నారు. ఓశేఖకులారా! ఘోరీలారా! వంచకులారా! మీకు

దుఖ మగును గాక! మీరు మీతండ్రులు చంపిన పూర్వప్రవక్తల కును పుణ్యాత్ములకును సమాధులు నిర్మించుచున్నారు. మీరును మీపూర్వులవలెనే వర్తమానప్రవక్తలను పుణ్యపురుషులను బాధలు పెట్టి చంపుచున్నారు. ఓసావజాతులారా! నిష్సర్పములారా! మీరు వరక యాతన నెట్లు తప్పించు కొనఁగలరు!”

ఈపిడుగువంటి నుడువు లెవ్వరినిగూర్చి యుద్దేశింపఁబడినవో వారికి మనోవ్యధాకరములును కోపజనకములు నయి యుండెనుటకు సంధియము లేదు. విశ్రమధ్యమునం దున్న యాతని నా సమయము నం దేమి చేయుటకును శక్తులు కాకపోయినను ప్రతిపక్షులలో కొండలు దూరమునుండి యాతనిపై రాళ్ళు రువ్వి రఱు! ఇంతలో తీసమ్రయొక్క కోపాగ్ని కొంత ప్రకాశింపఁదగా తొంటికోధము భేదముగా మాతినవాఁ డయి పట్టణము నుద్దేశించి “తేరూవలేము నగరమా! కలకటా! నీవద్దకుఁ బంపఁబడిన ప్రవక్తలను నీవురాళ్ళతోఁ గొట్టి నిష్కరుణముగాఁ జంపుచున్నావు. కోడి తపిల్లలను తెఱ్ఱల క్రిందఁ జేర్చుకొను పట్టుగా నీవ్రజులను నాయుండకుఁ జేరఁ దీయుటకై నే నెన్నిసారులు కోరుచున్నాను! అక్కటా! నీవు వారిని చేరనీయవు.” అని పలుకుచు నతఁడు దేవాలయమునుండి వెడల బయలు చేతెను. అతఁడు ద్వారమువంక నడుచు నప్పుడు ప్రక్కలను చానపటికలు కనఁబడెను. అపెట్టెలలో వేయబడినధనమును తీసి తరువాత ధర్మ కార్యముల కుపయోగింతురు. అతఁడా పెట్టెలవంకఁ జూచుచు నిలు బడియుండగా ధనికు లయిన ఫారిసీలు మొదలయినవారు తమ యొద్దనున్న పెద్దవయిన వెండిబంగారు నాణెములను పరులకు తెలి యుటకేమో యనునట్లు భుల్లు మని మ్రోగునట్లుగా చానపటికలో వేయఁడు వచ్చిరి. అప్పుడు తల్లి వస్త్రములు కట్టుకొనియున్న నిరుపేద

యయిన మృతభర్తృక యొకతం యొకపెట్టును మెల్లగా సమీపించి తనయొద్దనున్న యొక చిన్ననాడెమును భక్తిపూర్వకముగా వానిలో జూపేసెను. అదిగనిపెట్టి జపమృతవశిష్యులతో అవీడదానిధర్మమును జూచితిరా! అందఱు నిచ్చినదానికంటె నీనిజువేదది యిచ్చినదే యొక్కువైనది. తక్కినవారు తమ కున్నవిశేషధనములో నత్యల్పభాగము నిచ్చిరి. ఈవీడదో రాత్రితనభోజనముమూలమైన తలపెట్టక తనకున్నదంతయు నిచ్చివేసినది. ఈమె చేసినదానమె యొకకాసయినను దేవునకధికప్రీతికరమైనది" అనిపలికెను. ఆమాటలు విన్న ఫారిసీలు మొదలైనవా రతః దోక్కకాను పెట్టలో వేసినవీడదానిని బట్టువలె పొగడుచు నువ్వు నిష్కములను ధర్మార్థముగా వేసిన తమ వంటి శ్రీమంతులను తెగడుచు నవజ్జ చేయఁ చున్నాఁ డనికోపముతో గొణుగుకొనుచుఁ బోయిరి. జపమృతను శిష్యులను తెభస్మిగ్రామము వంక నడిచిరి. అలివ్ కొండమీఁద నున్న తెభస్మిగ్రామము జపమృత కత్యంతప్రీతి మయినది. అక్కడ నొక్క సోదరుడను ఇద్దఱు సోదరి మణులును గలయొక సాధుకుటుంబ మతనికి పరిచితిమనది. వారితోడి మైత్రి యుతని కెంతో యాహ్లాదకరమయినదిగా నుండెను. అక్కఱెల్లెండ్రొద్దఱలో నొకామెపేరు మూర్తా; ఆమె దయాదాక్షిణ్యములు గలదియు శ్రద్ధాభుక్తు సంయముండెను. రెండవయామెపేరు మేరీ; ఆమె యొకవిధ మయినసౌకుమార్యమును ధ్యానశీలమునీ గల దయ జపమృతను రంజించుచుండెను. జపమృతయొక్క పాదపన్నిధానమందుఁ గూరుచుండి యాయన చెప్పినది తదేకధ్యానముతో వినఁచు నలు మాఱు గృహవ్యవహారములనే మఱుచుచుండును. అటువంటి సమయములయం దింటిపని యంతయు తనమీఁదనే పడఁగా నామె సోదరి వచ్చి మృదువచనములతో నామెను మందలించుచుండును. అప్పుడు

జీససు మూర్తా! నీ పెండ్లి శ్రమపడి పెక్కువేసులతో శ్రద్ధవహించు చున్నదానవు. అవశ్యక మయినది యింకొకయంశముమాత్రమున్నది. మేరీ యిప్పు చాయొత్త మాంశమును గ్రహించినది. దానిని వారింప వలదు.” అని పలుకును. వారిసోదరు డైన లాజరెస్సుకూడ జీసస్సు నకు పరమాత్మఁడు. జీసస్సున కాకుటుంబమువారు చేసిన సాయము నకును చూచినయోదరమునకును పరిమితిలేదు. వచ్చిననాఁడుర్రాత్రియే జీసస్సునకు వారు గొప్పనిందు చేసిరి. యాత్రార్థ మయి వచ్చినగాలిరీ దేశస్థు లందఱును వారిసహపంక్తిని గుడిచిరి. నిందునడుమను మేరీ యొక పరిమళద్రవపాత్రములోని గుడుగుమలాడెడి యాసారధరసము నాతని పాదములకడ గ్రుమ్మరించెను. దాని పరిమళము గది సంతను గుప్పున ముంచుకొని యెల్లవారిని వంతోషనముద్రములో ముంచెను. అప్పు చామె సాగిలుఁబడి తనదీర్ఘశిరోజములతో ప్రభుపాదసమార్ప నము చేసె నట! ఇది యాతనియం దామెకుఁ గలయసాధారణ శ్రద్ధాభక్తులను సహస్రముఖముల ఘోషించుచున్నది. ఇట్టి విశ్ర నిశీతనమునకే నాటిర్రాత్రి జీసస్సు బెడకుకొనుచుఁ బోయెను.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము.

జనమయొక్క విచారిణ, మరణము.

ఈవఱి క్రతువులయొక్క కోపాద్భీవనము పరమావధి తెల్ప
నది. జనము ప్రాణములతో నుండఁగా యావతులము నిరపాయ
ముగా తలయెత్తుట పాపగ నేరదని భావించి మతాచార్యులు సభ
చేసి యేయపాముచేత నైనను నాతని యిహలోకజీవితము సంతము
నొందింప వలయునని నిశ్చయముచేసికొనిరి. అప్పటి ప్రధానమతా
చార్యుఁడు శైభా యను పతిఁడు. రోమనులు తెమావలేము సగరము
నాక్రమించుకొన్న కాలము మొదలుకొని రాజపురుషుల నిగ్రహముగ్ర
హముపాలముగా ప్రధానాచార్యు లేఁటల మాముచుండిరి. కాని
శైభా రోమనుపక్షావలంబు దగుటచేత పదిసంవత్సరముల నుండి
యాచార్యవీతమును పదలక యేకాధ్వర్యముగా సధికారము చెల్లించు
చుండెను. అయినను అతని యధికార మంతయు నామమాత్రమే
కాని ప్రధానాచార్యవృత్తము లేకపోయినను నిజమైన యధికార
మంతయు హాసనుచేతిలో నుండెను. ఇతఁ, దతఁ జాదించిన ప్లాదవల
నీపవాడు. హాసను శైభాకు మామగారు. హాసను పూర్వము ప్రధా
నాచార్యపదమునందుండి యిప్పుడు తొలగింపబడినవాఁ డయి యుండి
నను తెరచాటుననుండి యప్పటినుండియు నితఁజే కార్యతంత్రనాట
కమును నడపుచుండెను. ఈతనితో నాలోచించి యాతనిపక్కతిని
బడయక కయిఫా యేముఖ్యాంశమునందును స్వతంత్రముగా కర్తవ్య
నిర్ణయమును చేయఁడు. హాసను కుమారులలో నైదుగురువృద్ధులు
ప్రధానాచార్యపదమును పొందినవారయి యుండిరి. వేవాలయము

లోని మఱ్ఱోద్యోగము లన్నియు నీతని కట్టుబడుములోని వారిచేతనే పఠించబడుచుండినది. అందఱచేత నాచార్యులలోనివారి కందఱిని హాసను నాయకుడుగా నుండెను. ఇతఁడు పద్మావతీగవాఁడు.

ఆచార్యపురుషులు చేసినపథలో జీవన్ముకు సాధ్యమైనంత శీఘ్రముగా పట్టుకొనుటకు నిశ్చయము చేసికొనిరి. కాని యెప్పుడెట్లు పట్టుకొనలయునా యన్న యాలోచనమాత్రము తెగలేదు. అతనిని ధర్మవచనము చేయుటకయి బైటికివచ్చినప్పుడు పట్టుకొంద మంటిమా, అప్పుడు తమప్రాణములనైన నిచ్చి గురువును రక్షింప వలయునని కంకణము కట్టుకొనియున్న శిష్యు లాతనిని చుట్టుకొని యుండుచుగాన ఘోరయౌధము జోగి నీకులలో రక్తప్రవాహములు గట్టక పట్టుకొనుట సాధ్యముకాదు. బెభసీగ్రామములో నింటఁ బండు కొని యున్నప్పుడు పోయి పట్టుకొనుటకయి భటులను బంపుదమంటిమా, ముందుగా పంగతి తెలియక మానదు గనుక పట్టుపడక యతఁడు తప్పించుకొని పోవచ్చును. ఎట్లును నాలుపోక మఠాచార్యు లిట్లు తల పోతలుచేయుచుండగా వారికెప్పుడును నెదురుచూడని తావునుండి సాయమువచ్చెను. మఠాచార్యుల మనుష్యులు వాని మనోద్ధృష్ట్య మును కనిపెట్టి యాకపెట్టి మెత్తఁజేసిది గోపఁజిది పంపుటచేతఁ గాఁజోలును జీవన్ముక్తియొక్క ద్వాదశశిష్యులలో నొక్కఁడైన జూడ పునువాఁడు తనస్వామిని పట్టి యొప్పుగించెదనని వారియొద్దకు వచ్చెను. పంపెందుగురు శిష్యులలోను జూడస్సొక్కఁడే జూడియాదేశస్థుఁడు; తక్కిన పదునొక్కఁడును గాలిలీదేశస్థులు. తన ప్రభువుయొక్క ప్రతి పక్షులకు సాయము చేయవలెనన్న స్వామిద్రోహబుద్ధితో బెభసీ గ్రామమునుండి తప్పించుకొని తనతోడివారి నేమిటింది దొంగతన

ముగా నివృత్తి వచ్చెను. ఏ హేతువుచేతఁ నితఁ డిట్టి స్వామిద్రోహమున కొడిగట్టెనో తెలియరాకున్నది. ఇతఁడు మొదటినుండియు చెడ్డవాడయి యుండియుండఁడు; అట్లుండినవక్తమున జీవ స్ఫీర్తనిని పరమ విశ్వాసినిగా భావించియుండుట తటస్థింపదు. జీవన్ముక్తా నేజీకోరు కొన్న పన్నిద్దఱు శిష్యులలోను జూడస్సుక్కనివిషయములోనే ప్రమాదమునొందెను. తనతోడివారితోఁ గలిగిన స్పృహచేతనో మాత్సర్యము చేతనో తనస్వామిసంకల్పము సఫలమగునది కాదన్న యదైర్యము చేతనో యతఃపరమార్థకరణమున కొడఁబడియుండును. తన ప్రియ శిష్యుఁ డొక్కఁడు దుష్టులదురాలోచనలలో తగిలియున్నాఁ డన్న సంగతి మాతృబుద్ధియైన జీవన్ముక్తులకు బుద్ధిప్రచారమునకు గోచరింపకుండినది కాదు. జూడస్సుయొక్క స్థలాంతరగమనవిషయము చేతనే యతఁ డొక్కడ శేషనిమిషాదఁ రోయెనో జీవన్ముక్త యక్షణమే గ్రహించెను.

ఏదీర పడునాల్గవతీది గురువారము ప్యాపాపరువండుగ యారంభము. రాత్రిభోజనమున శేర్పాటుచేయుట కయి జీవన్ముక్తి కొందఱుమిత్రులను వాటియందయమున తెరూపలేము నగరమునకుఁ బంపెను. ఆరాత్రి తెరూపలేములో నొక్కమిత్రగృహమునందు జీవన్ముక్తు డ్వాదశ శిష్యులను గలిసి యేకకుటుంబమువలె భోజనముచేసిరి. అది యొక్కనిఁ దక్క శేషించిన శిష్యులకందఱుకును సంతోషావహమయి తమయన్యోన్య భ్రాతృన్నేహనుబంధ ప్రతిష్ఠాపనోత్సవముగా కనఁబడెను. ఆయొక్కఁడును జూడస్సు. ఆమహాద్వగములో తన్నొక్కనిగా భావించుకొనుట మానివేసివందునను, ఇంకను శిష్యుడయినట్టు నటించుచు తానారాత్రియే తనస్వామిని బంధించుటకయి భటవర్గమును కొనిరానున్న వాఁ డగుటచేతను, వాఁడు నిస్సందేహముగా మన

స్వాస్థ్యము లేనివాఁ డయి యుండెను. తన స్వాగమియుఖచర్యను బట్టి యతఁ జాచాక్ష్యలతోడి తన కుత్సితమును పూర్తి చేసె ననియు తానిని కొనసాగించుటకయి భోజన సమాప్తి కొఱకు ప్రతీక్షించు చుండె ననియు, కనిపెట్టెను. ఈ విశ్వాస భూతుఁడగుమును దలందికొని, మనోవ్యథ నొందినవాఁ డయి సహించి యూఁకుండలేక మేరపాటుతో శిష్యులవంక చూడ్కిఁగిడింది “ద్రోహి యము మీలో నొక్కఁడు నన్ను పట్టియుచ్చు నని నిశ్చయముగా చెప్పి చున్నాను” అని పలికెను. వారొండొరులయుఖములవంకఁ జూచుచు “నేనా!” “మీరు నన్ను ద్రోశించినారా” అని యాత్రముతో నందఱు నొక్కపెట్ట నడిగిరి. అతఁ డెవ్వరిచేరును తెప్పక యూఁ కుండెను. జూడప్పు మనోవేదన గలుగవాడయి యొకడ నిలువనొల్లక గది విడిచి లేచిపోవుట కయి లేచెను. అతఁడు పోవువప్పుడు తన స్వాగమి వంకఁ జూచి “నిపు చేయవలసినదానిని కీఘ్రుముగాఁ జేయుము” అని శాంతస్వరముతోఁ బలికెను. తన స్వాగమి నేదో పనిమీఁదఁ బంపు చున్నఁ డనుకొనిరేకాని యప్పుడుసహితము శిష్యులతఁడు స్వామి ద్రోహి యగు నని తెలిసికొఁజాలక పోయిరి.

జూడప్పు గది విడిచి పోయినతరువాత తనప్పు తనకు రాఁబోవు చున్న తురగావస్థను మనస్సునం దుంచుకొని వారి కుత్సాహమును ధైర్యమును సంతోషమును గలిగించవలె నన్న యుద్దేశముతో దయా రప మొలుకువట్లుగా ప్రీతిపూర్వకము లైనవాక్యములు కొన్ని చెప్పి శిష్యులకు దిటపు గఱపెను. ఆరాత్రి భోజనావసానసమయమునం దొకనిశేషకర్మ నడచినది. తనప్పు రొట్టె యొక్కటి చేతఁబట్టుకొని దానిని ముక్కలుగా విడిచి యొక్కొక్కచుక్క యొక్కొక్కశిష్యుని చేతిలోఁ బెట్టి “ఇది మీరుపుచ్చుకొని భక్షింపుఁడు. ఇదిమీనిమిత్త

మయి యిహ్యులదీప నాశరీరమయొక్క చిహ్నమును తెలుపు చున్నది. నావ్యర్థార్థముగా దీనిని మీరు తినుడు.” అని గంభీరస్వరముతో వసెను. అదివా రారగించినతరువాత నాతఁ డొక్కగిన్నెలో బ్రాహ్మ సవమును తోసి త్రాగుట కయి శిష్యులచేతికిచ్చుచు “ఇది మీనిమిత్త మయి కార్యబడ నున్న శారత్తమును తెలుపు చున్నది దీనిని మీరు త్రాగునప్పుడెల్లను నావ్యర్థార్థముగా త్రాగుడు” అని పలికెను. ఈపలుకు లాతనిఁ గలదయార్ద్రాహ్లాదమును శిష్యులయొడఁ గల యవ్యాజ్యరేతుమును వేయివోళ్ళను చాటు చున్నది అన్యల్పకాల ములోనే సంధివింప నున్నతనమరణమునకు ముందు శిష్యులలో నైక మిత్రమును తనమీఁదిభక్తిని తన్మూలమున స్వార్థపరిత్యాగబుద్ధిని పురికొల్పుటకయి శిష్యులలో నొకకర్మ యావశ్యక మని భావించి బుద్ధిమదగ్రేసరుఁ డైనయతఁ డీపనిని చేసి యుండును. ఈకర్మ యిప్పు టిది భూమిని వర్షమునుగాఁ జేయుట కయితనప్రణామమును ధారపోసిన మహాత్ముని స్ఫుర్త్యర్థముగా “ప్రభుభోజన” మనుచేర ప్రతిపంపత్స రమును సమస్తశ్రీవ్రవళాతులవారిలోను అందిచ్చిన్నముగా జరపఁ బడుచున్నది.

భోజనము లయినతరువాత ప్రార్థనలు చేసి ర్తనలు పాడి మరల దైవసామమునకుఁ తోవ నైలుదేటునప్పటి కించుమించుగా వర్ధరాత్ర మయినది. ఇట్టినిశాపమయమునం దొంటిగా తోటకు నడుచుటకు శిష్యులు కొంచెము సంతయుందిగ్గని యతఁడు ప్రయాణ మయి నిర్భయముగా ముందడుగువేసినను మనస్సుగోమూత్రము దైవసామము చేరుదు నన్ననిశ్చయము లేనివాడయి యుండెను. కృతఘ్నఁ డయినయాశిష్యుఁ డెప్పుడు గదిని విడిచి నైలుదేలి బయటికి పోయెనో యప్పుడే యతఁ డేపనిమీఁద పోవుచున్నాఁడో యేమిజరగ

నున్నదో సర్వమును తపస్సు తపకన్నులయొద్దుట కట్టుబడినట్లుగా మనో
దృష్టిచేక జూచెను. కాని యతః దెచ్చుచును చావునకు భయపడిన
వాడు కాదు. అతఃదిచ్చుచు నిప్పించుకొని పోదలఁచుకొన్న పక్షమున
నొరు రెఱుంగకుండ నొడవి పోగలడు. అయినను తాపట్లు నిప్పించు
కొనిపోవుట కుశినూత్రిము నిష్ఠములేనివాఁ డయి యుండి తిన్నిగా
మృత్యుముఖమునకు నడచుటకు కృతనిశ్చయఁ డయి యుండెను. తన
మరణములముననే తాను పూనివధర్మప్రచారమునకు జగమున
దళివ్యాప్తి కలుగవలె నని యాశ్వరసంకల్ప మనియు, తాను బ్రతి
యుండి ధర్మలోభము చేయుచున్నప్పటికంటె తాను చచ్చి చాతి
చూపుటవలననే తాను లోధించినపత్నముల కత్యంతశ్రీఘ్రముగా లోక
ములో నధికప్రాచుర్యము కలుగుననియు, అతఁడు నిశ్చయముగా
నమ్మినవాఁ డయి ప్రపంచోద్ధరగార్థముగా తనప్రాణములను తృణ
ప్రాణముగా విడుచుటకు సంసిద్ధుఁ డయి యుండెను. అయినను
తన్ను విరోధులు నిరోధింపఁగానే శిష్యులు నిరుత్సాహు లయి యదైర్య
పడుచు రేమో యన్నభయముమాత్ర మాతనిమనస్సును బాధించుట
మూనినది కాదు. అందుచేత నతఁడు వీధిలోనికి పోవునప్పుడు తలదా
టు నిలిచి నీచునుతో “ఓయీ! పితృచము నిన్ను తనవంతు లాగు
కొనఁ గోరుచున్నది; కాని నీవిశ్వాసము చెడకుండునట్లు నీనిమిత్త
మయి నేను ప్రార్థనచేసియున్నాను.” అని చెప్పెను. “తక్కినవారంద
ఱును విడిచిపెట్టినను నేను దృఢవిశ్వాసి నయి యుండి, అవశ్యకమయిన
యెడల కారాగృహమునకును మృత్యుముఖమునకును నేను నీతో
నచ్చెదను.” అని యతఁ డుత్తర మిచ్చెను. అంతటిదైర్యకారి నను
కొనుచున్న యాత్రియశిష్యుని యుగమునంతః జూచి విచారముతోడి
మిందజోసము చేసి తపస్సు “ఈరాత్రి ముగియకమునుపే కోడికూసెడు

లోపల నీవు నన్నెప్పుడు నెఱుంగ నని యవలపించెదవు.” అని వలికి, శిష్యుల నందఱిని జూచి “ఈరాత్రి మీరందఱును నాయెవల నాకా భంగము నొంది నాపరాధులమైతిదరు. గొల్లవాడు నేలఁగూల్చబడి నప్పుడుగొట్టెలమంద యెట్లోయట్లే భయకంపములతో మీరందఱును నానాముఖముల చెవరిపోయెదరు.” అని చెప్పెను. వారు తమమనస్సులలో భ్రతువు తమయోగ్యతకు తగినంతగగ్యతను తమ కియ్యలేదని తలఁచికొనినను వెయి కేమియు ననలేదు. ఇంతలో నశిషు మరల నందుకొని “సామ్యుగాని జోలిగాని పాదరక్షలుగాని యేమియులేకుండ విమ్ము నేను ధర్మప్రవచనార్థముగా బైటవలసినప్పుడు మీకెప్పుడైన నేదైన కావలసినదెచ్చనా?” అని యడిగెను. ‘ఏదీయు కావలసినారేమి’ అని వారు బదులుపలికిరి. ఇప్పుడు మీలో ప్రతిపురుషుఁడను తన పంగతి తానే చూచుకొనవలెను. నావ్యవహారము ముగింపునకు వచ్చుచున్నది. ఇక మీపోషణముయొక్కయు రక్షణముయొక్కయు సాధనములను మీగే పనుకూర్చుకొనలెను.” అని జీవన్ము చెల్పుచుండఁగా నెవ్వఁడో యొక శిష్యుఁడు రెండు కిత్తులతో ప్రసవమునంతటను జిముంపఁ గలుగుచు మున్నట్లుగా “మావద్దపవిగో రెండు కిత్తులున్నవి.” అని పలికెను. వారి యనూయకత్వమునకు లోపలనవ్వుకొని ‘చాలును ఇక బోదము రండి.’ అని జీవన్ము ముందు నడవఁ జొచ్చెను.

అది వెన్నెలరాత్రి గాన వారి చక్కఁగా గాఁజుచుచుండెను. వారావెన్నెలలో నిశ్శబ్దముగా నున్న వీధులలోనుండి నడిచి పుర ద్వారము నిగ్గఱించి కొన్నిదినముల క్రిందట పెద్ద యూరేంపుతో జీవన్ము తెహాసలేము నగరప్రవేశము చేసినమార్గముననేపోయి కైదన వంతెనను చాటి కొన్ని నిమిషములలో దెభస్మిగ్రామ సమీపమున అభివృద్ధతపాదమున నున్నతోటలో ప్రవేశించిరి. జీవన్ము

ముందుకు సాగక చానిప్రక్కకు దూరముగా తొలగి యక్కడ నిలువఁబడెను. దేవాలయభటులతోను స్త్రీనికులతోను గూడి జూడఁజూడ తప్పక తన్ను వెదకుకొనుచు వెంటచింది వచ్చు వని యతఁడు దృఢముగా నమ్మియుండెను. అందుచేత భటులు తన్ను పట్టుకొను నపు డనివార్యముగా సంభవించెను. సంక్షోభమును భీతియు బెళ్ళిగ్రామములోని తన మిత్రులకు కలుగఁజేయు నిష్ఠము లేనివాడయి గ్రామములోనికి బోవక కొంతినేపు తోటలోనేనుండి వ్రతి పశ్చులయాగమనమును వ్రతిక్షించుచుండుట కయి యతఁడు నిశ్చయము చేసికొనెను. అంతే కాక యతఁడు తా నాలివుకొండమీద నిలువఁగోరుట కింకోక కారణము కూడఁ గలదు. అతని మన స్సిప్పుడు మిక్కిలి కలతనొందిన దయి స్థైర్యము లేక జోలాంజోళనము నొందుచుండెను. మనశ్శాంతి కలుగుటకయి యేకాంతస్థలమున నీశ్వరుని నమీరించి తనవ్యాదయుము నాతనికి నివేదించి ప్రార్థనచేయువలసిన యావశ్యకతకూడ నతనికి కనఁబడెను. ఇతరులు నిద్రపోవుచుండిన కాలములో ననేక రాత్రు లతఁడు బైటికిఁబోయి తనకు బుద్ధిని బలమును ప్రసాదించుట కయి యేడుచు గంటలతోలఁదికాల మొంటిగా నీశ్వర ఛానమునం దతఁడు తనపరిమిత సాన్నిధ్యమునఁ గడపుచువచ్చెను. కడపటి దయిన తన యుగోష్ణవరిశోధన కయి పూర్ణముగా సంసిద్ధుఁడు కాఁగలుగుట కతఁడిప్పు డీశ్వరునితోఁ గొంతకాల మేకాంతముగాఁ గడప గోరియుండెను. గెట్రిమే ననిపిలువఁబడెడి క్షేత్రమునకు నమీరిపమున నున్న యొకయాలీపుచెట్ల యారామములో ప్రవేశించి యతఁడు శిష్యులనుద్దేశించి “మీ రిక్కడ వేదియుండుఁడు. నీను శార్థసనిమిత్తము ముందుకు పోయెదను” అని చెప్పెను. ఇట్లు చెప్పి పిలుచును జానును తేమును దన పింటఁగొని యతఁడు చెట్లలోనికి నులి

కొంతదూరము నడిచి “నాయాత్మ మనగా వేదసముపకుం బోలె నత్యంత విషాదము నొందుచున్నది మీ రిక్కడనుండి నాతో కనిపెట్టి చూడఁడు” అని యాచువులతోను జెప్పి, అతఁడు మఱికొన్నియడుగులు ముందుకు నడిచి భూమి మీఁద నాహ్లాదపడి “ఓ నాత్మదీ! సాధ్య మయినయెడల, ఈవిషయత్రము నన్నుండి కడచి పోనిమ్ము. అయినప్పటికిని నాయుచ్చగాక నీయిచ్చయే నెఱవేఱును గాక!” అని ప్రార్థించెను. అతఁ డింకేను షేడెస్ తెలియదుగాని చాలనేపు ప్రార్థనము చేసెను. ఈశ్వరుఁడు తిన్నిట్లు నడుపుచున్నాఁ డనియు, తన శత్రువులనుండి పాణిపోవుటకంటె తన ప్రాణమును సమర్పించుటయే యాశ్వరాభిమత మనియు, అతఁడు తెలిసికొనెను. కొంచెమునీ పయనితరువాత నతఁడు భూమిమీఁదనుండి లేచి శిష్యులవద్దకు వచ్చునప్పటికి వారు ముగ్ధులును నిద్రపోవుచుండిరి. “ఏమి యిది! ఒకచిన్న గంటకాలము మీరు నాతో వేదియుండ లేకపోయితిరా? మీకును శోధనసమయము రావచ్చును గనుక, నానిమిత్తము గాకపోయినను మీనిమిత్త మయినను వేది ప్రార్థింపలేకపోయినారా?” అని సోద్యేగముగాఁ బలికి, వారియొద్దనుండి మరలి కడలిపోయి, ఓనాత్మదీ! ఈ విషయత్రము నేను పాపము చేసిననే కాని నన్నుండి నాగిపోరానిపక్షమున, నీయిచ్చ నెఱవేఱును. గాక!” అని జననీసారి యధిక మనోబలమును చిత్తశాంతియుఁ గలవాఁ డయి ప్రార్థించెను. ప్రార్థనానంతరమున నాతనిమనస్సు శాంతమును సులబమును కాఁగా నతఁడు మరల శిష్యులవద్దకువచ్చి వా రింకను నిద్రపోవుచుండుట చూచి “ఇంకను నిద్రపోయి విశ్రాంతి ననుభవించుఁడు” అని పలికి, తా నొక్క యాశ్వరసాహాయ్యమునే కాని మనుష్యసాహాయ్యము నిష్కృతపక్షింపనివాఁ డయి యుండుటచేత వాఁని నిద్రనుండి లేపక కర్తవ్య

చింతలో నుండెను. ఇంతలో దూరమునండి నడిచివచ్చుచున్న మనుష్యుల కాళ్ళవచ్చు వాణిని చెవి వ్రేలుగా, చూచును! కాలము పరీక్షించివది. మనుష్యులగుటకు పాపులచేతులతో నప్పుగించుటకు చున్నాడు. మనము పెద్దదము. లేదు. అదిగో మద్దోహి చేతువ నున్నాడు. చూడుడు" అని గుండెలు జల్లుచునుమాటలతో నతడు నహచరులను లేపెను. వా గురికిపడి లేచి నివ్వెటపాటుతో నిలువఁ బడునప్పటికి జూడన్పును ముండుండుకొని యాముఖపాటు లయిన మనుష్యులు వారిని చూచుచేతుగా వారిలో వీరు తనపట్టాకత్తిని దూసికొని వేరేగముగా వచ్చి ప్రధానాధ్యక్షుని భృత్యులలో నొకఁ డయిన మావిగ న్నను వారిని చెరిమిఁద పొడిచి గాయపఱుపఁగా తన పుకీనిని వారించెనట! ముందుకుపోయి ముద్దుపెట్టుకొని వామక ప్రకారముగా ప్రణామము చేయుటవలన జూడన్పు రాజనియుక్తులకు తన సైన్యలో తెలుపు పట్టు మతాధ్యక్షులచేత నేర్పాటు చేయఁబడె నట! ఈదండయాత్ర యేర్పాటు చేయఁబడిన విషయము బట్టియు, వంపఁబడిన యాముఖపాస్తుల విస్తారసంఖ్యనుబట్టియు, చూడఁగా నాధ్యక్షులును పట్టుకొనునప్పు డెంతో ప్రతికోధము వచ్చునని తనమ్మునకు భయపడిపట్టు కనుపట్టుచున్నది. దీర్ఘములైన లాటికెట్టలను కరములయందు ధరించి ముందు దేవాలయ రక్షకభటులు వచ్చిరి; వారివెనుక కృపాగపాటు లయి రోముకసైనికుల సమూహము వచ్చెను. అప్పుడు జూడన్పు ముందుకువచ్చి "స్వామీ! నమస్కారము." అని తనమ్ముముక్కు చొక్కిరి ముద్దుపెట్టుకొనెను. "విశ్రాంత! నీవేల వచ్చి యున్నావు! ఈప్రకారముగా నాయెడల ద్రోహివగుటకు నీకు నేనెఱుఁ చేసియున్నాను!" అని నిందాగర్భముగా తన సుడిగెను. మృదు వయి నట్టియు మర్కచ్ఛేదకము లయి నట్టియు తనమ్ము చూటలును చూపు

లును బాదస్సుయొక్క గురస్సుగో కూలమునలె నాటుకొని తక్కువ గామ పశ్చాత్తాపమును లక్షకు గలిపించెను. ఇట్లు పుట్టిన బాదస్సుగోకములే తరువాత బాదస్సును ఆత్మహత్య చేసికొనునట్లు చేసెను.

అప్పుడు నాయకులుగానున్న రాజగురువులనంకఁ దిరిగి "నే నేమో దొంగనయినట్టుగా నన్ను పట్టుకొనుటకయి కట్టుకొను కటారులను చాగ్చి మీరేల వచ్చియున్నారు! నేనాగురువుగో బోధ చేయుచు కూరుచుండినప్పుడు నన్నేల పట్టుకొనలేక పోయినాను! అప్పుడు నామీఁద చేయరాదుటకు నానావలు లేకపోయినది గాని యాదీశటిగడియగో మాత్రము మీకు కూరక్కము వచ్చినది." అని జీసస్సు పలికెను. నాయకులు సైగచేయుగానే సైనికు లాతని ఇట్లు కొని బంధించిరి. జీసస్సు వారి వెదించుట కిందుకఁగూఁ బ్రతిఱిగింప లేదు. కాని యప్పు జాతనియన స్పెన్సో స్కోడఁది యుండవచ్చును. చేతులు వెనుకకు విడిచికట్టి చుట్టును రాజధానులు కాది యూడి పేరు వడిన దొంగనువలెను హంకనువలెను వెనుకకు పట్టుకొనునంకఁ కీర్పు కొని పోవునప్పుడు నిరపరాధి నని యెఱిఁగి యున్న యంకఁ జాచార్జ్యము నకు హృదయమునం దెంతసంతాప ముందియుండునో! ఆంకఁ దీట్లు పట్టుకొఁబడినది ప్రధానాచార్యునియొక్కయు వాన్ హెడ్రిమ్ సభ వారియొక్కయు యధికారపత్రముమీఁద. ఈగోవల శిష్యులగో ననే కులు పాఠిపోయిరి. వీటరును జానును మాత్రము తమస్వాయిని విడువక కావలివారికి మిక్కిలి దూరముగా వెనుక నడిచి వచ్చుచుండిరి. ఎవ్వరో పేరు తెలియని తరుణ వయస్కుఁ డొక్కఁడు సన్నదువృత్తి కప్పకొని యాతని వెంటనంటెను. కాని కావలివా రాతనిని పట్టుకొనఁ బోగా పయివస్తుము వారిచేతిలో విడిచిపెట్టి పాఠిపోయెను. కడవారి యిప్పుడు జీసస్సు శ్రేడనునంకెనమీఁదుగా పురచ్చాల్లమునుండి మరల

నడిచెనుగాని యీసారి జయజయధ్వనులు చేయు భక్తులుగాని “ఈశ్వరపుత్రా! మంగళము!” అని పలుకు శిష్యులుగాని, వెంట లేరు. న్యాయమనుకాని దయనుకాని చూపువాగుగాని లేరు. ఈ విశిష్టతను మధ్యమున బద్ధుడయి యగునడు విష్ణుస్వాదయమునో నలవంచుకొని నడిచెను.

రాజభటులు జీసస్సును ముందుగా హాసను స్వహమునకఁ దీసి కొని పోయిరట. హాసను జీసస్సును తపసిద్ధాత్ములను సూక్ష్మము శిష్యులను సూక్ష్మయు ప్రశ్నలు వేయగా, అది మిక్కిలియు చెప్పక తన బోధనను విన్న వారిని బిలిపించి తెలియజేయుచు బయలు వెలికినట! అట్లుపలుకుట తమయాజమాను నవమానపఱుచుటగా భావించి దగ్గఱ నున్న హాసను పరివారములోని వాఁ డొకఁడు జీసస్సు నొక దొప్ప కొట్టె నట! ముందుజరగఁబోయెడి యన్యాయవ్యావహారికవాద్య కంఠకును నిజ మైన కారకుఁడు హాసనే మ్రొవను బహిరంగముగా వినిపించి దం డించుటకు తన కథికారము తేలించున ననుకొని విచారణనిమిత్తము జీసస్సును తన యల్లుడైన కయిఫా స్వహమునకఁ బంపెను.

ప్రధానాధ్యక్షుఁడు వాన్ హెడ్రిమువర కధ్యక్షుఁడై; ఈపథ జెల్పబడినది ధర్మాధికారులను కలవయు, యాజమాన్యమునకు యున్నత న్యాయాప్తాన నులు యున్నది వీరినయి ముగించు శిష్టులెల్ల వండిన విధింపఁటకును ముందైన ముగించు శిష్టుల కాని పథ్య లును పథాధ్యక్షుఁడును చే విచారణజరపించెను. ముగించు బోయెను దోషి మరణన దనయు విధింపఁబడినప్పుడు వానిని పథించు కథికార మును యామఁకు విడువక తను ముగించుకొనిరి. వాన్ హెడ్రిము పథవారు దోషినిన్ననినైన పథాధ్యక్షునిగా నిష్క్రమించినప్పుడు వారు వానిని రోమునువరపాలనన కప్పగింపవలెను; పరిపాలకుఁ డాధ్యక్ష

జూరమును పొందుకొని యాచార్యునివలెగా జోషిని వదలివేయుట గాని దండి యింకా నడచుచున్నది. తనమ్మును పట్టుకొన్న వారై తన లకు తెలియక పోయినది విడిచిపెట్టుట కంటె విశ్రంభము పెరిపించుటకు తనమ్మును వివాహము కలుగకముందే విచారణ ముగింపవలె నన్న యోద్దేశముతో నాగి హెచ్చరింపఁబడినది తనయంట నమాతేశమునకుటకు తనమ్మును దీసికొనిరాకపూర్వము ప్రభానాచార్యుఁడు మునుఁజూచు లను బంపెను. దేవాలయములో నటువంటి నిర్భయశక్తమును గనఁబడె చిన పురుషుఁడు తన తనకాశలేశము నిచ్చినమక్షయిన తన ప్రాణకక్ష గార్థము పోరాడక మానఁదని యతఁడు భావించుకొనియుండెను. కాబట్టి యింకను తెల్లవారకపోయినను రాజపుత్రు లాసేధింపఁబడిన జన్మనితో తిరిగివచ్చువృత్తి కావలె ధర్మాధికారులు నమకూర్చుట వినిధనాక్షుని సంగీతముగా నుపయోగించిరి. ధర్మాధికారు లావలె తనమ్ము సహరాధి యని నిర్ధారణముచేసి నిశ్చయించుకొని వచ్చి యొన్నవా రగుటచేత ధర్మాధికారులతో సంబంధించినంతవఱకు విచారణమునకే మానకకము లేదు; కాని పైతేటతనిని నూనిపైఁ బెట్టింగి మేకలు కొట్టింది దండివలె నని యతిలపించినవా రగుటచేత నారు వ్యవహారరీతిని దోష నిరూపణము చేయవల సినవా రగుటయేకాక రోముకపరిచాలకుఁడు తమతీర్పును తిప్పివేయక స్వీకరించునట్టి బలమైనచానిని తనమ్మువలెది యతియెకమును ప్రతిపాదించుచున్నాడు.

ఇటులన్నడు తనమ్మును నిధిలోనున్న తోరణద్వారమున తాళ్లు పెట్టుపఁబడి యొన్న బహిష్కారములోనికి గొనిపోయిరి. అంతవల ప్రభానాచార్యునియొక్క ముదిర ముండెను. పైనికులతో విశేషభాగ వివాహకారములో నిలిచిపోగా కావల్సిన నియమము

బడినభటులు లోపలికి వత్తాభవనములోనికి చేసెమ్రును గొనిపోయిరి. అందు ప్రభానాచార్యుడు మధ్య నాసీనుడయి యుంతగా సర్వ శంభ్రాకారముగా చుట్టును ధగ్ధాఘటానులు కూరుచుండి యాతని రాకను బ్రతిష్ఠించుచుండిరి. చేసెమ్రు బంధములతోనే బ్రభానాచార్యునివడ్డకుఁ గొనిపోయితి యొకని. అందు నిలువఁజెల్లుచుదెను. అతని వయిరి మోహబడిన దోక్షాశోపకపత్రము చదువఁబడినవిచ్చుట కానిని స్థాపించుటయి సాక్షులు పిలువఁబడిరి. అప్పుడై వారిలోనివఁ బడిన నేరములను దోక్షాశోపకములను లోధింది జనులను మోస భుచ్చుట, వ్యయతధర్మములను నిరాకరింపవలె నని వారి కుపదేశింతుట, తై నదహాక్షణపరఁ జగలు.

సాక్షు లొకరితరువాత నొకరుగా ముందునకు వచ్చి దేవాలయములో నతఁ డుపదేశించుగా తాము విన్నచానిని చెప్పిరి. తామిచ్చిన సాక్ష్యములో వారొకరు చెప్పినచాని కొకరు విరుద్ధముగా చెప్పిటయే కాక రోమక పరిపాలనియనమైనవకు విక్కిలి చిద్ధిఁగా కనఁబడెడు చానిని తేనిని చెప్పలేరొయిరి. వారిదుర్మార్గుమును మోపించుటకు మతాచార్యులకు విరోధముగా చేసెమ్రు శంభ్రాపించినమాట వాస్తవమేకాని యట్టిమాటలు వలికినంతున కయి నై లేకు చేసెమ్రు ప్రాణములను లేలుంతుట కంగీకరింపడు. తన కిష్టరతువుప్పుడు ముందుకు వచ్చి “దేవాలయమును నాశనము చేసి నేను రెండునెలలములతో మరలఁ గట్టించెను” అని చేసెమ్రు చెప్పివట్టు సాక్ష్యమిచ్చిరి. ఈసాక్ష్యమునకొకము సత్య ముండునది కాదు; అందు దేవాలయమును నాశనమగునని వలికినను, చానిని తాను నాశము చేసెనని చెప్పెదను. పరికి యుంపలేదు. యోచులభర్తానుకొననముల ఎనుగులతి తేతాల

యమును దూషించుట దేవుని దూషించుటయే యయినందున దోషి
 వధాన్తుడగును. ఇట్లు విచారణ జనుగుచున్న కాలములో శేష స్వర్గ-
 మాట వలుకలేదు; ఒక్కరి నొక్కఁడైన యదులేదు. తన్నువరాధి
 నిగా నిరూపించుటకు చాలింత బలమైన నాత్మమను నానెన్నఁ
 దును తేజాలగని తెలిసినవాఁ డయినను నాత్మ మిన్నను లేవోయి
 నను వారు తన్ను చంప సత్ప్రయోచుకొన్న నా కని యెఱిగి యుండుట
 చేత జట్టివారిమండల మాటాడఁజూచుట నిష్ప్రయోజనమని యతఁడు
 మానము ధరించి యూగుచుండెను. ఇతఁడు వధాన్తుడని పైలేటు
 నొడఁబఱచుచుంటటి బలనాత్మ్య మేదియు నీవఱకు గాలి దని ప్రభా
 నాచార్యుఁడుసహాశిము కిసఁగొన్న వాఁడయి కోపముఁజెప్పిచి శేషమృ
 నోట తొందరమాట యేదైనఁ బలికింపవలెనని నిమిగ్ధ నింతిమంది
 నాత్మ్య విచ్యుతందేగా నొక్కమాట కైన మాఱుఁట! వేయి
 అనికోపమునో పడెను. తానే దోషారోపమును విచారణకర్తయు
 నైతవానితో మాటాడ సత్ప్రయోగ కాలోపనా శేషమృ బదులుపలుకక
 పోవుటయేకాక యతని ముగమునకు తలయెత్తి చూచినైన నొల్ల
 కుండెను. శేషమృ తాను మెప్పుమా నున్నోనిషయమయి యింతవఱ
 కొక్కఁడైన మయినను రాలేదు. అది ముఖ్యాంశమే యయినను
 శేషమృపై నావిషయమున దోషారోపము చేసెడుపక్షమున ననేకు
 లాతనిని దేవునిచే బంపఁబడినవానినిగా భావించవచ్చునని యెంచి
 మితాచార్యులు సాధ్యమయినంతవఱ కనిషయము నడిగఁజ్రొక్కి
 పయికి రానియక యుంచి యితరదోషారోపముచేత నాతని విధ్యు
 నిగా నిర్ణయింపఁదలఁచిరి కాని వానితోరక సఫల మయినది కాదు.
 అందుచేత నాముఖ్యాంశమును విడిచి యాతని దిండ్యుపగాఁ జేయు
 టకు సాధనాంతరము కనఁబడనందున ప్రభానాచార్యుఁ జాతనిపఁ

తెప్ప వాల్చక చూచుచు “నీవు మెప్పుయో యగుచు నేమో తెప్పము” అని యడిగెను.

అకాలముగానో సకాలముగానో వా రెల్లము తనప్రణామములు తీయకమాన రని యాజ్ఞాగ్రహముగాన, విభాగ్యదోషారోపముల మీదఁ గాక తాను పత్యమని నన్నిస మెప్పుయో నామి ఘోషణదోష స్థాపనముమీదనే ప్రాణము లియ్యవలయు నని నిశ్చయించుకొని “నేను తెప్పపక్షమున మీరు నమ్మరు” అని చూసము మోని నేన స్పృత్తరము తెప్పను అతడు తనమాయాశాసనలో తగులజేసి యున్నాడని భావించి యావ్రథానాచార్యుడు “అశ్వరహస్యముగా నీవు దేవునికుమారుడైన మెప్పుయో వలగునేమో తెప్పము” అని యడిగెను. నశ్యమును శూభముగా నుంచవలసిన కాలము పోయి యీ రంగముగా ఘోషించవలసిన సమయము వచ్చినది నీచాది “నీనెవరో నీవే తెప్ప యన్నావు.” అని యాజ్ఞాశక్తిని ఖమువంక దృఢముగా, జూచుచు విచిత్రతతో న్నవ్నముగా తనయ్య ఎలికెన. ధర్మాధికారుల వంక చూచి నిగిసింది “అకాలమునై యుంచుచు మెప్పుయలమీద ప్రాణములను దేమో యున్నట్లుగా మునుక్త్యులయ్యెయ్యి ప్రభావ మును మహిమయు మీరు చూచెను శాలము విచ్చును” అని చెప్పెను.

ఈమాటలు వివరగానే ప్రథానాచార్యుడు దేహము తేలియింక రోపముచేత నుండివది, యితరధర్మాధికారులతో విగ్గఱగా “ఇతఁ డీశ్వర నిందను వలెనాడు. ఇతఁ నొక్కపాక్షికులతో నని యేమిన్నుతో ఈతని యాశ్వరమోషణమును మీరు నీచమున్నామి మారేమని తిలక చెదరు!” అని యుటచును. “ఇతఁడు దోషిఁ వధాన్తుడు.” అని యెల్ల వారు నొక్కమాటగా వలెనె. ఇంతటితో సకాలము నమోత్త

మయినది. భర్తాధికారులు తమ అధికారకాటలను తీసి జూరముగా వేసి, తగముగా సరక్షితుడయి యొన్న యాపాశ్చర్యమి విూడికి వరు గెత్తిరి. చేతులు గొలుమలతో కట్టుబడి యొంటుంటే నతః దవ్వడు తన్నురక్షించుకో నిష్టముగలవా డయినను రక్షించుకో లేని దురవస్థలో నుండెను. అట్టివానిని వారు పైబడి కొట్టి ముగముమీద నుమ్మి వేసి, “ఓ యలిషిక్తుఁడా! నీ వట్టి యాశ్చర్యమహిమలు కలవాడ వైన పక్షమున, నిన్ను మద్దీప్రచారములు చేయుతున్నవా రెవ్వరో మూకా తెప్పయి.” అని పశ్చాత్తాపము చేసిరి. అతఁడు మాఁకొక్కనూట బతులు మలకతడు. కొవయముగాని శోకమునుగాని తెలిపెను శిల్ప మూని పెదతలను దాటి గాత్రము; అలలతాఁకున చలి పకన్న మర్వత మేమో యొన్నట్లు వాగిడడుతు నతఁడు చలించక నిలుచుండెను.

లోమల నిని యంతయు నిట్లు జరుగుచుండఁగా నిలుపల నీట రును కానును వచ్చి యెట్లో చాచిచేకొని ప్రాశాసములొపల ప్రవేశించిరి. అరాత్రి ఒక్కలి చలిగా నుండెను; ఆసమయేన నైనికులును మఱికొందఱును చలిమంట వేసికొని దానియెల్లను సూర్యుండి కాఁజుకొనుచుండిరి. నీట కాకుంపులో చేరి నిలుచూడి యొండఁగాఁ జూచి యెవ్వతో యొకరు “నీవు గాలిలీచేళ్ళునై నీ శరీరమంతా నుండినవాడవు కావా?” అని వలుకరించిరి. అతఁ డామాటలకు భయపడి “నీవు చెప్పినవంశతీ యేమో నే నెఱుంగను” అని వలుకుతు ప్రాశారములోని మఱియొకవోటికి తొలగి పోయెను. అక్కడ నిుకొకఁ డానవాలు పట్టి “నిశ్చయముగా నీవు శరీరమంతా శిశ్యులలో నొక్కఁడవు, నీకర్మచారణకు నీవు గాలిలీవాడ మని తెలుపు చున్నది.” అని పలుకఁగా నతఁడు తాను కానని యెట్లు తెల్పుకొనెను. శిశ్యులను చూచుకొన్నప్పుడు నీతఁ డక్కడ నుండఁగాఁ తొలికి నని

ముద్రాదవసారి నే తొక్కఁడు చెప్పెను. “నేను జీవన్ము క్షయంగనే యెఱుంగను.” ౧౨. ముద్రాదవసారి పీటకు తెలియఁబడినది. ఇంతలో ప్రభాతమును తెల్లఁగాను కోడి కూసెను. ఆ కోడికూత వినుగానే కొన్నిగంటలక్రిందట జీవన్ము పరికినపలుకులు తలఁపునకు వచ్చి పీట రావలకుఁ జోయి పెద్దపెట్టున నేర్చెను.

జేవాలకు ముఱో నున్న పాన్ జ్యోతిష్ ప్రాముఖ్య నియంత మంత్రణమందరమునకు మరణదంతనమును విధించిన తీర్పు నక్కడ యథావిధిగా వినిపించుట కయి జీవన్మును బల మయిన రక్షకవర్గము పెంట నుమఃకామునందు తొందరగా నొనిహోయిరి. తీర్పు వినిపించఁ బడినవారితల జీవన్ము నక్కడనుండి ప్రాక్ష్యక్తిమునకే జనులు విశేషముగా విభులగొనిరి రాకమునకే ప్రాతకాలమున గోమను పరి పాలకునియొక్క నివాసనితీతనమునకుఁ దీసికొనిహోయిరి. అతనియెంట జేవాయుననఁగలసెము ఇటవర్గము సైనికవికాయము ధర్మాధికారులు మతాధారులు ఛానీలలోని ప్రముఖులు ముద్రాదవసారి రింతనుండి పెద్దయొప్పివలనవలె నడచుతుండినను త ద్వివ్యవస్థకర్తవచగాడు. తేమకాలమండి ఎచ్చి యాకస్మికముగా సైని అకి విడిపించఁజూతురో యను భీతిచరి నారు రాజగృహము దేయఁజును గుంటెలు తటశట కొన్నికొన తిరిగి తిరిగి చూచుతునే హోయిరి. పై తేమమందిరావరణ ముఱో నడుగు పెట్టినతరువాత నక్కిడఁ గావలి కాచుకున్న బలిష్ఠ మైన గోమక సైన్యమును జూచినప్పుడు వారిగుంటెలు కుడకుఁబడినవి.

జాగ్రత్తకు తమవచ్చిన కార్యమును వివేచించుచు లోపలికి విన్నపము చంపఁగా, పై తేమ పెంటపలికి వచ్చి వారు కూడియున్న వికాటప్రదేశము చొచ్చి ధర్మావనము నధిష్ఠించెను. అంతట వారిలో నొకఁడు జీవన్మును ముందు నిలిచి “ఇతఁడు యూదులరాజు నని యెఱి

నయింతిక్కు తనయొప్పుకలమీదనే దోషస్థానము చేయఁబడి యుండునాథియైపోయెను” అని పై లేటుతో విన్నవముచేసెను. రోమనులు నూతన కాకులను నియమించి తమ యధికారమును కాలుకూలు చేయఁ జూచువారిని నిత్యముగా కనిపెట్టుచుండురు గాన పై లేటు తనమ్మును నూర్చి తానావలగే యెఱిగి యుండెను. ఇప్పుడు తనమ్ముమీద నాలోపించిన నేరము వనఁగా రాజ్యదోషమున కయి ప్రజలను పురి కొల్లుట యును నేరమును నిజముగానే చేసిన కారణము యను ప్రసిద్ధ మునున్న దొక్కఁడు పై లేటుచేత కారాగారములో నుంచఁబడి యుండెను. తన పట్టుపంటినాడు గాక తేవల భిన్నవర్తనము గలవాఁ డనియు, మతోన్మాదమునుబట్టి పోరులలోని ప్రముఖు లతనిని త్వేషించుచున్నారనియు, నెఱిగి యుండుటచేత పై లేటు మనమ్ము తనమ్ము వక్షమున కొరిగి యుండెను.

ప్రభావాతాన్మఁడు నేరము యోసినప్పుడును, జనులను యోసముచేసెననియు నీజరుపకు పన్ను కట్టవలదని ప్రజలకు లోధించె ననియు తనమ్మునకు నిరోధముగా నితరు లుఁచినప్పుడును, “నీరు నీపయి యెత్తుకున్న దోషములను నీవు వినుచున్నావుగదా! నీ తేవల యుత్తరము తెచ్చెదవు!” అని పై లేట టడిగెను. ప్రతిఁక్షులు పలుకు కల్లల కుత్తరము తెప్పటకూడ ననుచిత మని యెంచి యుత్తఁడు చూలుపలుక కూగకుండెను. “నీవు రాజు వగుట సత్యమా?” అని మరల పై లేట టడిగెను. యుగచెప్పినట్టి మరల “నీ పల్లు చెప్పెనున్నావు నీవు నానిజ యైన లేటును నాకనుగ్రహించినావు.” అని తనమ్ము పలికెను. అంతట తనమ్ము నొంటిగా తనగదిలోనికి తీసికొనిపోయి విచారించ నారంభించెను. “నీను రాజునీ కాని నా రాజ్య మీలోకవంబుధ యైనది గాదు. నారాజ్యము పూర్ణముగా సత్కామధవములోను

పత్యవ్రతాశసములోను ఉన్నది. నేను పత్యమునకు పాక్షిగా నిలుచుటకు వచ్చినాను.” అని జనమ్మ తనరాజ్యవ్యభావమును వివరించుచోడఁగెను. పైరే టాతనిభావమును గ్రహింపజాలక, అతడు పరులకు బాధచేయని దివాన్యవృత్తాంతమునగా వదిలిగింది సవరింపజేయుగా “పత్య మన నేమి?” అని ప్రశ్న చేసెను. జనమ్మ మతాచార్యులకును ఛాదినీలకును వక్కబల్లెముగా నుండువాడే కాని తనకు శ్రమ కలుగఁ జేయువాడు కాదని కనిపెట్టి, పైరే టాతనిని ప్రాణములతో విడుచుట కిష్టముగలవాడయి యుండెను. అందుచేత నతఁడు ధర్మాశసమును మరల వధిష్ఠించి, శ్యాసోవరు వండులో జనులు కోరకొన్న కారాలద్దఁ దగు యాదాని నొక్కని విడిచిపెట్టుట యాచార మగుటకుట్టి వారికోరికమీద జనమ్మను విడుదల చేయువరే వనతలంపుతో “జనమ్మను విడిచిపెట్టువలయునా! బారబ్బాను విడిచిపెట్టువలయునా!” అని జనుల నడిగెను. జనమ్మన కారోపించిన యవరాధములను బారబ్బా నిజముగానే చేసినవాడగుటచేతను బారబ్బాను విడిచిపెట్టుమని కోరినవక్షమున వారు రాజభక్తి లేనివారని పెల్లడి యగు నన్న భయముచేతను, జనులు జనమ్మనే విముక్తుని జేయఁగోరుదు రని యతఁడు నమ్మియుండెను. అయినను జను లావఱగే మతాచార్యులచేత బోధనాంవితచా రయి యుండుటచేత “మాకు బారబ్బా నిమ్ము.” అని యేకవాక్యముగా నేడుకొనిరి. “ఇంక మీరాజు యేమి చేయవలెను?” అని పైరే టడిగెను. “అతనిని నిలువను వేయింపుము” అని వారు పెద్దపెట్ట నటదిరి. “ఎందుకు? అతని యందు దోషమేమియు నాకు కనబడదు. అతఁ డవరాధ మేమి చేసినాఁడు?” అని పైరేటు మరల నడిగెను. వా రాతనిమాటలను విని పించుకోక దొడ్డిగా “అతనిని నిలువను వేయింపుము; నిలువను

నేయింపుచు" అని కోలాహలధ్వనితో శ్రేణులు వేసిరి. ఆవృతదళము చేయునది లేక వారి యల్లరి చూచి తా నాతనిని విడిచిపెట్టిన పక్షమున నడచురాని ప్రజాక్షోభము కలుగునేనో యని భయపడియు ప్రజలు సంఘవిజ్ఞాపనమును బంపుకొన్న పక్షమున చక్రవర్తి తన్ను పరిపాలక పదమునుండి తొలగించునేనో యని ఆడిసెను. తుదకు బారబృహ విడిచిపెట్టి జీవన్ము విషయమున పాన్ హెడ్డియు సభవారు చేసిన తీర్పును స్థిరపఱచెను. తమకృషి సఫల మయిన దన్న సంశోషణముతో నుతా చార్యులును ఫారీసీలును సభను విడిచి తమ యుద్ధకుఁ రోయిరి. రోమక సైనికులు జీవన్మును సభాభవనమునుండి యావలకుఁ గొనిపోయిరి.

రోమక సైనికులు మృగప్రాయులైన క్రూరశత్రులు; వారికి దయాదాక్షిణ్యములు లేవు. పైలేటు దండెమును విధించిన శిక్షల జీవన్ము మూసవహమును ధరియించియున్న యాథూతుక మృగముల కప్పగించబడెను. సిలువను వేయ విధింపఁబడినప్పు జాదండనమును జరుపుటకు ముందవరాధిని కొరజాలతోఁ గొట్టుట యాచారము. విష్కరులు లయిన యీ సైనికులకు చంపుటకు ముందు పిల్లి యెలుకను బాధించునట్లు బాధలుపెట్టుట పరమసంతోషము. ఏండ్రకా ఖాతములచేత జీవన్ము మూర్ఛపోలేను; కంట తడిపెట్టలేను. ఈవిధముగా నాతని దైర్యము ఇడఁగొట్టి యేడివిన వలె నని వాంఛు చేసిన ప్రయత్నమంతయు వ్యర్థమయినది! అగ్గఁ దెవ్వరో యెట్టివాఁడో వాం దెఱుంగరు. అతఁడు యూదుఁ డనిమాత్ర మెఱుంగుదురు; యూదుల నవమానించుటయే తమ వ్రత మయినందున, వారివృతలగుననైన నాతని వేధించి నొప్పి కాశిలేనట్లు కనఁబడునట్లు చేయవలెను; తీవ్రవేదనచేత మనుష్యుఁడు గిలగిల కొట్టుకొనుచుండఁగా జూచునప్పటికంటె మఱియొకప్పుడు వారి శిశువప్రమోదము కలు

గదు. అతఁడు మూలుగనందునను దయచూపుఁ జని వేదవంతుఁ ను వారు పెట్టుబాధ మఱింత కఠిన మైనదియు దీర్ఘతర మైనదియు నయ్యెను. ఎంతభయంకర మైన బాధలు పెట్టినవా రయ్యెను తా మాతనిముఖమునందు దుఃఖసూచనలు లోపవశేయు దారి కానరాసం దునవారాతనిని వ్యధ పెట్టుమూర్ఖమునిఁగొకదానినాలోచించిరి. యాచుల రాజు నని చెప్పకొన్న ట్టాతనిపై మోపఁబడిన నరమును వారు విని యున్నవారు గాన, కఠిన వేదనకు తాళఁగలిగినవారు సహితము పలువు రవహాసదుఃఖమునకు సహింపఁజాలకపోవుచు వచ్చుట నెఱిగి, అతనిని కృతకవృషతినిగాఁ జేసి యాచులమున నవమానపఱుపె నట్లు యుండిరి. తదనుగుణముగా ప్రానికులు మేఘానదిరీతి శోణకంచుకము నొకదానిని తెచ్చి నెత్తును కాలుచున్న యాతని బుజములమీఁదెక్కి ముండలకంఠతో నల్లిన కీరట మొక్కటి యాతనినెత్తిని తెట్టి, రాజశ్రీత మునకు చూరుగా శృంఖలాబద్ధము లైన యాతని పాస్తములలో నొక తెత్తమును నిలిపి, ఒకరి తరువాత నొకరుగా వచ్చి పాదములముందు సాగిలఁబడి, “ఓయాచులరాజా! నమస్కారము” అని యపహసించు జొచ్చిరి. అంతేకాక వారిలో కొందఁ జవహాసమున కవమానమును లోడువఱిచి పాష్టాంగనమస్కారము చేసి లేచి వచ్చునప్పు యాతని మొగముమీఁద నుద్బుధుల నేసిరి. మఱికొందఱు చేతిలోని తెత్తము నెత్తు కొని నెత్తిమీఁద మొత్తిరి. అతఁ డిప్పుడు వారిచే కృత్రిమరాజుగా చేయఁబడియున్నను నిజ మైనరాజువలె నిశ్చలస్థాదయుఁ డయి నిర్వి కారుఁ డయి పెట్టిన బాములెల్ల పడి యవమానము నంతను కాంత తతో నహించెను. దౌర్బల్యలక్షణము గాని భీరుత్వవిహీనుగాని దుఃఖసూచనము గాని యాతనిముఖమునం వలెయూత్రమును గాన కానందున సాతని సంశోభకుఁడని సంశోభము గాని సంశోషణము కలిగి

నది కాదు. కోపము కానరాని చల్లనిజూపులతో తమవంకఁ జూచుచున్న యితని కాంతవదనమును పొడగన్నవృ జాక్రూరకర్కుల శిలా కఠినచిత్తములలో నహిత మొకవిధ మయిన యవరాధస్పృతి తలచూపి వారి పెదత్రులనుండి యావఱకు వెలువడఁజోవుడున్న పరిశోభ వచనాంకురమును పైకి రానీక లోలోపలనె చుప్పివేసెను.

ఇంతలో నధికారులు వచ్చి శనన్నును వధస్థానమునకుఁ గొని రావలసిన దని యాజ్ఞాపించఁగా, కావలిధటు లాతినిని వెంటఁగొని కాజుమందిరద్వారమువంక నడచిరి. ఈసమయమునంతే మరణదండనమును పొందవలసిన మఱియిద్ద అవరాధు లప్పుడూ వారితోఁజేర్చఁబడిరి. వారు సాధారణచోరులు. యూదులకు శ్రోత్రయవమానమును కలిగింప వలెనన్నయొద్దేకముతో పై లేటు వారిని శనన్నుతోడఁగూడఁబంపుట శీర్షాటు చేసె నని చెప్పుదురు. మరణదండనార్థము కొనిపోఁ బడు తున్న యవరాధికి ముందు వాడు చేసిన నేరమును వ్రాసిసవలక నొకమనిష్యుఁ డెత్తిపట్టుకొని నెడుచుట యాచారము. “ఇతఁడు యూదుల రాజయిన శనన్ను” అని పెద్దక్షరములతో వ్రాయఁబడి యొన్న పలక నిందునిమిత్త మయి పై లేటు ముందుగానే సిద్ధము చేయఁజెను. అవమానకర మయినచాపు చావనై యొన్నవానికి పైలే టిటువంటి చిరుదము నిచ్చుట తెహనలేమువాను లైనయూదులపై తనకుఁ గలతిరస్కారభావమును వెల్లడిచేసి వారికి కలవంపులు తెచ్చుట శీ యనుటకు సందేహము లేదు. దండ్యు లయియొన్న తస్కరుల నొతని నపాచరులనుగాఁ బంపుటకూడ యూదుల కవజ్జ కలిగించుట కయియే యుండును. “దొంగల కర్న మయినమృతి ననుభవించుట కయి దొంగలతో కడఁకుచున్న యితఁడు మీకు రాజగుటకు తగిన వాఁడు.” అని ఫలితార్థ మిచ్చెడి యాపని గర్విష్టు లయి యుండెడు

మౌనాచార్యులయొక్కయు ఫారిసీలయొక్కయు గర్వమునకు భంగకరమయి యవమానకరముగా నుండు నని యాతఁ డెఱుఁగెను.

తాము చేనిపైని దిగఁగొట్టుటచే చంపఁబడుదురో యాచారులను దండ్యులచేతనే వధప్రదేశమునకు మోపించిఁకొనిపోవుట రోమనుల క్రూరకృత్యములలో నొకటి. సిలువ యని చెప్పఁబడెడి వధసాధనము రెండుభాగములు కలదిగా నుండును. అం దొకభాగ మైన నిలువుదూలము భూమిలో పాతిపెట్టుటచే యుండును; రెండవభాగ మైన యడ్డుదూలము భూమి కయిదా అడుగుల యెత్తున మొదటిచానిలో నమర్పఁబడును. తనస్సు వీధిలోనుండి మోచుకొనిపోవలసిన దీ యడ్డుదూలమునే. చుట్టును సైనికులు కాఁదియొండఁగా, దోషారోపకులు కొంతమంది వెంటనడువఁగా, తనస్సు వధార్థము కొనిపోఁబడెను. పొరులలో ననేకుల కాతనిని వట్టుకొన్న వార్తయే తెలియదు; మంచి నడిరేయిని రాజపురుషు లాతనిని బట్టుకొనిరి; మధ్యాహ్నము కాకమునుపే యాతఁ డిడ్డుదూలమును వహించి పై లేటుసభాగృహము నుండి బయలు వెడలెను. వీధులలోనుండి పోవుచున్న వృక్ష కొండఁబ్రీ లాతని నానవాలుపట్టి కీచుగొంతకలతో రోదనము చేయుచొడలిరి. తనస్సు వారివంక తిరిగి “ఓ తెమాసలేముపుత్రికలారా! నా నిమిత్త మయి శోకింపకుఁడు. మీనిమిత్తమును మీనిర్జల నిమిత్తమును శోకింపుఁడు.” అని వారి నూతార్చెను.

తనస్సు తనమీఁద మోపఁబడినభారమును మోవలేపోయినందున, రోమను భటులు పురద్వారమువద్ద నెక్కడనుండియో వచ్చి పురములోఁ బ్రవేశింపఁబోవుచున్న యొకపరదేశస్థుని బట్టుకొని బలవంతముగా నా యడ్డుదూలము నాతనిచేత గమ్యస్థానమువఱకును మోయించుకొని పోయిరి. తనస్సు దుర్బలశరీరుఁడు కాఁడుకాని రాత్రి

నుండి భోజనములేనివాఁ డయి యుండుటచేతను, క్రూరకారకులైన పదాతులచేత నెత్తురు వజ్రదలు కట్టునట్టుగా బెట్టులు తినియుండుట చేతను, గంటలకొలదికాలము నిలువఁబడియుండి వ్యాకులమనస్కుఁ డయి యుండుటచేతను బలహీనుఁ డయి యతిభారమైన యాదారువును మోయులేక పోయెను. రోమనులు త్రోవను బోవువారి నెవ్వరినైనఁ బట్టుకొని పెట్టిఁగొట్టి వారిచేత నిచ్చవచ్చినవని చేయించవచ్చును. ఇట్లు పట్టుకోఁబడి బలక్కారముగా బరువుమోచునట్లు చేయఁబడినవాఁ డుత్తరాఫ్రికాలోని సైరీసువాసస్థుడైన సిమె ననుమీరు గల యోదుఁడు. అతఁడు ప్యాపానరు తీర్థమునిమిశ్రమయి యాశ్రితకు వచ్చెను.

ఊరు దాటి కొంచెముదూరము నడచినతరువాత 'గాల్లోథా' యను స్థలమునకు వచ్చిరి. ఆపదమున కాథావలో కపాలభూమి యని యుద్ధము. ఇదే కొంచెము సేపటిలో నిలువను వేయుట యనెడు క్రూర కర్మము జరుగ నున్న ప్రదేశము. ఇది మన దేశమునందు పూర్వ కాలమునకు దుండిన కొంతను వేయుట వంటిది. ఇందు మొదటిచానిలో మనుష్యుని మ్రానివైఁతెట్టి చేతులకు మేకులు దిగఁగొట్టెడువారు. రెండవచానిలో మనుష్యుని కొట్టినఁబడెడు భూలమునకు దిగఁగొట్టెడు వారు. ఈరెండుదండనములలోను కూడ దండితులు వెంటనే ప్రాణములు గోలుపోక కొన్ని నమయములయిందు దినములకొలదిని బ్రదికి బాధనకుఁచుండెడువారు. అద్దమూలమునఁ బెట్టి మేకులుకొట్టుటకు ముందు పథ్యులకు బాధ తెలియకుండఁ జేయుట కయి మైకము చేసెడి యొకవిధమైన మద్యమును త్రాగనిచ్చెడివారు. వాడుకనుబట్టి యెడలు తెలియకుండఁ జేసెడి మద్యమును పానముచేయుట కయి జీవన్ముచేతి కిచ్చిరి. అతఁ డామద్యపాత్రమును నోటివద్దఁ బెట్టుకొని నారికతో యి చూచి యది మత్తుపదార్థమని తెలిసికొని త్రాగఁ నిరాకరించెను.

నొప్పి తెలియకుండ స్పృతి నప్పియుండుటకంటె తెలివి గలిగియుండి నొప్పి ధీరత్వముతో నోయ్యకొనవలయు ననియు, తాను కొరి తెచ్చు కొన్న మృత్యువును మహావీరునివలె నిర్భయముగా నెదుర్కొనవలయు ననియు, అతడు తలచి మత్తుచేసెను మధుపానముయొక్క సాహాయ్యము నొల్లఁ దలెను. అంతట నతని వస్త్రములను దీసి యాతనిని కొయ్యల కంటఁగట్టి; చేతుల నద్దకొయ్యమీఁద నిలుపుకొలను చాచి మేకులను గొట్టి; శరీరము బహుభేద జాతిపదకుండ రెండు కాళ్ళనడుమనుండి చారము వేసి నడుమనున్న నిలువుకొయ్యకు నడుము వద్ద కట్టిరి. మృత్యుదేవత కనుగ్రహమువచ్చి ప్రాణములను గొనుమఱి నతఁ డీప్రకారముగా వ్రేలాడుచుండవలెను. అతనిపెంటఁ గొనిరాఁ బడిన యిద్దఱు తప్పరులును తపస్సున కిగుహార్చకులయందును నిలువ కొయ్యలకు వ్రేలాడఁ దీయఁబడిరి. వారికి తగినంత మందిని భటులను కావలియుంచి తక్కినసైనికులు పురమున కరిగిరి. ఈచారణకర్మము జరుగుచున్నంత సేపును తపస్సు సంపూర్ణ స్థైర్యముతో నుండి యొక్క దీనవచనమునైనను పలుకక కడపట “తంద్రీ! వారేమిచేయుచున్నారో వారెఱుగరు; వారిని మ్మింపుము” అని ప్రార్థించెను. విశేషకాల మతఁడు లోలోపలనే ప్రార్థించుచుండెనుగాని పయికి నేమియుపలుకలేదు. ఈలోపల నాతని విరోధులు కొందఁ తాతని వినాశమునుజూచి సంతోషింపవలెనన్న నీచ బుద్ధిలో పట్టణమునుండి పనికట్టుకొనివచ్చి, అతనిమరణవేదనను చూచి పకపకనవ్వుచు హేళనముచేయుచు “నీవు దేవునికుమారుఁడవైనవక్షమున నిలువనుండి దిగిరమ్ము. ఓయిప్రాణాలరాజా! దిగిరమ్ము. మేము నిన్ను నమ్మెదము.” అని కొందఱును “నీవు దేవాలయమును నాశముచేసి మూఁడుదినములలో మరల కట్టుచువు. అట్టి నీవు నిన్ను

రక్షింతుకొమ్మ" అని ముగిసినట్లును వచ్చి, తమలో కా మూత్రమును విడువ్వగా దీను చేతనయి కడుగుబాటు; కాని చేతనకుమారుత ను రక్షుకొమ్మను గదా! ఏదీ చేత్రము వచ్చి యెక్కడికియి రక్షింతు నును. దీ వికలుకు రక్షింతునాని తన్ను కాని రక్షింతుకొమ్మను." అని వానారిధమును నేరిచేసిపోయిరి. దీను వా వన కుల! తువన నీక తాతలని నీయదలమీరవనందీ రాత్రువకు పండ్లమలయునున్న దొంగలు వనీక మూత్రుని మారాధిచేసికలు తువనధర్మములకు చేరినది మూలు కలుగక యీతయ పర్యవేక్షణవలె నిచ్చిలు; నయి యుండును. ఇట్టి కష్ట పడుచునునం కాతనిధర్మముల మూలుకు లయి ముగియి మూత్ర వోయినను మూత్రవేషమున కాతనియెంబువచ్చి యావరావములు చేయి తుండీక నానిరియోమృతులుమృత మూత్రుని విడిరయబాగు కాను. మేర్పడినాధక, మేర్పడినాధక, తొలున్నా, మోము, ముదలయిన శ్రీ కాతనిని విడిరి నాం ఇట్లని మూత్రము కానిరినాని కానిచ్చి కంఠవేషమును విడిరి.

తదన్త్యుత నీయవచ్చు నివేదిక విధి దాగిందియను మూత్రమున్నది.

జీవమును పరాధమిండుట కయి చూడవచ్చిన మహాపురుషులును దారిని బోవుచు చూచినవారును బోయి నిలువకొనను “యోమాల రాజు” అని వ్రాయఁబడి యొన్న పలకను జూచి యాయవరూపకర మైన వ్రాతనుజూర్చి యాచార్యపురుషులతో మొట్టపెట్టుకొన్నందున వా రావ్రాతను మార్చి జీవము యోమాలరాజునని తాననుకొన్న స్థిరమిచ్చెడు వ్రాత వ్రాయించవలసిన దని పై లేటునో విన్నవము చేసిరి. కాని యీతః వాచార్యులమాటలు పెడచెంది తెట్టి వారిప్రార్థన నిరాకరించి పంపివేసెను.

సాయంసమయము సమీపించు చుండెను. రక్తనిష్కణాధిక్య మువలన నాయాస మధికమయి విరాహము పుట్టుగా జీవము దప్పిక యగుచున్నదని చెప్పెను. దయాకూన్ములైన సైనికులలో నిందుక దయగలవాఁ డయిఁబడుఁ దొకఁడు తాముత్రాగుటకుఁ దెచ్చుకొన్న పానకములో స్పృంజిని (లోనికి నీరు పీల్చుకొనుపముద్రపుపాచి) ముంచి కట్టకొనను కట్టి యెత్తి నోటి కందియ్యగా జీవము దానిని చప్పించి పీల్చెను. అతని కంతకంతకు దేహతాపము దుస్సహము కాఁబోయెను. ఎటు చూచినను అతనిమనస్సునకు మనుష్యనియోక్- కృతఘ్నతయు దుస్స్వభావమును గానవచ్చుచుండెను. మృతకాల మాతని మనస్సును నిరాశామేఘములు కప్పకొని యీశ్వరుని ముఖగుపఱిచెను. ఈనిరా శత్వాంధకార నిమగ్నావస్థలో నతఁడు “ఓనాదేవా! నాదేవా! నీవు నన్నీల విడిచిపెట్టినావు!” అని యొలుచెను. ఎంతటిమహాత్ములకును మానుషదౌర్బల్య మొకానొకప్పుడు పొడచూపక మానదుగదా! దీనినిబట్టి యాతని కీశ్వరునియందలి విశ్వాసము తగ్గినదని యెంచఁ గూడదు. బాల్యమునుండియు పలుక నలవాటు పడి యొన్న యీవా క్షము తీవ్రకారకవేదనానుభవసమయమున సప్రయోత్నముగా పయిలి

వచ్చియుండును. అది యెట్టిదయినను కఠినము ధీమత నొందుచు వచ్చినకొలదిని అయినయాత్మ యంతఃకంతకు వినులకును వచ్చి దైవికస్వభావము ప్రకాశము నొందెను. తనకర్తవ్యము స్మరణకు వచ్చెను; తనమరణము ప్రపంచముయొక్క ముక్తి కారణ మగునని కనుగొనెను; తనముందు నడచు చున్నచారుణదర్శనము లదృశ్యము లయి మనస్సుతచేకనిష్ఠతో పరమహితయందు లగ్న మయ్యెను. మరణమునకు కొన్ని నిమిషములు ముందుగా నతడు “తండ్రీ! నాయాత్మను నీచేతులలో సమర్పించుచున్నాను.” అని యాచార్యుని ముతో విన్నవించుచు పలికెను. కడపట నతడు “ఇది సమాప్తమయినది” అని తనలోతాను మందరవమున ననుకొనుగానే తల తొమ్మిది ప్రేలాశులడెను; ప్రాణము లుత్క్రమణము లయ్యెను. నిలువను వేయబడినవారినాక మూడుగుంటలలోనే యతడు కాలధర్మము నొందెను. అతని శీఘ్రమరణమునకు రక్తవాహిక యొకటి తెగుట కారణమని వచింతును.

సాధారణముగా రోగులు నిలువను వేయబడినవారి కవములను సమాధిచేయుట కయి బంధుమిత్రాదులను తీసికొని పోనిచ్చెడు వారు కారు. అయినను తగినంత పెద్దలంద మియ్యగలవా రున్నవక్షమున రోమకపరిపాలకులచేత నెట్టిపని చేయించుటయు ససాధ్యము కాదు. రహస్యమున జీవచ్ఛవకు పరమభక్తులయి యుండియు బహిరంగముగా తా మతనిశిష్యు లయినట్లు చెప్పనంతటి ధైర్యము లేని వారు జేమాపలేమధురవాసులలో ననేకు లుండిరి. అట్టివారిలో నొకడయిన జోషప్పనవాడు ప్రబలుడును విత్తరంతుడు నయి యుండెను. జీవచ్ఛవయమయి జనువబడిన యన్యాయమువలనను క్రూరత్వము వలనను కలిగినరోపముచేత ధైర్యవంతు డయి పైలేటువద్దకుఁగోయి

శవమును నిలువఁజూచునుండి తీసికొని పోనియ్యవలసిన దని జోషర్
 నేడుకొనినను. పైలే టాతనిప్రార్థన నంగీకరించెను. అందుచేత
 తత్త్వదీపమున నున్న శవస్సుయొక్క మిత్రులతోడువాలుతో వతఁడు
 శవమును నిలువనుండి దింపి, శుద్ధజలముతో కడిగింది, సమాధి
 యొద్దకు తీసికొని పోయెను. అతనితోఁబలలో రాతిలో మలచిన
 సమాధి యొకటి యుండెను; దానిలో శవస్సుశరీరమును దెట్టి దాని
 ముఖద్వారమున నొక్కమహళిలను చాచి మూతపెట్టి, ఈ మిత్ర
 బృందము భిన్నవృద్ధులములతో వెనుక మారిపోయిరి. ఇట్లు జరి
 గిన దినము శుక్రవారము. ఆదివారమునాఁడు శవస్సు తన మిత్రులకు
 కొందరకు సత్యుఁడయి కనఁబడె నని చెప్పుచును. శవస్సుయొక్క
 పునరుజ్జ్వలనకథ యిది — గాలిరీ నుండి శవస్సువెంట వచ్చిన మేరీ
 మూగ్ధురీ ననునామి భానువారమునాఁడు ప్రాణశాలమున సమాధి
 యొద్దకుఁ బోయి చూడఁగా దానికి మూత వేసినతొయి యథా
 స్థానమున లేక తొలగింపఁబడియుండె నట! వీటరును కానును కలిసి
 కొని జరిగిపంగతిని వారితోఁ జెప్పుట కయి యామి దుఃఖముతోను
 భయముతోను వెనుకకుఁ బోయె నట! వా రామితోఁ గూడి
 సమాధియొద్దకుఁ బరుగెత్తుకొని వచ్చి లోపలఁ జొచ్చి యది వట్టిదిగా
 నుండుట చూచి వెంటనే వెడలిపోయిరి గాని యామిమాత్ర మేడ్చుచు
 నక్కడనే యుండె నట! కొంతనే పయన తరువాత మేరీ సమాధి
 లోనికి వంగిచూడఁగా, దానిలో నిద్దఱు దేవదూతలు కనఁబడి యేల
 యేడ్చుచున్నా వని యడిగి నట! “వారు నావైభవమును తీసికొని
 పోయినారు గనుక వా రాతని నెక్కడ నుందిరో నే నెఱుంగను”. అని
 మేరీ యాత్మరము చెప్పి నట! అప్పు ఖామి తలయెత్తి కనఁగొనఁగా
 తన సమీపమున నొక్కరు కనఁబడి “ఓకాంత! వీల యేడ్చినవు!”

అని యడిగె నట! బాష్పముల వలనఁ గొంకనలకు కన్నుగానని
దయి యాస్థలమునకు కాపున్న తోటవాడని, తలఁచి “అయ్యా! నీ
వాతనిని తీసుకొనిపోయి యుండినపక్షమున నీ వాతని నెక్కడ తెట్టి
తివో నాకు చెప్పుము” అని యామె యాతని నడిగె నట! అప్పు
జామినమ్మఁ జామిను ‘మీరీ’ అని పేరినో విలువగా, “ప్రభువా
అని సంతోషముతో శేకవేసి, ఆమె యాతనిని జీవస్సని గురుతు
వట్టె నట! జీవస్సుయొక్క పునరుత్థాన విషయమునఁ గల సాక్ష్య
మంతయు నొక్క మీయొక్క మాట లయి యున్నది. ఆమె నిజము
గానే తన ప్రభువును జూచినట్లు భ్రమవడి యుండవచ్చును. ఆమె భయ
శోకపరితస్వాంత యయి తడకధ్యానముతో పదా ప్రభువునే స్మరించు
చున్నప్పుడు మనోనీక్రిమున కాతనిరూపము కనఁబడుటయు భావనా
సంభవము లయి యాతని మాటలు వినఁబడుటయు నింత కాదు.
ఇట్లు యాతని శిష్యులును వివిధస్థలములందు తమ స్వామియొక్క
శబ్దవ్యరూపములను వినియు కనియు నుండవచ్చును. చచ్చినవాడు
తేచినచ్చుట సత్యము కాకపోయినను, అకాలమునందుఁ గలిగిన యా
నన్మృతము శిష్యులకు నూతనదైర్యోత్సాహములను గలిగించుటకు
జీవస్సునెరిగించిన ధర్మములకు లోకములో నత్యంతవ్యాప్తిని కలి
గించుటకును పరిమోచకార మయినది. తనకుఁ గల మహామహిమ
లతో సకలగుణగణగర్విష్టఁ డయినజీవ స్సంతటివాఁ డేమియు చేయ
లేక తనకాయము నాచార్యపీఠమునకు బలిపెట్టవలసిన నాఁ డయి
నప్పుడు శక్తిహీనులమును గుణహీనులము నయిన మే మేమి చేయగలు
గుదు మని, శిష్యకోటిలో ప్రబల మైన నిరాశ వ్యాపించియుండినప్పుడు
“జీవస్సు జీవించియే యున్నాడు. అచార్యపురుషు లాతనిదేవాము
సంతము నొందించినను, అతనియాత్మ యుంకను మనలోనే యున్నది.

శ్రీకార్తులయియున్న శిష్యులకుదర్శనమిచ్చి సంభాషించుచున్నాఁ
 ఁ దిగ్విజయము చేయుట కయి మన కాతఁడు తోడుపడ నున్నాఁడు.
 ఈలోకమునందు మన శ్రీమి సంప్రాప్త మయినను మరలోకమునం
 దుత్తమగతిని మన కతఁడు చూపుచున్నాఁడు" అను కర్ణపరంపరాగత
 మయిన జనశ్రుతి భీరువులకు సూతన దైర్యమును నిరుత్సాహులకు సూత
 నోత్సాహమును దుర్బులకు సూతనలలమును పుట్టింది తమవ్రథ వ్రవ
 చేశించిన శుభవార్తను కష్టములకోర్చి చూషణలకు పహించి తర్జనభర్జన
 ములకు తలయొగ్గి చావులకు తెగింది లోకములో ప్రవచనముచేయుటల్లు
 చేసినది. మూడుగంటలకాలపుక్రమతో జన స్పృశాశ్వత మయిన స్థూల
 కాశుమును విడిచినవాఁ డయ్యెను కాశ్వత మైన త్రికాయమును
 ధరించి ప్రపంచమునకు మహోపకారి యయి సూతనధర్మస్థాపకుఁ
 డయి యిప్పటికిని జీవించియున్నాఁడు; ప్రపంచములో మనుష్యజాతి
 యున్నంతవఱకు ముందును జీవించియుంచును. ఈశ్వరుడు ప్రపంచ
 మున కంతకు తండ్రయగుటచేత మనమందఱ మీశ్వరపుత్రులమే
 యయినను జన స్పృశరపుత్రులలో నుత్తమోత్తముఁ డనఁదగినవాఁడు.
 ఈయోత్తమత్వము కల్యాణగుణసంపత్తిచేతఁ గూడ నీశ్వరకుమారత్వ
 మున కర్హుఁ డగుటచేత వచ్చినది. ఇతఁడు లోధించిన సత్యములలో
 శ్రొత్తవనుడగినవి యెన్నోలేవు. ఈతఁడు లోధించిన సత్యములలో
 నీశ్వరుని పితృభావమును మనుష్యుల యన్యోన్యభాదరభావమును ప్రధా
 నము లయిన వని చెప్పవచ్చును. ఇవి సహితము శ్రొత్తవి కావు.
 జనమృజాతినా రయిన యోదకులు దేవుడు తమ తండ్రి యనియు తా
 మాతని ప్రియపుత్రుల మనియు తమ్ముమాత్రమే దేవుడు వ్రేలించి
 యందఱి కంటెను డమి ముక్తవ యాధిశ్వ్యమును గలిగించు వనియు
 భావించుకొని గర్వపడుచుండెడివారు. ఈ భావన శ్రమ యనియు

నీశ్వరుని తా మెట్లు ప్రేమనయలో యట్లే లోకములో...
 జాతులవారును సమానముగానే ప్రేమనయ లనియె, ఈశ్వరు...
 తమయెడల నెట్లు ప్రేమ గలవాఁ డయి యున్నాఁడో యట్లే యెట్లు
 జాతులవారియెడలను సమానప్రేమమును గలవాఁ డయి యున్నాఁ
 డనియె, జీవన్ము బోధించెను. ఇదియే యాతఁడు బోధించిన శ్రోత్ర
 వత్సము. దేవుఁడు తండ్రియై, మనుజులు కొడుకులు నగుటచేత పుత్రు
 లకు పితౄత్వానువర్తనము పరిమధర్మము. ఏదిషయములోను జను
 లీశ్వరాజ్ఞాత్రికముగాము చేయక యీశ్వరేచ్ఛానుసారముగా ధర్మ
 విషయములలోను వ్రవర్తించువా రయ్యెడు పెక్షమున భూమిపై
 నీశ్వరరాజ్యము నెలకొనును. ఈయీశ్వరరాజ్యస్థాపనము నిమిత్తమే
 జీవన్ము తసప్రసాదము ధారపోసెను. ఈ యీశ్వరరాజ్యము స్థాపించఁబడిన
 యెడల జగత్తులో పాప ముండదు; అధర్మ ముండదు; అసత్య
 ముండదు; అన్యాయ ముండదు; ద్వేష ముండదు; పంచన ముం
 డదు. అందఱును దేవునకు విధేయులుగను లయి, పరస్పరప్రేమము
 గల పోదరులయి, పాపవిదూరులయి, ధర్మపరులయి, సత్యవంతులయి
 న్యాయవ నాయకులయి, సదయులయి, ఋణవర్తనలయి, పరోపకార
 పోరులయి, అంతికంత లీశ్వరసామీప్యము నందుదు దేవతలయ్య
 లయి మనుష్యు లీశ్వరరాజ్యములో కాశ్యకాసందమును బొందువా
 రగుదురు. యీశ్వరరాజ్యమున కందఱును నమానార్హత గలవారు.
 ఎంతటిపాపి యయ్యెను దీనిని పొందుట కెవ్వఁడును నసర్హుఁడు కాఁడు.
 ముఖ్యముగా పాపుల నీశ్వరరాజ్యములో ప్రవేశపెట్టుట కొఱకే తాను
 తన ప్రభు వయిన తండ్రిచేత పంపఁబడినట్టు సంపూర్ణవిశ్వాసము గల
 వాఁడయి జీవన్ము బారియెడల సదయఁ డయి పాపులకొఱకే తనప్రసా
 దము నర్పించెను. ఈశ్వరరాజ్యము బలపడి భూమి భూతలస్వర్గ

